

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Commentaria in vniversam Aristotelis logicam

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

3221
COMMENTARIA
IN VNIVERSAM ARI-
STOTELIS LOGICAM.

Dictante R. P. Philippo Wei-
ser Dominicano Friburgense
Excepit R. F. Amandus Riedt-
miller Professus Monachus Be-
nedictinus Et Honianus.

Anno Dñi j. 6. 29. 2. Mart.

COLLEGIUM
 IN UNIVERSITATE
 STUTTGARTENSIS

 D. Phil. R. F. Philippo K. S.
 S. DOMINICANO P. D. B. P.
 C. C. R. F. R. F. H. H. H. H. H.
 Miller Professor de
 Medicinis Thomarum

 Anno D. M. D. C. L. X.

Quoniam
 Invenit
 quam expo
 nationem
 ut fieri
 hanc aula
 causas de
 re utrius
 rentis mon
 illam a m
 Academiis
 approvan
 hodie am
 Logica, g
 hanc expo
 hodie
 quid sit
 sentia, pro
 fuerit ad
 facultate
 causam gra

Quaestio prima Prooemialis.

Quoniam recte et fructuosè docendi ordo
iuxta Artes præcepta, et ceterum scholarum
usum expostulat, ut ante cuiuscunque scilicet
traditionem aliqua quasi principia, sine
ut Graeci nominant Prolegumina, quae
habenda scilicet existant, essent, affectiones
causaeq; demonstrant, præmittantur: Nos
de Artibus optimi totiusque Philisophae Principis et Pa-
rentis monita contemnere, et utilissimam
illam à multis temporibus in eorum scholis et
Academiss continuatam consuetudinem
agnoscere, seu potius pro viribus sequi, et ei
studio amplecti videamur; antequam ad
Logicam, quam pro manibus habemus trac-
tatum pergeriamur, aliqua, quibus ut de
Artibus An sit, quid sit, qualis sit, propter
quid sit logica, hoc est, quibus existentia, es-
sentia, proprietates et finis logica, ea q; de
super à Deo Patre Lumini data fuerint
facilitate et claritate explicentur, necesse iudi-
cavimus præmittenda, Unde sit

i. posteriorum
cap: i.

Dub:

Dubium Primum. Utrum detur aliqua Facultas quæ nomine Logicæ nuncupetur.

Supponendum 1° Facultatem istam
de qua profertur sermo nobis est instituentibus
duplici no^{te} co^{ter} compellari.

1° Dicitur Logica à verbo græco λόγος, quod
s^{ecundu}m e^{or}um interpretat^{em} sermonem tam in
ter^{nu}m quam ext^{er}nu^m significat: eo quod
ista facultas sermonem in ordine ad veru^m
vel falsu^m dirigat.

2° Nominatur hæc Facultas Dialectica, à græco
verbo διαλέξασθαι, quod latine idem, quod
disserere est; quod t^{am} vocabutu^m non ita stricte
est accipiendum ut argumentas t^{am}, qua
p^{ar}te m^{un}dy disserendi exercet, nomine Dia,
lectica intelligatur; sed latig sumendu^m pro
quacunq^{ue} est manifestandi ignotum sine
id quod si at definendo, sine diu^{id}endo, sine
argumentando. Hæc etiã Dialectica no^{te}
illam t^{am} huius facultatis pars qua Topica est
intelligenda: usus n. iam obtinuit, ut tota illa fa^{cul}
cultas

cultas quæ
dicitur Di
fisi ge n
et nos cum
fui sumy
Suppon
natum, ad
se profert
Logica D
fui p^{ar}te
clara et fa
et cum ex
Logica A
intellec
lectu^m, ut
fionem, et
re, catoras
His sup
In quo cum
p^{ar}te. In
obis p^{ar}te
dicit med
fionem in
abio: eo qu
Sed Logica
fuit modo

cultas quæ modum recte et ordinate intelligenti
ostendit, dialectica nuncupatur.
His igitur notis insigniri solet hæc facultas, quæ
et nos cum de ea sermonem in sequentibus fac-
turi sumus, promissuræ utemur.

Supponendum est. Logicam aliam esse
naturalem, aliam artificialem, et de utraq; post-
se præsertim moneri debent.

Logica Naturalis est ipse noster intellectus, quæ,
tenens potens per lumen sui naturæ in magis
clara et facili imperfecte in definire, dividere,
et unum ex alio inferre.

Logica Naturalis.

Logica Artificialis est habitus quidam
intellectualis acquisitus, tribuens intel-
lectui, ut facile et sine errore possit divi-
sionem, definitionem, et argumentationem efforma-
re, ceterasque suas operationes elicere.

Logica Artificialis,
alio quæ?

His suppositis fit
Conclusio Prima

In quocumque homine datur Logica Naturalis.
In quocumque homine datur intellectus potens
obire suas functiones, efformare syllogismos, et
aliis modis ferendi; ostendere bonitatem illa-
tionis in magis clara et facili, imperfecte in
absque eo quod penetrat artificialem logicam.
Sed Logica naturalis nihil est aliud quam intellectus
tali modo constitutus. Ergo in quocumque homine
repe

reperitur logica nates. minor patet ex data de,
 sic logica nates. probatur maior. Qui cum, quan-
 tumvis rusticus eo ipso quod nates sit, habet vim
 apprehendendi, iudicandi, et suppositis iudiciis
 aliquid inferendi in manna facili et clara.
 Et in quocumque hoc reperitur intellectus po-
 tens afferre syllogismos et alios modos sciendi
 in parte in manna clara et facili. Consequenter patet
 quia hoc vis est ipse in se quatenus potens
 tales actus elicere. probatur autem. Cum cum, ipso
 naturae iste syllogismus, et totum est magis sua parte,
 hoc est totum, quod est magis sua parte. Item iste
 vis hoc vivens, Petrus est homo, homo est vivens. Statim
 acquiescit et agnoscit vim illam; potens
 talem syllogismum lumine nati convincere, vi-
 cet artificium medi et figura syllogismorum
 non penetrat. Ergo qui cum, hoc est ipso
 quod nates sit, habet vim apprehendendi,
 iudicandi, et unum ex aliis inferendi. Ergo qui
 cum, homo habet Logicam Naturalem.
 Probatur Conclusio 2^a, ab experientia. Expe-
 rimur enim, et veram nos apprehendere, iudicare,
 discernere, definire, et dividere, quod datur
 aliqua potentia, mediante qua tales actus elici-
 mus: ab actu enim, ad potentiam bonam et consentiam,
 sed hoc potentia vocatur Logica naturalis, ergo.

Conclusio secunda
 Præter naturam Logicam, datur etiam in
 aliquibus hominibus Logica Artificialis. Hoc

Hoc concluditur
 quod si quis
 le quodammodo
 dicitur aliquid
 sed potest
 male inferre
 erit, alio
 mirari. in
 dicitur potest
 figuram
 dicitur, minor
 aliquid bene,
 fides quod
 ad bonum vel
 bene inferre
 fides quod
 tu aliquid
 hic a habet
 vocat Logicam
 Probatur 2^a Co
 in antea et
 misse hinc
 extrinsecus, per
 errorum
 aliquid habet
 non habet be
 nihil, nihil
 rat cum
 homo nihil
 generalis

Haec conclusio ab acty admittit^r pbatury: haec
 rae 1°. Quis potia indifferens ad bene vel ma-
 le operandum, debet ab aliquo habitu suprad,
 dicto determinari, & eam, ne erret, dirigat.
 Sed potia nra potia indifferens ad bene vel
 male intelligendum, qd ne in suis opaity
 erret, debet ab aliquo habitu virigi et deter-
 minari. ma: patet, qd nra sufficienter pua
 sit acty potia indifferentibz, ut p opitum suum
 finem pfecte conseq mediantibz sc: habit-
 tibz. nimir constat aperte in actu sc: nra
 aligto bene, aligto male, hoc e cum errore,
 falsas opas elicere. qd a potia indifferens
 ad bene vel male operandum. consequna
 bene inferitur qd alias nra in actu nra ne
 satis pvidisset si non daretur aliqz habitz il-
 lu determinans ad bene recte operandu,
 hie a habitz dirigens et determinans illu
 vocat Logica nati Artificialis.

Probat 2° conclusio ab experientia. Qui
 n. antea cum missis groerily et magna
 missiohene intelligebant indicabant et dis-
 cretibat, postea ceptis logica inluti aliqz
 errore distent, qd postea dicit in illis
 aliqz habitz a quo dirigant, quem antea
 non habebant, consequna qd postea n.
 meliy intelligunt. qd sint aliqz de novo
 novo nil habent egre in pfecte intelli-
 gorent ac antea, qd tu patet esse falsu.
 Finis

Inventores Logice.

Hinc Logice Artificiales non primi In-
ventores fuerunt Graeci quae ut aliarum
feram et actum, ita et Logica Inventa,
res falso et inanis gloriabantur. Neq;
Caledoni hanc ~~con~~ feram clarem primo
reppererunt ut falso et sibi adferre an-
dent, sed fuit à DEO rem omnia Procrea-
tore, in ipso mundi exordio primo nro
Parenti Adamo una cum reliquis seculis in-
fusa, à qua in filios ac posteris manu-
mit, tandem emig longa annorum serie ad
Hebraeos, Caledaeos, Aegyptios Graecos et
Italos, aliasq; mundi naes & denudata,
quam Artes ne debita fraudetur laude
suo hinc in varias distinctam partes
in ordinem reduxit, tamq; mira ingenij
subtilitate in ventis, prius ptem auarit
et illustravit, ut q non in mente ipsi Inven-
torem et parenti Logica adferri opuerit.

Obijciens jo. Logica Natis & habitus
quidam generabilis per actus. qd non
erit ipse intely vel ipse inis intelligen-
di, consequens natus, qd ut an. Per multi-
plicatam actum generat habitus, sed ut
ho natus, eo ipso q ratios & abiq; pceptis
dialecticis prius à magro traditis, plures syl-
logos et diffinios, in pfecte tu, offermare,
in maia notitione et clarissima; qd per
illos actus generabilis utiq; habitus, itine ultra-
Sed

Sed ille ha-
cum actus
artificia
et qd logice
huius per actus
R. Natus
maiorum
notus habitus
habitus
finitis ac
finitis ac
cens habitus
misi et q
capta huius
maiorum
habitus fin-
fines qua
pouentis
tam de ma-
tus nra in
natura tu
natus in p-
plicitate,
ipia disti-
Obijciens
natus ab
quos diffin-
u. g. Philo-
in p-
gita natus

Sed ille habitus non est logica artificialis
cum actus a quo causatur non sit etiam forma
artificialis logica. 2o. non est logica naturalis
et 2o. logica naturalis est habitus alius generis,
hinc per actus et non ipse intellectus noster.

R. Ad 2o. autem, ad partem & distinguendo
maiorem. Per multiplicatum actum generatur
habitus 2o. in potentia non sufficientis
habitus finis vel eminentis ad obiciendum
similes actus, quod maius. 2o. adest suffi-
ciens habitus eminentis vel finis, nego
min: et causa minoris negativis quod quoniam
ex parte huius rei ex parte habemus in de,
monstrantes. 2o. n. demonstratio generatur
habitu finis, sequentes vero demonstratio
fines quantumvis multiplicentur nihil
prouent eo quod iam existat habitus per
se demonstratum prout. Cum 2o. Vir-
tutis nra in collectura eminentia et min-
nata ad prouocendum tales discursus
nates in factis, licet sapienter iterum et mul-
tiplicentur, non generantur alius habitus ab
ipsa distincti.

habeat,

Obicies 2o. Intellectus noster sicut
noster absque directione alius habitus alius
quos discursus in maius alium fieri arum
n. g. Phitica natus. Et tu per hoc intellectus noster non
de phitica natus. 2o. nec debet vocari logi-
ca natus licet informel noster alius
dis

discursus in pfectis. mai. prob. qm n. hanc
per se in tm intem abiq. habitu phisice
in rebz naty saltem nuperte discurre
et minex qd ab ex cor modo loquendi, et
consequa bene niferi a paritate.

R. 70 Non est magna in conveniens
si naty si cerep phisica nates in capite populo.

R. 70. Noto consequam, disparitas e
inter in chura comparatu ad maam lo,
quia et ad maas aliam sciama. qd
maltu cum sit ex natu suu ap hauritus
in dicabim, et d. fursim, et pma et natu
e determi naty ad discursu, ad defies ad
dices, ad maas a. aliam sciama non e
determi naty ex pma natu. Vnde si sp.
ut discursu qd au nates nup pfectos
pt dci logica natis, non vero phisica
aut mediana natis, qd ad maas haur
sciama non e ex natu suu determi,
naty.

Obi eies 70. Vbi non est esse error
ibi non e neqz habitus aliqz dirigens,
sed in ja opae mentis non est esse er,
ror, qd logica arte fructalis non est neqz
ut dirigat intem saltem quo ad pnam
suis opnem. qm: pnt qd ab nim. Ex hte
dicente, in his q fringit viter nup haurit
non ofringit error, sed aut sola fringitur
aut sola ignosantur. Id ja naty opae
R. 70

g. metaphice cog.
ullhuie -

Complex
error
R. Conco
de miram
error fal
edo mir
latis per
miram
rem in ja
noti m.

Du
Vtrum
tia v
Rea

Pro futu
clitri nta
et vnde
Logica
haurit
fringit
viter nup
haurit
non ofringit
error, sed
aut sola
fringitur
aut sola
ignosantur.

Complexi apprehensio, quod in ipsa non potest esse error.

R. Concedendo maiorem, et distinguendo minorem. In ipsa gratia mentis non potest esse error falsitatis per se, et complexi, cum eadem minorem. non potest esse error falsitatis per accidens et in complexi nego minorem. potest vero Artes negant errorem in ipsa mentis gratia, negant tamen in non in.

Dubium Secundum.

Vtrum Logica sit Scien-
tia uel Ars. Et an sit
Realis uel Rationalis.

Pro futuri huius Dubij nota a. 70 diligentem
celebris illa Trino logica in Docentem
et Utentem.

Logica Docens est illa quatenus
tradit precepta, et docet modum
ferendi, passionesque de ipso demonstrat.
Utens, uero est secundum quod actu con-
struit instrumenta ferendi; hoc est
secundum

Logica duplex.

Logica Do-
cens.

Logica Utens.

solum quod in exercitiis definit, dicitur,
 et aristoteles aliam exercet in
 Logica tradit hanc in prima
 quam in maiori aliam sicut solum
 tres suas partes. Quod dixerim contra
 quod autem quod logicam hanc solum partem topicam
 in doctorem et utentem dividenda est
 trahitur, non vero solum analyticam, appe-
 rentes uti denuotatis in aliis sicut ad
 logicam non spectare, in ipsa a maiori
 logica plane a doctrina non differre.
 Sed falluntur; eadem enim ratio de parte
 analytica quod de logica. Probatur hoc
 ratio. Logica in parte demonstrativa
 docet modum demonstrandi, tradit precepta
 et regulas, solum quas debet fieri demon-
 stratio. ergo proprium uti istis preceptis et regula-
 tis. consuetudo patet. frustra enim darentur ista
 precepta, et frustra doceret modum demonstrandi
 si non posset inde provenire alijs usque; cum
 logica docentis quasi finis sit, usque recte
 suorum preceptorum, sed ille usque spectat
 ad logicam, ergo logica potest dici utens, non
 hanc solum partem logicam, sed et analy-
 ticam. Probatur illa minor. Usus demon-
 strationis solum forma ad nulla aliam formam spectat
 sed quam ad logicam, ergo nulla alia illa
 ratio

ratio in forma
 illa usque ad
 Nota 20.
 hanc partem
 in doctrina
 re, ergo in
 utitur quod
 dicitur de
 Cuius ratio h
 non habet
 si ergo dicitur
 sicut uti
 patet, ex ip
 parte quod
 ad aliquam
 maiorem
 formas alijs
 et ratio huius
 Nota 30.
 ipsi. ergo
 solubet de
 dicitur quod
 potest demon-
 strare sicut
 et Conc
 Logica do

zorem in tentione demonstratis, qd si derunt. qd
ille usq ad logicam proficitur.

Nota 20. Logica cum non habeat utem,
sem passivam tm, quasi si alia facta
tm utantur qd ceptis eis, sed de utens acti-
ve, qd intra suam artem et extra illam
utitur qd ceptis et applicat illa definiendo,
dini dendo, arguto de eoty rebz vate formae.
Cuius ratio hanc esse pot. qd logica utens e
nery habitus existens in potentia operativa, nctm
fi: qd ordinat ad aliquem actum, qd neutm prof-
fuit de utens, sed et active, qd sequit
patet, ex ipsa natura habitus, existentis in
potentia operativa et ff operatur. ordinatur
ad aliquam operem, nem tm & alias factas
mam pstate logica in quam ipsa suas
formas definit, dicit, et argutas introduceat.
et vate huius introducti omis de logica utens.

Nota 30. Quod facta possit dupliciter ac-
cipi. 1o p quancumq rei cognone quome,
solibet adpfito. 2o vero magis stricte
et pprie p habitum quodam certo et evidenti
per demonstratorem asqfito.

His suppositis fit,

Conclusio Prima
Logica docens nery et pprie e scientia
Hanc

Logica Utens
sumitur Passi-
vine, et Active.

Probatur.
Logica Utens qd.

Scientia duplex.

i. prior.

Probatur
quod Logica
Docens sit
Scientia.

Hoc est Artus; D. Thomas. 4. metaph. c. 4.
Alberti cap. j. in Porphyrium; et Multorum
aliorum.

1. Probatur a. rae. 1o. Logica est habitus
per demonstratorem acqisity. 2o. est vere et
proprie scia. consequenter patet ex ipsa rae
scia. ante probatur. Hoc est vera demonstratio
de qua est unum aptum in epi multis, et
predicabilia, sed unum est unum aptum in epi
multis; 3o. est predicabile. 4o. generalis sciam,
sed non aliam quam logicam, 5o. logica est
habitus acqisity per demonstratorem, et est scia
Probatur quod sit vera demonstratio; ut demon-
stratorem tria petuntur; 1o. sciam si principia,
et passio. Sed hoc tria tollit per di chyl sytym
2o. est vera demonstratio. ma. patet ex ipsa
naa demonstratio, min. et clara est, 3o. sciam
n. unum. principium est definitio; unum
passio est predicabilitas. 4o.

2. Probatur 2o. Concl. In Logica dantur
multae conclusiones ex causis et principiis
deductae, quibus certum est status apertum,
sed non per habitum opinionatum, neque per habitum
hunc primum principium noster nobis
congruunt. Neque per artem aliquam
proprie

proprie
habitu sui
logica est
Concl.
Logica
sciam
est vere
Probatur
sciam est
propria
est vere
cognoscitur
opinionem
partem
noster
quod est
sciam
Concl.
Logica
est sciam
Hoc est
potest
sciam

omne quod dicitur partibili. quod per aliquem
habitu scientificum quod non potest esse aliquid quod
logica artificialis docens.

Conclusio secunda.
Logica Docens solum partem
grammaticam, et sophisticam
est vere et proprie scientifica.

Probat. Scia est certa cognitio rei per
suam causam, sed in parte topica et
sophistica datur talis cognitio, quod con-
stat vere. quod probat. In parte topica
cognoscitur quod fiturum topice generet
opinionem quod procedit ex probabilitate, in
parte sophistica quod fiturum apparens quod
necesse errorem seu fallaciam quod tunc
procedit ex apparentibus, sed iste error
fuit certe, et quod casus, ut patet; quod sunt
scientificae. Ergo Logica et solum haec
duas partes est vere et proprie scientifica.

Conclusio tertia.
Logica Utens quatenus Utens non
est Scia.

Haece contra a. eius, et solum hanc forte
poterunt intelligi. Auctores illi quod logicam
a ratione sua excludunt; et probatur ratione.

Omnis

Logica Do-
cens Topica,
et Sophistica
est et Scia.
Scia Defio.

Probatur
quod logica
utens non sit
scia.

1. Omnis scia debet verificari in certa et determi-
nata genere rerum, vel y idem e.
debet habere certam et determinatam
materiam; sed logica utens quatenus utens,
non verificatur circa determinatam rem,
sed vagatur per materiam omnium sciarum quod
non e scia. Quod minus: omni in materia pos-
sumus construere similes, defectus, augmenta.
Sed haec constructio e logica utens ut
utens, quod logica utens non potest de-
terminata materia et genere scia.

2. Probatur 2°. Omnis scia demonstrat
passiones de se, sed logica utens
non demonstrat passiones de se.
quod non e scia. Quod minus: logica
utens construit modos differendi, ut
super dictum e. Sed hoc non e demum,
haec passiones de se, sed potius
iam illas demonstratus supponere. quod.

Secundo quaesito in titulo huius
proposito, antequam respondere eam
sciam.

Artem pro se huius accipi.
quod strictè et simpliciter. quod habitum quodam
aliumque quodam rectam rationem factum
quod post operam maneat sensu by subiectum.
ut ars futura, pictoria. et solent hoc modo
accepta sic definiiri quod scilicet

Sub Recta

Ars sumitur hic
strictè.

1.

Sic videtur
Communi
tractus de
se videtur
quod sumitur
videtur de
ut ars bene
quod videtur
quodam
non videtur
quodam
hominis et
actiones
quod necesse
Ars e
his videtur
modo co
tae finem
his videtur
Logica
Ars sumitur
nunc
Per
Lingua T
Rus. Ne

Sit recta ratio factibilium. hoc est,
Eorum quae per factionem fiunt.

20. Tractio est illa operatio quae operis aliquid post
se relinquit, ut dicitur in libro 6. Ethic. cap. 5.

Tractio quod?

20. Junctio latius quae habitus quodammodo se
extendit ad actiones exteriores vel tran-
sientes quae nullum post se operis relinquit,
ut ars bene factandi, cantandi &c.

2.

30. Potest ars junctio latissime per habitum
quodammodo se extendit non tamen ad acti-
ones exteriores quae nullum post se operis relin-
quunt, sed et per ut se extendit ad in-
ternas et immutabiles quales sunt
actiones intellectuales et voluntarias, recta
quae accepti suum Describitur sic.

3.

Ars est habitus multis praecep-
tis constantis certa quodammodo
modo comprehensibilis ad aliquem in-
tellectus finem utilem tendentibus.

Definitio
Artis.

Hic ponitur sit, Conclusio quarta

Logica non tunc scia, sed et

ars sunt quid tamen et similitudini

namque hanc contrarium dicitur. et aliorum.

Primum Enumeratio.

Lingua. Tropus. Ratio. Numerus. Tonus. Angulus. Astra.
Rus. Nemus. Arma. Faber. Vulnera. Lana. Rates. /

Probat

Probatur rursus. Si habitus speculativus
 ordinatus ad aliquam rem rursus, quod dicitur
 ars secundum quod et similibus nominibus, sed logica
 est habitus speculativus ordinatus ad aliquam
 rem rursus efficiendam, ut ad constructionem
 syllogismi, definitionis, et similibus, ergo logica est ars
 secundum quod et similibus quoniam cum similibus
 finem. quia non enim sit propria ars quae
 recta rursus factibilis, patet. quia ars huius
 modo sumpta dirigit factorem quod
 actus externa ^{reus} potest se ergo
 aliquid, sed hoc non facit logica. ergo
 non erit propria ars.

Alii habitus dirigentes actiones quae sunt
 exteriores et multae quae potest se relinquere
 quibus, videlicet stricte non potest dici
 artes, magis tamen accedunt ad rationem
 artis, quia illarum actiones sunt magis
 practicae, ars autem propria est stricte et habitus
 practicus.

Hanc sententiam quodammodo intelligunt
 tamen de logica utente, quod illa sit ars secundum
 quod, negant vero de logica docente.
 qui quidem dicitur logicam utentem
 autem nominant secundum quod et similibus,
 rursus, recte sentire non debentur,

ga
 7

Logica Utens
 dicitur Ars.

ga logica
 Tugrcales
 mtroumji
 fmas for
 not ars d
 suana.
 ga tu logi
 fctm quid
 conflat ne
 qm pmi
 dte arbi
 n habit
 la quida
 ga logica
 fctm quid
 logi cum
 non ven
 logica ut
 ga spe cu
 fct et log
 ga, ad ce
 tu n fctm
 docent out
 ga docet et
 fctm logi
 mtroum
 fctm docet
 logically

Ratio cur?

ga logica utens introduct suas formas
logicales in opato nullo, inquam in
manuificent alio arte introducent
suas formas in manu extemam
ut ars edificatoria, pictoria, et scul-
ptura. go bene pot dicit ars forma qd
ga tu logicam doctorem nulla rati et
form quid et similitudine nemi artem
consent nominanda, non placet.

Et in primis ga logica docteri competit
desio artis formam acceptiorem. q
n. habet multos conceptus constans, cer-
ta quendam metodo comprehensio.
go logica et docens et ars improprie et
form quid. 2o. Non e manet ratio quare
logica utens in artem non cupent
non vero doctorem, illes n. form illes
logica utens et ars, ga efficit quodam
moda speculativa et ad illa ordinatur,
sed et logica docens, ordinat ad illa
qua, ad constructione si: systema, et alio,
in instrumentum sciendi. go et logica
docens aut si eundem a ars, saltem form go
ga docet et trahit ista concepta rati quae
vum logica utens illa in opato menti
introducendo et ars. 3o. Logica utens
form doctrina pcedit et ubi istis conceptis
logicalibus, go pcedit ut dicit ars saltem
form

Logica Docens
est Ars.
Probatur 1.

2.

3.

by speculativa
ratio pot dicit
in primis logica
ars ad abstractum
formam dicit
logica et ars
in similitudine
in ars pot dicit
ga ars
est ars
logica. go
ars quae
et se rati
form dicit
ad rati
und magis
ob et habit
selle quid
sit ars form
docente.
dubium
similitudine
dubium
ga

scdm quid, et ipsa doctrina tradens
modum utendi, pot dici ars. alias illa
artificialis constructio non est arte,
sed ex fieri aut alio habitu dicitur
procedere.

Conclusio Quinta

Logica non est Sciē Realis sed
Rationalis.

Ante p̄tatem huius cōtatis nota 20.

Quid scia in genere autis ut habitus
et accidens & de prima p̄te qualitatis
e nem ens reale accidentale. In gene-
re vero scibilis aut intelligibilis, tra-
hit sua formalitate ab ob̄, reate
vel rati, q̄do ob̄m e ens reate, vel rati.
Et quamvis vis scia pot dici Rea-
lis subiective effectivē, q̄ate in scia
Inym in subiecto, et ab om̄a Inym a
causa effectiva obiectiva in alia ob̄
reale, alia rati.

Nota 20. Quid rati multis modis hi-
catur q̄o fuit, ut he ob̄ rati fuit
20. Effectivē, sic se id ob̄ rati, q̄e a rati
confectu. 30. Subiectivē sic tōm habitus
q̄ fuit in rati, rati. 40. ob̄ directivē
sic

scdm habitus dicitur
20. obiectivē
aut circa ob̄

Probatum modum
naturam, diffinitio
directivē, sic tōm
infra. q̄o lo

Pro 20. Illa
rati, sic logice
reata scia
non confidit
causam p̄
animaticam

in ordine ad
de qua lat

Obiectivē q̄o
fuit non
fuit. q̄o n
capit ultimo
et modum sic
habet p̄cipue

se habity dirigentes ratem in suis opibz sicut rates.
 50 Obiective se: ut quod versatur circa ratem
 aut circa ens ratio hinc circa brechtum.

Probatur modo conclusio. Scia sumit denomi-
 nationem, distinctionem, specificam suam ab
 dicto, sed etiam logica est ens ratio ut videbitur
 infra. 50 logica nominanda est scia ratio.

Pro q. logica non
 sit scia ratio,
 sed ratio.

Pro 20. Illa scia ratio, quae dirigit actus
 rates, sed logica dirigit actus rates, 50 est di-
 versa scia ratio. Alii nota logicam
 non considerare actus ratio sicut substantiam et
 entitatem physicam, hoc n. ad sciam
 animasticam spectat, sed considerant illos
 in ordine ad formam quandam logicalem,
 de qua latius in sequentibus.

Obiective 50 contra iam conuenit. Multa
 sciendi non est scia, sed logica docens et modus
 sciendi. 50 non est scia. max: e. hinc. 2. meta:
 cap: ultimo ubi ait absurdum esse quere sciendum
 et modum sciendi simul. probat enim: logica
 tradit precepta sciendi et per modum sciendi se:
 Defin,

deus, diuina, arguem. go e modis sciendi.

R. Concedendo mai: et negato min. ad statum
 N. concedendo aut, et negato consequens; solum
 n. sequitur quod logica docens tradat cogni-
 tionem modi sciendi; aliud n. e. spe modum
 sciendi, aliud e. spe cognitionem modi sci-
 endi. Logica docens vere e. cognitio et qui-
 dem scientifica modi sciendi, non tamen
 e. modis sciendi. Et qto logica str. modis
 sciendi intelligenda e. hoc obicitur,
 non tamen fructus. sed denominat quae-
 dam facta ab obiecto q. e. modis sciendi.

Obi. c. 2. Scia e. de rebus necessariis
 et perpetuis, et non de contingentibus q. fiunt a nobis,
 sed logica non e. de rebus necessariis et perpetuis,
 sed tm. de rebus tm. de rebus contingentibus q. fiunt
 a nobis; go non est scia. maior e. p. h. i.
 6. Metaph. cap. 3. p. om. logica agit de
 deis, diuina, et arguem, sed hae. om. p. ut non spe
 et fiunt a nobis: go logica non est. de rebus ne-
 cessariis et perpetuis, sed tantum de con-
 ting.

in p. t. l. y.
 R. Conced
 ad arg. p. h. i.
 Logica e. d.
 E. i. con. d. e.
 e. l. a. n. n. e.
 d. i. s. t. i. n. g. u. e.
 i. n. e. o. p. o. t.
 m. i. n. o. r. e. m.
 q. u. i. i. s. t. i. m.
 p. h. i. l. o. s. o. p. h. i.
 e. i. u. s. t. e. r.
 a. d. s. u. a. p. p. o.
 h. a. b. i. t. u. s.
 q. u. e. s. t. i. o.
 d. e. h. a. b. i. t. u.
 u. e. l. i. n. f. i. n.
 d. i. u. i. n. e. m. o. d. i.
 r. e. s. p. e. h. e. n. s.
 d. e. i. l. l. i. s. t. e. s.
 Obi. c. 2.
 c. i. r. c. a. r. e. s.
 e. i. t. n. e. c. e. s.
 e. n. e. c. e. s. s. a. r. i.
 e. n. s. s. e. d. t. m.
 s. e. q. u. e. n. t. i. a.
 n. e. c. e. s. s. a. r. i.
 e. n. s. s. e. d. t. m.

Ingentily.

Ad Concedendo mai. et nego minore,
ad exigentem R. Distinguens maiore.
Logica de deo, dicit et arguitur in
eoi, concedo mai. in singulari et parti,
culari, nego maiorem. Et eodem modo
distingues min. Dicit dicit et arguitur
in eoi pot non esse et fieri a nobis, nego
minorem: in singulari concedo minorem.
Quia isti modi fieri in eoi sunt res,
plane necesse, nego fieri a nobis, sed
dicunt ex sua natura habitudine estem
ad sua principia et proprietate de qua
habitudine agit logica. q. n. deo
gestet genere et dicitur, et q. solum tres
debeat habere ppies non fit a nobis,
licet in singulari fieri omni dicitur,
dicitur et arguitur, si q. non sunt tres
res ppies sunt a primo modo, et fit
de illis fieri.

Obiicies 30. Logica non versatur
circa ens verum et simpliciter, q. n. ut
est vere et simpliciter fieri. ans patet
q. versatur circa ens verum, q. non est verum
ens, sed tm ens quoad am fictum. con,
sequa vero dicitur. ut alijs dicitur fit
vere et simpliciter sua illi versari circa
ens

ens nem et frater sed logica hoc non
habet, ut patet ex eo non est vere et frater
philosophia scia.

R. Considerando autem et ratio sequitur
ad eius partem R. ratio magis
Est expressa instantia in Arithmetica
et Geometria, quae sunt vere et frater
scia licet desunt in ente formae
nempe in accidente numero, et magis
nitidioris quare et logica est vere
et frater scia licet ens ratio non
sit nem ens nec frater. Vbi nota
quod omnia ferantur per simpliciter
frater. 2o in ratione ens. 2o in ratione
scibilibus, ut 2o scia sunt vere et frater
philosophia tales non habent ab otio
mo modo quod considerato sed 2o modo.
Et cum ens ratio quae logica omnia sit
vere et frater scibilibus, hinc in vere et frater
philosophia propria, rationes et frater.
logica est vere et frater simpliciter scia.

Obiicit 2o. Contra 3am Conclusionem
Logica docens et utens sunt idem habitus,
sed logica docens a se ut videtur
2o et logica utens.

Aoe

Hoc arguit
an logica
ad utentem
duas logi
pro exp
Si logica
mentis a
cum non
a se dicitur
Primum re
fort re qu
Nam in
vix in
habitus pro
vix an qu
2o et in l
ipsa ens
logica utent
nisi reus
videtur a
dico si m
ca docent
realiter a
rat ratio
liber frater
sunt frater
frater 2o si
vix non ut
aliqui eo ip
+

Hoc argum. petit explicatum illis subij.
an logica docens sit distincte habitus
ab utente, et e contra. An vero illud
duae logicae sunt uny et idem habitus
Pro explicat. nra sententia nota.

Si logica utens sumat p ipsius instrum.
mentis a se effectus se: q dicitur, dicitur
cum nomen eae forme tribuat effectui
a se p dicitur tunc logica utens non
e rem realiter cum docente sed dicitur
fieri re ipsa ab illa, q hanc rem patet.
Nam in rebus artibus ipsa artes, et
ipsa instrumta q artes q effecta differunt
realiter sicut causa et effectus in fabro ferrario
n.g. ars ipsa et malleus q instrumta parte stringunt ipsa,
q et in logica ipsa instrumenta artis
et ipsa ars distinguuntur realiter. Si vero
logica utens sumat p ipso habitu ad
usu reuocante pcepta debimur, di
uidendi et arguit a logica docente tra
dita sic non differunt realiter a logi
ca docente sed e ipsa idem habitus
realiter cum ipso licet distinguat
rae ratiocinata, vel ut dicunt, rea
titer fructus. q q hanc rem. Non
sunt facie multiplicanda ex ditates sine neces
sitate, qa sunt nra non defuit in necessarijs
vbi nec abundat ab in sup uacarijs. sed ut
ahjs eo ipso q sit mra fieri illis facili
negotio

negotio convincere, qd ad illam qd dicitur
 onem non penendi & non habili, sed
 fufficit habili Logica docentis. modo
 Q. ad argum. Distingueno maiore.
 Logica docens et utens sunt idem ha-
 bily realiter, concedo maiorem, fufficit
 seu fufficit rationem, nego maiorem. Sed do-
 cens Logica e fufficit, concedo minorem.
 qd et Logica utens est fufficit identice
 quatenus eadem re cum docente con-
 cedo sequentem, fufficit et fufficit rationem
 utentis, nego sequentem.

Obiicit qd Logica e ens reale
 fufficiens ante omni qd dicitur in tely,
 qd e fufficit realis et non rationis. patet
 sequentem. qd illa e fufficit realis, qd e non
 ens reale.

R. Quod fufficit non dicitur realis ex eo
 qd sit non ens reale, sed qd omni de quo
 tractatur non ens reale. cum qd omni
 Logica, fit ens rationis, illa est fufficit ratio
 et non realis.

Obiicit qd. Contra id qd ultimo
 dictum e de Logica utente et docente.
 Logica utens et docens sunt distinctos
 acty realiter, qd et Logica erunt di-
 distinctos realiter, patet sequentem

qd
 7

qd et fufficit
 et habili
 Q. Concedo
 ad pntem
 fufficit h
 fufficit ibi
 es acty
 magna d
 e non re
 n. aliy
 potest ill

Du
 Vro
 fil
 cul
 P

90. Si sibi etiam habitum primum ex actum
 distinctione, ita quoque actus sunt distincti,
 et habent distinctionem.

Q. Concedendo autem et negotio sequitur.
 ad probationem Q. sufficere distinctionem
 primum habitum, et nulla ratione vera esse
 distinctionem realem ad producendum ta,
 res actus distinctas, maxime cum non ad
 magna distans in illis obiciendis fieri
 re vera non in capite primo, facile
 n. alijs si fuerit modus obiciendi primum
 poterit illa offermare. 90.

Dubium Tertium

Vtrum Logica sit Scientia Spe- culativa, vel Practica

Vana

Vario sunt hae de re autem opinionones.
 Quidam dicunt Logicam esse absolute et
 simpliciter practicam et nulla ratione speculativam.
 Alii dicunt Logicam esse simul practicam
 et speculativam et hanc iuncta modo ceteris
 a recentioribus recipit. Alij asserunt Logicam
 esse nec esse speculativam nec practicam
 sedam quod se, sed tunc respectu quodam ad
 utramque sequendam. Alii demum statunt
 Logicam esse simpliciter et absolute
 simpliciter speculativam et non practicam
 Insuper opinio est inter Thomistas
 quomodo ut intelligas Nota quod de his
 praxis et speculationis definitio praxis est haec

Definitio Praxis.

Praxis est operatio alterius potentiae
 ab intellectu, voluntatis scilicet,
 nata etiam conformiter rationi recte,
 ut veritas sit.

Explicatio Definitio.

Notae operis non intelligit quis operis
 cum multa sint operis quae non derivantur
 per habitum practicum, ut digerere cibum
 in stomacho, et aliae actiones natae sunt
 sunt operationem. nec et intelliguntur
 operis natae voluntatis in quibus non potest
 errare: ideoque non indiget ad illos etiam
 etiam aliquo habitu divini gentis. Sed tunc
 Operis intelligit voluntaria electio, respectu
 mel

operis praxis?

rationem
 sunt pro
 has illa
 ab intellectu
 quod
 intendit
 voluntatis
 To subiecta
 Libere electio
 recepta
 sub electio
 subiecti
 20. Imper
 electio ad
 illa in oper
 longi sed
 praxis et
 practica
 et est al
 praxis
 recte ratio
 hunc hunc
 et non sunt
 regula ad
 praxis m
 ut praxis
 bona. De

medium & finem ad finem: & actiones
 sunt que ad operam liberam. ut n. voluntas
 has illas velle et nolle. Et alterius potest
 ab intellectu, nulla n. operum in se ut fipiter
 & quod vult, & praxis. quia vult ut sit
 intendit tunc fieri ut fieri. Sed de operum
 voluntatis & quod potest dupliciter accipi.
 10. Subiective, quia talis quod est a voluntas
 habet obiecta et in eadem subiectiva et
 receptiva. Ut velle, nolle, amare, & sunt
 actus obiecti et recepti in voluntate, tunc
 obiecti, quia immediate ab ea proficiunt.
 20. Imperative. Quia licet sit quod
 obiecta ab alia potest et non a voluntate
 illa tunc quod in ipsa a voluntate; ut amare,
 velle, sedere, loqui. Voluntas ergo hanc exercet
 praxim et practice quod, quod ipse operam
 practica et in ordine ad praxim obiecti.
 et quod aliena potest quod ad quod sunt
 praxim ordinat. Et est conformiter
 recte ratio, quia se regulatur et mensura,
 hinc hinc censetur recta, quod sua regula
 et mensura est conformiter. Sed mensura et
 regula actum voluntatis in se quod et
 praxim numeratur in se sunt ratio. quod
 ut praxim sit recta, tunc esse recta ratio cum
 bona. Definitio Speculativa a ista. Speculatio

Defio Specu-
cularis.

Explicatur
Defio.
Actio quae

Speculatio e actio intellectu q non
ordinatur ad proximum sed e
gra sui.

Dicitur actio intely, q intellectus, q non rem
passiones, et alia speculatur. Et p hanc
propositionem excluduntur res actiones poten-
tiam externam, et actiones q ab intely
non sunt. Est sic qd q non ordinat
ad proximum. si n. ordinat ad aliam
ad gratiam intely. n. q. ad 1. vel 2. mentis
gratiam, illa actio non dicitur practica
sed speculativa sine speculatio. Quia
tales gratias ad quas ordinat sunt spe-
culativa, et non practica, hoc s. non
ordinata ad opy. Unde per hanc pro-
positionem excluduntur a vera ratione specu-
laris res cognitas intellectu actualibus
et habituales, q ad opy seu proximum
dirigunt, sunt artes mechanicae et
gratias illam, licet sint in intellectu inq
in subto, non tu appetunt specula-
tionem, q dirigunt potius ad proximum
hoc e ad gratias exteriores.
Ultimo ite q speculatio sit gra sui
per

Ab actu exclu-
duntur.

Per gratiam
speculatio
speciem qd
gratia qd
ex se ad
a finis p
Nota q
gratiam su-
to ex spec-
q non pot
el pntia
q usqam
q non pnt
unia m
natam et
to. pt ab-
ex modo
hinc m
aliqui def-
pntes et
tota qd
finem s,
hinc dem-
bentendi
fil operu
faut per
mdu.
3o qd ab

Per quam partem dicitur intelligi quod
 speculatio non aliter referatur terminum ad
 finem sed quod ipsa sit finis, ut speculatio
 qua quod speculatio res nates, non referat
 ex se ad aliquam aliam finem sed ipsa
 est finis per se nates.

Nota 20. Ex triplici capite proprie alii,
 quam finem sui speculativam,
 1o Ex ipso ob. 2o si. tunc alii, obm
 quod non potest fieri a nobis, ut metaphisica
 et per se nates sunt finis speculativa
 quod versantur circa oba speculativa tunc
 quod non potest fieri a nobis, metaphisica
 circa ens in eis. Per se nates circa
 naturam entis mobilis.

2o. potest aliqua forma sui speculativa
 ex modo tendenti in finem obm, ut quod
 tendimus vel pergradimur ad cognoscendum
 aliquid determinatum sui deinde in se, sicut
 partes et per se obm replentur, ut
 forma potest quam de se habet in se,
 finem ob, et in suas partes optet
 sui deinde per se vel aliter ex modo
 tendenti et pergradienti. Si est obm per se
 potest operabile, modo in tendenti in illud
 sicut finem illa speculativa finem
 modum.

3o. ut aliqua forma per se ex finem
 qui

finis *seu*
speculativa

Qui e speculati veritatem
qua rae metaphisice & p[er]petua ex
fine, q[ui]a sig[na] finis e speculati nam
hui[us] & intelligenti[um].

Sedem de practico.

Et totidem modis pot[est] dici aliqua *seu*
practica. 1o. Quia totu[m] circa q[uo]d nestat
pot[est] fieri a nobis, sicut *seu* architectoni-
ca & practica q[ui]a q[uo]d nestat circa totu[m]
& fieri q[uo]d illam. 2o. Per aliqua *seu*
practica, ex modo et tendenti[um] ad p[ro]p[ri]e
dendi, ut q[uo]d alijs tot[us] factus de d[omi]no
q[ui]nto debeat ponere fundamenta,
parietes erigere, et factu[m] supponere.

tot[us] factus practica[m] ex modo ten-
dendi. 3o. Potest dici q[uo]d facta practica
ex fine q[uo]d si finis e op[er]at[us] alterij
facta pot[est] ab intellectu.

finis duplex
alienu[m] *seu*

Ubi nota dupli cem posse esse finem
alienu[m] *seu*. Vnu[m] intrinsecu[m]. Aliu[m]
extrinsecu[m]. Vel ut alij loquuntur. Vnu[m]
Scientis, Aliu[m] Scie[n]t[is]. Finis *seu*
quem sibi facta ex sua uendit natura.
ut finis p[ro]p[ri]a nati[us] a speculati[us] outis
mobilis, quem finem sibi ex natura uen-
dicat: et de hinc finis in hinc, q[ui]a
facta ex intrinseca sua rae ordinatis

i.
Scientia.

ad ha

ad hanc
fieri ex
factum
cum om
vel ad ha
et ad
factu[m] dicit
facta ne
intelligi
non uen-
lit. Neq[ue]
habetur dicit
totu[m] q[uo]d factu[m]
et factu[m] f
sibi practica
speculativa
e praxis,
Natu[us]. Ne
practica f
ad hunc
ad hunc p[ro]
tu[m] actus
fieri i[n] p[ro]
p[ro]p[ri]a
dicitur et
dicitur n
actus tu
factu[m] p[ro]

Scientis.

ad salutem finem. Finis vero scientis
 finis extrinsecus est, ad quem habens
 scientiam illam ordinat. n. q. si qd logi-
 cam aut aliquam scientiam persequantur ordinem
 vel ad honores consequendos, talis finis
 est extrinsecus et finis huius. Quod
 si dicitur magis aliam scientiam deus proae,
 sicut vel persequantur ex fine, illi
 intelligitur definitio intrinsecus et finis.
 non vero de finis extrinsecus et finis
 his. Nam quibus quod dicitur magis utique
 habitum huius practicum, quod necessitas circa
 obiectum quod fieri potest a nobis, ita quod habitus et
 effectu huius potest advenit aliqua actionem
 sit practicum habitus, huius n. esse habitus
 speculativus, sed quod potest advenit aliquam opus quod
 est practicum, et non speculativum.

Nota 30. Non esse eadem practicum et actionem 3.
 practicum sed habere se finem supra dicitur
 quod eadem practicum est actio practicum non tu
 aut actio practicum est practicum, quod practicum est
 tu actio libera voluntatis huius illi obiecta
 huius impedita. Actio vero practicum est illa
 quod potest dirigere actus illos voluntatis liberos, quod
 directio et completio actibus in rebus, quod potest
 dirigere voluntatem in finis operum quod
 actus tu non sunt practicum ut de supra
 dictis patet.

Nota 30.

quomodo differat
habitus practicus
ab habitu speculativo.

Nota quod habitum practicum differens
est ab habitu speculativo ex fine, ita
quod ille habitus sit practicus cuius finis est
proximus, speculativus vero habitus sit ille
cuius finis est simpliciter veritatis sine
speculatione. His probatis sit

Conclusio prima.

Logica docens est vere et simpliciter
scientia speculativa, et non practica
Hanc et Th. sup. Boetium determinat:
Ept. 5. aristotele.

Probatur
quod logica
docens determinatur
sicut speculativa.

Et patet ratiō. quia illa scientia spectans cuius
finis est veritatis simpliciter, siue specu-
lativa, sed finis logica docentis est contem-
platio veritatis, ergo logica docens est
scientia speculativa. patet minus. terminis lo-
gicis tractare de ea intentione
proprie sic dicitur strando, et recte
necesse illas in sua propria, sicut alia
scientia speculativa faciunt. ergo finis eius
est speculatio, et ergo logica docens est
scientia speculativa.

Probatur quod
logica non dicitur
esse scientia practica.

Probatur ratiō. Contentus quod logica non sit scientia
practica, de ratiōe scientie practice dicitur in
beat. p. 1. ubi dicitur quod scientia practica
non

non est
practica
speculativa
et finis
est veritas
proxima
lectura
vata parte
Con
Logica
Speculativa
Hanc et
lectura
sunt
habitus
dicitur
logica
et
et
mul
ant
g

non tollit p[ro]p[ter] ob[ject]um nem[pe] op[er]is seu, p[er] nam, q[uo]d non,
 erit sua practica. ma: e[st] Actus 2. metaphis.
 lectus. q[uo]d p[ro]p[ter] fine[m] et ob[ject]um assignat finem q[uo]dem
 speculativa, veritatem: Practicam vero p[ro]p[ter]
 in. p[ro]p[ter] min. Logica tollit p[ro]p[ter] ens rati[on]is,
 et finis s[ed] te cognos[cent]is entis rati[on]is, sed neq[ue]
 ens rati[on]is, neq[ue] s[ed] cognos[cent]e p[ro]p[ter]is, cum
 p[ro]p[ter]is debeat esse actus distinctus a b[er]nibel[is]
 lecturae seu cognos[cent]is, ut ex d[ic]ta p[ro]p[ter]a
 data patet. q[uo]d logica non erit sua practica.

Conclusio Secunda.

Logica non e[st] simul Practica et
 Speculativa.
 Hanc e[st] q[uo]d auctores rati[on]e sententia figurare,
 Lat[ine] p[ro]p[ter] rati[on]e. practica et speculativa
 sunt opposita et estis distincta s[ed] in d[ic]ta
 habita vel finem creata, sed opposita
 d[ic]ta non p[ro]p[ter] idem p[ro]p[ter]is, q[uo]d
 logica non erit simul sua practica
 et p[ro]p[ter]a. min. patet. non n[on] idem
 et non erit p[ro]p[ter] rati[on]e et rati[on]e p[ro]p[ter]
 mul, q[uo]d sunt d[ic]ta opposita s[ed] in d[ic]ta
 aut. ma: p[ro]p[ter] practica et speculativa
 q[uo]d distincta habita s[ed] in d[ic]ta. q[uo]d simul
 d[ic]ta opposita.
 Concl:

Conclusio tertia.

Logica utens etiam habet speciem,
labium.

Probat. Logica utens versat circa
prentiam sed est habitus q. versat
circa prentiam a prentatione. ergo
logica utens est habitus prentationis
quod ma: logica utens versat circa
modos sciendi, scilicet virtutem et angustiam
illos ad usum revocando. Sed hi modi sunt
vera prentia ergo logica utens versat
circa prentiam. et ergo est habitus
prentationis, non in seia prentationis.
Obiicit ergo. Ille habitus, cuius finis est
non est abstractus, sed opus, non est pre-
ntationis sed practicus; sed finis logi-
cæ est opus et non abstractus. ergo logica
non est seia prentationis, sed practica.
probat ma: logica non refertur in abstractum
nisi inquam in finem sed in opus q. factum,
finis in illius est officium scilicet
aliquos modos sciendi, q. sunt q. non
sunt seia seia i. primum. cap: 2.
ergo

ergo finis logi-
cæ præ
est. Nost
logica ooc
prentationis et
in nam
si vero in
rebus q.
q. abstractum
in seia
prentationis,
et sunt q.
virtutem. ne
q. dicitur in
hæ.
Dicitur con-
in virtutem
sunt in
bit q. finis
non seia
est. Hæ
dicitur et se
est q. cer-
re a. in
et ille q.

go finis logica erit alij opus: et effectus erit
sua practica.

Q. Noto minorem si intelligat de
logica docente. illi n. finis non e officere
sylogos et alios modos sciendi subtilis,
in nam et proprietatem indagare,
si vero minus intelligat de logica
utente quidem e illa solum ad
gstructione sylogos et alioru modo
in sciendi, per hoc tu non erit habitus
practicus, qd illa qd facta e logica utentis,
et sunt speculatives, et speculati defer,
vivunt. non vero sunt praxer aut opus
qdam in externa manu transferre,
tra.

Dices contra logica officit sylogos
in verity et scripturis, sed tales sylogos
sunt in man exteriori. go logica habet
bit qd fine vera praxim aut rem opus
transferens in man exteriorem.

Q. Ita compellere logica tu p accidens
deus et se cundarie. qui ano n. p se,
tut qd officere sylogos internes mentales,
ras a. in huius loca alioru finis non defamit
ex illo qd se tute p accidens respectu illor.

Thomius

etia
habitu
mens
q
ulabing
preulabing
mens
dum et angust
bi mult final
mens
aut habitus
pe culabing
cuius finis e
nem
finis
tas
in practica
in opus
sylogos et
sunt p
cogni?

Obiectis 20. Intellectus proculatibus
 extensivitate sui ad opus fit practicus ut
 de 30 de via. Sed hoc y. natus arguitur
 per logicam extendit sed opus cum
 arguitur fit opus. 30 arguitur per logicam
 fit practicus et consequenter logica est
 facta practica 30 gestitum utrum praes,
 hinc.

R. Distinguenso duplex opus natus et
 aliud intrinsicum et aliud extrinsecum.
 Intrinsicum est opus natus est illud quod
 est proprie intrinsicum et ab ipso quod videtur.
 Extrinsicum est opus illud quod cum quod
 ponitur ab aliis potius distinctis ut
 videtur. In forma 30 ad Mai. R. cum
 distinctio est. Intellectus proculatibus extensione sui
 ad opus extrinsecum, quod mai. ad opus intrinsicum
 natus mai. tunc ad min. Sed natus per
 logicam extendit sed opus extrinsecum
 min. videtur. Sed quod min. 30 logica
 est facta practica quae est quod.

Obiectis 30. Intellectus proculatibus
 practica, sed logica a directiva opus
 ye

30 de via
 Intellectus pro
 minor. Log
 fit natus
 na opus.
 Intellectus arg
 arguitur. Op
 fit practi
 practica.
 Intellectus hab
 lant fit qu
 quod n
 substantiam
 per ali qu
 hinc non e
 Intellectus di
 Obiectis
 pra hinc
 non fit
 Intellectus pra
 R. Disting
 opus et
 Intellectus
 practica
 non al
 de via

quod a fine practica patet ma: ex eo n. qd
 habitus practici, qd lo directus esset. qd
 minus. Logica & directiva rationis, qd
 sed rationis & opus, qd logica & directi-
 va opus.

Ad hoc argum qd dicitur. in alio solutum est
 argum. R. 20. Quod aly rationis non
 fit practica, qd fit ut illo, finem non dicit
 practica. deinde non quilibet opus ar-
 quid habitus practica / unum et primum.
 luri fit opus. Sed opus alterum potest
 quoniam in alio voluntatis, si: vel alteram
 potentiam ^{et si} talis opus dicitur
 per aliquem habitus alio si est alio pra-
 ticum, non vero si opus in alio dicitur
 habitus dicitur, est practica.

Obiicit qd. Logica qua docens et
 qua mensura ars, qd est practica et
 non practica. patet qd ars, qd ars
 habitus practici.

R. Dicitur quod ars logica et ars
 qd est practica non ars. in genere et
 similitudine nunc quod ars: qd est
 practica, non qd est ars. quoniam
 non absque in alio logica similitudine
 si nunc et si qd practica appellare

eo modo

et modo que illam supra actum totum
quod & finitudo dicitur appellatur.
Contra. Logica tollit regulose actus, sed
regulose actus se omnes actus spectat, quia
logica est, spectat omnia et spectat tota
practica.

Pr. Distinguenus ma: tollit regulare
actus in actus, quod ma: tollit regulare actus
aliam potentiam aut nego materiam.
hunc ad omnia. sed regulare actus
tollit omnia et actus spectat. actus actus
transferebat in mas oculis, sed
distinguit actus ab actibus actus quod ma:
ut ex parte actus patet. Actus in actu
ho intellectualis, nego ma: minime.
et hunc regulis quod ma.

Omnis res per finis, prout ut
quem logica ordinat bene esse,
vere. sed bene differere quod ma:
intelligit voluntati, et quod actus bene
differendi, et prout. quia logica est
fieri practica. ma: patet quod sola
logica veritas in actus bonis bene
differendi. Confirmat. finis logica
docentis et docere quod ma: sit differendi,
sed docere, quod alius sit agendum.

Pr. Distinguenus ma: tollit regulare
actus in actus, quod ma: tollit regulare actus
aliam potentiam aut nego materiam.
hunc ad omnia. sed regulare actus
tollit omnia et actus spectat. actus actus
transferebat in mas oculis, sed
distinguit actus ab actibus actus quod ma:
ut ex parte actus patet. Actus in actu
ho intellectualis, nego ma: minime.
et hunc regulis quod ma.

in la cum practica. go logica ontologia
practica.

Q. Distinguendo ma: finis docentis
leg: & bene de proce, nego maiorem.
Finis leg: utentis, quod maiorem.
nec tu ex hoc inferes quod logica
utens sit habitus practicus, quia ut in
argto dicta e, illa quae non sunt
proce, sed facultates. minime suffragies
est. Sed bene differere quatenus sube no.
lunali et quatenus proce, pro ad
exercitum et ad omnia. quo ad partem
et partem nego minorem. Hi nota
proce, quo ad partem et partem non
pepe reperiri in natura ut facile col.
leges ex dictis proce, licet quo ad
exercitum bene illo sit aliquid proce,
ad mitti, eo q aliqua actio de isto
precul utro, et modo et preculabili sit
quasi ab aliquo habitu practico. ut si
prel hie et nunc ipse precul utrum
nam divina, illa precul utrum
proce, quo ad exercitum non tu que ad
partem, et hoc gtaut satis q tran om
apparentia in natura pepe dari proce,
ad affirmatiu patet ex dictis. licet
natura loceat quito sit differentia

f

ga tu bene deprece qd qd precludunt et
 tunc precludit, insidit illud non est
 vere practicum.

Dubium Quartum

Quid et Quotuplex
 sit Ens Rationis. Quo-
 modo fiat. Et quæ
 Causæ illius. /

Ens duplex.

Nota 1° Ens ratioe potest dupliciter sumi.
 1° Late. et sic qd unum, res ab intellectu reformata
 et in illo subiectata tunc entia ratioe. ut actus
 intelligentis. verba mentis, species intelligibiles, ha-
 biles intellectuales qd in intellectu recipiunt, sunt
 entia ratioe. Nos tunc hoc modo non referuntur
 prout hic ens ratioe, qd ista est qd dicitur
 sunt absolute entia realia à parte rei
 existentia.

2°. Sumitur proprie et strictè ens ratioe ad
 unum propositum, qd illo scilicet qd nec habet, nec
 habet

habere potest aliud esse quam dicitur in actu.
Et ceteris definitur hoc modo.

Ens rati^one illud quod tunc ha-
bet esse obiective in intellectu.
Et sic ens rati^one non habet veram existentiam
sed fictam et confirmata ad modum veri
entis.

Nota 20. Ens rati^one sic definitur propter
opponi enti reali. Ens n. reale & illud
quod potest a parte rei ante omnem mentem
existere. Ens vero rati^one ante mentem
rationem acti^one existit esse a parte rei, sed
tunc obiective in intellectu. Ex quo inferitur
multum ens rati^one posse fieri ens reale, et
e contra nullum ens reale posse fieri
ens rati^one; quia habent oppositas. Sicut
non potest fieri rati^one, irrationale, obiectum non
opponitur.

De hac duplici ente quod non solet ceteris
An inter ens rati^one, & reale deest aliquid
ens medium.

R. ad quod quodammodo extra quodammodo cum sub genere,
re entis non datur medium inter ens rea-
le et rati^one, id est, non potest esse aliud ens
quod nec sit reale nec rati^one. quia si extra
rationem existat, ens reale. quod vero
tunc in rati^one obiective existit est ens rati^one
sed

Definitio
Entis rati^one.

Ens rati^one et rea-
le opponuntur sibi.

Definitio, Entis
realis.

Inter Ens rati^one
et reale non
datur medium.

sed inter haec duo nona dare medium
 30 nullum poterit dici ens, q. nec sit reale
 nec raris. Quia si nec, nec e, aut
 esse potest ante gratiam in chy, Vol non e
 nec esse potest ante gratiam in chy. Quae sunt
 duo contradictoria inter q. non potest apri
 rari medium.

Ens reale pot
 existere actu
 vel potentia.

Et diximus ens reale spiritus q. e aut
 esse potest ante gratiam in chy licet n. rosa
 in hyeme nihil q. dem reale sit actu,
 e. in ens reale, potentia. hoc, pot saltem
 existere ante eam in chy actum, et quam
 vis in hyeme rosa per solam in chy
 apprehensam existat, tu idam apprehensam
 existit, ut extra eam pot a parte
 aeri existere. quod circa non habet gratiam
 subis raris, q. postulat tu in raris esse
 et extra rarem nullo modo esse.

Et idem dicendum de aliis entibus non
 existentibus actu, utis tu in existentia
 in aem non ante in chy gratiam.

Nota 30. Aliques autores negare
 hanc dari intra haec raris hoc modo ex
 plicata. Sed hoc opinio contra exply
 ditur, statuitur, esse danda potam gratia
 raris q. tu habent esse obiectum in chy
 illas nullo modo existere posse ante
 gratiam in chy. Et probatur in ratione
 30

30. Inter
 unum enim
 representat
 in chy
 raris, mo
 in hac q.
 et act
 a parte
 hanc nel
 hanc
 est ens
 raris, qui
 in chy
 potam
 Probatur
 rem in se
 eby, q. d.
 n. q. p.
 ens raris
 min: raris
 gratiam
 in chy
 e tu per
 filius raris
 mentes.
 Nota q.
 in chy
 Spus
 in chy

10. Intellectus noster operatur ut unus quodlibet in se
unum essentialiter de alio, et in se consequenter
reperitur ratio sibi et potest. sed esse potest et
solum fructus (eius ratio). 20. Sicut enim
ratio. manente certa, probatur noster.

Probatur
quod datur
entia ratio.

In hac parte, hoc dicitur: quod si sit solum
et aut potest fructus, non habet homo et aut
a parte rei ante operam in se, sed hoc per
tali vel tali modo obiectum in se nostro in
tellectu. 20. esse solum et potest fructus
est ens ratio. patet consequenter ex de se entis
ratio, quod illud et tunc esse obiectum
in intellectu. quod a. hoc et aut non solum et
solum fructus ante operam in se, patet.

Probatur 20. Intellectus noster unum et eandem
rem a se ipsa distinguit et de se ipsa predi-
cat, et sic quod format quoniam identitatem.
n. g. petrus et petrus. Sed hoc distinctio e
ens ratio, 20. datur enim ratio, probatur
noster: illa distinctio non datur in re ante
operam in se, petrus n. a parte rei non
distinguit a se ipso, 20. illa distinctio
e tunc per rationem, 20. ens ratio. cum illud
sit ens ratio et tunc esse obiectum per operam
mentis.

Nota quod quod duplex species reperitur in no-
stra mente. alia expressa. alia Inexpressa
Species Expressa e conceptus sui verba quod
intellectus noster format per suam cognitionem in quo
res

Species duplex.

Species Expressa
sua quod?

... datur...
... ens...
... ratio...
... intellectus...
... species...
... res...

debeat esse per species creaturam quia deum prout
in se non cognoscimus in hac vita, sed tu
quia creaturae sunt effectus Dei, in deo quod prout
sunt quod effectiones licet singulis et nisi
facto modo. et sic per species creaturam licet
in parte de venimus in cognitionem Dei, quia cre-
aturae sunt similes Deo; Hic protalis sit

CONCLUSIO PRIMA

Essentia Entis ratio in se est quod haec
realiter est obiectiva in intellectu.
Haec conclusio patet ex deinde supra data
et ex eo quod ratio admittit
tantum te distas in explicando illo quod
obiectivo. Quodam autem si enim esse ipsum con-
ceptu esse materia a vero intellectu quod tu multum
errant, cum conceptu illo, ut in se notabili
sicut, sit verum ens reale, per verum et verum
lem influentem in intellectu conceptu. Remde quod
obtem conceptu, non est ipse conceptu, sed ens ratio
et obtem conceptu, quod non est ipse conceptu, quod a.
de ipse ratio ratio et conceptu. potest habere duos
plures sensum. Primus est quod ipse ratio ratio
sit ipsa conceptu, et sensu vero falsus, non n.
conceptu, sed etiam conceptu ratio et ens ratio, ut
patet. Secundus sensus est, quod ipse ratio ratio
ratio sit conceptu, hoc est, esse obiectiva tu in
conceptu, et hic sensus legitime est. Ex quo inferri
ens ratio non esse conceptu, sed tu quod existens
per conceptu, ita tu ut alia sit existentia
conceptu; alia existentia ratio ratio. Existit
quippe

Essentia Entis
ratio in se.

Explicatio
entis ratio
et obiectiva.
Sicut quod
ipse conceptu.

quippe conceptus & realis, essetia vero entis
ratis. e. ratis.

Scdm quos efficit
ita denominatio
extrinseca.

Alii dicunt qdnam entis ratis in eis consistere
in denominat extrinseca. Sed hi non recte
quia totum acty quomodo denominatio ab actu
sed ens ratis e totum acty, qd non e deno-
minatio. nempe tu, qd denominatio ista
extrinseca fuit sub entia ratis, tu non
e ens ratis se denominatio e extrinseca.
et consequenter ens ratis in eis non potest con-
sistere in illa denominat extrinseca.

Ens ratis fit ex
coniunctione
reru compossi-
bilium, sed non sp.

Alii dicunt ens ratis consistere in giuncti-
one reru in composibilitate, ut pto magis
noster giungit hic in et certum, et fuit
una aut ex illis duobus hinc coarctum se:
illud qd fit effectus, et ens ratis, qd
fit ex coniunctione reru in compossi-
bilitate qd coniunctio a parte rei recipi
neq. Hae sententia que ad hoc uenit dicitur
nempe effectus illud ex his et certum
aut ex aliis acty in composibilitate qd ens
ratis, falsu tu e ex ens ratis existere in
coniunctioe tali reru in compossi-
bilitate, qd dicitur multa ptra ratis qd
tali coniunctione carent, ut Petrus ratis n. q.
qle in petro ad se ipse, cum dicit, petrus
petrus, tu qua proprie petrus referetur in ratis ptra
ad se ipse in qtu hnt ratis ptra non qd uera
et realem rotalem, sed tu per rotalem
ratis qle uera ens ratis et tu nullam con-
iunctio

n. q.
Petrus.

inueniunt
fuit accedat
in eis se
te non na
modum
a parte
ptra obia
aliud spe
in eis r
ptra
Quare
ratis fuit
fit dicitur
aut hnt
habitu
alis uero
dicitur a
quia act
entis ratis
sem hnt
ad ratis
respectu
actu cog
e Concl
Ens ratis
fundamen
fundamen
Ens ratis
e ratis
nullum tu

in unione rem in compositione explicat
flos reiechis sententis. Res operum entis ratio
in cor constitutum in quodam entita,
te non vera, sed apparente tm, et ut
medium se veri entis affirmatio cui
a parte rei repugnat existere, et tunc
quod obicitur, nec esse extra hoc obiectum
aliud esse participat. Quare ratio eius
in entis ratio et explicat q. Deficiens supra
propositam.

Esse entis
ratio fit
nos.

Quare cum tota natura entis ratio sit a
parte se habet manifeste, q. extra entis ratio
sit obiectum a ex ordine seu habitudine
virtutis ad rationem. ita, q. virtutis illa
habitus constituat operum entis ratio, actu
alio vero existere illis: si ut extra actus
dentis e parte in hanc q. obiecta vero
quia actualis in hanc, ita et extra
entis ratio desumit ex hoc q. dicitur virtutis
vera habitudinem in ratione obiectum tm
ad rationem vel rationem. existentia vero ex
respectu actuali ad eundem, hoc e, quod
actu cognoscit et obicitur.

Conclusio secunda

Ens ratio dicitur qd in illud quod habet
fundamentum in re. Et si id quod non habet
fundamentum in re.

Divisio En,
tis ratio.

Ens ratio q. nec habet fundamentum in re et illud q.
a deo factum, hoc e, id q. fabricandum virtutis
nullum habet motum in re, vel occasionem:
ut qd.

Ens ratio q. no
habet fundamentum in re.

ut qto inq. no. fandi chymosam; fandi
 alij ens raris absq. eo q. in re habeat aliquod
 motum, vel fundamentu.

Ens raris q. hnt
 fundam. in re

Ens vero raris q. hnt fundam. in re
 a illud ad q. fabricandu vel frigidandu
 inq. no. hnt alij motum, vel fundam. in re
 vel occasi onem. ut qto affirmat, retiem
 pthi et pti generis et pti, ex eo n. y. a parte
 rai petri, sic ho, predicat horem de petro, et
 ex hoc fundamento effingit aliquam retiem
 inter petru et horem q. retio vocat, retio
 pthi et pti, q. e. sane ens raris.

Ens raris q. hnt fundam. in re hnt
 ditus rariu in tria membra. In Negatiu
 Primariu et Relatiu.

Negatio qd?

Negatio e carentia alius forme in
 pto in pto ad talem formam. ut rex videns
 respectu lapidis.

Primariu qd?

Primariu e carentia alius forme in pto
 apto ad p recipiendam talem formam.
 ut eorum respectu artis.

Relatiu qd?

Relatiu e qdora respectu fabricaty ab
 inq. q. nec unam rem ordinat ad aliam
 ut qto inq. q. cipit petruu hntu id de
 quo predicatur ho, et qto q. cipit horem hntu
 ad quod predicatur de petro, affirmat quam
 dam retiem, qua petru referit ad horem, et
 qua ho referit ad petru. Hanc retio et cetera
 alia fundata in similibz actibz inq. vocant
 rari intentiones se q. by latij infra.

Dices contra jam dicitur inq. no. qto
 affirmat chymosam, hnt et fundam. in re
 hnt

habet inq. no. fandi
 chymosam; fandi
 alij ens raris absq.
 eo q. in re habeat
 aliquod motum, vel
 fundamentu.

Ens raris q. hnt
 fundam. in re
 a illud ad q. fabricandu
 vel frigidandu inq.
 no. hnt alij motum,
 vel fundam. in re
 vel occasi onem.
 ut qto affirmat,
 retiem pthi et pti
 generis et pti, ex
 eo n. y. a parte rai
 petri, sic ho, predicat
 horem de petro, et
 ex hoc fundamento
 effingit aliquam
 retiem inter petru
 et horem q. retio
 vocat, retio pthi
 et pti, q. e. sane
 ens raris.

habet quippe illas partes animatum quas quin-
 git inter se & in girachis a parte rei & in
 gestis. go illa dicitur ta nulla.

R. Verum esse incho non habere partes
 illas aptum ad quoniam similitudinem offer-
 mat Chymorra, nes ha nec fundamenti
 non intelligimus quid unq, sed illud q,
 gran movet incho ut talia intra rati of-
 fermet; nullu vero motum in des habere
 mety ad offermand a talia monstra titt
 vero in offermandes alio rati rati, in
 negaty et privaty, et relaty. q, que rati
 sub extra rati, infra in solutioni by argu,
 mentem explicabitur. Ex q, q, q, q, q,
 ad huc alia ditta inter ista monstra
 ab incho offermata, et alia extra rati q,
 hnt fundamentu in re, q, illa se: ceprante
 actione mety statim totaliter destruantur:
 hanc vero et gest acti onem mety rati sui
 fundamenti t maneat, ut lang ma
 de universalitq patebit.

e Conclusio tertia.

Ens rati sunt nec verum nec realem titt
 entitalem, ita nec verum nec realem alimig
 cae influent pot terminare.
 Hanc contho e rat. Et probatur.

Ens cae reptiter influent et cau sans q, q,
 at verum et realem q, q, sed ens rati non
 a verum et realem q, q, imo caret et realitate.
 go ens rati non pot q, q, q, q, q, q, q, q,
 cae influent. min, rati. ma: e titt et om
 philosphem. Et q, q, q, q, q, q, q, q,
 7^a

quonia realis influxus non pot recipi nisi
in aliqua soliditate reali. nec enim ens raris capax
est talis influxus. 40.

Ens raris quomodo
fiat?

Conclusio Quarta.

Ens raris fit per cognitionem intellectus
qua res gliter ac in se iunctis cogit
nosset; ita tamen quod ens raris tunc
habeat propriam et perfectam existentiam
quod cognitio sunt ad fundamentum
sed ad ipsum ens raris ex funda-
menti cognitione resultans terminat.

Hanc conatus tot duas partes. 40 pars prima
causa raris et ipsa entis raris, 40 ut non
sunt esse a parte rei. 40 ut intus fuerit ens
raris non cognoscit res ut sunt in se, sed alio modo
quo a parte rei esse negantur. Si non cognoscit
causa res quod ut sunt in se a parte rei, nulla effectus
ens raris efficiet, sed potius ens verum reale cogit
nosset. Et hoc raris supponit in se in effectu
entis raris se prius tendere in ens reale et raris
quod est ad proportionem in se humanam, ex cuius
cognitione ens quoddam raris resultat, ita quod ens
raris, non dicat fieri primo et se ab intus, sed
quasi consequentem. ex his res erit clarior.
Ut n. u. g. Chymura fit per cognitionem intus, quod
partes plurium artium, alio modo quam in se
sunt; et tali modo quo eas a parte rei respiciunt
esse; modo se unitivum, vel combinatione illa
qua partes illae a parte rei coniungi negantur.

Simil

Similiter quoque dicitur natura humana unum
 quoddam unitate quae ab inferiori huius et
 eorum quendam in ista ad plura numerum non
 videtur sed quodam ens unum sicut se. quod cogit
 nihil naturae humanae, non eodem modo quod
 in se. quia natura humana sicut se non habet
 istam unitatem vel in istam, sed in divi-
 sa in plura sicut gularia. Similiter quoque concipitur
 accidentalis affluens unum, sicut ens unum
 quod dicitur caritas non per se in se, cum in se
 non sit unitas quodam, sed per se remotis en-
 ditatis, et sic de aliis entibus unum.

2a Pars Conditio nullam habere videtur
 distinem in istis entibus unum quod sunt plane ficti-
 tia. Invenitur enim quodammodo sicut in
 et perfectam existant, quod partes unum sicut
 autem cognoscant vel unum, non vero per
 quodammodo partes illas sicut se. quod sicut unum
 unum, tunc perfectam et unum habebunt existant
 quod cognoscit terminat ad se ipsa, non vero ad
 ipsas res, ad quam sicut unum ne ipsa cognoscant.

Alia quoque entia unum vel negata, privata, et
 relata, tunc perfecte existant, quod cognoscit ad ipsa
 terminat, et non quod cognoscit fundamentum.
 Probatur primo. Existit enim unum vel dictum est. Isti
 unum ex actuali cognoscit, sed si ens unum exi-
 steret ad cognoscit fundamentum, existit enim unum
 sumeretur ex ipso fundamentum cognoscit et
 non actuali - quod. Probatur 2o ex ista. Thema. 7.
 metaphis. lect. 2. Isti autem entia unum tunc existere
 quod unum circa illa aliquid negotiatur, sed nego-
 cian

ciari in obiecto, cognoscere; ergo hunc existit
entia realis, ergo in obiecto quia cognoscet. Probatur
sequenti n. q. ens realis existit antequam ob-
iectum obiectum in mente, atque hoc est contra naturam
entis realis, ergo si id ex quo sequitur. Probatur
sequenti. Spe obiectum in mente cognoscit,
sed ens realis solum contrarios existit antequam
cognoscatur cognoscere terminata ad se, ergo existit
vel antequam esset obiectum in mente.

Diximus in Concluse ut ens realis propriam
et perfectam habeat existitiam. existitiam n. ens
realis per cognitionem sui fundamenti habere in-
choatam et imperfectam existitiam.

Conclusio quinta

Ens realis non cognoscitur per
proprium solum in propria ad
ipso causatam. nec, et per solum
expressam entis realis. sed
cognoscitur per solum expressam
in propria, mediante solum vel con-
currente solum solum in propria quia
expressa entis realis.

Hae Concluse 3. habet partes. et suggerit ens realis
spe à nobis cognoscibile. quia pars, et taliter.

Ens realis non potest educere aliquid reale, sed solum
in propria reddens in obiectum intelligibilem in actu
primis, quod est reale, ergo non potest causare ab ente
realis, et ergo ens realis non habet propriam solum in
propria ad ipso causatam.

2a Pars

2a Pars probatur. Ens ratio cognoscitur
distincta cogit ab ea q^{na} cognoscit ens reale
sed ens ratio habet suam speciem expressam
quod ens ratio cognoscit per suam expressam
speciem.

3a Pars probatur. Est sufficienti enumerare
si non cognoscit ens ratio per suam speciem
solum entis realis, tunc est cognoscit conceptu
specie, q^{od} sit causatum ex spe expressa et mixto,
sa entis realis. q^{od} probat. Ex ob n^o q^{od} cognoscit
naturam humanam q^{od} sit mixta in multis ma-
nere tunc differentibus attributis illi rationi speciei,
q^{od} ens ratio. 2o Praesertim cogit natura humana,
q^{od} est conceptus solum speciem expressa quem mixtum
illius, q^{od} sit mixtum ad mixtum, postea, affirmat speciem
expressam ratio entis.

Conclusio sexta.

Cum entis ratio mixta humana nec ab
ulla potentia tam externa quam interna
ab mixta distincta pot^{est} causari ens ratio
nisi in quantum participet ab mixta. Nec
ipsum mixtum solum pot^{est} facere ens ratio, nec
angeli etc, nisi in illis q^{od} non darent et
comprehensibile cognoscit.

Haece sententia variis habet graves. 1a probat.
mixta humana pot^{est} attingere ens ratio, imediate
2o pot^{est} illud affirmare. patet sequitur. q^{od} hunc fit
ens ratio pot^{est} imediate attingitur. probat aut.
ex iam supra dictis. Quod vero nulla potentia
tam interna quam externa ab mixta
mixta pot^{est} causare ens ratio, patet. q^{od} nulla
alia potentia pot^{est} fortiter attingere ens ratio cum
illud

2o hinc excludit
cognoscit. Probatur
est autem q^{od} ens
hinc q^{od} sit natura
speciem expressam
mixta cognoscit
ens ratio autem
est ad se, q^{od} mixta
in mixta.
ens ratio speciem
expressam mixta
autem habet in
mixta.
mixta
mixta per
mixta in
mixta et per speciem
mixta. sed
mixta per
mixta cum
mixta per
mixta ens ratio
mixta probatur.
mixta per speciem
mixta in alia
mixta ab mixta
mixta per mixta
2a Pars

Itum abtingere regat celtatem subis realis
cum ante raris. conferre nerva pprum
mum mity-go.

Traximus niso in qtho partibus ab mta
censem n. ptabitder im agnucationem
pese ex grunchoid ad mta mitali,
ha murcha pmane q sunt subis raris
hee tu non ex ppris mity, sed pty ex vi,
mty mty, quos ex grunchoid d subordi,
nate indillum regit.

Quid mity diting non pot facere ens raris
pbat. facere ens raris dert noprota
modu cognoscendi. Sed hec non pot fieri de
mity diting, q om pfectissime cognoscit
go mity diting non pot facere ens raris,
pbat mity. hunc fit ens raris, qto cognoscit
res aliter abiter ac nise, sed hec dert
noprota modu cognoscendi, go d facere
ens raris.

Ultima pars pbat, q mity angelic
si: non pot facere ens raris, nisi in his
q noprota cognoscit, raris n. mity humany
fuit ens raris, q cognoscit res abiter ac in
se sunt, sed et mity angelic pot cognoscere res
quam comp hnti via non pot abiter ac nise
sunt. go mity angelic pot facere ens raris.

Obicies qo Ens raris dat a parte rei ante
com opnem mity, go ens raris non e tu ob,
iective in mta. quia patet, ens pbat. Prinet
futu dicit e ens raris, atq m raris dat a parte
rei, go ens raris dat a parte ante opnem mity.
pbat

probatur minor: Coecitas e privatio visus, sed
 coecitas dat a parte rei ante omnem gratiam
 intellectus, ergo idem q. antea. plures ministerium,
 ante omnem gratiam intellectus petri e coecus, ergo coecitas
 dat a parte rei.

R. Negotio ans, et ut gratiam & concedendo
 meri: et distinguendo omni. Privatio dat
 a parte rei, fuitque per seipsum q. modo
 formae positivae, nego omni. matter, ut
 remotio formae dat a parte rei, quod omni.
 Pro quo ut in duplex esse ens reale. Aliud
 positivum. aliud negativum.

Ens reale du-
 plex.

Ens reale
 Positivum.

Positivum e, q. habet affirmativam et positivam
 conditionem et non adfert negationem. ut
 homo, leo, lignum &.

Ens reale
 Negativum.

Ens vero reale negativum e illud q. in se
 non habet veram et positivam conditionem sed
 tamen ante omnem gratiam mentis adfert negationem
 sive remotionem alicuius formae. ut coe-
 cecitas, fenebrae. Et si remotionem formam
 respectu sui apti, vocatur privatio, si vero re-
 spectu sui inapti, vocatur negatio. Haec ergo
 contra Remotiva privatio se: et negatio si
 sumantur sunt suam propriam rationem sicut
 quae adferunt remotionem formae, sunt
 entia realia, ante omnem gratiam intellectus petri habet
 remotionem visus, et non tamen e coecus ergo obiectum
 intellectus. Si vero sumantur facta inhaerentia
 sub ratione alicuius conditionis positivae, ut quae
 solent, non habent esse ante gratiam intellectus sed tamen
 et in actu cum a parte rei careant conditione,
 et

aliqui dicunt remotionem entitatis, quod nam
entitatem. Et sic intelliguntur fructus.

Obiicies 20. Datur aliquid ens ratio, quod
sit ratio, neg, negat, aut prius. ergo illud
divino entis ratio remota ad signata. quod
patet, probat aut. Denominatio extrinseca
secundum Thomam secundum opinionem est ens ratio,
et tamen nihil ex his tribus est. ergo.

R. Negatio autem ad partem negatur minor.
Denominatio n. extrinseca fructus est ratio
ratio; Dixi fructus, quia mater ad nullum genus
entis ratio reducitur, sed est ens reale. fructus
vero denominatio extrinseca dicitur rationem
denominati ad formam extrinsece denomi-
nantem. quod ratio perfecta non realis est, sed
ratio. ut esse cognitum, esse representatum.

Contra hanc doctrinam nulla solent
ferri arguta, quibus admodum sanis ostenduntur
re denominationes extrinsecas esse entis rea-
lia. Sed si quod probant tamen probant esse realia
mater, non vero fructus.

Obiicies 30. Quisquid habet causam realem
est ens reale. sed ens ratio habet causam realem,
ergo quisquid reale. ma: patet. probat minor.
causa entis ratio est ratio, sed ratio est potentia operati-
va realis, ergo ens ratio habet causam realem.

R. Distinguendo mai: quisquid habet causam
realem primario et directe sui compositionem,
est reale; quod mai: indirecte, sed non sui
compositionem, nego mai: eodem modo distri-
bus minor; licet n. entis ratio sui modo
causentur ab natura, hoc tamen non fit directe
at primo.

Obiicies
le a nobis
qua parte
et primo
cognoscitur
R. Ex d
fructus
sui cognoscitur
his quod
natura cognoscitur
realis, ne
patet
sunt
ens reale
ens reale
aliquis quod
ad minor

D
Qu
ile

et primario; sed nisi recte, & sequitur. quia res cog
 nescit talis alio modo ac nisi se finit, et quia
 cognoscendi modo resultant entia raris.

Obiicit 40. Ens raris non est cognoscibile;
 le a nobis, ego negl fieri & cognoscere. q se,
 quia patet, omni & tal. Val n. cognoscere h &
 p pnam spem, vel alienam, sed p multa
 cognoscitur, qo nullo modo & cognoscibile.

R. Ex dictis, ens raris cognoscit & p pnam
 spem expressam, non in impropria.
 sed cognoscit p spem impropria entis rea-
 lis quod a. ens raris, qd alteri lineae,
 possit cognoscit & spem in propria entis
 realis, non aliter clare patet. magis ex
 plicanti facit e, si dicat spem improp-
 iam entis realis non ex aquo representare
 ens reale et raris, sed primo et p se representare
 ens reale, secundario vero ens raris, cum
 aliqua quasi subordinare, nisi qd ens raris
 ad modum entis realis cognoscitur. f.

Dubium Quintum.

Quodnam sit Ob-

iectum Logicae

Variae

Varie et multum differantes sunt de isto
Logica sententia.

Prima est nominativa, quae attribuit logicam
de nouis agere, vel inde sumptis, vel cum
figurat.

Secunda sententia habuit per se logicae ens reale,
has se: quibus omnibus quatenus dirigibiles,
hanc praesentem multi ex modis omnis et ex antiq.
vixit Scotus, Gabriel et alij.

Tertia sententia quae est Thomistica ponit per
Obiecto Logicae ens rationis. Ita D. Tho.
Sunt quidem et aliae sententiae, eas tu hic enumerare
nolumus, sed per explicitam 3am sententiam quam ad
mentem confirmare amplectemur.

quasi de
natura generis
satis per se
his se:

Obiectum duplex.

Nota 70. Duplex esse Obiectum.
Aliud Materie. Aliud Formae.

Obm fronte qd.

Obm fronte dicitur illud quod per se attingit
a sua vel potentia aliqua, et ratione cuius caetera
rae sua attingunt, ut color n. g. et obm fronte
potentia nisi non, quia ille per se attingit et ratione
illius a se ab ipsa attinguntur.

Obm mate qd.

Obm Materie vero dicitur illud quod non per se
sed ratione alterius in considerationem venit, ut
panis n. g. dicitur obm mate potentia nisi non, quia
panis non ratione sui sed ratione coloris attingitur
a potentia nisi non.

Obm fronte ite
rum duplex.

Nota 20. Obm fronte item dicitur in
Rationem frontem quae. et Rationem frontem sub qua.
Rati

Rati fronte
qua sua
Rati fronte
qua sua
attingit.
Rati fronte
qua sua
Nota
et ad agere
Obm ad agere
Ponit in
et ad agere la
ria per se
Obm mate
ad agere mate
per se
in potentia
per se
mate
dicitur ad ca
hunc potentia
alio, aut
videntur
tunc, ut lan
agnationem
Obm mate
sunt pro
Obm mate
aut per se
fiderant

Ratio finis quae, & ipsa res vel ratio quae ab aliis
qua facta vel arte attingitur; scilicet color.

Ratio vero finis sub qua; & modo sub
quo facta vel arte illam rationem finem, quae,
attingit. Quae in potentia visiva nunquam patet.
Ratio finis quae, n. illius, & color. Ratio finis sub
qua; & lumen quae colorem manifestat.

Nota 30. Obiectum finis esse duplex. Aliud
est adaequatum. Aliud in adaequatum.

Obiectum adaequatum illud quae in se complectitur
genus in tali forma, unde obiectum, praeterea,
et aegre late patet ac ipsa forma; et ad quae
non quae in illa traduntur, veniuntur.

Obiectum vero in adaequatum est tunc pars obiecti
adaequati, et ad quae non sua veniuntur
quae in tali forma traduntur. Existent huiusmodi
in potentia visiva, cuius obiectum adaequatum est color
quae nihil possumus videre, nisi sit color effectus
tunc; unde est quod videtur in ratione visibilis re,
dicitur ad colorem. albedo a. est obiectum in adaequatum,
tunc potentia visiva, quae non sua quae videtur finem
alba, aut videtur ratione albedinis, neque sua quae
videntur redierunt ad albedinem; sed aliqua
tunc, ut lana, mixta. Et in forma obiectum in adaequatum
adaequatum est obiectum partiale. Inter ista
obiecta partiale finis non adaequatum quodam
finem principalem, quoniam nunquam principalem
obiectum principale est illud quae ceteris praestat,
aut quae excellens est et aliis quae in tali forma con-
siderantur, ut obiectum principale metaphysice
est

Ratio finis quae.

Ratio finis sub
qua.

Obiectum finis
duplex.

Obiectum finis
adaequatum.

Obiectum finis
in adaequatum.

Obiectum in adaequatum,
quoniam, sine
partiale duplex.

Obiectum in adaequatum
quoniam principale,
quod?

Otom fructu agna,
tunc minus prim=
cipale, quod est

to Deo, qd alius q metaphys in gvidentem
sub rae entis addit, q stat. Quamuis
et otom principale perit dici id, qe fruis
principalis quem sua intendit. otom vero
minus principale q id q inter alia per
fructa sta non adeo excellens et notabile
c. Hic proutatis sit

Conclusio prima

Obiectum fructe et adaequatum lo,
gicæ, non sunt voces.

Hæc conclusio q gra iam opinionem,
probatur in rae.

Voces non sunt
Obiectum fructe logicae. i.

Otom fructe et adaequatum aliterq sua
q illud, rae cuius ora attingunt q in tali
sua tractantur, et ad q ora revocantur.
Sed in logica multa tractant q non rae
vois attingunt, neq ad illas revocant
q voces non erunt otom fructe et adae,
quatum logicae. mai. probat ex rae
oti fructe et adaequati. probat min. In logi
ca tradunt rae deis, deis, et ali om in
strumentum sciendi, sed de hac ora non
qsi de rae rae vois, neq ad illam revoc
cent, cum talia instrumenta fructer
non sint voces, et sine veribus no fruct opti,
me gvidentem, qd voces non erunt otom
adaequatum logicæ, et fructe. Veru tal
logicam secundario gvidentem voces, qd in
illis sunt otom hinc in tabula de rae in
representat.

20. Probat

20. Probat
adaequatum
demerit
fructe
q voces
demonstrat
fructe
fructe
adaequatum
Con
Negat
fructe et
Probatur
voces
fructe
logicae
fructe
fructe
Con
Otom fructe
fructe
mentat
fructe
Probatur
partes un
adaequatum

20 Probatur Coniectura. Veritas etiam fuit et 2.
 ad cognationem utriusque fuit unig. proprietates
 demonstrantur in tali fuit; sed logica non
 demonstrat nisi ones de veri ly, sed de re ly
 q. p. voces figunt, ut q. d. demonstrat f. y. y. m.
 demonstrabuntur generare f. i. a. m., non demon-
 strat hoc de hac voce, sed de illo y. p. illam
 figunt. q. d. voces non erunt etiam fuit et
 ad cognationem logicam.

Conclusio secunda.

Negre natae reales sunt etiam
 fuit et ad cognationem logicam.

Probatur vere Coniectura. Agere de nat. i.
 rerum consideratis f. i. m. realitatem et
 entitatem spectat ad pl. i. m., et meta-
 phisicam, q. d. non ad logicam. q. d. p. n. a. p. a. b. e. t.
 q. d. logica et metaphisica sunt distincta f. i. a. m.,
 q. d. h. a. n. t. d. i. s. t. i. n. c. t. a. e. t. i. a. m., f. i. t. e. t. a. d. a. g. n. a. t. i. o. n. e. m.
 Haec coniectura magis probabitur ex dicendis.

Ens reale non
 est etiam logicum.

Conclusio tertia.

Etiam fuit et ad cognationem logicam non est
 syllogismus, nec demonstratio, nec argu-
 mentum, nec magis differentia f. i. c. t. e.
 sumptus.

Probatur hae Coniectura, quae habet varias
 partes unica tantum ratione. Obiectum ad-
 cognatum debet complecti omnia, quae
 tractantur

trahantur in tali forma, sed nulla ex propriis in genere
 distincta est in logica trahantur, sed nullum ex his
 erit totum adaequatum. maius enim est genus et species,
 distincta, et tota, definitio et divisio; item generis,
 rationis proprietates propriam, aut polleant et
 conuersio, sed nec syllogismus nec demonstratio
 nec argutio nec modus disceptandi, stricte
 acceptis distincta est, cum specie distincta,
 quam ab illis. ergo non comprehendunt
 tota in logica trahantur: et ergo non erunt
 tota fructus et adaequata illis.

Conclusio Quarta.

Tota materia remotum logica sunt omnes
 res mundi. Tres vero operationes mentis sunt
 realitatem consideratae sunt tota materia
 propria. Haec conuenit tota duas partes.
 Quia Probatur ad Logicam spectant solus
 uis, diuidere, et arguere, et tradere propria
 definitio, et diuisio, & sed de omni re
 potest fieri definitio, diuisio et argutio, ergo omnes res
 mundi sunt tota materia logica. consequenter
 ratione alterius attingitur, et in quo reperitur forma
 suam rationem suam, sed omnes res mundi sunt
 attingi a logica non solum realitatem et realitatem
 habentem propriam, quia solum hanc ad alias formas
 spectant: sed ratione formae logicis. haec ratio
 definitio, diuisio, & ergo omnes res mundi sunt tota ma-
 teriale logica, quia in illis reperitur potest rationem
 suam sui sui.

2a pars

2a pars
 arguere
 illi, sed
 calidum
 propria
 logica
 Theoria
 dicitur
 quod
 materia
 conceptus
 spectat
 sequitur
 considerat
 formam
 dicitur
 quod
 formas
 conceptus
 dicitur
 in conceptus
 forma
 fructus
 in re
 definitio
 C
 tota
 ENS
 haec
 quod
 fructus
 in

2a Pars probatur. Nam in quam aliqua
 ars suam formam introducit et sua mate
 illi, sed logica introducit suas formas logi
 calis in tres partes in se in man. qu
 ysa erunt omnia mate logica. Deinde 3.
 partes mentis veniunt in consideratione logicae
 sed logica non considerat illas sumptus rea
 liter ratione sui sed ratione formae logicalis, quod 3.
 partes mentis sunt realitatem accepta sunt omnia
 mate logicae. maior quidem ab omni. probat non.
 considerat partem mentis sunt realitatem
 spectat ad animatum in, quod non ad logicum
 sequa vero bene inest. si n. partes mentis
 considerant a logico non ratione sui, sed ratione al
 terius formae, erunt duo omnia mate logicae.
 Proximae res mundi esse omnia mate formata;
 partes vero mentis prae. Quia existimamus
 formas istas logicales per prius reperiri in con
 ceptibus suis, sunt regulas et precepta logicae
 dispositis, et postea ex illis denominatum ista
 in conceptibus obiectivos determinari, ita ut prius
 formae desint re ipsa n. y. in conceptibus istis
 sunt representantibus genus obiectivum, postea a.
 in re ipsa, quod obiectivum substat tali intentioni
 desint scilicet.

Conclusio Quinta

Omnia sunt et alia quatuor Logicae
 @ Ens Rationis disjunctivum.

Hae sententiae et ceteris inter themistas, ante omnia
 probem, sciendum, nos non penere per omnia
 sunt Logicae Ens ratioe sumptum in tota
 sui latitudine quatenus est extra ratioe

Ens duplex.

complexif.

obm ens vris, dis,
festum dr.

complexib, qd sunt multa entia vris, qd an
legitimum non spectant, ut negatis, privatis
et relat. aliis & mera ficticia.
So ens vris logicum seu disertum. huc
Aptum ad differendum, quale ens vris fuit
e. dicitur, sicut et arguitur. Item vris generis
et spci, fcti et pcta, qum via ut p badium
sunt entia vris logicae.
Inferet huc contras ex procedenti. si om
fute logica non sunt nec, neq nra
reales sicut se considerata: neq vris
neq fctum, neq modis sicuti stricti
acceptis p sepe, sicut et arguitur; neq, et
ipsa opus mty sicut entitatem p
acceptis, nihil aliud relinquit qd sit afiq
nan p sto eig fute, quam forma illa
logica, quam logica intencit intro.
Incere in opus mty, qd forma cum fuit
qd vris fuit sumptu, et ad differendum
apta, vris dicitur in contrarie om
fute logica esse Ens vris disertum.
Conveniunt qdem vris in haec qd acceptis
mty non considerent a logice sicut sua
naturalitatem, ut supra dictu e. sed in qtu
sunt formis istis logicalib: huc, in qtu
sunt diserti in forma dicitur, sicut et ar
guitur. Disertum huc de his formis et de huc
differere conceptum. aliis dicentib, esse ens
reale. aliis non reclamantib, esse ens fals.
quod et probatur tales se. formis esse qd vris
et non

et non reale. Si essent entia realia facta
 formae, vel essent substantia vel accidentia, non
 in homine pot. dici; qd non sunt entia realia.
 mai. patet: qd ens reale admodum sibi dis-
 tin. substantia et accidentia. p. hoc min. v. sicut
 vendo p. via qd cementa, et mixta si forma
 huiusmodi esset accidentia alij, esset qua-
 litas, sed non e. qualitas, qd. p. hoc min.
 qd alias in conceptib. nostris p. hoc illa quali-
 tatem requirit distincta qd. am qualitas y
 non e. dicenda. p. hoc hec. Conceptus mentis
 p. distinctionem illam logicam nihil accipiunt
 intrinsicè illis inherens. qd. formae illae
 non sunt qualitates reales. consequenter po-
 tet. p. hoc aut. Nam p. hoc q. isti conceptus, aut
 rati. n. g. accipiunt ab intellectu et considerantur
 ab illo quatenus exprimentur essentiam hanc, ita ut
 unus determinet alium p. modo extra hentis
 et contrahibilis, hnt formam logicalem se,
 tis se: sed hec nihil reale intrinsicè in
 illis. qd. p. hoc min. qd. conceptus accipit vel
 considerari hoc vel illo modo. e. denominatio
 extrinseca nihil reale ponens in illis, siudi-
 licet considerari vel concipi tali vel tali modo
 nihil reale pot. in illo; qd. et in conceptib. esset
 tali vel tali modo dispositio vel acceptio
 nihil reale ponet. Probatur ulterius q. illa
 dictio in forma logica passivè sumpta non
 active, sed qd. ratio hanc in conceptib. fructu
 quum directivè. p. omne bona in se
 regulas logicæ, similitudine sup. ad membra
 dividenda, et respectu illorum e. tota q. dam
 pote

dictio passivè
 sumpta e. ens
 ratio. q. p. hoc.

potentiale. sed hoc non datur a parte rei
 go nec supra passiva logica est qd
 reale. probat numer. in re non datur totum
 potentiale, nec datur a parte rei vado qdam
 ens et superior ad singularia, ut patet, qd
 oia a parte rei sunt singularia: go si hoc
 forma non reperitur nec pot reperiri a par-
 te rei, supra certa illa passiva est ens
 rans. hoc vado probat de ente de qly agit
 logica p se. qd oia sunt infra rans, ut
 esse univertale, esse genericabile, esse per se
 mentu. q existit in collocat superioru et in-
 ferioru further nihil e a parte rei, go lo-
 gica tm agit de talibz entibz rans. et go
 otm fronte logica est ens rans dixer hinc.
 Probatur contrus. Ens rans logica tollit sua
 opam et proprietates demonstrabiles, go e otm
 fronte alienig scia, sed nulla alia scia datur
 q de hoc obo disputet, ut si unum ventu per
 singulas suas patebit, quam logica,
 go logica probabit hoc ens rans p obo fronti.
 competunt siqdem ipsi p proprietates oes,
 quas debet habere otm fronte alienig scie.
 vae n. illis quiderat logica nostras q ceptu
 et nas vemu in qtm si. substant tali netali
 forme qe ens rans.

Otm fronte logi-
 cae ens rans.

probatur.

Conclusio Sexta

Ras frontis sub qua logica e ab-
 stractio ab oia ma tam sensibili,
 quam

quam
 Opato m
 go et il
 illas, p
 conatus
 Oici
 lates de
 ois p
 cuius p
 les, p
 entia real
 go. non p
 in opo on
 non se
 di p
 p
 q
 ens rans
 P. N
 las esse
 P. O
 eta, non
 probat
 ig rans
 q tu p
 ab illo.
 dem rans
 Oificies
 aliquem
 d'p

quam intelligibili. Probatur *verè*.
 Opus mentis sunt abstracta ab *ei* *māa*.
 qd et id qd *grēp* illas, sed *ens* *rātis* *grēp*
 illas, qd *entis* abstracta ab *ei* *māa*. Hanc
constitutio *latij* *explicat* *infra*.

Obiicies *10*. *Ens* *rātis* *nullas* *hēt* *pprietates*
demonstrabiles. qd de illo *nulla*
erit *scia*. *pātel* *grēp*. qd de *rātis* *sti* *ali*
cuq *scia* *ē* *habere* *pprietates* *demonstrabi-*
les, *qđ* *ant*. *vel* *n*. *illa* *pprietates* *grēp*
entia *realia*, *vel* *entis* *rātis*, *neutrū* *qđ* *scia*.
 qd. *non* *primū*, *alias* *pprietates* *ex* *cederent*
in *opōtione* *ipsam* *opōtiam*, *qđ* *scia* *negl*.
non *secundū*, qd *hec* *modo* *pprietates* *non*
distinguerentur *ab* *opōt* *qđ* *qđ* *tra* *rationem*
pprietatum, *qđ* *debent* *distingui* *ā* *scia*.
 qd *vero* *non* *distinguerentur* *qđ* *qđ*. qd *unū*
ens *rātis* *non* *distinguitur* *ab* *alio*.

R. *Negō* *omn*. *ad* *opōtiam* *R*. *illas* *pprietates*,
scia *ē* *entia* *rātis*, *ad* *hūij* *impugnātionem*.
 R. *Res* *pprietates* *reales* *debent* *distingui* *ab*
opōt, *non* *vero* *pprietates* *demonstrabiles*, *vel*
pātel *in* *opōt*, *de* *quo* *vere* *demonstrantur*
ē *grēp* *opōt*, *qđ* *scia* *scia* *unū*, *verū* *bonū*.
 qd *in* *pprietates* *nulle* *modo* *distinguntur*
ab *illo*. *et* *ideo* *vocantur* *demonstrabiles*. *et* *eadē*
dem *rātis* *ē* *in* *pprietatib* *entis* *rātis*.

Obiicies *20*. *Nullum* *ens* *rātis* *pōt* *conferre*
aliquem *opōt* *realem*, *sed* *grēp* *mentis* *vel*
dignitatis *in* *forma* *legitalem* *pōt* *conferre*
opōt *rea*

eodem modo illi ut dispositi non erunt ens
 vane sed reale. Et ergo dispositio illa propria
 conceptum non erit ens vane. mai: gratel
 q' b'at' mines. acty q' missam causant fieri
 habitum habitus sed habitus fieri q' est realis
 ergo illi acty ut sunt dispositi in firmam
 syllogismum causant utique est reale.
 quare patet. nisi n. dispositio nocent tales
 concepty in forma syllogismi omnia generant
 habitus fieri. Remota et habitus in clinat ad
 tales acty bene dispositos, ergo ab illis ut bene
 dispositis sunt causaty. quare e' evidens
 q' habitus in clinat ad illos acty q' ly sunt
 causaty.

P. Concedendo mai: et distinguendo min:
 sed concepty mentis bene dispositi cau-
 sant est reale mater simpliciter q' est
 min: mater nego min. hanc, ipsa autem
 hoc conceptum recte et ordinate dispositum
 causat est reale, non tu ipsa dispositio, vel
 forma, quam tunc causare potest talem est
 quod patet apertè: si n. illa forma ponatur
 in aliis acty non ita clavis et evidenter
 non generabit fieri. Verum tu q' tales
 concepty non possunt generare fieri, cum
 habitus abiq' tali dispositio et directione, ipsa
 tu directio et dispositio non causat, sed li modo
 q' dam fuerit bene dispositus, ut habitus fieri
 hinc causat, q' nemini min. Est tamen
 ens si: acty vane vero q' ad aduentionem
 alium est realis. Est tamen n. hinc rei clarissime
 hab

habent in nobis significatiuis q̄ certe
aliquem realem esse p̄ducunt dūm p̄
has movent; talem vero esse realem p̄du-
cere non possunt si careant sua figura
q̄ figura ut in sumulis diximus, folio. 30. Et me-
rum ens r̄tis; vero t̄a petitur ut uoces mo-
ueant potius, si n̄ nullam habent figuram
neminem ad aliq̄d accipientem mouerent.
Item q̄ t̄a inueniens q̄ ens r̄tis excurat
ad aliquem esse realem, non ut c̄a n̄
fluens, sed ut conditio, vero petita ut
talis esse p̄ducatur. q̄ t̄o q̄ t̄a, q̄ illud d̄
p̄t̄o p̄ducit esse realem, si p̄t̄o p̄t̄o n̄
ut c̄a influens, negat p̄t̄o. ut conditio
et modo c̄a, concedit. q̄ t̄a ens reale.
neganda & consequia.

Obiicies 30. Tractare de ente r̄tis p̄t̄o
sunt ad metaphisicum, q̄ non ad logicum.
Et q̄ ens r̄tis non est esse logicum. p̄t̄o
q̄ t̄a. istae duae sententiae sunt distinguendae, q̄
non tractabunt de eodem esse. ens p̄t̄o
metaphisicum tractat de esse ente, q̄ t̄a de ente
r̄tis.
R. Distinguendae aut. tractare de ente
r̄tis spectat ad metaphisicum, eo modo quo
ad logicum, nego aut. diuerso modo con-
cedi aut. q̄ non est esse logicum
nego consequia. Metaphisicum n̄. t̄a q̄ fide
rat ens r̄tis esse suam essentiam ap-
parentem, vel quatenus q̄dam modo
ontis realis; non t̄a quatenus illud qua-
tenus p̄ducit ad uentatis conditionem
qua

qua ratio à logicis consideratur.

Obicitur qd. Quod non est possibile non potest esse etiam factum, sed ens ratio non est possibile, ergo non potest esse etiam logica. mai. potest probari minor. vel n. sciret aut cognoscere per propriam formam vel alienam, sed q. nulla facta aut cognoscitur, ergo non est possibile.

R. Nego minorem. ad probandum quod ens ratio cognoscitur per formam imperisam entis realis, per formam vero cognoscitur per propriam. q. forma expressa causatur à se tam imperisam quam expressa, entis realis ut supra diximus. fol. 375.

Dubium Sextum.
Utrum Logica sit
una specie Scientia
et una simplex Qualitas.
Quomodo ad alias Scias
regratur. Et quis Primus illius.

Nota qd.

Nota qd.
scilicet debet
ad quod ratio
non est
finitis in
qua. non
scilicet si ratio
et nihil u
finitis qd
scilicet qd
qua qd
sub qua
abstrahis
ratio finis
inchoat
et nihil est
scilicet hoc ad
ga sub tra
unde p
mētū que
etiam abstr
mātis u
diuise q
cum uerū
ut uerū
cum quā
q. et loq
p. et
demonstr

Nota 70. Unitatem specificam aliquid
 fieri debere desummi ex obto fuiti illius, ita
 ut quod ratio fuitis est una spe, scilicet quod est
 una spe. Cum vero ut dicitur in dupli-
 fuitis in obto reperitur, ratio scilicet quod et sub
 qua. non fat est ad unitatem specificam
 fieri, si ratio fuitis quod, tunc fuerit una, sed
 et potest ut ratio fuitis sub qua, sit una. Ratio
 fuitis quod, est obto nihil est aliud, quam ipsa
 quod est in tali scilicet explicatur, aut de
 qua proprietates demonstrantur. Ratio vero fuitis
 sub qua est immaterialitas, vel ut alii vocat,
 abstractio à materia, et vocat immaterialitas
 ratio fuitis sub qua scilicet aliquid, quod cum
 inchoat sit potest quodam immaterialis et spiritualis,
 et inter obto et potest debent esse quodam pro-
 pter, hoc abstractio à materia vocat ratio sub qua,
 quod sub tali modo fert inchoat in obto scilicet.
 unde supra dictum est, rationem fuitis sub qua, esse
 modum quemdam quo habetur vel potest fieri
 obto attingit. Et ita ratio fuerint diversae in
 materia, vel diversae abstractiones à materia,
 diversae quod, et distinctae omnia scilicet. quod
 cum verum habet in obto scilicet, in logica quod,
 ut verificetur oportet, quod in suo obto hanc dupli-
 cem quod, habet rationem scilicet et sub qua, Ratio fuitis
 quod est logica explicatur à dubio precedenti.
 Ratio scilicet et quod entis ratio dixerunt de quo
 demonstrat passionem. Ratio fuitis sub qua
 est separata

Separatis ab ea materia tam sensibili quam
intelligibili.

Nota 20. Ad habitum scientificum vel
cognitivum scientificum requiruntur plures species
ordinatas, quod tamen species ordinatae non sunt
exter ipsa scientia, sed potius scientia a qualitate
quodammodo qua in se inclinat ad ordinandum ad
suis finem alium contentum per suas causas seu
rationes fontes deductas, quod requiruntur plures
species ordinatae quaedam ad scientiam, patet. Quia
quae sunt plura non sunt in unam rem
specie et eundem, nisi inter se ordinantur, ut in
partes domus non sunt ordinare domum, nisi ex
vina quaedam dispositione, sed plures species reperiuntur
in una scientia quae una specie. ergo illae debent
ordinari quaedam inter se dispositio. patet ista minus
ad usum huius contenti scientificum, ergo hoc
ordinabile, et eundem plures species, hoc si: autem
rationis, et rationis. ergo non debent confundi poni
sed ordinari quaedam eadem unam. Quod vero
ipsa species ordinatae non sunt ipsa scientia exter
probat. Scientia a habitus cognitivus per se demonstratur
ergo quod distinctum a demonstratur. atque demon-
stratur nihil a aliud quam species ordinatae. ergo
scientia a quod distinctum a specie ordinatae, et ergo
scientia, non quod exter species ordinatae. His pro-
prietatibus sunt,

Conclusio prima

Logica

Logica
com
una
the
Prob
unit
aut
num
den
den
ex
con
pro
quodam

Logica
Prob
them
qua
circa
qua
spe
fuit
ra
seu
quam
na
ergo
Nota
th

Logica habet unitatem numeri,
cum à subiecto, ita quod illa sit
una numero, q̄e in unico numero
s̄to intensionis.

Probat̄ur Conatus. et accidens desumit
unitatem numericam à s̄to. sed logica ē
accidens, q̄o et desumet suam unitatem
numericam à s̄to. Probat̄ur major. Et acci-
dens desumit suam entitatem à s̄to, q̄a acci-
dens ē ens in alio, q̄o et desumet unitatem
ex s̄to. patet sequētia. Quia unitas fertur
entitatem. minor patet. Et n. logica in
prædī camerito qualitatis, q̄o ē accidens
quoddam.

Conclusio secunda.

Logica ē una s̄te infima sc̄ia.

Probat̄ur huc Conatus q̄ eor̄s ē in schola D.
thomæ. Vbi ē una s̄te r̄ō f̄ntis q̄, et sub
qua, ibi et̄e una s̄te sc̄ia, q̄ versatur
circa talem r̄ōem. sed r̄ō f̄ntis q̄, et sub
qua logica ē una s̄te. q̄o logica erit una
s̄te sc̄ia. major ē eor̄s. patet minor. r̄ō
f̄ntis q̄, logica ē ens r̄ōs discretivus, et
r̄ō f̄ntis sub qua se omni m̄da im̄a titus,
seu abstractus ab om̄i m̄a tam sensibili
quam intelligibili: sed hæc ē una s̄te r̄ō
ne n. simili ut in plura principia f̄ntis
q̄o minor vera.

Nota h̄ic, nos non accipere logicam in
totam sui latitudine quatenus am̄bit
prop̄ia

propria et opiniones, si n. n. una sit, sed plures, sed accipiuntur tam quatenus ambigunt conatus demonstratos de suo obo et de aliis subordinantibus illi. et probat. propria cognoscuntur per habitum n. n. m. m. principium et dicitur solet intelligitur, conatus vero cognoscuntur per sciam, sed intelligentia et sciam s. p. differunt, q. o. loq. ca quatenus ambigunt propria et conatus non erit una s. p. Deinde in logica dicitur multae opiniones q. b. essentibus non habitum sciendi si in logica, sed et habitum opinatum. Opinio a. et sciam non sunt e. y. dem s. p. cum habeant diversa media procedendi. q. o. logica sumpta in tota sui habitudine n. n. e. una, sed plures s. p.

Conclusio tertia

Logica e. una simplex qualitas et uny simplex habitus.

Probat. rae. sicut se h. p. o. h. a. l. f. u. a. o. t. a. et habitus. s. u. p. o. t. i. a. m. a. n. e. n. s. u. n. a. e. t. e. a. d. e. m. s. i. m. p. l. e. x. q. u. a. l. i. t. a. s. p. o. t. a. t. i. n. g. e. r. e. d. i. v. e. r. s. a. o. b. a. m. a. t. t. e. r. s. u. m. m. a. t. o. i. n. i. l. l. i. s. o. b. i. p. i. s. i. n. t. e. m. r. a. t. i. o. n. e. r. e. p. i. a. t. q. o. e. t. h. a. b. i. t. u. s. m. a. n. e. b. i. t. i. d. e. m. i. n. r. a. e. q. u. a. l. i. t. a. t. i. s. e. t. i. q. u. i. s. i. s. h. a. b. e. a. n. t. p. l. u. r. a. o. b. a. m. a. t. t. e. r. s. u. m. m. a. t. o. i. l. l. a. s. u. b. u. n. a. r. a. e. f. u. n. t. a. t. t. i. n. g. a. t. m. a. i. p. a. t. e. b. p. l. u. r. a. m. i. n. e. r. n. o. s. t. r. a. p. o. t. i. o. i. n. t. e. l. l. e. c. t. i. n. a. m. a. n. e. t. e. o. e. a. d. e. m. i. n. r. a. e. q. u. a. l. i. t. a. t. i. s. h. i. c. e. t. p. l. u. r. a. o. b. a. m. a. t. t. i. n. g. a. t. q. o. m. i. n. e. r. u. e. r. a. c. o. n. s. e. q. u. a. b. e. n. e. i. n. f. e. r. s. i. n. d. e. b. e. r. e. n. t. p. e. n. i. p. l. u. r. e. s. h. a. b. i. t. u. s. h. u. m. a. n. e. s. p. e. r. p. l. u. r. a. l. i. t. a. t. e. m. o. b. r. i. n.

Contra q.

Co
Logica
n. n. a. n.
s. i. t. a.
s. i. n. i. s. p.
m. a. n. t. u.
A. n. t. h. u.
q. u. a. s. p. i.
n. o. n. t. u. p.
p. r. i. m. a. l.
a. u. t. e. m.
s. i. n. p. r. o. p.
p. l. u. r. a. a.
h. i. m. m. u. l. t. a.
t. a. t. e. a. d.
d. i. v. i. s. i. o. n. e. m.
f. u. n. c. t. i. o. n. e. m.
l. o. g. i. c. a. i. n. q.
s. i. m. p. l. e. x.
p. r. i. m. a. f. e.
s. i. n. c. i. a. e. t.
N. o. t. a.
q. o. e. t. i. n. m.
p. r. o. p. r. i. e. m.
i. l. l. u. s. s. i. m.
t. u. n. a. b. o. r. e.
a. d. a. g. e. n. d. u. m.
h. e. t. e. t. u. r.
P. l. u. r. i. m.
s. i. m. p. l. e. x. h. a.

Conclusio quarta
 Logica artificialis & simpliciter
 necessaria ad res factas, quae more
 facti procedunt; sine factis se totas,
 sine factis aliquas partes tamen su-
 mantur.

Ante huiusmodi coniecturam Nota 10. Alii,
 quas factas repiri & quidem factis nuncupant
 non tamen more scientifico procedunt; hoc est, non
 procedunt artificialiter definiendo, sicut debent,
 arguendo, aut probando rem & deductionem ad
 sua propria, sed vel per traditionem & opinionem
 placitam, auctoritate legum, decretorum, ut in,
 respondentia; aut evidenti ipsius rei clari-
 tate: et ad tales factas quae hanc methodum pro-
 cedunt, non est vera logica; cum multi olim
 fuerint et forte adhuc nonnulli sint, sine
 logica in finibus suis fuerint excellentis,
 finis. Contra 20. nota intelligitur de illis factis
 quae more facti procedunt. ut sunt poetica, meta-
 phorica, et aliae.

Nota 20. Duplex aliquid proprie dicitur verum.
 10. factum quidem. 20. simpliciter.

Res factam quidem, vel ad meliorem esse de
 illius, sine quibus finis haberi potest, comedi-
 tum habere per illud. ut eque de necessitate
 ad agenda iter, non simpliciter, sed factum per
 hoc est, ad meliorem & agenda.

Res factam simpliciter illud est sine quo
 finis haberi non potest. ut eque ad agenda.
 Dan

hoc, sicut nam, vel alteram demonstrarem
 abq; logica artificiali posse acq; arbitrari.
 contra hos arguit efficaciter ratio nostra proposita
 nisi forte per statum imperfectum scire intelloyant
 imperfectum modum demonstrandi, quem abq; lo,
 gica artificiali haberi posse facile quod magis.
 potest n. quoniam, hoc quantumvis rusticum ex ipso
 quod ratiis sit, per logicam naturalem intem se. for,
 mare aliquos syllogismos abq; eo q; penetret artificia
 logicalia, tales n. syllogismi non penetrant gene,
 ralium sciam respectu talis sti, q; caret lo,
 gica artificiali, q; sola docet quia rati con,
 sequa bene inferat in similibus demonstrantib.
 Hanc et contrariam intellige non de logica
 sicut res partes quas obinet; sicut partem n.
 sophisticam non videt sicut vera ad acq,
 rendas alias scias, licet sit multum utilis, ut
 ex his q; in summo libro ultimo. fol. 310. de,
 cimus facile constare poterit.

Quare in q;nto logica sicut partem logicam
 sicut vera. R. Logicam sicut illam parte
 esse veram ad concludendas opinionones ali,
 anam sciam. p. ad cognoscendam con,
 trariam syllogismi p; probabilis petis ut cognoscatur syl,
 logis p; probabilis, sed hoc non potest cognosci nisi
 p; logicam sicut illam partem logicam,
 q; sicut illam erit vera. p. ma: ad habenda
 sciam nemo e cognoscere vim demon,
 stratis et limitatem sequa, q; et ad ha,
 ben

bendam q̄m̄onem aspectu s̄bi nem̄ orit
 cognoscere n̄m̄ s̄lym̄i p̄tabilit̄.
 His adde quā logica s̄m̄ quāl̄ tr̄ūit̄ p̄p̄a
 p̄p̄a s̄t̄ n̄ra ad s̄q̄m̄ q̄si deruta s̄m̄
 Statum p̄fectū, nisi n̄ q̄s p̄riḡ p̄cipiat p̄p̄a
 demonstrat̄ et bonā q̄sequā non poterit̄ ulla
 demonstrat̄em per quam̄ generā s̄m̄ in eo
 s̄m̄ offermare, licet n̄ p̄it̄ matter̄ p̄it̄
 facere demonstrat̄em, non t̄n̄ fr̄ūt̄er̄, hōc
 cognoscend̄o enim s̄lym̄i r̄as̄s̄ demonstra
 s̄m̄j̄ r̄educendo ad p̄p̄a bonā q̄sequā, ex
 q̄b̄s̄ erit̄ infer̄ logicam̄ op̄e p̄o ad̄s̄p̄c̄nta.
 Si n̄ logica ē ad c̄s̄ s̄m̄s̄ q̄rid̄eritas in
 n̄ro op̄e s̄m̄ p̄t̄er̄ n̄ra, certe ante c̄s̄ erit̄ om̄
 p̄t̄enda s̄m̄m̄ n̄ra ad h̄m̄.

Conclusio Ultima

Finis logicae Voc.

Finis proximus et intrinsecus logicae docen
 tis ē, cognitio sui obiecti. Ob̄r̄ Cont̄r̄o.

Finis intrinsecus s̄m̄ p̄mulat̄em ē cognitio
 sui ob̄i. s̄m̄ logica docens ē s̄m̄ p̄mulat̄em
 q̄o finis illiḡ p̄q̄ et intrinsecus erit̄ cognitio
 sui ob̄i.

Ob̄iciēs p̄o si aut̄ distinctio p̄c̄ifica s̄m̄,
 n̄m̄ defunct̄ ex p̄c̄ifica distinctioe ob̄m̄
 ita et unitas, s̄m̄ logica non t̄t̄t̄ unū p̄c̄ ob̄m̄

s̄m̄ ipsa no
 p̄t̄e p̄d̄m̄
 d̄m̄ p̄
 d̄m̄ p̄
 de d̄m̄ p̄
 m̄m̄
 m̄m̄ p̄
 s̄m̄.
 Ob̄. Cont̄r̄o
 p̄t̄em̄
 s̄m̄ s̄m̄ p̄
 m̄m̄.
 p̄t̄em̄ l̄m̄
 m̄m̄ m̄m̄
 t̄n̄ ad p̄t̄em̄
 ad om̄ d̄m̄
 m̄m̄ p̄t̄em̄
 t̄m̄ eand̄
 Ob̄iciēs
 n̄m̄ p̄c̄
 n̄m̄ p̄m̄
 p̄o logica
 m̄m̄ p̄t̄em̄
 in op̄e q̄
 d̄m̄ p̄t̄em̄
 et q̄o r̄ūl̄e
 Ob̄. T̄m̄

go ipsa non erit una pte sua. mai. patet ex
 file 70 Analit. Cap: 23. plures min. in logica
 sicut multa continet de variis otis, ut y
 pte ~~est~~ q. n. p. n. m. d. e. c. e. m. Item y. p. t. e. g.
 demonstrat ~~q. n. p. n. m. d. e. c. e. m.~~ sicut. Item logica agit
 de differe, dicit, et arguit, sed hae oia sunt
 plura pte distincta, go logica non telt
 unam pte dicit et go ipsa non erit una pte
 sua.

R. Concedendo mai. et nego min. ad
 pteam R. concedo mai. et nego min. sed hae
 oia sunt plura pte diversa matter, concedo
 minor. fatter nego min. et dicere q. hae oia
 intra lineam ois rati pte differant et hae
 tunc matter pte in genere rei; in ordine
 tu ad pteam intentionem; vel in ordine
 ad ois distinctum est ois dem ptes. et pte pte
 m. fatter, suntq. unam in rae scilicet q.
 hnt eandem abstractione ab ea maat

Obiicies 70. Sicut logica e collectio multa,
 cum specierum q. d. multa ptes non sunt
 una simplex qualitas, sed plures qualitates
 go logica non erit una simplex qualitas,
 eminente q. d. s. ptes si q. d. hae distincta
 in spe qualitates a pte q. representat ait.
 et mai. e multum grausimem autem
 et go recte inferat consequentia.

R. t. n. ad hoc argum. nego mai. ad pteam
 dicit

dicendum quod quodammodo autem graves
 in ipse S. Thomas vocant suam collectio-
 nem multum speciem, loquuntur de sua
 fundamentatiter, non propter aut propter
 quasi quod sua sit est ipsa collectio.
 sed quod supponat talem collectionem in
 eam a fundamentum.

Obiicies 3°. Multi asserunt, et
 eodem profertissime alias scias absque ulla
 cogitatione logica. quod logica non est propter
 vera in sequendas alias scias. quod
 patet. Illud n. de propter verum ad aliq-
 sine quo id esse haberi non potest. sed propter
 ans de peccato, et ut historia referunt
 asserunt a peccato moralium in logica cog-
 nitione doctrinae. Item de Hypocrite referunt
 historia quod fuerit medicus excellentissimus
 absque logica. quod ans verum.

R. Exe probatur illis res arguere relatas
 habuisse eodem scias illas, sed non in ipse
 scias propter et proferte, sed in multo
 et in proferte, verba vero sententia loquuntur
 de scias quod dicitur in ipse proferte scias, quod
 nihil contra nos. Et huc de Quastio-
 nibus Proximalibus dicta, et abso-
 luta in ipse facto die S. P. N. Bene,
 dicti Monachum Patriarchae, sufficiant.

anno. 1629.

Index
 Omnium Dubiorum et Conclu-
 sionum in Quaestione prima
 Proximali comprehensarum

	Paginâ
Dubium 1 ^m . Vtrum datur aliqua facultas quae nomine Logicae nuncupetur.	323.
Conclusio 1 ^a . In quocumq; homine datur logica naturalis.	327.
Conclusio 2 ^a . Praeter naturam logicam datur et in aliis qbz hominibus Logica artificialis.	325.
Dubium 2 ^m . Vtrum Logica sit Scientia vel Ars. Et an sit Realis vel Rationalis	330.
Conclusio 1 ^a . Logica docens est vere et proprie Scientia.	332.
Conclusio 2 ^a . Logica docens sicut partem etiam Topi- cam et Sophisticam est vere et proprie Scientia.	334.
Conclusio 3 ^a . Logica utens quatenus utens non est Scientia.	334.
Conclusio 4 ^a . Logica non tantum est Scientia, sed et ars sicut quod et similitudinarie	336.

339. ^{Conclusio 5^a}
Logica non est sua Rationis sed Rationis
^{Dubium 3^m}
346. Utrum Logica sit sua speculati-
ua vel Practica.
353. ^{Conclusio 1^a}
Logica docens & vere et simpliciter
Scientia speculativa et non practica.
- ^{Conclusio 2^a}
Logica non est simul practica et
speculativa.
355. ^{Conclusio 3^a}
Logica utens et etiam habet speculativam
^{Dubium 4^m}
362. Quid et quotuplex sit Ens
Rationis. Quomodo fiat.
Et quae Causa illius.
- ^{Conclusio 1^a}
367. Essentia entis ratio in eodem quod
habeat tantum esse obiective in
intellectu.
- ^{Conclusio 2^a}
369. Ens ratio dividitur primo in illud
quod habet fundamentum in re. Et
in id quod non habet fundamentum in re.

Conclusio 3a.

Ens raris sicut nec veram nec realem habet evidentiam, ita nec veram nec realem alii cuius causa influxum potest terminare.

371.

Conclusio 4a

Ens raris fit per cognitionem intellectus qua res aliter ac in se sunt cognoscit, ita in quod ens raris tunc habeat propriam et effectam existentiam, quod cognitio non ad fundamentum, sed ad ipsum ens raris ex fundam menti cognoscere resultans terminatur.

372.

Conclusio 5a.

Ens raris non cognoscitur per propriam speciem impressam ab ipso causatam. nec et per speciem expressam entis realis. sed cognoscitur per speciem expressam propriam, median, te tu vel concurrente specie tam impressa qua expressa entis realis.

375.

Conclusio 6a

Causa entis raris in intellectu humano nec ab ulla potentia tam externa qua interna ab intellectu distincta potest causari ens raris, nisi in quantum participet ab intellectu. nec ipsum intellectus divinus potest facere ens raris; nec angelicus nisi in illis quod non ad se clarum et comprehensibile cognoscit.

376.

Dubium 5m

Quodnam sit Obiectum Logice.

380.

383. Conclusio 1^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non sunt voces.

384. Conclusio 2^a.
Neque natura realis sunt Obiectum
formale et adaequatum Logicae.

384. Conclusio 3^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non est syllogismi, nec demonstratio, nec argu-
mentatio nec modus differendi stricte sumptus.

385. Conclusio 4^a.
Obiectum materiale remotum Logicae
sunt omnes res mundi. Tres vero quibus men-
tis formam realitatem considerata sunt
obiectum materiale proximum.

386. Conclusio 5^a.
Obiectum formale et adaequatum
Logicae est Ens raris discretivum.

389. Conclusio 6^a.
Ratio formae sub qua Logicae est ab-
stractio ab omni materia tam sensibili,
quam intelligibili.

393. Utrum Logica Dubium omnium
quod ad alias suas referatur. et quod finis illius.

396. Logica habet unitatem numericam, a se, ita quod illa sit una
numero, quod in uno numero habet inhaerentis.

396. Logica est una pars infima scientiae. Concl. 3^a.

397. Logica est una simplex qualitas, et una simplex habitus.

398. Logica est propter vera omnia suas partes.

401. Finis pro et ratione per se Logicae docentis et Cognitio
sui totius.

QUEST
DE IX

LIBRIS
MVA

Dubium

Con
Vnde

QVAESTIO SECUNDA
DE VNIVERSA
LIBVS IN COM
MUNI

Dubium Primum
An et Quid
sit
Vniuersale

Circa

namque Logica
al. Obiectum
Logicae.
natura logica
trao. nec argu
tride sumpt
atum logica
no quatuor
nata sunt
u.
dignatum
restrinuo.
Logicae
in formali
a simpliciter
fuit illud.
a illa sit una
essentia.
aut. ja.
impleta habet
is.
erudit R. Logica

Circa Uniuersalia uarij antiquorū alim fuerunt errores; Quidam n. ut Epicurū tu singularia conuēbant, quos imitari uidentur Nominales, q. res et uia uinites iō ē mēdis tollunt et tu uoces uniuersales eferuunt. Alii uero ea schola Platonis uniuersalia q. dem admittēbant, illa tu a singularibz separata epe conuēdebant.

Verum, his ueritatibz errantibz sit,

Conclusio Prima.
Dani Uniuersalia, e certissimū.
 Hęc conuētu ead in a schola. Priusquā uero pbetur;

Nota hūc res non quere de epe existentia uniuertum ppter, q. mō si existant, An realiter a parte rei. An uero tu obiectiue in intellectu. Sed dubium e de epe uniuertum q. mō cum; sumpto, infra n. Specialiter de existia uniuertum contra Platonem age my. Probatur mēdo conuētu primo.

Probatur Dani Uniuertū. i.

Dani sua multum rem e certissimum qō et Dani uniuertū eūt certissimū. ant sup, pōitū certissimū. pbatur eūte qua. Scia non sunt singularia, sed uniuertum, sed ut patet, Dani sua, qō et uniuertū dan, necesse est. Pp ma. de incertis, infiniāis, et corruptibilitatibz non datur sua, sed singularia sunt incerta, infinita et corruptibilia. qō sua non sunt singularia sed

[Marginal notes in Latin script, partially illegible]
 Probat Dani Uniuertū. hoc e
 uniuertum, q. mō si existant, An
 realiter a parte rei. An uero tu
 obiectiue in intellectu. Sed dubium
 e de epe uniuertum q. mō cum;
 sumpto, infra n. Specialiter de
 existia uniuertum contra Platonem
 age my. Probatur mēdo conuētu
 primo. Dani sua multum rem e
 certissimum qō et Dani uniuertū
 eūt certissimū. ant sup, pōitū
 certissimū. pbatur eūte qua. Scia
 non sunt singularia, sed uniuertum,
 sed ut patet, Dani sua, qō et
 uniuertū dan, necesse est. Pp ma.
 de incertis, infiniāis, et corrupti-
 bilitatibz non datur sua, sed
 singularia sunt incerta, infinita
 et corruptibilia. qō sua non sunt
 singularia sed

sub univ. hanc q. remm ipsam q. stant
 sub univ. latitate.
 Probatur 20. Experiencia docet nos gerere hanc 2.
 minem in eor non concepto Joanne, Aman,
 do, Platone, aut alio in similibus, sed hoc sic
 conceptu & univ. ut patet infra. qd dicit
 univ.
 Probatur 30. qd p. v. camy hanc de Petro 3.
 Paulo et Amando, dicentes, Petrus hanc. Pau-
 lycus hanc. qd dicamur univ. q. dicitur in ex multis
 sed univ. actu in ex multis & univ. qd dicit
 univ.

Conclusio Secunda.

Univ. est univ. aptum in ex
 multis. Hanc dicitur univ. est univ. q. ante
 quam explicet, hanc & multipliciter ali-
 qd posse dici univ. qd Aliqd est univ. in
 causando, nempe id q. vel oia vel multa
 causat, ut deus, cetera, sed, et alia caa se univ.
 superiores. 20. Dicitur univ. in figis, et ressen, 2.
 Tanto; univ. in figis sunt voces et nra caa
 q. multa figant, aut q. nra univ. si indi-
 cant, ut hanc vox, ho. Et et in rebz natibz q. dam
 multa figant; ut cometa, multa et varia se
 vel figant; Conceptu vero mentis hanc univ. in
 ressen ante, qd multa ressen ante, et qd res-
 sentant nra illas univ. 30. Dicitur aliqd 3.
 univ. in exendo, et hoc modo hanc ipsa nra
 univ. q. sunt aut pnt in ex multis. qd tandem 4.
 et aliqd univ. in Pradicando, nempe id q. de
 multis enuntiat, ut ho, de socrate et Amando
 Et

Docto univ.

Univ. multi-
phiter dicitur.

Universale e id quod potest predicari de multis.

Hae Definitio quae bona e, non est facta q dem, sed descriptiva propria. Dicitur scilicet per proprietatem unitatis. Praedicabilitas n. e proprietatis unitatis fluens ab eia, et eo quippe potest aliquid predicari de multis, quia potest esse in multis. Modus n. predicandi, scilicet modus generalis

Conclusio tertia Contra Nominales

Præter Voces et Nomina dantur etiam Naturæ seu Res Unitæ.

Præter hæc sententia omniſum, exceptis Nominibus, præter 20. rati. Hæc præter, Socras, hoc est, vera e: sed non est verum, si hoc n. est aliquid significat quam nocem in eia, falsum e n. Secretum esse nocem illam in eia, cum fuerat sit futura; nec a. sit accidens præter nocem et verum. Sicut n. a. res unitæ quæ de rebus singularibus prædicantur. Hæc sententia intelligenda e de unitate fundamentaliter scilicet n. ut in sequentibus dicemus, non dicitur a parte rei, sed tunc obiective in intellectu.

Obiicitur 20. Quisquid e in re n. a. e singulare, ergo nullum saltem unitate consequenter patet. pro aut. quisquid e in mundo e productum sed est ens productum singulare, ergo quisquid e in re n. a. e singulare maius patet. nihil n. e in mundo q. non sit productum, excepto solo Deo

Obiicitur non dari unitate.

Primo ob, se dant
singularia. non
vero secundario.

Deo qe ens rōductū et singulari primū.
p̄ter min. p̄ductio t̄m terminat ad res singu-
lares; q̄o t̄e q̄a p̄ductūse singulari. et q̄o oīa
q̄ sunt in mundo cum sint p̄ducta, erant sin-
gularia, et q̄o nullū d alit̄ fia univ̄e?

R. Ad hec argum̄ quā vincere videt̄
nullū dari univ̄e fundamentali ter negō
ans. ad p̄tēn̄ R. Conceleudo mai. et dist̄in-
guendo min̄e. Sed t̄e q̄a p̄ductūse singu-
lare, quā p̄ductū primo, per se se singu-
lare, q̄edo min. quā p̄ductū secundario
vel ad p̄ductiōnem attēn̄ḡ a singulari,
nego min. ad p̄tēn̄ R. Eodem modo.
P̄ductio terminat ad res singulares t̄m
primo et p̄ se, q̄edo ans; secundario nego
ans. ea q̄o q̄ primo et p̄ se p̄ducunt̄ sunt
singularia t̄m, q̄ vero secundario, sunt
res universales, p̄ductis siq̄dem vely sin-
gularib; p̄ducunt̄ et illis. Argum̄ q̄o t̄m quin-
nit de iis, q̄ primo et p̄ se p̄ducunt̄. non
vero de istis q̄ secundario, et ad p̄ductiōnem
attēn̄ḡ p̄ducunt̄.

Obiicies 20 Si debeant poni univ̄e
ep̄et hec mōd̄ q̄a de singularib; non dat̄ sc̄ia,
sed hoc e factū: q̄o non debent poni univ̄e.
mai. patet ex q̄t̄is rōe p̄m̄a supra. 209.
q̄posita. idēo n. ponend̄a d̄ixim; univ̄e,
q̄a de illis sunt sc̄ia non de singularib;, p̄ter
min̄e. de Deo dat̄ vera sc̄ia, sed d̄ixim; q̄o
singulari primū, q̄o de singulari p̄t̄ ip̄e sc̄ia.

ma.

manuscripta, q̄a t̄
p̄ter min. p̄ductio t̄m
terminat ad res singu-
lares; q̄o t̄e q̄a p̄ductūse
singulari. et q̄o oīa
q̄ sunt in mundo cum
sint p̄ducta, erant sin-
gularia, et q̄o nullū
d alit̄ fia univ̄e?
R. Ad hec argum̄
quā vincere videt̄
nullū dari univ̄e
fundamentaliter nego
ans. ad p̄tēn̄ R. Conce-
leudo mai. et dist̄in-
guendo min̄e. Sed t̄e
q̄a p̄ductūse singu-
lare, quā p̄ductū
primo, per se se singu-
lare, q̄edo min. quā
p̄ductū secundario
vel ad p̄ductiōnem
attēn̄ḡ a singulari,
nego min. ad p̄tēn̄
R. Eodem modo.
P̄ductio terminat
ad res singulares t̄m
primo et p̄ se, q̄edo
ans; secundario nego
ans. ea q̄o q̄ primo
et p̄ se p̄ducunt̄ sunt
singularia t̄m, q̄ vero
secundario, sunt res
universales, p̄ductis
siq̄dem vely singu-
larib; p̄ducunt̄ et
illis. Argum̄ q̄o t̄m
quinit de iis, q̄ primo
et p̄ se p̄ducunt̄. non
vero de istis q̄ secun-
dario, et ad p̄ductiō-
nem attēn̄ḡ p̄ducunt̄.
Obiicies 20 Si debeant
poni univ̄e ep̄et hec
mōd̄ q̄a de singularib;
non dat̄ sc̄ia, sed hoc
e factū: q̄o non debent
poni univ̄e. mai. patet
ex q̄t̄is rōe p̄m̄a supra.
209. q̄posita. idēo n.
ponend̄a d̄ixim; univ̄e,
q̄a de illis sunt sc̄ia
non de singularib;, p̄ter
min̄e. de Deo dat̄ vera
sc̄ia, sed d̄ixim; q̄o
singulari primū, q̄o
de singulari p̄t̄ ip̄e
sc̄ia.

maior e certa, q̄a theologia e vera sc̄ia, s̄mo
regia om̄ sc̄iarum, sed hanc agit de deo
hinc de suo s̄to, q̄o maior vera. minor
e et clara.

Hoc argum̄ pertinet futuram illis dubij,
ante singularit̄ p̄t esse sc̄ia. ad q̄ b̄oni;
lex d̄. de singulari ut sic, bene p̄t esse
aliquam sc̄iam, ut recte p̄bat argum̄ de deo
de quo e vera sc̄ia theologia. neq̄. n. sc̄ia
repuat singularitas ut sic, sed t̄m repug,
nat̄ s̄m̄ gularitas mat̄is et contingens
ut ita dicam, q̄a sc̄ia e cognit̄ certa et
evidens q̄ non p̄t esse respectu aliquid
incerti et contingentis: q̄o q̄a sc̄ia alig
singulare plane im̄ ale et nec̄m q̄ male e
deus, de tali bene p̄t esse sc̄ia. At de certe,
ris singularit̄ mat̄is et ḡtin gentib̄ no
dat sc̄ia directe q̄ h̄c statu, q̄a illa imp̄;
nis non sunt p̄portioata in t̄m; deinde
sunt incerta et corruptib̄ia q̄o de illis no
potent̄ esse sc̄ia.

R̄. q̄o ad argum̄ veram esse maiore,
de singularit̄ illis, p̄o ad suam ḡtin gen,
tram q̄i d̄eratis; de illis n. next dari sc̄ia:
imo et de singulari lo q̄ p̄t esse certa
et incorruptib̄ia q̄ hoc statu nec dat sc̄ia
directe, sed t̄m reflexe. q̄a nat̄ no p̄t
intelligit̄ d̄ute, postea vero singulari,
et sic quamvis de deo q̄a om̄ singulari;
s̄m̄ habeat sc̄ia theologia, t̄m q̄a cognit̄
quam de ip̄o habens q̄ hoc statu p̄t supponit
caj

cognem alicuius unitis, non erit adhuc
assignare unitis mane letz, rae nra
in suo robore. /.

Dubium Secundum

Vtrum Vniuersale detur formaliter a parte rei ante om- nem intellectus operationem.

Procedenti Dubio placet e praeter singu-
laria admittenda esse vniuersalia fundamenta-
liter hoc, concedendum esse quaedam non
in pluribus in diuisis seu singularibus
reperiant; qd non a parte rei non sunt unitis
formaliter, sed fundamentaliter; qd probant fun-
damenta unitis nostri ut ipse affirmet vni-
uersale formaliter. Et qd in ipsis rae intentione
unitis, qd rae unitis illig hinc in qto qm
dam

non fundatur. Et ad
fundamentum unitis
non inueniuntur aliter.
Quod dicitur pene
fundamentum a singulari
non a parte rei ob
unitis, ad inueniuntur
non cum talis rae
seu formaliter ob
unitis in multis,
formaliter a parte
rei.
Secundum lib. 7. metaph.
quod dicitur unitis
fundamentum ad in
partem unitis ad
ad rae in multis
non unitis ad rae
a parte rei, qd non
unitis, quam unitis
dam in multis. Ad
rae, qd rae unitis
quam esset in
partem in parte
a parte rei, qd
formaliter unitis
sed unitis unitis
non unitis, qd
non unitis, qd
non unitis, qd

dam fundatur. Et de his quod in se senti, utrum
fuit a parte rei. An tm
fundamentaliter.

Plato dicitur ponere duas illas unitates
separatas a singularibus in se ipsis subsisten-
tes a parte rei absq. ulla dependentia, vel
inty, vel individua; easq. ideas appella-
bat; cumq. tales nae, hoc modo subsisten-
tes haberent aptitudinem et unitatem ad
operandu in multis, inferbat Plato Unitate
fuit a parte rei ante omni inty
operam.

Scotus lib. 7. metaph. q. 18. Cum fuis associis
aperit; dari fuit a parte rei, in,
dependentem ab inty, falso sibi persuadens
quodam unitatem fuit, et aptitudinem
ad operandu in multis in ipsis nae solum ante
omni inty actu. Ex q. colligit dari Unitate fuit
a parte rei; q. nihil aliud requirit ad unitate
fuit, quam unitas et aptitudo p. a. ab ipso,
cum in multis. Ad Scotum p. a. accidit non,
sca; q. nae uniti fundamentaliter antea
quam existat in singularibus tribuit aliquem
statum in quo ipsa habeat actu unitatem
et aptitudinem ad multa. et consequenter q.
sent dari unitate fuit a parte rei.

Sed opinioniones istae sunt contra eorum philo-
sophiam, q. venturis q. in Scholasticis
N. d. e. Naes illat q. unitas denemiat,
pope in triplici statu exhibetur.

undum
late
iter a
om
15
7
propter
fundam
nadam
trigulari
i non
ga
e
id
om

Si vero accipias naturam secundum statum spiritus,
vel secundum se, nihil in voluit quod ipsi in alio
statu considerata repugnent; quod ut sit, tunc
sicut per se est, quod naturam in statu quocumque,
quodque, considerate debent. Sine enim consideres
hanc contractam ad singularia, sine per se
ab illis se tollit quod sit aut rate, visibile, et admi-
rabili. Hoc pro nobis sit

Conclusio Prima
Naturae quae denominantur
fructus veritates non subsistunt
per se separata à singularibus.
Hae sententiae contra Platonem ut collegit
ex Arte, quamvis quidam et ex SS. PP. asserant
Platonem sancti locuti fuisse, intellexisse
fidei per ideas suas exemplaria quae
omni creaturam in mente divina existen-
tia, quae adhuc theologi non ideas vocitant,
falsam Artem Platoni hanc sententiam falsam
imposuisse. Sed quia quod sit de hoc
causam tenet sententiam Platonem fuisse in summa
explicita opinione, licet et quae sit expli-
cans, sed hae explicitio non multum gra-
nos, nec et credibile quod Artem ausum fuisse
suo Praecepti quem se met coluit, tam
tam calumniam imponere, et inter hoc
Platonis sectatores adhuc in vivis existen-
tes aliquam sententiam, quam ipse nunquam
docuerat falsam ipsi non veritate
Probat

- i. Probatur modo Coniectura 30. Quis est et
 vero coniuncta cum res, cuius est et, sed
 res unites sunt de est singularium
 30 sunt coniuncta cum singularibus.
 et 30 Coniectura vera. pro minor. aut et rate
 sunt de est heri, et hoc est de est Petri, sed
 hae est sunt unites, 30 unites sunt de est,
 est singularium. pro minor. sunt n. geny
 spes et est, 30 sunt unites. mai. primi
 syllogismi pro. Quis est debet participari ab
 illo cuius est est, sed non potest participari ab ali
 quo nisi coniungatur cum illo, 30 est est non
 est coniuncta cum illo cuius est est. ma. et clara
 si n. hoc non participaret aut rate, non est de
 est heri aut rate. 30 est est debet participari ab
 illo cuius est est. pro minor. participare est
 alium et habere illam, sed habere est et con
 iungi cum illa. 30 mi. nec vera. Probatur 20 unites
 et illud, quod est prodiabile de multis, sed id est
 Platonem non sunt predicabiles de multis, 30 id est
 platonis non sunt unites. ma. patet ex est
 unites, pro minor. nihil potest dici de ali
 quo est est nisi sit in illo, sed
 sicut Platonem non ita res non sunt in
 singularibus, existunt n. plane separata ab
 illis. 30 non potest dici de illis: et 30 non
 sunt unites. pro 30 illa non sunt separata
 sunt indivisa in se, et indivisa in quolibet
 alio, 30 sunt indivisibiles et singulares.
 patet sequens; quia singulare et indivisibile
 quod est indivisum in se, et indivisibile in quolibet

est de est aut n
 quilibet
 singularium
 in se, nihil
 est est et illa
 non singularium.

Conclus
 Nihil unites
 est a singu
 differentia n
 est opam
 nihil unites
 est modus est
 predicabile inter
 hoc Coniectura
 Tomistas; aut
 in unites est
 de predicabilibus
 negat est
 quod est inter Pet
 su est non
 predicabile aut
 in unites est
 de predicabilibus
 non predicabile
 de predicabilibus

bet alio pto aut. in primis illa non sunt
divisa a quolibet alio, supponitur q. sint
separata a singularibus. demum sunt et in
divisa in se, nihil n. pot assignari in pec-
tis platonis q. illa divideret. q. sunt
plane singulares.

Conclusio Secunda.

Nam univ. non distinguitur
actu a singularitate seu
differentia numerica, ante
eum opem intellectus: sed tm
distinguitur rae ratiocinata, que
et modo distinguitur ut gratia
metaphisica inter se.

Hac sententia extra sectam, eorum tm inter
Thomistas; ante univ. statum n. n. n. n. n.
a p. h. l. s. i. s. t. i. c. t. i. o. n. u. m. a. s. s. i. g. n. a. r. i. g. e. n. e. r. a.

Distinctio in eis nihil e aliud quam
negatio identitatis univ. extrinsecus, et
negatio atq. inter extrema positivum,
qualis e inter Petrum et Paulum; q. t. o. y. i. i. n. t. e. r.
duo extrema, quorum unum e positivum, aliud
privativum aut negativum, qualis e inter
visum et caecitatem, et alia extra negativum.
Distinctio in eis divisa q. p. In distinctio,
nem Realem et Reale.

Distinctio Realis e q. d. a parte rei inter
duo

Defio distinc-
tionis in eis.

Distinctio
duplex.
Dist. Realis.

Dist: Re: utriusque
duplex.

duo extrema ante eam quæm inter. et hæc
distinctio realis multiplex. Alia est si
distinctio realis rei à re. Alia distinctio
realis modalis.

Dist: Re: utriusque.

Distinctio rei à re, e, q, versatur inter
duo extrema q, hnt oio diversam existentiã
quo modo distinguuntur pectus et pectus, logis
et cognus.

Dist: Re: modalis

Distinctio Realis modalis e q, versatur
inter rem et modum rei, qua re distinctio
quæ figura à quantitate, redas à formã
Damento, subsistentia à natura.

Alia Dist:
includentis et
inclusi.

Alia est distinctio realis q, vocatur
includentis, et inclusi. Certe illa qua
versatur inter aliqua, quorum unum includit
aliud et insuper addit aliqua existentiã re-
litas ab ipso diversa. sic solus hinc distinctio,
quæ realiter à quali. hoc parte pte
quam includit. u. g. à materia vel forma
q, e aia reus, ipse n. solus hinc pter materiam
addit et formam q, realiter distinguuntur à
materia et sic distinguuntur hinc realiter à materia
distinctio que realiter includentis et inclusi.

Distinctio
Reus q?

Distinctio Reus e q, à parte rei non pot
est inter duo extrema ante eam quæm
versatur q, hæc distinctio inter illa q, à parte
rei sunt inter se ipsa identificata: Dist,
ferunt hinc p, inter q, illa q, e pte distinctio
concepit, et hæc distinctio e duplex.

Alia

Hoc duplex.

Dist: ratio Ra-
tionantis.

Alia ratio rationantis. Alia ratio ra-
tionis nata.

Distinctio ratio rationantis est qd fit ab
intu, nullo qd supposito fundamente in re.
ut qd intu idem distinguit a se ipso. u.g.
qd format qdrem identici cum petry o petry,
ibi petry distinguit in rat fbi a se ipso in
qtu hnt ratem pti. et o pura ratio ration-
antis hnt distinctio; qd petry non manig
pbat fundamentu ut qd pbat fctm ratem fbi,
qrem fctm ratem pti.

Dist: ratio Ra-
tionata.

Distinctio ratio rationata est illa qd fit
cum fundamente in re, hoc e, non ex me-
ro ogle intu, sed qd res ipse pbat fundamen-
tum et ~~scilicet~~ distinctio. et hoc modo
distinguitur aut a rat in hnt. hnt n. intu nr
fundamente ut distinguat hoc duo inter
se, quia hnt in qtu aut se primum sentiendi:
in qtu vero ratio se primum rationandi,
sua discernendi: et licet in hnt aut ob rale
sint una et eadem quantitas auditus reater,
sunt ta in hnt multitudine, qut n.
p stare id, qd p stare possent plures entitates
realiter distincte.

Occasionem

Inter distinctiorem realem et ratio mediam
quoddam fingit Scotus qd sit minor qua
realis, et maior qua ratio. eamq. finitem,
sua ex natura rei nuncupat. Sed hoc firmen-
tum Scotici hnt ratio illud. O distinctio
velte ante mentis oprem, vel non e, sed post
illam, qd et distinctio illa medra est vel ante
mentis oprem, vel non est. unde certu

ga

litas potli cum fto, ex eo n. ista p. dicatuz
 cabum e lapis, aring@ ho, sunt falsa. qd p. d. t. m.
 distinguit realiter a fto, qd si n. n. unitis distin
 gueret realiter a singulari by non potest vere
 de illis p. dicari. Hinc rati occurrunt Scotista
 asserentes, distinctionem q. dem realem falsi
 ficare illas p. ptes, non vero distinctionem me
 diam; sed fugiunt non tu effugiunt Scotista
 illa n. distinctio cum sit fto. illos ante oim men
 tis actu de reals, qd si realis distinctio sufficit ad
 falsificandas p. ptes, illa media et distinctio suf
 ficere oit, sed idem et illa reals e.

Probatur rati pars tenetis. Illa distinguntur
 rati rati rati nata q. distinguntur cum funde.
 mente in re, sed aut et rati (et idem di. cimus de
 aliis gradibz metaphis) distinguntur cum
 fundamente in re, qd rati rati rati nata.
 p. r. m. e. e. e. n. q. m. t. y. quidet aut, q. a. in leone
 distingui realiter ab auti q. a. in h. e. d. distinguit
 postea ipsa et aut in h. e. d. a. rati; vel q. d. videt
 ut m. t. y. e. a. n. a. humanus in d. i. i. d. u. a. q. e. in i. p. e.
 sa n. a. a. similia et differre in singularitate, n. a. z.
 ut rati q. p. r. i. a. t. n. a. m. in q. u. a. t. a. s. i. m. i. l. i. t. u. d. e. n. o. n. q. u. e. p.
 ta s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. d. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. n. a. m. u. n. i. t. e. m. i. n.
 f. r. a. s. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. f. u. n. d. a. m. e. n. t. e. i. n. r. e. q. d.
 n. a. a. u. n. i. t. i. s. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. a. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. r. a. t. i. o.
 t. i. n. a. t. a.

Conclusio tertia
 Naa a parte rei prater unitate
 numerica m. t. t. et unitatem f. r. t. e. m.
 a numerica non realiter, sed rati
 rati o

vaiotinata tu distinctam
Hæc unitas q. hll partes, anteqna fmgne
lue pbenq

Defiio Unitatis.

Notum Unitatem sed in ead definiiri.
Unitas e negatio diuifionis rei in fe, et iden
tatis cum alio. Hinc aliqd epe uniti, nihil e
aliud, quam epe indiuifu in fe, et diuifu e
quodlibet alio. Note negatio non intelligi mo
pura et fimplicem negationem, fed negationem fani,
negate.

Unitas duplex.

Duplex a. ceter ad pponitū opignat unitas. Vna
formalis. Altera Materialis seu numerica.

Unitas item duplex e Alia generica. Alia
specifica. Quæ unitates fuitis recte explica
re non poterim, nisi prius q d' fit d' unitas fuitis
expli emy.

Diuifio fuitis.

Est qd diuifio fuitis q fit per diuerfa pta
fuitis.

Diuifio fuitis ge
nerica.

Diuifio fuitis generica e q datur in ver di,
uena generis pta q'ra, qua dante inter fe
diferentia hæc hanc. Ed huc diuifio q'toy mai
ora, q'toy miny, uicuta diuifio p'tationem generis
p'xi uel remoti.

Diuifio fuitis
specifica.

Diuifio fuitis specifica e q uerfuf inter
pta q'ra p'te diuifim ita. qualis diuis uleora
e'it inter hanc et leonem, q inter p, oue q p'ta
generica, fed p'te diuifim. communi dnt
p'xi in rae aitis, q' rae generica: diferent
tu in certa p'te in rati, fi: et irrati. Jam qd
patet qd fit Unitas generica uel y' specifica.

Unitas generica.

Unitas generica e Prinau negatio, Unitis generice
huc

Marginal notes on the right side of the page, partially visible and illegible.

hac unitate equalans ho et leo.

Unitas speculativa e negat dicitur speculativa
qua unitate petri dicitur fuisse unus et.

Scilicet a. unitas factis hoc modo factis dicitur
bi. Unitas factis e negat dicitur in plures et
fas.

Unitas vero naturae suae numerica e
negat dicitur in plura propria indivisibilitate
sive divisiones matris, qualis unitate in petro
n.g. qe indivisibile in plura propria indivisibilitate

Unitas e contra numerica seu matris, q inter
edit inter indivisibilia eadem speciei, q per

diversa propria indivisibilitate distinguitur
ut petri et pauli, dividuntur numerice, qe hanc pro-
prietate indivisibilitate diversa. Propria seu conditio,

vel dicitur dicitur nihil aliud fuisse quam
certa qd cum matre, certis quantitatibus signa,
sive, ut hanc opa. hanc carnes, q propria solent et

notari necessitates, et ab illis propriis non inveniuntur
quibus. His namque hanc dicitur qd hanc pa. rursus

certis q nullam fere hanc dicitur. hanc n.
humana qe in petro a parte rei, non dicitur
in plura propria matris sive conditioes indivisibiles

quibus. qd nam humana. e. ob idem dicitur qd
aliis non verum) hanc numerice unitatem

numericam a parte rei. confer. petro. qe
unitas numerica e negat dicitur in plura
propria in dicitur dicitur. pro omni. nam n. petri

hanc hanc carnes, hanc opa. qd cum hanc alia
propria distincta. n.g. patris vel transfusi, cum

natura e in petro distincta realiter numerice
tu q sua propria matris ab illa natura e in
paulo. qe oratio petri a parte rei e qd dicitur

in plura

Unitas speculativa.

Unitas factis.

Unitas naturae.

Unitas Numerica, seu matris.

Principia indivisibilitatis.

margin notes on the left side of the page, partially cut off.

in pluribus simpliciter unitatis. Tu pars unitatis de
 unitate simpliciter pro se. Unitas simplici est pas-
 sis namque simpliciter reatis, sed namque reatis sed
 a parte rei. quod est unitas simplici, ma: & certa
 ex metaphisico. min. non exel pbac. et sequa
 bene inferri. quapropter n. sex sua namque pbam
 quod si a parte simpliciter rei namque, dabit et illig uni-
 tas simplici. p. 10. Ut n. supra videmus unitas
 simplici nihil est aliud, quam indivisibile rei in
 pluribus specie vel genere, sed in parte rei in qua,
 cumque in d. in d. quod est pbam numerica
 dicitur genera et species, n. g. in parte, sed rae
 unitas et rae heri, et ut de se patet non simplici de
 unitas in pluribus generis vel specie. quod a parte
 rei non est istam indivisibilem. Tunc ultra.
 Sed hunc indivisibilem, seu negat dicitur unitas
 simplici, cum non potest esse unitas numerica
 quod dicitur a parte rei unitas simplici. p. 10.
 Nam humana n. g. p. 10. se non petit in
 latere numerica, quod p. 10. se non petit in
 singulari, quod petit unitatem simplici
 consequenter patet. quod est unitas aut a parte
 aut unitas simplici numerica.
 3^a Pars Unitatis quod si: huc duas unitates non
 distinguamus realiter inter se p. 10. Unitas
 simplici est passiva namque vel dicta est. sed ipsa
 namque non differt realiter a dicta numerica
 seu in indivisibile, sed tunc cum illa reatis,
 cui, vel pbata est. quod nec unitas namque sequens
 distinguunt realiter ab unitate numerica.

in pluribus simpliciter unitatis. Tu pars unitatis de
 unitate simpliciter pro se. Unitas simplici est pas-
 sis namque simpliciter reatis, sed namque reatis sed
 a parte rei. quod est unitas simplici, ma: & certa
 ex metaphisico. min. non exel pbac. et sequa
 bene inferri. quapropter n. sex sua namque pbam
 quod si a parte simpliciter rei namque, dabit et illig uni-
 tas simplici. p. 10. Ut n. supra videmus unitas
 simplici nihil est aliud, quam indivisibile rei in
 pluribus specie vel genere, sed in parte rei in qua,
 cumque in d. in d. quod est pbam numerica
 dicitur genera et species, n. g. in parte, sed rae
 unitas et rae heri, et ut de se patet non simplici de
 unitas in pluribus generis vel specie. quod a parte
 rei non est istam indivisibilem. Tunc ultra.
 Sed hunc indivisibilem, seu negat dicitur unitas
 simplici, cum non potest esse unitas numerica
 quod dicitur a parte rei unitas simplici. p. 10.
 Nam humana n. g. p. 10. se non petit in
 latere numerica, quod p. 10. se non petit in
 singulari, quod petit unitatem simplici
 consequenter patet. quod est unitas aut a parte
 aut unitas simplici numerica.
 3^a Pars Unitatis quod si: huc duas unitates non
 distinguamus realiter inter se p. 10. Unitas
 simplici est passiva namque vel dicta est. sed ipsa
 namque non differt realiter a dicta numerica
 seu in indivisibile, sed tunc cum illa reatis,
 cui, vel pbata est. quod nec unitas namque sequens
 distinguunt realiter ab unitate numerica.

7a Pars pte. Fundamentu hanc Unitate
 quæ sunt nãa et singularitas distinguuntur
 variatim. qd. et ipsa unitates, eodem modo
 distinguuntur inter se. Denique Unitas pte,
 tunc morietur in statu abstractivis. Unitas
 numerica minime. Hæc qd. stare pot
 ni illo nãa statu, unum nãa in illo casu,
 rat negatam em necessitatem, sine diffinita
 inclinat. Ex his inferri unitate
 illam unitatem quam tot nãa a parte rei non
 esse unam numerum, sed multiplicata. q. clarè
 patet. si n. unitas illa non differt realiter
 a diffinis numeris, et hoc ut q. stat pte in
 multiplicat, necesse a et illa multiplicari.
 Unde ulterius colligit nec hanc unitatem
 a parte rei esse certam et indifferenterem
 a plura ante oem mentes præsent.

Conclusio Quarta

Haec dicitur Unitas ad generationem unius qd. em præsupponit,
 neutra tunc eam sufficiens q. ut ab illa nãa dicitur
 unitas pte, sed pte alia q. vocat unitas præ
 cisionis, habens solumentis esse p. metum. Hæc Conclusio
 habet 3. partes.

1a. De Unitate Numerica q. reprobatur.

Hæc qd. unitas debet saltem pte multiplicari
 sine modo præsent in metum in inferri ly si daret.
 sed hæc multiplicatio præmit ab unitate numerica
 qd. ad certitudinem unitatis præsupponit unitas
 numerica. de Unitate et pte pte Conclusio.

Fundam

fundamentū unitatis fructus sumpti se conveni
 entia sunt similitudo plurimū in aliqua nra,
 sed hanc similitudē et convenientia orit ex uni
 tate fructi. qd ad unitate supponit unitas fructus
 hinc fundamentū. maior. qd statit claris infra
 pto minor. Qis convenientia sunt similitudo
 a ni una aliqua forma qd n. non qd vel una
 aliqua forma non potest vari et aliqua que
 mentia; sed hanc convenientia non orit ex unitate
 numerica, cum ex ea potit nascat convenientia
 infra qua convenientia. qd min. versa. quid
 vero neutra sufficiat ad constituendum unita
 fructus, pto. et inprimis de numero ea certū
 ē, illa n. cum careat et comunicabilitate
 et in infra ad plura inferiora, neq. constituere
 unita fructus, de cuius rāte unitas et aptitudo
 ad spendū in multis. Quā nec unitas fructus
 sufficiat pto. Unitas qua unita fructus con
 stituit in q. unitas ita illigpna, ut non pot
 competere singulari, sed unitas illa fructus com
 petit et singulari, qd non sufficiens ad consti
 tuendum unita fructus. mai. pto. Unitas parti
 culare ut fieri fit, ēo illigpna, omō d. qd
 ponunt, qd unum q. illa unitatem si illigpna
 et alteri repugnāntem; nam ut d. unum uni
 tas unitas fructus sumpti adferit q. nōndam
 comunicabilitatem et in infra ad plura,
 quā certe in parti habere non pot. pto minor.
 Illa unitas fructus competit nra pto se q. ut nra
 qdam ē, ac q. inde illam pto committat. qd
 siut ipsa nra competit singulari cum q. q.
 realiter et identifi cato, ita et competit illis q. la
 unitas.

Probat

Probatum 20. Unitas fructus multiplicatur
 in inferioribus ut supra probatur. nec a. d. h. m.
 quia haec ab unitate numerica. qd si illa
 sufficeret ad constitutendum simile ubiq; illa unitas
 esset communi calibus multis, et sequenter uni-
 tas generica multiplicaretur in spetibus, et speci-
 fica in individuis; unde oes spes actus esset
 genera, et singula indivi dua essent spes, quo
 plane nihil absurdum dicitur. Et patet hoc.
 quia oia ista haberent illam unitatem qd ad
 constitutendum unum unitate esset sufficiens.

3a Pars pte. Si a. non sufficit numerica nec
 fructus unitas, qd alio debet poni, per quam
 non fructus potest constitui unitas. et haec est uni-
 tas personae. qd nec haec unitas fit tunc per
 motum pte. illa unitas tunc fit esse per motum cui
 repugnat existere a parte rei, sed repugnat
 qd non existat unum tunc unitate personae
 a parte rei, qd haec unitas tunc fit esse per motum.
 ma: patet. pte minor. Haec unitas consistit
 in negatione singularitatis assitit sui non a
 parte rei, non potest habere hanc negationem singu-
 laritatis, qd neg potest a parte rei habere hanc
 unitatem personae. min. pte ex dictis.

Inam unitatem ideo vocant personae qd non
 competit nec nisi per personam veluti liberat
 a suis inferioribus a qd patitur destructionem
 hanc qd esse unitas, haec ultima ratio quincis.
 Unius qd unitas includit arbitrium ut non
 dividat in plura in indivi dua, qd unitas unitas ubi
 est excludere si unum, sed sola unitas qd unitas excludit
 sit hanc unitatem, qd illa sola unitas qd unitas, pte min.

divinis in plura in divini sua e illis forma negata
 go illa sola suffert hanc aptitudinem, ga illa
 sola excludit divinum. demum unitas finis de
 qua supra. non tollit hanc unitatem, sed illam
 se cum computat, go non est propria unitas.

Circa hanc unitatem præcipiens si dicitur
 quodam, an sit minima, vel negativa pure,
 sed q. dubium est quod non sit pure negativa, sed
 privativa. vult, ga hanc unitatem in se habet,
 te potiam ad formam negatam, ita ad divinum in
 plura indivisiua; de qua aptitudine non tenet
 a differentia inter hanc. nam si des in na
 a parte rei, ante omni gratiam merito, an hoc
 vero aptitudo tua generat naa beneficio merito
 de hac re qd nos sentiamus sequentes in d. cabat
 q. d. hinc.

Conclusio Quinta.
 Naa a parte rei ut a prior singu-
 laribus nullam tollit aptitudinem ut sit
 in multis per realem unitatem
 Haec e. q. d. tenet supra dictum q. naa
 tribuit aptitudinem hanc, si ut a prior singulari-
 bus in quo ad illam habere aptitudinem ad
 quendam in multis. sed q. d. q. d. supra.
 nit n. naa q. d. a parte rei antequam ad singu-
 laribus et in divinis descendat, sed hanc supponit
 eis falsa, go factum est et id q. ex illa infertur.
 pro min. naa a parte rei in singularibus et in
 hanc in re q. non sit singularis, aut cum singularibus
 identificata. go iste stat. na in re extra singula-
 ria non d. q. d. impugnat et sit tenet e. q. d. illis
 rati. q. d. supra. 416. cum plerumque deponamus.

St

pro Conoto 50. Hanc aptitudinem a parte rei in natura
 repta, vel a potentia essentia, vel a proprietate, vel a accidente
 quodam extrinseco, nihil horum potest dici, quod est
 aptitudinis illa propria. Quod non sit potentia essentia
 aut a proprietate. Hanc naturam non compellit
 existenti in singularibus aptitudinibus, si non a
 potentia essentia aut a proprietate. quoniam patet, quod potentia
 essentia aut a proprietate se compellit natura in subiectis
 statu rebus. aut potentia natura in singularibus a finibus
 generali in se et in individuis. quod non est aptitudo,
 inveniunt ut sit in multis per eandem identitatem.
 quod non hanc aptitudinem non sit a accidente quodam
 extrinseco. potentia a accidente extrinseco quod
 inveniunt naturam in individuis in quibus, hoc non videtur
 a alio vel niger quod Socrates aut plura a alio
 vel niger, sed hanc aptitudinem sita consequam,
 non compellit natura in individuis, a se in
 naturam habere illam aptitudinem, ut a prior
 singularibus vel in individuis, quod non a accidente

Conclusio sexta

Natura a parte rei in singularibus
 existens nullam habet esse aptitudinem
 ad essendum in multis per eandem iden-
 tatem, nec positivam, nec negativam,
 nec proximam nec remotam.

Hanc Conoto 4. etiam partibus recepta
 inter recentiores. antequam vero esset expli-
 catus a suis singularibus aptitudines in genere
 allata.

Et in primis aptitudinis positivae quoniam
 sic potest dici ad aliquid. Vnde patet
 positivam aptitudinem ad naturam deorum.

Aptitudinis Po-
 sitiva quae?

+

Aptitudo Ne-
galima q.

ga ex sua natura inclinatur in ^{ipsum} ~~illum~~ ex innata se-
gravitate. Aptitudo vero negativa nihil est aliud
quam quodam non repugnancia ad aliquam
rem; ut n.g. lapis tollit aptitudinem negativam ad
motum sursum, quia non repugnat illi ut ascen-
dat sursum quod aliqua sibi facta impressio-
nem, non tamen habet eandem in dinationem
onem ad tantum motum: unde quod
non inclinatur ad aliquam rem natura-
liter, quam tu extrinsece per quod sibi ad-
veniens potest respicere ad illam, debet
habere aptitudinem negativam, sine
non repugnanciam.

Apt: Proxima.
Et
Apt: Remota q.

Aptitudo proxima est petita libera et expulsa ad actum.
Aptitudo remota est petita impedita ad aliquem actum.
expulsa ubi quod aptitudinis sit tunc, et si oco libera
ad currendum, et habere aptitudinem proximam ad
currendum, si vero quodammodo tenentur liberata iunct
ad currendum quod dem tollit aptitudinem, sed remota
ita, impeditam. Idem est in ligno potest quod
in ligno tollit calorem et frigiditatem prope
ad feram ignis recipienda. quod vero tollit prope
vitalem et frigiditatem remota tan aptitudo ad unum
dem ferream. His pncipalibus pro centro pro ad
Sanguis potest.

In pte.
de apt: proposita.

Inprimis quod natura a parte rei non habeat
positivam aptitudinem in multis partibus: Aptitudo
proposita est natura proposita ad aliquid proveniens
ex ipsa rei natura. sed natura a parte rei non
tollit

hinc saltem oprensionem naturam ad oprensionem
 in multis. Sed nec propriam aptitudinem.
 ma: et sequitur patet. qto min. si natura haberet
 illam oprensionem naturam haberet et illam
 qto esset in singularitate, sed tunc illam non
 habet, qo minus vera sequitur patet. qd igitur
 competit abeiri natter competit ei qd in
 quo erunt. Habetur genit. min. patet. qd na
 qto te in singularitate plane impotens ad es,
 sentia in multis, cum n. ipsa identificetur
 cum singulari dicta, et hinc ex sua natura ad
 ferat in comuni cabilitatem, natura quoy van,
 dem dicit multa qd habet bit aptitudinem ad
 oprensionem in multis. **Di.** curat ad necessarium n. non
 et in singularitate habere aptitudinem naturam,
 non potest sed remota. qd singularitas
 cum qua identificatur impedit eam ne potest
 communicari. Sed qto, qto erunt repugnans
 acty, tam natter quam sing natter, repugnans
 et ad aptitudinem tam remota quam ptea, sed na
 a parte rei in singularitate tunc hinc repugnans et
 hinc natter acty realis volenti. Latis cum multis, qo
 repugnans et et ad aptitudinem, tam remota quam ptea,
 mai. pte. Et ad aptitudinem pte acty, et ad aptitudinem ad acty
 tunc ad finem qo qto erunt repugnans acty, et et re.
 pugnant ad aptitudinem. Si n. non potest forma ignis
 ulla rae in lignum introire, frustra ponere ali:
 qua ptea, sine ptea sine remota. min. pte si na
 petri n. g. potest acty identificari cum multis
 hinc ita fieri debet ut vel rae petri, amitte,
 ut singularitatem et apparet alias singularitate,
 tes, vel qd rae petri simul cum singularitate
 petri qd n. ceref cum aliis singularitate qd ita ut face,
 vel una numero et identatem cum illis sed
 hinc qto n. pluralitatem qd rae petri n. g. nec pte
 natter et et na a parte rei facty hinc unita
 ex

Obicitur.

Contra.

pluribus identificari. q. p. m. multiplicat p. t. r. h. a. a.
 e. realiter eadem rem progressu habere q. d.
 negare eam amittere, alius aliquid propter esse sine
 sua conditio, et q. sequentes effectus non op. d.
 q. multiplicat. r. m. r. e. r. q. d. multiplicat p. t. r.
 p. t. r. n. q. p. n. v. i. t. r. a. m. n. u. m. e. r. i. c. u. m. v. i. s. s. e. r. e. t. e. a.
 l. i. t. e. r. a. b. a. l. i. i. s. m. a. n. i. d. i. s. n. o. n. h. u. m. a. n. i. s. e. g. o. n. o. n.
 p. t. m. i. s. e. r. i. c. u. m. i. l. l. i. s. i. l. l. a. u. t. q. d. i. c. i. t. u. r. n. o. n. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. o. t. e. s. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. i. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. o. t. e. s. t. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. v. i. s. i. t. a. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. o. t. e. s. t. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. o. t. e. s. t. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. u. l. y. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. e. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. y. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. d. s. i. h. a. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. h. o. m. i. n. i. s. e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. e. n. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. d. o. m. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. e. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. o. t. e. s. t.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. e. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. d. n. e. n. p. o. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a.
 o. p. e. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. i. v. a. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. p. u. g.
 n. a. t. i. v. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. t. i. d. e. i. n. i. l. l. i. s. q. d. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. i. t. u. r. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

q. d.

p. t. r. n. q. p. n. v. i. t. r. a. m. n. u. m. e. r. i. c. u. m. v. i. s. s. e. r. e. t. e. a.
 l. i. t. e. r. a. b. a. l. i. i. s. m. a. n. i. d. i. s. n. o. n. h. u. m. a. n. i. s. e. g. o. n. o. n.
 p. t. m. i. s. e. r. i. c. u. m. i. l. l. i. s. i. l. l. a. u. t. q. d. i. c. i. t. u. r. n. o. n. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. o. t. e. s. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. i. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. o. t. e. s. t. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. v. i. s. i. t. a. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. o. t. e. s. t. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. o. t. e. s. t. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. u. l. y. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. e. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. y. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. d. s. i. h. a. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. h. o. m. i. n. i. s. e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. e. n. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. d. o. m. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. e. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. o. t. e. s. t.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. e. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. d. n. e. n. p. o. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a.
 o. p. e. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. i. v. a. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. p. u. g.
 n. a. t. i. v. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. t. i. d. e. i. n. i. l. l. i. s. q. d. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. i. t. u. r. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

Conclusio
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. e. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. y. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. d. s. i. h. a. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. h. o. m. i. n. i. s. e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. e. n. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. d. o. m. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. e. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. o. t. e. s. t.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. e. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. d. n. e. n. p. o. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a.
 o. p. e. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. i. v. a. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. p. u. g.
 n. a. t. i. v. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. t. i. d. e. i. n. i. l. l. i. s. q. d. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. i. t. u. r. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

go potius tollit repugnantiam ad debitam unum
 multis, quam non repugnantiam. quia pa,
 let; ex con. q. he habeat positivam appetitivam
 nem ad visibilitatem, tollit repugnantiam ad
 invisibilitatem. go et ex eo q. natura a partem
 habeat positivam appetitivam ad unum, habeat
 et repugnantiam ad idem unum
 multis. go non habet non repugnantiam,
 alias darentur contradi. ctories si multas
 se: q. natura habeat repugnantiam, si non habeat
 repugnantiam, q. e. impossibile.

Circa hanc appetitivam negativam diligens
 ser. advertite nos illam tunc negare nec potest
 a parte rei, ita q. nullo pacto potest ei compete-
 re independenter ab intellectu. factum tunc
 q. natura potest abstrahi a suis singularibus
 intuitu, habeat appetitivam negativam ad speciem
 dum in multis, ex quo recte sequitur naturam habere
 talem appetitivam, sed dependenter ab intellectu.

Conclusio Septima.

Quaestio Responsiva.

Veritate fructus non datur a parte rei ante
 omnem qualem intellectus. Hoc cumto manet
 placet ex dictis. Veritate n. fructus dicit unitate
 conceptionis et appetitivam ad extendit in multi-
 tis. sed nec unitas conceptionis nec appetitudo com-
 petit natura a parte rei ante intellectus actum, q. nec
 unitate fructus datur a parte rei ante omnem intellectus operationem.
 mon: q. dicitur ex con. tunc. q. a. s. a. et b. Quare ultra
 hic eam placere hanc ne a parte rei. / Obiicies

Obiicies

Obiicit 10. Contra jam Contraem q. sentia
Platonis. Essentia rem sunt aeterna, se-
nada seu extra in singularibus non sunt aeterna
q. ut extra singularia, sed extra singularia
extra sunt unita, q. unita habent a parte
rei extra singularia. pro ma: ab aeterno nem
e dicere, hote aut rate, q. extra seu nada sunt aet-
na. pro min: extra in singularibus corrumpunt
q. in singularibus non sunt aeterna.

R. Distingueno mai: extra rem sunt aet-
na q. in existantia, nego mai. si n. solum
a aeternis; extra rem sunt aeterna in ordine ad
natura, sed mai. ab aeterno n. nem sunt dicere,
hote aut rate. Dicit itaq. extra rem aeterna q.
negamus q. de illis q. sunt aeterna unita,
his, quoniam q. prima sunt aeterna non e exist-
entia, sed extra continetur p. in p. ita
ut in conceptu p. q. lineas extra p. t. n.

Obiicit 20. Contra tam Contraem.

Nada et singularitas sunt p. t. n. q. t. n.
bona q. distinguuntur realiter ante con-
ceptum inety. concepta patet: Ino n. si in re
sunt unum et idem in p. t. n. q. ut unum sit aliq.
q. altem nem e. aut vero p. t. n. Nada e. communica-
talis, singularitas non e. cortialis, sed haec sunt
p. t. n. q. t. n. q. nada et singularitas sunt
p. t. n. q. t. n. q. et q. distinguuntur realiter.

R. Distingueno aut - nada et singularitas
sunt

habet p[ar]te[m] g[ra]m[m]aticam q[uod] ut sunt a parte rei, nego
ans. q[uod] ut diversis conceptib[us] concipiunt, hisq[ue]
notis signat, cetero ans. a parte rei n[on] n[on]
non e[st] communi calitas, sed singulari s[er]mone.
q[uod] q[ui]erit si communi calitas h[ab]et q[uod] ut e[st] abstrac-
ta a singularitate.

Obi c[ir]ca 70. Petrus et Paulus a parte rei quoniam
unt in natura humana q[uod] a parte rei h[ab]et una nam.
q[uod] a parte rei natura humana est unius fructus. p[ro]p[ter] ans.
petrus h[ab]et et paulus h[ab]et a parte rei; q[uod] petrus et paulus con-
veniunt a parte rei in natura humana. p[ro]p[ter] q[uod] patet q[uod]
quoniam non potest esse nisi in aliquo uno. q[uod] si petrus
et paulus conveniunt a parte rei in natura humana, natura
humana est una a parte rei. et q[uod] q[ui]erit est unius
fructus ante om[n]em q[ui]erit in[ter]it; t[ame]n n[on] unitatem sufficien-
tem.

R. Ad hoc arg[um]entum concedendo ans. et distinguendo
consequens. q[uod] h[ab]et una nam a parte rei positive,
nego consequens. Habet unam nam negative,
aut prohibitive nam, concedo consequens. Et si cere,
sicut petrus t[ame]n nam, q[uod] non e[st] diversa et propria fructa
et q[ui]erit; ita et paulus t[ame]n talem nam non diversam
non t[ame]n se[cl]sa q[ui]erit in[ter]it ex ea, q[uod] h[ab]et ab ean-
dem et una nam in parte rei, vel una et eandem
humanitatem ipsi e[ss]entem, sed h[ab]et duas distinc-
tas humanitates; hoc e[st] duas distinctas individuas,
q[uod] non sunt. Diversa in plura propria fructa et q[ui]erit,
fructa; et t[ame]n h[ab]et in[ter]it petrus et paulus convenire in
natura humana. sicut si petrus t[ame]n humanitatem
q[uod] non e[st] diversa in plures et[er]as, ita et paulus t[ame]n talem
humanitatem et sicut nam q[ui]erit in petro quoniam
p[ar]te[m] et[er]as, ita et nam q[ui]erit in paulo. non t[ame]n et[er]as con-
venire a parte rei, quasi h[ab]erent unam et eandem
nomen nam ipsi e[ss]entem, q[uod] e[st] habere una nam
positive

positivis, sicut duo punctus albedinis affecti dicitur
 venire in albedine, non ergo habeant unam et ean-
 dem albedinem à parte rei existentem, hoc n. falsum
 est. sed ergo uterque hnt similem existentiam de
 qua eadem potest optin affirmari.

Et hoc arguitur sed et hoc mensurari. Patet
 et Paulus à parte rei, sunt similes in nra ergo
 à parte rei hnt unam naturam. consequenter pro. relati-
 similitudinis fundat in unitate.

R. Ad hoc eodem modo. distinguendo consequens.
 hnt unam naturam neque quædam consequentia. positivis
 ne, neque consequentia. Imo ex hoc arguitur quod
 patet et Paulus à parte rei non possunt habere
 unam naturam positivam, ergo tunc non operantur simili-
 tes, sed plane iidem in natura, quod et falsum est
 et similitudinis contrariatur.

Potest et respondere in ad prædictum concedendo
 dendo autem et si similitudo consequens ergo à
 parte rei hnt unam naturam unitate factam,
 concedo consequentiam unitatem propositam seu
 propria unitatis, neque consequentiam. Si di casus ergo
 natura à parte rei est unitate facta, siquidem à
 parte rei hnt unitatem factam, neque abis consequentiam.
 hanc n. unitas facta non sufficiens ad gnti-
 brendum similitudo unitatis, ut supra in fide.

Obiicit quod. Natura humana n. g. in parte
 et à parte rei cum illo, actu identificate, ergo hnt
 aptitudinem negantem ut sit in illo et à parte
 rei, et sequitur patet ab actu, ad potentiam. Similitudo
 ter natura que in parte, et realiter cum illo identificate,
 ergo hnt aptitudinem negantem à parte
 rei ut sit in illo. et idem dicendum de aliis
 multis in similibus unum et ergo natura realiter et identificate.
 10

Et sic à parte rei
 hnt unam naturam
 positivam, et hnt
 aptitudinem negantem
 ut sit in illo et à
 parte rei, et sequitur
 patet ab actu, ad
 potentiam. Similitudo
 ter natura que in
 parte, et realiter cum
 illo identificate, ergo
 hnt aptitudinem
 negantem à parte
 rei ut sit in illo.
 et idem dicendum
 de aliis multis in
 similibus unum et
 ergo natura realiter
 et identificate.

Dubium

go nāa a parte rei sūt aptitudinem negantem
 ut sit in multis go ont unitis sūtter a parteri.

R. Singulas nāas q in singularibus in diuisis
 sunt habere aptitudinem a parte rei ad qd
 secundum in illis singularibus in qly respiciunt; sed
 negatur q hanc aptitudinem sit constitutiva unitis
 formaliter, qd aptitudo unitis ut sit, si ad opendum
 in multis; hanc vero aptitudinem hanc ad opendum
 in uno in diuisis, qn et asperendum sūt itas
 aptitudines in unitis aggregatas non posse consti-
 tuere unitis sūtter, qd aptitudo unitis sūt,
 tunc sūtter qd sit in inchoata et respectu
 uniformis ad plura. istae a. aptitudines non
 respiciunt plura uniformiter et in differenter
 sed una respicit hanc in diuisis, et alia aliam.
 ex quo dicitur patet nāa a parte rei non
 esse aptam ad opendum in multis. Et si
 fiat actus; nāa a parte rei actu in mul-
 tis, go nāa a parte rei ut esse in multis, qse,
 qna patet ab actu ad potentiam. R. tunc, negit
 suppositum, q una nāa a parte rei sit in mul-
 tis; nāa n. qd a parte rei in multis non a una
 sed plures, ut supra dicitur. Ad unitis a. patet
 qd unitis aptum in esse multis ut ex d. est, qd
 manet go sūtter nra forma, unitis si. sūtter
 non posse dari a parte rei independenter ab
 actu, et de potentia sui absoluta. go hanc d. rāo
 sūtter unitis, quam d. rāo auferre negit, nisi ip,
 sa rem destruant et rāo.

Dubium Tertium

Quanam

Quanam sint Moti-
ua intellectus ad for-
mandum Vniuersale
Et an Vnite fiat per ab-
stractionem intellec-
tus agentis uel
Passibilis. *✓*

Primum Motum quo intus ad abstrahen-
dam naturam a singularitate dicitur a qua igne
cognoscit duplex rationem generis. Vnam per animam
similiter. Aliam de similitudine. ad uentil n. intus
hinc sentit et moueri ad medium ceterum autum
rat carentem, in qly actiuitate hinc brutis animi,
lanq. ad uentil et hinc ratiocinari, uideri, talia
uero cetera actio non facere, adeoq. agnoscit hinc
similes gratias in hinc ab operibus brutorum. et qd dicitur
oper

quae sunt habere debet principium, inter haec
 diversam quoniam diversa indicat esse propria
 quoniam similia quod dem, ut in expto maneamus
 indicat esse animalitatem, quae propria quibus
 hic et operum similitudo. Quia nihil non indicat
 esse propria rationalitatem. Quae propria
 ita sunt inter se computa, ut non non includat
 alteram in suo conceptu etiam. nec n. animalitas
 et est rationabilitas, alias et bruta et sensu
 hinc etiam quod oio falsum est. Jam vero non inter
 ut sit ea quae se non includunt alter, licet a
 parte rei sunt unum quod, conceptibus seu cognitioni
 distinguere, unum quod, sine alio cognoscere. hinc
 formaliter ipse conceptus, quo cognoscitur propria
 convenientia quoniam similia, sentiunt se. et
 moventi, aliamque actionem eorum bruta et homines.
 et haec propria et animalitas, in quo conceptus
 animalitatis ita quod a parte rei diversa sunt
 unum inter se in esse cognito, quae ab aliis
 suis cognoscunt, conceptibus n. illi animalitatis
 et in praecisionis ponit non magis representat
 aut quod in homine, quam quod in homine aut alio bruto
 ex quo modo quod operanti aut sit bruta generis
 se. quod potestatem cognoscit sit unum quod aptum
 esse multis, quod sunt de ista unitas. unum
 quod dem, quod caret distinctis, quod similes causant rem,
 tunc oppositam. aptum et ad spendu in multis,
 quod nihil obstat in aut sit conceptus, quod sit multis
 communiabile.
 In Constituentia vero esse aliqua, modo ad hoc,
 tales utique diversa, in istis: videtur n. ois haec
 similes

sint
 as ad for
 niuersale
 fiat per ad
 n. intellec
 tis vel
 mity ad abstrah
 quod mity quod
 geny. hinc opo
 . em mentem
 medu calidum
 ly hinc bruta
 nichnari, videtur
 re, ad hoc appo
 quod bruta hinc

similes species dicere, ratione enim videtur esse in
 esse unum proprium per quod similes tales species tales
 ponantur: nec ullam distinctionem ex parte
 propriis advenit; solum numerica distinc-
 tionem in illis agnoscit, quod ut sic: hic est unum, aut
 fuls vel tale supposito obiciuntur. Quod condi-
 tiones in simi quantitas et mates appellandus.
 Quod cum non sunt per rationem in se ut pote ra-
 tione, hinc movet rationem ut formet conceptum istum
 proprium similitudinis operatur, in quo certa quodam in-
 vidua veniunt, absque eo quod recipiat hec vel il-
 lud singulare, a quo tales species obiciuntur; con-
 stantibus, tamen, hanc modum virtute, quod vocantur
 species.

Motivum ad hoc,
 constitutum genus
 ad speciem, virtute.

Ad hoc et motivum seu fundamētum eisdem
 proximis constitutum: Virtute assignatur,
 ipsa rem seu unitas nostram, in se hinc
 ratio: ex eo n. q. in una re sunt diversa ratione
 seu unitates, quae in se ob sui imperfectionem
 et limitatam ad eundem unum conceptum recipere
 non potest, sed ad unam rationem sine alia recipiat
 sine apprehendat. ex qua apprehensione ens virtute;
 extrahit in hoc, in quo recipitur plures rationes, et
 unitas, et rationes, et mates conditiones. quae
 omnes non valens simul perfecte cognoscere in se
 recipit unam sine alia, aut sine ratione, et sic con-
 stituit genus. ratione sine conditionibus in se hinc sunt
 hinc, hinc, et hinc hinc. Et hinc sunt motivum
 in ad formam a virtute.

Solum

18. Institut für
 idem, name

Secundum Quapsum in titulo Antij
erat supposito quod incty format unitia
cum alij no fundamento seu motivo; et factu
late supra dictu fit, unice fructu tm fieri
f opatem incty; convenienter q rebat per quia
actionem incty id fiat. naria n. Innt in illo
opae. pro huius intelligentia,

Notum go in hae duplicem repiri in
Intellectum. Agentem scilicet et Passibilem.

Intellectus duplex.

Intellectus agens e potentia qdam ante ope,
ratina, illuminans phantasmata, reddens
intelligibilia actu, q erant antea intelli,
gibilia tm potentia; educty, ptes intelli,
gibiles e phantasmata q recepta ab intellu
passibili, faciunt ut pnt intelligi res, per
illas representatae. Actio go incty agentis
e illu strando phantasmata causare ptes
in intellu passibili.

Intellectus Agens.

Intellectus Passibilis e Potia qdam ante ha,
bens se in principio ad modu tabula rasa
qua oes res intelligitur, q et non pducendo ptes
in ptes, sed illas recipiendo format verba
q e expre sa rei similitudo, in quo verbo rem
ipsam contempletur. vocat a. passibilis q
recipiendo ptes ab intellu agente illustratas pa,
titur; sicut manus recipiendo colorem pati
tur. Actio go incty passibilis e formare verba
et in verbo res exemplari.

Intellectus Passibilis.

Diximus actione incty agentis ope illustrare
phantasmata q illustrat fit hae modo.

NB. Intellectus Passibilis vel Possibilis e In
idem, naria n. nuncupatur.

Phantasia qd?

In petro sunt duo: Nam sc: et conditiones
nam in diri dicentes et eodem modo in
phantasmate petri q: sunt spiritus im-
mundo ad phantasiarum q: petra yelam reti-
nens sps receptus a seipso exterioribus, sunt
duo: nam si conditi eius in diri dicentes. ut
huc figura, huc ogra, huc canes. Inty go
agens mediantie suo lumine manifestat methi
paphibili nam illam in phantasmate relucen-
tem occultatis conditionibz in diri dicantibz
illam nam abrahebant. Ex qua illumi nate
fiunt a phantasmaticis, sps intelligibiles q
recepte in methi paphibili qferunt illi vim
ad cognoscendam naturam in phanta smate
contentam.

Abstractio Rea-
lis quid?

Nam 20. Duplicem esse Abstractionem
Realem sc: et functionalem.

Realis e, qua una res ab alia a partibus
separatur. ut qto sepas ramu ab arbore,
manu a corpore.

Abstractio In-
tentionalis q?

Intentionalis e, qua unum per cognitionem sepas
ab alio, cum quo tu erat a partibus junctum.
ut qto cognosco aut sine rati, separo aut a
rati, non realiter, sed intentionaliter.

Abst. Intent. duplex;
Negativa q?

Separo Intentionalis item duplex e. Negativa
sc: et Positiva. Negativa e qua unum
negas de alio: ut lapis non e ho: vel ho non e aut.

Positiva q?

Positiva e, qua unum cognoscit sine alio
preiuse, cum quo tu e coniunctum.

Hic p vos notatis sit.

Concto.

Conclusio

Altera non f
nec Realis, n
operatur.

Quia pro Creato
sepas a suo rige
aut p abstracti
nat p in untho
lun
20 Item qd. Abstr
negatio de alio
e igno inferiori
e abstractioem
nec

Conclusio

Nam fil vntis
metaphisice tam p
p quon possibile
pate qd sic sticut
pse qtu aliquid for
pnt intelligi ab eis rep
pnt ad alig mtho
pnt huc transformati
ab hinc rite aliq
fons nro vntis
tali form untho
fom. pnt agem

Conclusio Prima

146.

Natura non fit Unitis per abstracti-
onem Realem, nec Intentionalem
negativam.

Prima pars Concl. p^{tr}. Natura non potest realiter
separari a suis inferioribus cum quibus identifi-
catur, sed abstractio realis a suis separatur, quae
natura fit non unitis, per abstractionem rea-
lem.
2^a Pars p^{tr}. Abstractio negativae, quae unitis
negatur de altero, sed unitis vere affirmatur
de suis inferioribus, quae natura non fit unitis
per abstractionem intentionalem negativam.

Conclusio Secunda

Natura fit Unitis in esse obiectivo sine
metaphisico tam per actionem in se agens,
his, quam possibili.

Unitis in esse obiectivo nihil est aliud quam
esse sub alterius forma unitis, hoc est aliter
suis intelligibilibus representantis rem sine deter-
minatione ad aliquid individuum sine singulari. u.g.
Sunt haec forma unitis quae representant hanc rem sine
determinatione aliqua ad individuum vel singulare.
Homo vero est unitis in esse obiectivo, quia est sub
tali forma unitis. p^{tr} conato quo ad in se agens,
tam. In se agens tantum actu directe intelli-
gibile

Unitis in esse
obiectivo q^d?

gibile, q' erat tunc p'ntu intelligibile, sed ee intelli-
 gibile actu directe & univale saltem in se obedi,
 tunc, q' univale fit in se obedi p' actionem
 inty agentis. mai. patet ex munere ipsius inty
 agentis. min. p'tr. Per spem inty agentis resp.
 sentat nam sine conditione in suis d'antibus tunc,
 q' & naa univale in se obedi, deinde et patet
 q' inty in tunc obedi p' hoc statu cognoscit
 q'na vero per actionem inty possibilis fiat
 univale in se obedi p'tr. Inty in cognoscit
 nam eo modo que resp'entat p' spem ab inty
 agente p'ductam, sed naa respectu illius sp'is
 & univale in se obedi, q' et respectu inty possi-
 bilis aut univale in se obedi. mai. & certa,
 inty in possibilis non alio modo cognoscit
 nam rem, quam ipse inty agentium fuerint
 manifestata. min. et patet ex dictis, et q'na
 bene in se. q'o.

Conclusio tertia.

Naa non habet p'nter secundam p'nti-
 tionem univale logici per actionem
 inty agentis; sed per actionem inty
 possibilis ei illam tribuentis, non ab-
 solutam, sed respectivam sine compa-
 rativam.

Pro huius certis intelliga, notum e, in inty
 possibilis dupli am actionem sine cognitione
 reperiri. Nam absolutam. Aliam com-
 parativam seu p'nt aliam.

Absoluta

Absoluta e qua ab igna res sine respectu ad
aliud cognoscitur. ut qd cognoscitur lapidem
aut alium quoddam absolutum.

Comparativa sine Respectiva cognita in illa
qua res in ordine ad aliud cognoscitur. ut qd
cognoscitur natura humana in ordine ad Petrum
ad Paulum. aut in ordine ad herens et fructum.
Probatur conito quo ad primum Partem. 2a. Partem
hoc Veritas fructus e. ens ratio, qd non pot fieri
fructus per actionem in ity agentis. ens probat. p. tr
consequa. ens ratio tm fit per cognoscim, sed in ity
agentis actio non e cognoscim, sed tm abstractio
a conditionibz materialibz, qd fructus ratio unitis
non pot fieri per actionem in ity agentis. et qd
ratio non habet fructus istam ratio intentione
per actionem in ity agentis.

2a. Pars p. tr. Vt no in g. fit fructus fructus illi habe,
re ratio intentionem seu rationem fructum fructi.
sed ratio non habet istam a se, neq. per in ity
agentem ut probatum e, qd ratio non cognos,
utitur non sit, sed tm abstractio, non pot ratio
intentionem ratio tribuere, qd nec intentione,
nem nec ratio ipsam cognoscit, qd p. in ity
prohibens non a. alio verbum in ity q. quoniam
ratio pot habere fructus istam ratio intentione,
nem. qd 2a. conito pars vera.

3a. Pars se: quid in ity propriabilis tribuat
ratio fructus ratio unitis in intentionem, non
per cognoscim absolutam sed respectivam
p. tr
ut in ity

448.
Actio in ity
Possibilis Absol.,
vita.

Actio Compar
tiva sine respec
tiva.

ut nity nā tribuat rāū intentionem unitis
 debet terminari ad aliquid ens rāū, sed in cogitā
 absoluta nāū non terminari ad aliquid ens
 rāū, qd per illam non habet nāū fructus
 rāū unitis intentionem. mai. p. r. illa rā
 intentionis unitis e ens rāū. qd si nity null
 illam nā tribuere à qua unitis de nomine
 debet ad illam terminari hęc cognoſcere.
 p. r. min. qd cognoſco hęc in eā aliquid aliq
 ordine negatū ſeu coarctatū ad ſua inferiora,
 nullū ens rāū cognoſco, qd n. nā ſit nā ſe non
 e ens rāū ſed ſed reale. qd nity in absoluta
 nāū cognoſco non terminari ad aliquid ens rāū, qd
 min. vera. Ex his facile probari poterit
 ad fructum rāū unitis in nāū pſtitutam rāū
 rāū cognoſco comparatū ſeu reſpectivum, qd non
 ita intelligitur, qd, quaſi per comparatū nāū ad
 ſua inferiora habeat nāū fructus rāū pſten
 tionem unitis; hęc n. nēm nēm e enim hęc com
 paratū ad nullū ens rāū ſunt rāū pſtentione
 terminari, ſed vocamus cognoſcē comparatū
 qd nity cognoſco propriū, per. quā nāū nō
 fructus rāū pſtentione unitis nō cognoſco,
 qd rāū comparatū hęc in conditionem
 ſunt qua nēm. et in hęc nō e diſtinctū, qd nām
 n. hęc comparatū nēm negant: ſed qd nity
 mand, qd et nos ad ſignificamus, Vnde et p. r.
 qd. Cognoſco nāū absoluta non ſu ſit ad con
 ſtituendū in unitis fructus. qd alia p. r. qd e,
 qua p. r. Sed iſta alia e comparatū cognoſco qd.
 p. r.

Pro 20. qto cognosca hanc in cor, ho non toll
 fructu tam intentionem pte, qo tunc non
 cognosca illa ra intentione, qd ut ex dictis patet
 dicitur de ente raris fol. 352. tunc toll qre qto cog,
 nris ad illam terminat. qo per aliam cognosc
 debet cognosci nra, et illi tribui illa ra ptem,
 ho logicalis. Tunc ultra sed non pot tribui
 sine comparat, qo comparat nro petri ad ho ha,
 sed ralem pte fructu. pte nro. ralis n. tribuit
 hui rati pte et non petro, qd videmus qd ho fit in
 pluribus numero indivisibilis et non petro. sed ha
 videre aut cognoscere non possumus nisi com,
 parem ralem cum suis inferioribus, ut patet.
 qo comparat nro rali. videt hanc rati et in
 dicta. quare n. non tribui ralem pte rali, et hanc
 ralem generis, nisi qd videmus qd aut fit in pluribus
 pte indivisibilis; ho nro in pluribus numero tunc,
 sed hoc videre nro exigit comparat nra cum
 suis inferioribus, qo ultima pars e. entis nra.
 Probat et hanc rati nra non posse pte can, q
 pmetas unitis sine tali comparat. si n. ipsa
 opa unitis negl haberi sine illa, sequenter
 nec pmetas haberi poterit. Sed pte ultra,
 quod ad pte canitatem fructu nra petra com,
 pte. Prædicat e indivisibile quod dicit affirmati,
 tunc quo unitis affirmati de inferioribus, sed ad
 indivisibile nro rali cognoscio extremam qua non
 operat cum altero. qo ut aliqd pte de altero pte,
 can petri nro comparat. ma: e certa. pte minor.
 antiqua mety nro affirmati petro et ho, cognosca
 hanc rati petro, si n. hanc non cognosca
 non

non potest in se affirmare, sed hoc e comparati
 unum unum alio, qd ad iudicium affirmatiuum re-
 quiritur et qd ad iudicium ad iudicabilitatem. Patet
 qd qd sit ad oppositam opinionem sit Roma. an
 si: unum fiat per actionem unum agentis vel
 possibilis. Dicimus n unum legem formiter fieri
 et actionem unum possibilis, et non agentis, sed neq
 et per quemcumq; actus unum possibilis, sed compa-
 ratum; hoc e per talem et vero progit comparati
 nam unum unum referentia; qd qd unum non cognos-
 cit nam in eia, non absolute et posse tui, quatenus
 adfert sua pta estia, sed quatenus in dicitur pta,
 nis unitatem, negatiua si. referentia singulari
 na qd pt esse, tunc formiter constituit unum, qd tunc
 unum cognoscat nam intentionem unum eam,
 na tuius q plane verum e, ut naa habeat for-
 maliter nam intentionem unum. Venit qdem e
 nam in se intelligibili per agentem unum pta
 et in conceptu unum possibilis ipsam absolute cognos-
 centis habere pta formi amentaliter formem nam
 unum: hoc e, illud esse cognita reddere pta apta
 nam, ut unum si put tribuere nam intentionem
 unum, non tui illam formiter tunc, qd eam unum non
 cognoscat.

Obiicies 10. Nam per actionem unum
 agentis et possibilis e una apta essentia in mul-
 tis, qd per illam na sit unum non tui na esse ob-
 iectum, sed et formiter legice. pta ans. nam q actio-
 nem abstractivam unum agentis et pta e segna-
 ta cognita in unum danti q, qd e una apta essentia
 in multis, ans hoc idem patet. qd na q ista
 actionem unum agentis tui respicit ad in ista pta
 non

manifestatis conditionibus indivisibilitatis. qd per
 istam actionem e separata ab illis. ad hoc arguitur q
 recipiunt contrarietate,

Pr. Distinguedo aut. Haec per actionem
 uniti agentis et postis e una apta ad spendu in
 multis proxime fundameataliter, aut in esse
 obiectivo eorundem aut. fructus et esse legis
 nego aut: et eodem modo distingues q sequit.
 ad pbarem qcedes q nra per acta uniti agentis
 representet sine conditionibus indivisibilitatis, nego
 bis tu ex hoc inferri nem gravillam actione
 fructus habere rā intentionem unitis. rā e
 qd cum tam unitas q nra aptitudo in nā sit
 aliq rā, in pōte q nā habeat fructus illa
 rā intentionem anteqnā illa rā intente
 cognoscat alias certe daret aliq ons rā fruct
 ter absq eo q ab unita cognoscere, q tu ut fals
 in supra disputam. Et cum actionem
 uniti agentis ut patet illa rā fructus rā in sentio,
 nis non cognoscat, neg: et per cognem absq
 unitam uniti postis cognosci poterit: qdem illa
 ad nem eū reale terminat, et qd per hanc dā,
 pbicem actionem nā non poterit fructus habere
 rā unitis intentionem.

Obi eris 20. Ad pbandum non justit eom,
 pāem nā unum suis inferioribus ut sit fructus
 unitis, unitate prius e quam singulari, qd nā
 anteqnā comparat unum singulari b i unitis.
 deinde ante comparā nā ex modo spendi
 in unita ut esse in multis qd ante comparā
 e unitis. q sequa patet pō ans. ante factam
 comparā erat comparabilis multis, qd ante com
 parāem

quam poterat esse in multis et idem q. antea.

¶ *Unitate Metaphysicam* finē esse ob.
 igitur quod esse gram finē gularē, negat in
 fructu quod esse antiqua finē gularis in q. b.
 esse pt, cognoscit. Eodem modo dicitur ad finē esse
 quens. Ad rān pbāem Ob. Nam ante compa-
 hionem ex modo sperendi quā hēt in multo pos-
 se esse in multis pte fundamentaliter, non tū
 fructu, sed nō pte quā comparat hūm ut
 conditio ad hoc ut in hūm nā rā intentionis unūs;
 et per hoc et Ob. ad pbāem autis, et n. nā q. abstrac-
 tionem comparabilis pte fundamentaliter nō tū
 fructu.

¶ Notum tū Nam in statu abstractionis vocari
 unitatem, genus, et ptem, ex eū modo loquendi.
 q. hēt ptem fundamentā, nempe esse cogniti-
 vae unig illi statim pt rā intentionis unūs fructu
 tribui; q. n. parā distat, nihil distare videtur.
 Solent hūc multa a ptes tractari. q. Ob
 nāc unitas nery esse habe aut in se qua in
 ractu. ad quā breviter et nām ptem sua
 ptem habere idem esse in multo et in reby fin-
 gularib; neq. hoc hēt magnā differtē, nām
 nō ptem intentionē unūs pte fructu nery
 habere esse in multo quā in fin gularib; q.
 patet q. hōc rā intentionis tū comparat nā
 q. multo, q. in illo hēt nery esse quo ad illa
 intentionem.

2. Tractant rō An pemptis singul arib; ma,
 nand

Notā nery esse
 hēt in multo
 quā in reby.

Notā in unitate;
 hēt in multo
 quā in reby
 nām ptem
 hōc rā intentionis
 comparat nā
 q. multo, q. in illo
 hēt nery esse
 quo ad illa
 intentionem.

neant nra unitio. Et qd dicitur. Haec sunt esse
reale existentia non manere facta, sed tunc nra
trahitur, haec, in virtute suam causarum.
stat manere in unita, qd per omnes singularem
de nra unitio multas species formare.

Ultimo tractant hinc multa de primis et secundis, 3. de ja et 2a in
vis intentioni ly, qd 2a 2a sequunt tractatu
alibi comendat in explicari poterunt: qui tu eam
cognitum habere voluerit, consulere poterit
Herben, Brunen, Sanchmaex, Masin et
alios qd hae de re equis se satis scripserunt.
Et hae de Unitio in Communij
Sufficiant. / 2. die Martis Junii,
dentis oribus

457.
Singularem pmp,
his na manet
virtualiter.

de ja et 2a in
intentione.

Invisio 2a

QVAESTIO TERTIA
 DE VNIVERSALIB;
 IN PARTICULARI.

Dubium Primum
 Quodnam sit **Ob**jectum Formale huius
 tractatus Vnde sc: an
 Prædicabile. Et Vtrum
 sint tantum Quingue
 Prædicabilia

Cond

Conclusio Prima

primo quæsito Responsiva.

Obiectum fructe huius tractatus non est ipsa
 natura que substat rationi intentioni Veritatis, sed
 est ipsum Veritate fructus sumptum per rationem
 intentionem universitatis.

1^a Pars Constat et probatur. Obiectum huius tractatus
 debet contineri sub obiecto fructus totius
 logicae, sed natura que substat rationi intentioni non
 continetur sub obiecto fructus logicae. quia natura ipsa non
 est obiectum fructus huius tractatus. manifestum est. Et non obiecta
 partialia aliter fieri debent contineri fructus
 totius sub obiecto fructus et ad cognationem illius ut
 supra dictum est, fol. 382. min. propter hoc fructus logi-
 cae est ens ratio, sed natura specificatur sumpta
 que substat rationi intentioni non est ens ratio, sed
 reale, ut patet in natura humana, que substat pro-
 veritati, quia natura ipsa non potest esse obiectum fructus huius
 tractatus. 2° Probatur. In hoc non differunt logicae
 ab aliis sciis, quod omnia alia sciis sunt de ipsis rebus
 seu naturis universis, scilicet quippe sunt omnia universis
 logicae non sunt de ipsa universitate. quia
 obiectum huius tractatus fructus non est ipsa natura, sed
 universitas. hanc rationem ostendit pro obiecto
 2^a Pars. Sed propter specialiter que universitate fructus
 sumptum sit obiectum fructus huius tractatus; illud est obiectum
 fructus aliter fieri vel tractatus, de quo supra
 nec demonstrandum, sed in hoc tractatu dicitur per
 passim.

TERTIA
 UNIVERSALIBUS
 TICULARI.

Primum
 sit O
 male h
 nite sc: an
 . Et Vtra
 r. Quin
 bilia

proprietates de unitate fuerit simpliciter, ergo ipsa
erit sicut fuit huius tractatus. maius & certius pro
minor. In hoc tractatu predicta qualitates unius
demonstrantur, ut quod genus predictum est de pluribus sicut
in quibus. Species de pluribus numeris; differunt in
quibus quibus. et alia de pluribus sicut accidens sicut
predicta qualitas et proprie unitatis, ut supra dictum est,
ergo in hoc tractatu demonstrantur proprietates unitatis
et ergo unitate sicut fuit in obiectum.

Quod si liber iste vel tractatus quod, necesse
predicabiliter hoc quod ex est modo loquens
di autem, ergo unitate plerumque definiti unitatis
per predicati de multis, reuera tu unitate
et sicut fuit in, et non predicabile.

Circa numerum unitatum seu predicabiliter
et aliquid diffinitum, utrum sit: sicut quod, tu pro
dicabiliter ita quod nec plura nec pauciora dicitur.
In qua re est sententia sequenda est. Unde sit

Conclusio Secunda.
Quing, tu sunt unita seu
predicabilia nec plura nec pau-
ciora.

Genus. Species. Differentia.
Proprium. Accidens.

10. Probatur pro isto numero. Tu sunt 5. modi
predicandi, ergo tu 5. sunt predicabilia, consequenter
patet. aut pro. Quod si predicatum de aliquo, aut

predicatum

predicat in q^o, aut in quale. Si in q^o, aut de plu,
 ribz spe; aut pluribz numero. Si in quale vel
 in quale futu spem. vel in quale futu accidens,
 si in quale futu accidens, aut futu accidens
 quod fluit ab extra, aut quod non fluit sed tm futu
 accidens cora. Tunc ultra si predicat in q^o de
 pluribz spe & genz; si de pluribz numero, & pres.
 si vero in quale futu spem, & distra. Si in
 quale futu accidens q fluit ab extra & proprium
 si in quale futu accidens cora, & quibz
 predicabile nempe accidens.

Probatur 20. Tantum spe s. Veritas seu 20. extra in hoi.
 predicabilia sumpta p^rvisione ex composi,
 to pluris seu naturali. In composito naturali sunt
 tm 5. Compositum sc: ipsum. Pars q h^o locu i. Compositum.
 potia, et vocatur ma^a. Et Pars q h^o locu acty 2. materia.
 determinantis potiam, et vocat^r forma. Prop³. forma.
 metas q competit composito rae formal. Et 4. Proprietas.
 accidentia q conveniunt composito rae ma^a 5. Accidentia.
 ut in hoi v.g. pote ipm compositu sc: ho. 20.
 ma^a. 30. forma. 40. P^risibilitas, q competit
 hu rae forma. 50. sunt accidentia cora, ul
 hoiem spe albu nigru, magru et parvu, q
 conveniunt ei rae ma^a. 60 et in composito
 metaphisico et tot rep^rsentur.
 70 ipsum totum quid a pres. 20. ma^a seu
 potia quu & genz. 30. forma determinans
 potiam qe distra. 40 Accidentia q flunt ab
 extra q sunt proprietates. et tandem Accidentia
 cora, q constituent s^m predicabilia. Ergo
 sunt tm 5. Predicabilia qo tm sunt 5. mult
 Invenire

i
 Genz. Species.
 Differentia.
 Proprium.
 Accidentes.

other sumptio
 predicabilia
 predicat in q^o
 predicat in quale
 predicat in pluribus
 predicat in numero
 predicat in specie
 predicat in genere
 predicat in materia
 predicat in forma
 predicat in proprietate
 predicat in accidente
 predicat in materia
 predicat in forma
 predicat in proprietate
 predicat in accidente

459.
Quod sit
hanc dicitur?

Q. In gen. p. m.

Quod uerere solent et hinc autors quoniam sit hanc
divisio, an si: generis in p. m. vel analogi in an,
legatur.
Ad hoc R. Vnde fuit sumptum pro ea intentione
esse gen. et q. d. eum p. m. respectu s. predicabilium. p. m. q.
sit gen. Genus q. p. m. de pluribus s. p. m. differentibus, sed
unde p. m. de his s. in quibus, et illa s. p. m. fuit differentia,
q. d. gen. respectu illorum. mai. et p. m. p. m. p. m. p. m.
et in p. m. m. c. et q. d. unde p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
s. hanc n. e. p. m.
et sic de rebus. et inter roganti q. d. sit gen. recte R.
quod sit unde. q. d. p. m.
ista s. p. m. differ. aut p. m. Actus distinguunt s. p. m. p. m.
diverso s. p. m. ter minus, sed hanc s. predicabilia fuit
fuit. velas v. m. habentes distinctos s. p. m. terminos, q. d.
distinguent s. p. m. mai. supponit ex m. a. de rebus.
p. m. minus. gen. respectu plura s. p. m. distincta, s. p. m.
requirit plura numero distincta: cetera unde re,
qui unde alio modo suo inferiora, sed isti sunt
termini s. p. m. distincti q. d. et p. m. unde s. p. m. di.
stinguunt. Hanc doctrinam enim limitat intel,
legere debet. non n. habet autem si unde accipias
p. m. n. n. substratis, illis quippe unum q. d. am s. p. m.
substantia q. d. am acci dehis q. d. am et subia
n. n. ad n. d. e. m. y, nihil p. m. q. d. unum m. m. d. q. d. p. m.
nem habere poterunt alii gen. q. d. de ipsis i. m. n. o. u.
p. m. d. i. c. e. s. d. i. a. i. m. y. et q. d. unde sit gen. p. m. p. m. p. m. idem
e. gen. p. m. inter q. d. et s. p. m. n. u. l. t. u. m. alius gen. m. e.,
dicit, sed inter unde et inter hanc s. predicabilia n. u. l. t. u. m.
aliud gen. m. e. d. i. a. l. q. d. unde sit gen. p. m. mai.
et p. m.
et p. m.
quod si p. m. q. d. nam sit q. d. gen. remota.

R.

Ex. Genus remotu opre ens vris logi in, ya niter
 illud et ita s. p. d. calitia mediat aliud geny nempe
 unite ut dictate. qd ont geny remotum.
 Ex his colliges q ista s. p. d. calitia frut spes infima, si
 namq. unite e geny p. am, nec ultra aliud q mediat,
 qd illa neu poterit amplis divisi in plura spe,
 sed tm numeru alias habeat aliq geny p. am, q
 tm neu admittit.

Obiicies 10. Non frute debet continere oia q
 in sua tractant, sed unite neu p. tinet oia q in hoc
 libro tractant, qd unite neu ont oia frute huius
 libri. mai. et q. scyus patens, p. t. min. In hoc libro
 agit de indivi. du, sed unite neu p. tinet indivi.
 du, imo potit illud extendit, huius p. t. nec p. t. a,
 riu. qd min. vera.

Re. Concedendo mai. et nego min. ad p. t. am di.
 p. t. ignes mai. in hoc libro agit de indivi. du pri.
 maris nego mai. agit de indivi. du secundario
 concedo mai. Eodem modo p. t. ad min. et tunc ne,
 galis consequam. ad oia qd frute sufficit q oia con.
 tinent eo modo quo in sua tractant; cum qd indivi.
 du dnm consideret tm secundario eodem et modo
 illud p. t. t. unite, secundario se: et quasi risti,
 rebe.

Obiicies 20 Datur aliq. unite q. neg. e
 spes, neg. geny, neg. ultra ex his s. p. d. calitily
 e numeratis. qd non frut tm s. sed plura. p. t. ant.
 qdam huius unite, sed non e spes neg. geny, neg.
 ultra ex his s. qd ant. nem. Idem argum. frut et
 de arti. rati, q. et de pluribz oia nem. e geny neg.
 spes multo tmng aliq. d. aliud: qd idem q. antea

Re. Nego om. ad p. t. am dices aliq. qdam huius
 unite, late sumendo unite, si ont et ont et unite
 concedo mai. e unite p. t. nego ant. et q. p. t. q.
 sil

fil univte late sumptu q'celis et poterit q' necn fit
 spes neq' geny, sed nihil q'ra nos: ad id q' si celat
 de auti rati dices, q' sit univte complexu; de qua
 no' sermo hie nec e. sed de sim pti e' ut supra dixim. 411.
 Obiicies 30. Nullum geny pt g'neri sub
 sua spe, sed univte g'neru sub sua spe, nempe sub
 genere, q' d' univte geny quidam e. q' univte no'
 poterit hie geny respectu s. p'dicabitur. mai. patet,
 q' geny laty patet q'nam spes. q' non pt g'neri
 sub sua spe.

R. Distingueredo mai. nullu geny pt g'neri
 sub sua spe q'pter concedo mai. acci deat abiter
 hie denominatiue neq' mai. eodem modo distin-
 gues min. univte g'neru sub genere q'pter neq' min.
 acci deat abiter et deno'ni natiue q'cto min. hoc
 enim aequival' sunt min.

Præfens libellus de 5. Vnibz conscriptus à Porphyrio
 no' strito tyrio, Ad Chrysaonem Patriam Pleni. q' cum
 p'tima Actis capere nec pot' à Porphyrio petidali,
 qua' declaratiue sin in strucliam q' qua' pot' in
 illoru' p'fectam cognitiue deuenire; Porphyrio o'g
 petidanti satisfaciens scripsit hunc libellu' de 5.
 p'dicabiliu' eumq' Iulio gen' hanc, in d'oc' n' h'nt
 appellavit, q' q' o' ad cognoscenda p'tima Actis
 introducimur. Ex quo hanc offere colligi pt
 huius libelli explanatiue et intelligam' sumptu
 q' infra nobis agendu' est, cognosci aut penetrari
 nequaquam p'nt: cum n. p'ad'icamenta fructus
 certe feriem nullu' q' facile apprehendere poterit, nisi
 p' q' fil geny, q' spes agnoscerit. Tunc a. Porphyrio
 nihil

...
 Dubium
 Vnum defi
 à Porphyrio
 bona. Et a
 tialis?
 Conclusio
 Dicitur generis à
 Porphyrio e. Est
 quod de
 in eo quod
 h'nt conat' e' cas. o'
 p' q' d'icam' nequ'
 Locus generis d'
 p' q' d'icam' gen'

initio Christiany, sed ^{per} inurgium quoddam cum
Christiano habitum turpiter postea à fide de,
fecit. Haec de libello et vita Antonis.

Dubium Secundum

Utrum definitio Generis
à Porphyrio tradita sit
bona. Et an sit Essen-

tialis?

Conclusio Prima

Definitio generis à Porphyrio tradita bona
& legitima est. Est a. eiq. definitio haec.

Genus est quod de pluribus specie differ-

Defio Generis
descriptiva

rentibus in eo quod quilibet predicatur.
Haec Consecto e. cas. oes m. unanimi consensu Por-
phyrii defiem recipiunt. Explicat Defio.

Locum Generis obtinet si predicari de pluribus
et hoc n. Invenit genus cum catens predicabilibus

Genus in Defio.

9.

q̄ de pluribus affirmant. Per li s̄p̄e differentibus
 difert gen̄g à s̄p̄e, q̄ non pot̄r de pluribus s̄p̄e,
 sed numero tu, ut patet infra. Per li in q̄
 difert gen̄g j̄o à p̄p̄rio, q̄ non pot̄r in q̄. Dif̄
 fert 20 ab accidenti, ut patet. 30 et à diff̄ra
 q̄ non pot̄r absolute in q̄, sed in quale q̄
 h̄a^o, q̄ malum alteri ali accidentis. Expt̄m sit
 aut, q̄ d̄r gen̄g. Quia in p̄p̄rio pot̄r de pluribus
 s̄p̄e distinctis, pot̄r n. de h̄a^o, et bruto q̄ s̄p̄e
 difert. Illa s̄p̄e difere, q̄ habent
 diversas diff̄ras, unum gen̄g intrinsece d̄m̄,
 dentis, ut rate et virate. Praxi cas̄ et ultra d̄t
 de illis in eo q̄ q̄; interrogant̄ n. q̄ sit h̄o
 q̄ brutum, recte R. aut.

Conclusio Secunda.

Hæc des̄p̄o Porphyrii non ē s̄p̄is, seu q̄dd̄ta
 t̄na, sed accidentalis p̄p̄na seu des̄p̄t̄na.
 Hanc tenent et ceteri auctores et p̄tr r̄ae illa
 des̄p̄o q̄ d̄at q̄ p̄p̄rietatem, ē accidentalis p̄p̄na,
 seu des̄p̄t̄na, sed hæc des̄p̄o ē argum̄t̄ ḡo n̄o
 ē s̄p̄is. subdes̄p̄t̄na. mai. patet ex sum̄m̄is
 j̄o parte d̄ub. 10. de des̄p̄o pag. 93. p̄tr m̄: hæc
 des̄p̄o d̄at q̄ q̄ d̄icubilitatem, sed q̄ d̄icubilitas
 ē p̄p̄rietas un̄it̄s; ḡo hæc des̄p̄o d̄at q̄ p̄p̄rietatem
 m̄m̄. patet ex dictis supra, n. pag. 333. dict̄, ex eo q̄

abijūc̄

aliquid pot esse in multis, sed hinc iniqua proprietates & Jam
q pot predicari de multis. qo pot dicitur qd e proprietates
qdam fluens ab ista unitate. Genus o e unitas, si qd
definit per pot dicitur ab unitate, alij definit non qd
sed descriptive.

Conclusio tertia.

Essentialis et quidditativa generis definitio
haec e. Genus e Unitas respiciens plu-
res spes in eo quod quid.

Probatur qd sit ista definitio. Idem definitio est qd dicitur
q genus et differentiam, sed hanc definitio e huiusmodi. qd e
estis. mai. patet. qd non. genus hanc definitio e unitate
q ut dictum e, genus e respectu s. pot dicitur.

Dicitur e, respiciens plures spes. per hoc n. distat
per a spe genus, q illa non respiciat plures spes,
sed tm plura numero. Per li in quid, distat in
pprio et acci dente, et et q dicitur q, licet non pot dicitur
non tm absolute in quid, sed in quale qd, hanc
per mediu alteri adiacentis. Genus vero pot dicitur
absolute in quid tmq alij per mediu per se
stantis.

Alia alias dant definitioes. Ut genus i. definitio
e unitate cui subiacent plures spes quidditativa
vix. Idem genus e unitas qd e pluribus speciebus
in qd. Alij definiunt hoc modo. Genus e unitas
eius multis specie differentiis tmq pars estiva,
ad motu per se stantis; q definitio bonas et a nra
na multu distincta, si tm recta intelligatur. /
Et qdem hanc ultima definitio satis bene explicat rem
generis nec repit si pariter qdam remans in
illa q a Porphyro nec fuit explicita significata

Definitio Generis
estis et quidditativa.

1. Genus in definitio
e unitate.

2. Dicitur, respiciens
plures spes.

3. In quid.

1. Definitio variis
a variis aucto-
ribus assignata.

Secunda

non e estis, seu
is ppria seu ista
auctores et pot
m se acci dente
e definitio e
mai. patet qd
re pag. 93. pot
abon, sed pot
e definitio dicitur
supra, n. pag. 93.

intelligunt in satis clare per ista et non ideo quod genus
 dicitur de pluribus specie differentibus in eo quod genus predicatur
 de illis ut pars ipsa supponens et connitans utrumque
 quod est de inferioribus specie simul rate de ipsa tunc.
 Similiter eo ipso quod species predicatur in eis de pluribus tunc
 numeris differentibus potest ut tota specie; in istis duabus non
 tunc supradictis dicitur in istis duabus quod non fuerit ad
 ad ipsam rem, sed tunc ad perfectionem materiam. Diferent
 istarum genus a specie non est esse, et sunt quibusdam tenam
 per hoc quod predicatur de pluribus specie differentibus, sed quod
 predicatur ut pars ipsa: species vero potest ut tota specie,
 et hanc dicitur inter genus et speciem colligitur ex ipsa
 dicitur supra assignata et explicata. Multo ergo dicitur
 verum predicantur sine respiciendi inferiora dicitur
 verificat fructus predicabilia.

Per ultimam partem in illa dicitur positam,
 differunt genus a dicitur, quod si: predicatur in eis, ad modum
 per se stantis; hoc est ad modum alii cuiusmodi seu sub
 stantia, cui alia forma quasi uniacet. Dicitur
 non ut dicitur licet predicatur in quibus, cum sit pars
 ipsa, tunc ergo dicitur illam partem per modum adia
 centis non hinc enim est modum predicantur, et propter
 non est eodem modo, seu predicabile cum genere, sed
 species ab illo dicitur.

Ex his facile solui poterit argui, quod ceteris paribus
 solent esse plura predicabilia quam species. Quante hinc notat
 Genus et hec dicitur a specie quod illud predicatur de pluribus specie,
 ista de pluribus numeris differentibus. ergo ut dicitur sunt
 alterna, et dicitur ultima distinguitur specie, ergo illa
 potest

[Marginalia on the right page, partially obscured and difficult to read.]

p[ro]p[ri]et[ate] cas[us] de plurib[us] p[ro]p[ri]e, hoc de plurib[us] numero dif-
 ferentib[us]. q[ui] p[ro]p[ri]et[ate] r[ati]o n[on] e[st] d[ist]ra ultima, d[ist]ra
 de petro et paulo, q[ui] t[er]m[in]o numero differunt: Sen[ti]en-
 te vero, q[ui] e[st] d[ist]ra subalterna p[ro]p[ri]e de h[er]e et leone,
 q[ui] p[ro]p[ri]e differunt. Consequ[en]te recte infer[re]t[ur], non n[on] u[er]o,
 de h[er]e maior r[ati]o u[er]o p[ro]p[ri]e alibi; ad q[ui] facile p[otes]t
 respond[er]e ex dictis, illam d[ist]ra d[ist]ra m[od]o q[ui] inter
 g[en]er[um] et p[ro]p[ri]e infer[re]t[ur] non p[otes]t sumi ex eo
 q[ui] g[en]er[um] de plurib[us] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e u[er]o de plurib[us]
 numero p[ro]p[ri]e certu[m], sed sumi ex eo, q[ui] h[ab]et o[mn]i-
 a d[ist]ra m[od]o p[ro]p[ri]e certu[m]; ita q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e certu[m]
 ut pars e[st] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e ut tota e[st] p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]ra m[od]o
 p[ro]p[ri]e certu[m] ut explicat[ur] e[st], in ip[s]a d[ist]ra g[en]er[um],
 d[ist]ra u[er]o infima et subalterna q[ui] h[ab]et eund[em]
 m[od]o p[ro]p[ri]e certu[m] sine d[ist]ra de plurib[us] numero
 sine p[ro]p[ri]e differentib[us] s[im]il[it]er s[im]il[it]er p[ro]p[ri]e de
 h[er]e et leone q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e; hoc e[st] q[ui] m[od]o ad
 r[ati]o[n]es. eodem m[od]o p[ro]p[ri]e r[ati]o q[ui] d[ist]ra ultima,
 de petro et paulo. q[ui]are d[ist]ra ultima et subal-
 terna non d[ist]ra g[en]er[um] p[ro]p[ri]e, q[ui] non h[ab]et terminos
 p[ro]p[ri]e d[ist]ra, s[im]il[it]er in g[en]er[um], m[od]o
 q[ui]dem certu[m] e[st] q[ui] differant p[ro]p[ri]e, sed in m[od]o resp[on]-
 denti et p[ro]p[ri]e certu[m] plane y ueniunt, ex quo
 m[od]o r[ati]o p[ro]p[ri]e certu[m] in p[ro]p[ri]e certu[m] e[st]
 d[ist]ra m[od]o.

Obi[er]it[ur] q[ui]o. Quis quis definitur e[st] p[ro]p[ri]e,
 per g[en]er[um] et d[ist]ra de bot definitur, sed g[en]er[um] in
 eo non p[otes]t per g[en]er[um] et d[ist]ra definitur. q[ui] non
 p[otes]t e[st] p[ro]p[ri]e definitur. mai[or] e[st] p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e

pro min. Genus in est comprehensibile sub se 10.
 suprema genera quod commentum, sed hoc
 suprema genera non sunt supra se aliud
 genus, aliud non spectat suprema genera, quod
 genus in est non tollit aliud genus quod quod potest esse
 definitum.

R. Concedendo mai. et negando min. ad probationem
 item R. concedendo mai. et distinguendo min.
 genera suprema non sunt supra se aliud genus
 si quod de rebus situm suam existentiam, vel situm
 suas naturas reales, quod in quod commentis coordinat,
 nam, quod min: si considerentur situm universi,
 salubritatem suam quatenus sunt eam intentionem
 generis, negando min. haec n. ratio sunt genus, et hoc
 genus a unum; namque dem respectu illorum sic,
 mentem quatenus situm suas naturas reales abstr.
 vult considerant, sed quatenus sunt esse cognitum
 et abstractum a suis inferioribus quod per differentiam
 ratione cuius esse sunt unum et genus fractio lo,
 gica.

Obiicitur 20. Idem namque esse inferius et
 superius respectu eiusdem, sed si genus in est de,
 finis res per aliud genus esse superius et inferius respectu
 huius eiusdem. quod genus in est non potest definitum quod
 aliud genus. mai. potest. inferius et superius sunt
 opposita quod non potest unum et eadem generare. pro
 min. quod esse inferius minus superius illo genere quod
 definitum res, quod genus in est est superius ad sua genera
 in

ni parti culari, sed genus per q^o definit res q^o genus
 in eade aliquo gen^o in parti culari q^o est
 sup^o respectu illi^o, q^o nec et op^o inferi^o illi^o,
 q^o est q^o definit per genus a inferi^o ad illud q^o y
 definit ut patet in h^o, q^o a inferi^o ad illud
 q^o per illud h^o per sua gen^o definit, q^o et
 genus in eoi est inferi^o ad illud gen^o unite
 se: per quod definit et in h^o q^o nec genus
 cum aliis unite. q^o ita sunt inferi^o respectu
 unite, q^o a gen^o p^o illud.

R. Disting^o nemo mai. idem non pot^o esse
 sup^o et inferi^o respectu eiydem p^o eandem
 r^om, q^o ead^o maiorem. p^o d^o maiorem r^om
 vero mai. eodem modo disting^o nes n^o.
 q^o unig^o intelligeretur nota q^o gen^o q^o quod
 definit gen^o in eoi p^oter sit unite, in quod
 p^oter ita p^odi^o cubilia q^oerunt, q^o unite e
 sup^o et inferi^o genere in eoi q^o definit sub d^o mai^o
 sa r^om; sup^o q^o dem e p^oter, inferi^o acci^o dent^o;
 liber et de nominative. q^o acci^o dent^o aliter
 gen^o de nominat^o ni parti q^o mat^o ut eoi
 p^odi^o cubility p^oter q^o p^oter et formal^o in r^om
 p^odi^o cubilis, et p^oter in h^o r^om generis in
 parti culari. eadem r^om gen^o q^o nec h^o de,
 fining^o e sup^o q^o unite. in p^oter de h^o
 p^oter non p^oter; q^o unite p^oter non e
 gen^o, alius eoi p^odi^o cubilia e p^oter generis, sed
 e sup^o acci^o dent^o aliter, quatenus e gen^o in eoi
 sub quo p^oter hoc gen^o in parti cui sunt gen^o,
 nis acci^o dit. Est vero inferi^o p^oter, h^o e n. e p^oter

potest eade generi e unitate q' dno non repugnant
 sed bene pnt uni et eidem generi fite dner
 fore tu raem q' furtim in illis intenti unity
 logicality. Per bene doctore Solues et ali
 ind argutur q' friv sed hoc nude. Nichil pt
 definiti apter nisi sit spes, sed generi non e
 spes, imo spe distinguit ab illo; q' non pt
 apter definiti. Ex. distinguedo mai. nihil
 pt definiti nisi sit spes in eor et apter nego
 mai. nisi sit spes in parte et accidentali,
 ter q' ad o mai. hunc ad min. sed generi non e
 spes in eor et apter sed o min. non e spes in
 parte et accid aliter, nego min. qd accid no
 pt definiti apter, negat q' sequit. ex eo n. q' geny
 abstractat ab outy generi ly q' in rae generis tu
 numero difformi q' subituz accid aliter et di
 nemi nature p' dnu p' res in parte. si aut et
 ho ex eo q' abstractat a p' dnu et p' res q' tu
 numero difformi, accid aliter et denomi
 nature q' subituz in rae aliam p' res parte.
 ex quo tu non licet inferre, q' im q' di cabi,
 le geny se non distinguit a p' res q' d' ca,
 bili, q' im q' di cabile non e hinc vel illo p' res
 in parte, sed p' res in eor. geny a. non e p' res
 in eor sed in parte, sicut et d' d' ca p' res q'
 spectu aliam difformi, sedo numero difformi,
 hinc. et tu non pnt q' ex hoc im q' di cabile
 na distingui a p' res.

Olivius

Olivius 3° hoc
 dicitur q' non e p' res
 q' d' ca p' res q'
 dicitur q' d' ca p' res
 q' d' ca p' res q'
 dicitur q' d' ca p' res
 q' d' ca p' res q'
 dicitur q' d' ca p' res
 q' d' ca p' res q'
 dicitur q' d' ca p' res
 q' d' ca p' res q'

Obiicit 3° Haec Porphyrij definitio multa habet defini-
 tiva. q^o non est legitima. consequenter patet. p^oter omnia.
 definitio huius definitio non est ratio intentionis generis, neq^{ue}
 natura realis subtrahata intentioni, neq^{ue} aggregata
 tu ex natura reali et intentione ratio q^o multa habet defini-
 tivum. P^oter omnia mirum est q^o definitio non sit ratio
 intentionis generis; illa non potest de pluribus spe
 differentibus sed tu numero q^o non est definitio
 in hac definitio; q^o illud q^o dicitur de pluribus spe
 p^oter non sit ipso natura p^oter. Definitio comprehendit q^oter
 definitio, ut patet in articulo rati respectu huius,
 sed natura rati articulo aut plura non querit huius
 Definitio q^oter q^o natura non est definitio in hac definitio.
 p^oter minus. predicabilitas est q^oter ens rati, sed natura,
 tu ens rati querit q^oter ens rati, q^o nec huius
 definitio querit q^oter natura reali, q^o intrinsicce clar,
 sed predicabilitatem, ut ex ipso tenuis patet.
 q^oter et q^o definitio non sit aggregata reale
 ex natura reali et ratio intentione p^oter. multa est
 et accidens ut q^oter unica definitio definitio sed
 aggregata ex natura reali et ratio intentione et
 ens et accidens, q^o illud non est definitio huius
 definitio. mai. ex similibus colligit, nam una q^oter
 una tu habet definitio, sed ens et accidens non
 habet una q^oter, q^o nec habet una definitio.
 q^oter vero aggregata huius ex natura reali et ratio
 intentione sit ens et accidens patet, componit
 n. non tu ex rebus ad diversos potestates spe,
 variabilibus, sed ex rebus q^o sunt plane diversi
 ordinis et lineae. q^o non potest definitio
 Hoc argum^o patet quoddam sit definitio in
 Definitio

Iste generis a signata à Porphyrus.
 Ad q. B. nimirum definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt rā intem-
 tionis, ut bene ptat rā rāo: neq. et ex q.
 gregatū neq. rām intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed dō,
 finitū huius dicitur rā intentionis in concreto,
 rā intentionis in abstracto e ipsa forma vel,
 forma generis qua nāa est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. rā intentionis in concreto nihil
 ē aliud quā forma illa relativa rāis quā dō,
 nominal ipsam nām, vel quatenus in ipsa
 nā pstat pū pta quasi finitū; et hanc
 rā intentionis in concreto, q. dicitur: q. dicitur
 neq. connotabilis dicitur forma et pta.
 Ad argum. q. in forma B. Nōtō aut. ab pta,
 hincem dicitur aut. definitū in hanc dō,
 hincem rā intentionis in abstracto q. dicitur aut.
 Hincem rā intentionis in concreto, neq. aut. et
 hincem intentionis in concreto quērit dicitur
 a signata.
 Sed contra dices. rā intentionis generis nullū
 hincem aut. applicet. q. non definit hincem
 intentionis in concreto. connotatū nūc. q. dicitur
 q. dicitur hincem et forma. Sed pta aut. illud
 hincem vel dicitur ens reale vel rāis, sed nūc,
 tu hincem pta dicitur. q. nullū et hincem aut. pta
 item aut. nimirum non ē ens reale. alius
 contra rāis non pstat habere rāem generis
 q. fulferunt. nūc. finitū et ens rāis, et tu ut
 , sic

Iste generis a signata à Porphyrus.
 Ad q. B. nimirum definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt rā intem-
 tionis, ut bene ptat rā rāo: neq. et ex q.
 gregatū neq. rām intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed dō,
 finitū huius dicitur rā intentionis in concreto,
 rā intentionis in abstracto e ipsa forma vel,
 forma generis qua nāa est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. rā intentionis in concreto nihil
 ē aliud quā forma illa relativa rāis quā dō,
 nominal ipsam nām, vel quatenus in ipsa
 nā pstat pū pta quasi finitū; et hanc
 rā intentionis in concreto, q. dicitur: q. dicitur
 neq. connotabilis dicitur forma et pta.
 Ad argum. q. in forma B. Nōtō aut. ab pta,
 hincem dicitur aut. definitū in hanc dō,
 hincem rā intentionis in abstracto q. dicitur aut.
 Hincem rā intentionis in concreto, neq. aut. et
 hincem intentionis in concreto quērit dicitur
 a signata.
 Sed contra dices. rā intentionis generis nullū
 hincem aut. applicet. q. non definit hincem
 intentionis in concreto. connotatū nūc. q. dicitur
 q. dicitur hincem et forma. Sed pta aut. illud
 hincem vel dicitur ens reale vel rāis, sed nūc,
 tu hincem pta dicitur. q. nullū et hincem aut. pta
 item aut. nimirum non ē ens reale. alius
 contra rāis non pstat habere rāem generis
 q. fulferunt. nūc. finitū et ens rāis, et tu ut
 , sic

di dicitur de geny requiritur s. predicabilium. neq. et
 mate generis e. ens raris, alias nulla na realis
 reperit esse substratum huius rae intentionis
 genere status sed falsu hoc esse quod in
 arti, q. nemu geny dr respectu bruti et hers.
 R. ad hoc argtu negat ens, q. geny si: vel,
 tu habeat mate, cui sua rarem fructem op,
 plicet. ad ptaem dices. mate generis neq.
 esse ens reale tm, nec raris tm, nec et esse
 aliqd unu abstractu ab ente reali et raris.
 alias daretur enti reali et raris aliqua raris uni,
 uoca ead, quam tu nemo admittit. sed mate
 q. respondet rae intentioni generis in cuius
 rae raris generica q. mediu uniu mates puen
 tu. et hoc q. in raris vel unitas puenit et
 eo q. raris sunt denominabiles ab illa rae
 intentione generis, raris uniu pofruat sicut
 unu pta, seu mate rae intentionis generis
 ca.

Dubium Tertium
 Utrum genus praedicetur
 ut totum; an ut pars de
 spe: Et utrum possit geny
 in una specie uersari?

Pro

Pro huius subiecti explicatōe Nota qd quod dicitur
plex fit p̄dicatio. Alia directa. Alia Indirecta.
Pradicāo directa tr̄ illa in qua id p̄dicat q̄ h̄t
se ex sua n̄a ut forma respectu p̄t̄i. Indirecta
tr̄ illa in qua id q̄ suapte n̄a h̄t se ut p̄t̄m
p̄t̄r de sua forma. Alii hoc modo describunt
Pradicāo directa ē in qua id q̄ aptū ē p̄dicari
p̄t̄r. ut h̄c ē aut. Pradicāo indirecta ē illa in
qua id quod ex sua n̄a aptū est subiecti, p̄t̄
ut aut ē h̄c. Pro h̄m descriphōnū intelligentiā
sciendum p̄t̄m in p̄dicatōe habere se ut formā respec-
tu p̄t̄i; et formā habere se ut m̄am respectu p̄t̄i
ēvne qd p̄dicatō tr̄ directa qdō forma h̄t situm
p̄t̄i; et qdō m̄a h̄t situm p̄t̄i: Sicut a. p̄t̄i & an,
et copulam: p̄t̄i post copulam. Septem p̄dicatōes
directas ē h̄c pp̄s. petrus ē albus q̄ albus figat
formam petri, q̄ suapte n̄a enuntiatur de il-
lo sicq̄ h̄t situm p̄t̄i, q̄ sity debet forma. H̄c
a. p̄t̄i albus ē petrus ē p̄dicatō indirecta, q̄
id quod h̄t p̄t̄i se ut m̄a, ponit locū forme
qdō sup̄ p̄t̄r de inferiori ē p̄dicatō directa.
ut qdō tr̄ petrus ē h̄c, h̄c ē aut. P̄t̄i & q̄ sup̄
h̄t se q̄ ut forma q̄dam q̄ recipitur in inferiori,
ly in p̄t̄i; at qdō inferiori p̄t̄r de superiorī p̄dicatō
ē indirecta, ut qdō dicitur aut ē h̄c, h̄c ē petrus

p̄t̄i

predicatio directa p[ro]pter appellam solent predicari, in di-
recta vero tm̄ in talis s[er]mō s[er]mō: q[uo]d p[ro] in
dubio q[uo]d v[er]um an gen[us] p[ro]dicat de s[er]mō ut totum
vel ut pars, intelligi debet de p[ro]dicat d[ic]ta non
n. indirecta.

Conclusio Prima

Genus predicatur de specie ut totum et ut pars.

Tota comto e D. Thoma. Præterea r[ati]o q[uo]d
ad primam partem. Genus p[ro]ter de s[er]mō ut gen[us]
sed non p[ro]dicari ut gen[us] nisi sit unum quoddam
totum p[ar]te[m] amplectens plures s[er]mō. q[uo]d gen[us] p[ro]ter
de s[er]mō ut totum quoddam p[ar]te[m] mai. q[uo]d
p[ro]ter min. gen[us] ut unum dicit respectu et aptitu
omnem ad e[ss]e[m] in multis s[er]mō distinctis, q[uo]d
ut gen[us] p[ro]ter plura s[er]mō, sed ut p[ro]ter plura s[er]mō
et totum p[ar]te[m], q[uo]d gen[us] p[ro]ter de s[er]mō ut totum.

Quod vero et p[ro]ter ut pars p[ro]ter p[ro] ex d[ic]tis.
2o r[ati]o. Genus p[ro]ter de s[er]mō ut q[uo]d componens illam,
sed p[ro]ter ut p[ro]ter et p[ro]ter ut componens e[st]
p[ro]dicari ut pars. q[uo]d p[ro]ter ut pars illig.

Hæc comto q[uo]d aperit gen[us] p[ro]dicari ut totum,
intelligi debet ut totum ^{potentiale} p[ar]te[m], quia fit to-
tum p[ar]te[m] p[ro]ter ex sumulis, ex D. de
d[ic]tis ubi de d[ic]tis s[er]mō p[ro]ter et actualis exim[us].

et p[ro]ter.

et p̄ter quōd geny non sit totum actuale respectu
 sp̄m̄ aut et differentiam. totum actuale est iter clarū
 dicit suas partes ex ḡb̄ actu componit, sed actu
 aut n. g. non claudit actu h̄m̄ et brutū rate et irrate
 actu, alias ubi uny resp̄it aut; illi effect h̄ et rate
 quōd cō falsū ē. quod vero geny totum pote
 p̄batum ex contrite manet. Et insup p̄ter hanc rāe.
 totum pote nihil aliud ē quam quōdam f̄
 p̄ig ad sua inferiora, sed aut n. g. et aliud quō
 uny geny ē p̄ig qd ad p̄tes et dist̄as, qd ē totum
 quōdam pote respectu illam. Rursus qd in
 certite est, q. geny p̄ter ut totum et ut pars
 li, ut, p̄t dup̄ter sumi. Specificative et r̄m̄,
 p̄licative: si sumatur, ut, specificative certū
 q. geny p̄ter de sp̄e ut totum pote et ut pars
 ad hoc n. nihil aliud pet̄it quam ut id qd de sp̄e
 p̄ter sit totum pote et pars actualis meta,
 phisica, sed aut n. g. et totum pote et pars
 metaphisica, qd p̄ter ut totum pote et ut pars
 specificative. n̄o. p̄ter et imprimis q. aut sit to,
 tum pote patet; q. vero et sit pars metaphisica
 p̄ter, aut vero componit h̄m̄ n. sp̄m̄ sine
 ista compositio sit realis sine r̄m̄, sed nihil
 p̄t aliud q. parere nisi pars respectu illy
 qd aut erit pars respectu h̄m̄.
 Si li, ut, sumatur r̄m̄ p̄licative ita q. d̄fer̄s q.
 sit r̄m̄ toty et r̄m̄ p̄ter qd r̄m̄ p̄ter

¶ p[ro]p[ter] de spe, falsum e[st]. si reduplicative ita
 quod r[ati]o tot[us] et part[is] sit rel[ati]o ad hoc ut gen[us]
 p[ro]p[ter] de spe rem[an]eat. Im[mo] p[ro]p[ter] id q[uo]d p[ro]p[ter] in r[ati]o ge-
 neris de spec[ie] est illis est, sed r[ati]o tot[us] et
 part[is] non e[st] r[ati]o f[un]ctio q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ro]p[ter]at gene-
 r[ati]o. maj. est. p[ro]p[ter] r[ati]o. de spe n[on] h[ab]et
 illa p[ro]p[ter]at[us] aut[em] y[et]ua aut indifferens e[st] ad plura
 spe distincta; nec est de spe ill[ud] q[uo]d sit pars
 metaphisica ips[um]; q[uo]d r[ati]o tot[us] et part[is] non e[st]
 r[ati]o f[un]ctio q[uo]d de sp[eci]e p[ro]p[ter]. Im[mo] p[ro]p[ter]. Ut aut[em]
 p[ro]p[ter]at[us] de h[ab]et aut alia spe p[ro]p[ter] h[ab]et
 comit[us] nera q[uo]d sit p[ro]p[ter]at[us] a diff[er]ent[is], sed
 ut e[st] p[ro]p[ter]at[us] e[st] totum quodam p[ro]p[ter]at[us] e[st] et
 pars q[uo]d ut p[ro]p[ter]at[us] f[un]ctio et explicit[us] adfer[re]
 r[ati]o part[is] respectu spei: q[uo]d ut gen[us] p[ro]p[ter]at[us].
 r[ati]o de spe p[ro]p[ter]at[us] h[ab]et quod sit tot[us]
 p[ro]p[ter]at[us] et pars metaphisica.

Conclusio Secunda

Genus ut e[st] totum quoddam
 factuale potest conservari in una
 spe et in unico individuo nonne,
 ro ut e[st] totum p[ro]p[ter]at[us].

H[ab]et comit[us] 2. h[ab]et part[is] p[ro]p[ter]at[us]. Gen[us] n[on] g[ener]at.
 aut ut e[st] totum actual[is] h[ab]et dicit p[ro]p[ter]at[us]
 estia in ens sensibile, sed h[ab]et p[ro]p[ter]at[us] p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter]at[us] in unica spe aut[em] h[ab]et n[on] g[ener]at. et in
 unico individuo. q[uo]d gen[us] ut e[st] totum actual[is]
 potest

potest in unica spe et in unico individuo con-
 servari. mai. qd. ab. p. tr. min. aut in hoc q. in-
 vens sensibile, neq. rate aufert auti sua p. ta
 extra, q. p. ta illa p. in unica spe p. servari.
 ra. par. contis p. tr. q. q. gen. ubi tota p. oate
 dicit aptitudinem p. endi in multis spe et
 stinchtis, sed hae aptitudo non p. exhausti
 ab unica spe. q. q. gen. ubi tota p. oate neq.
 in unica tra spe vel in indivisus p. servari
 ma. p. ab. et. diste. generis supra p. p. g. h.
 (n. gen. unte respiciens plures spes in p. p.
 aptitud. et. spe. min. p. tr. aptitudo generis ut
 exhausti p. ab. plures distas p. p. tr. oppositas
 sed unica spes t. t. tra unica distam, nec p.
 p. plures habere, q. ab unica spe non p.
 hae aptitudo generis exhausti. mai. p. tr.
 hae n. e. p. ta generis q. respiciat plures spes
 q. per plures distas p. p. tr. oppositas p. stinchtis
 q. mai. vera. min. et. certa, nam alias p.
 unicis spes habere aut habere p. p. p. p. p.
 res distas p. p. tr. oppositas differret et
 aliis p. p. tr. et. hae differret q. manifeste
 impli. cat. p. p. p. p. differret q. habere
 sua p. p. ta distam, per quam distingui
 vel ab aliis p. p. tr. et. in de non differret
 q. habere distam etiam aliis p. p. tr. q.
 min. vera. p. tr. et. eadem p. us. Gen. in
 unica spe vel indivisus duo non t. t. totam
 fontem p. p. p. p. p. quam ex sua natura p. p. p.

ubi tota specie pertulad. go ut sic non pot in
 unica spe nel in individuo gseruari: gserua
 pates, pto ans, fntis gfoctio genens ubi to,
 tum poate sunt diftra q actuant el pfirmant
 ipm geny sed has diftras gfi crentes, non tll
 in unica spe nel unico in individuo, go geny
 non tll et totam suā fntem gfoctionem
 in una spe. go in unica spe neq geny ut
 totum poate gseruari.

Quod de genere in hac parte statuta est
 hinc et, ne inferri idem repetere tenea
 mur, et asserendum e de spe. quod se:
 spes ut totum poate respectu in individuo
 nequeat gseruari in unico in individuo
 bene vero ut totum actuale. hoc imptr.
 spes ut totum actuale tm sicut pra pttat,
 sita, sed hoc pot gseruari in unico in indi
 duo. go. 2o pars quod spes ut totum poate
 nequeat in unico in individuo gseruari pto.
 go spes ut totum poate e qd determinabile
 et distinctus gdes notus duantes sed
 distincta gditiones in indi duantes neque,
 und in uno in individuo repiri go neq et
 spes ut totum poate poterit in uno in
 duo gseruari. ma. qstat de n spes
 nante uptr opendi in pluri by numero
 distinctis q distinctis sunt a gdes in
 duo duantely pto om: nam alius unū
 individuum spet plura in indi duā, differ
 ret

vel et non differet ab aliis individuis.
 p^{te} 20. Species ut totum quoad a unitate, sed
 unitate ut sic quod pluralitatem inferi orum
 go species ut totum quoad neq^{ue} in unico in
 individuo g^{er}erari. max. p^{te}. Species ut to-
 tum quoad nihil aliud dicit quā aptitudi-
 nem g^{er}endi in multis. numero d^{ic}itur
 h^{ic} g^{er}ens illa in sua potestate sed h^{ic}
 aptitudo est g^{er}ere unitas go species ut totum
 quoad a unitate. min. p^{te}. ex ipsa d^{ic}itur
 unitas g^{er}endi, q^{ue} est unū aptū g^{er}endi in mul-
 tis. go. H^{ic} r^{ati}o a^utem g^{er}endi idem de
 genere et est alia unitas q^{ue} logicā g^{er}endi
 rata g^{er}erari nequeunt in unico t^{em} in
 individuo aut p^{te} p^{te} ex se ut unitas
 sunt p^{te} ut inferi est multiplici est tota.
 H^{ic} nonnulli ponunt d^{ic}erentia inter g^{er}erari
 et g^{er}ere dicentes g^{er}erari p^{te} g^{er}erari in
 uno in individuo non vero g^{er}ere in unico
 g^{er}ere, q^{ue} autem si legantur de g^{er}ere ut totū
 actuale est audiendi sunt, si vero de eo ut
 totū quoad audiendi. Species n. ut totū quoad
 non n^{on} respiciat plura in d^{ic}itur q^{ue}nam
 g^{er}ere plures species p^{te} p^{te} illos g^{er}ere
 q^{ue} g^{er}erari in unico g^{er}ere ut totū quoad
 go ut sic respiciat plures species, go nec species
 ut totū quoad p^{te} in unico in d^{ic}itur
 g^{er}erari. nem. q^{ue}dem est ex parte g^{er}erari
 quod est d^{ic}itur q^{ue} r^{ati}o q^{ue} r^{ati}o negatur
 p^{te}

prope p[ro]p[ri]etate in unica p[ar]te quam p[ro]p[ri]etatem
 in unius individuo q[uo]d dicitur quod genus
 p[ro]p[ri]etatis dicitur et in ordine ad quod
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur intrinsicè illud q[uo]d dicitur
 et p[ro]p[ri]etate dicitur illud n[on] quod dicitur p[ro]p[ri]etate
 dicitur dicitur n[on] in dicitur dicitur quod
 p[ro]p[ri]etate in p[ar]te dicitur illud n[on] in dicitur
 p[ro]p[ri]etate sed p[ro]p[ri]etate dicitur affi-
 ciunt et dicitur dicitur alij dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate
 prope p[ro]p[ri]etate in unius individuo, n[on]
 n[on] genus in unica p[ar]te. Sed hi dicitur
 legunt de p[ro]p[ri]etate ut totum dicitur, n[on] ut
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur ex illorum dicitur p[ro]p[ri]etate.

Obi dicit q[uo]d contra iam dicitur. Si genus
 dicitur ut totum quod dicitur, genus in modo
 dicitur n[on] dicitur a p[ar]te alij dicitur n[on] e-
 de dicitur, q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum. n[on].
 patet; nam alij dicitur et p[ro]p[ri]etate n[on] p[ro]p[ri]etate,
 dicitur diversa dicitur dicitur et dicitur dicitur
 totum dicitur. mai. p[ro]p[ri]etate ex dicitur. p[ro]p[ri]etate n[on].
 in hoc dicitur a genere et ipsa dicitur ut
 totum, h[ab]et, ut dicitur totum dicitur p[ro]p[ri]etate
 de quo dicitur genus n[on] p[ro]p[ri]etate ut p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate. q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum
 dicitur n[on] dicitur dicitur et dicitur dicitur
 ut totum et ut p[ro]p[ri]etate. q[uo]d genus n[on] dicitur
 ut totum et ut p[ro]p[ri]etate. dicitur p[ro]p[ri]etate, dicitur dicitur et
 dicitur dicitur dicitur. q[uo]d dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate

P[ro]p[ri]etate

Qd dicari ut totum et ut pars.

R. 19. Distingueno modo orai. Si genus qd
causet ut totum eodem modo quo species, non
differret a specie qd dicitur mai. Si genus qd dicitur
diverso modo nego mai. et sic se res tot.
genus n. si cel. quoniam cum sit in hoc qd
impartare totum eompositum vel tota spm
subire tu differet ab illa in modo illa impa-
tanti. nam spes n. g. tota ad partem debet,
minate totam spm aut se: et rate, et
genus nempe aut, determinate totum autem
proprium sentienti; rate vero non ad partem
nisi indeterminate et in differt.

R. 20. Genus qd dicari ut totum potest. prout
ut totum actuale. hoc et tota actu g. hinc
spem. Et hi duo modi qd dicantur suffi-
unt ad diversificanda qd dicantur. Ad
tam partem R. 19. repugnare qd idem
sit totum actuale et pars actualis non vero
repugnare qd idem sit totum potest et pars
actualis. et hoc modo se totum respectu
speciei. aut n. simpliciter e pars actualis qd
cum dista componit totum et tota tota potest
qd in potia g. hinc et altera partem spm

R. 20. Distingueno aut. repugnare idem
qd dicari ut totum et ut pars plusice quod
aut. n. et utraque p. nega aut. et si cere. quod
parti plusice repugnare ipse totum, et ut totum
hi

partes repugnant esse partem ut patet in
composito genitivo, quoniam pars formati
vel materia similiter pars pluralis non est
totum compositum et ideo tales partes pluralis
non possunt predicari in recte de suo toto.

Falsa n. e. hanc opinionem hanc materiam, sed hanc
genitivum obliquum vel hanc compositivam materiam
et formam. At vero pars metaphisica potest bene
esse totum potest, et est totum potest bene
ut esse pars speciei metaphisicae hanc. quoniam et pars,
si metaphisica intrinsece et connexa a toto, fit totum
quodammodo potest et recte huiusmodi totum quod potest dici,
si in recte de specie.

Obicitur 20. Si genus predicaretur ut totum po-
tate predicaretur vel quod in differens et esse, sed genus
non potest de specie vel quod in differens esse non potest
ut totum potest. mai. potest. totum n. potest et unum
quod est in differens et esse. min. potest genus v. g. aut
quod potest de hanc potest ut quod determinatum per hanc
distraam ad hanc speciem. sed quod potest ut determi-
natum non potest ut in differens, quod genus non predica-
bitur de specie ut quod in differens nec ut totum potest.

R. Hoc arguitur recte quod bene genus non hanc predicat,
si de specie ut totum potest sed et ut partem meta-
phisicam quod nos libenter concedimus; non hanc potest
genus nullo modo predicari de specie ut totum potest
quod genus potest de specie totum quod non potest illam continere.
per distraam vero solum limitat hanc per quod est totum
sibi extrinsecum ^{extrinsecum} quod non est in distraam tollit.

Obi

Obijeres 3.º Contra 2^{am} Constem. Genus
 et spes identificantur propter. qd posita spe po-
 netur et geny. qd geny potest saluari in unica
 spe. ja sequa p^{tr}. qd nihil pot esse sine illo
 qd sibi est, alias aliqd posset esse sine sua
 sp^{tr} q absurdum e, ans p^{tr}. geny p^{tr} est
 de spe ut aut de h^{re}, qd geny et spes identi-
 ficantur propter. et forma e h^{re} de genere et spe
 ma^{tr}ter, h^{re} e qd ipis n^{tr} substratis istis se,
 eundis intentionib^{us} generis et spei.

R^o. Concedendo ans et distinguen^{do} sequens.
 qd posita spe ponet et geny, quo ad p^{tr} sp^{tr}
 et ut totum actuale quid sequam. ponetur
 et geny s^{tr} totam s^{tr} potentiali saluem,
 nego sequam. Et eodem modo distingues
 alteru sequens. et hoc argum^{tu} t^u p^{tr} qd
 no saluari in unica spe in ad^oquate, non
 vero ad^oquate.

Obijeres qd. Illa potestas generis n^{tr}
 aliqd reale vel ans, neutru pot dici; qd ficti-
 cia e hac distinctio de toto p^{tr}. p^{tr} min.
 n^{tr} p^{tr} n^{tr} e aliqd reale. qd de qd e aliqd
 reale in genere, auti n^{tr} g. saluari in unica
 spe h^{re} se: qd si hoc potentialitas aliqd rea-
 le, saluari tota in unica spe qd e p^{tr} dicta.
 nec et e aliqd n^{tr} p^{tr}. acty ad quem ordina-
 tur hac potestas e ans reale, qd et ipis p^{tr},
 actus est aliqd reale. sequa n^{tr} qd rad
 potia sumit ex actu, ans p^{tr}: aut n^{tr} p^{tr} h^{re}

ad hanc speciem distram & aliquid reale sed ideo
 & aliquid ad quem ordinem potestatis generis
 go eius nem.

R. N. go min. & n. illa potestatis non reale
 aliquid sed ratio fructus loquens ut supra ex
 tes de unitis in eis, dicitur unig potestatis ad speciem,
 du in multis tunc tunc ex dependenter ab incho,
 quamvis manifeste aliquid reale sit incho. si
 nona substrata. ad impugnare & q. aliquid illa
 ad quem ordinem potestatis generis fructus
 sit et aliquid ratio, aut n. determinari ratio
 ut sic, non e a parte rei, non dat n. aliqua
 actio realis independens ab incho mediante
 qua determinetur aut ad hanc speciem, p. distram.
 go aut a parte rei non e determinabile fructus
 sed tunc rationem determinabilis & determinati
 tunc p. rationem. et hanc rationem autem ad quem ordinem
 potestatis generis est aliquid ratio fructus. et
 hanc solus mixta fundat in sententia cetera a
 Thomistis recepta q. statuit compositionem
 ex genere et distra non realem et ratio tunc spe.

Obicies go. Si acta hypothese non ali,
 quam generis cum in unica tunc spe respici
 n. g. sicut in solo hanc, uti post diem in hanc
 fructus, propter formam vera specie ista se.
 hanc aut, in qua q. d. caret aliquid unile, sed non
 p. d. caret spes n. distra nec q. p. n. nec accidens.
 go genus conservat in unica spe. Item potest
 eodem casu talis spes potest defini in sed est
 doctis q. stat genere et distra. go. tunc q. d. genus
 in unica spe.

R. Admittendo in casu voluto posse genus
 prædicari ut probat argum; et et posse eadem
 speciem definiiri et eodem genere predicari ut totum
 prædicari si q. poneret in sig. Septis sed negat q. hanc
 prædicari in unica spe quatenus e. totum
 prædicari; non n. illa spes exhaustivè ad æquata
 illig prædicatorem sed tunc in ad æquata. prædicari
 naturæ a. prædicat prædicatorem de cæteris ad
 æquata respiciendo et exhaustivè illam
 q. hanc in casu posito non prædicat. alii
 dicunt, q. in casu posito prædicatorem genus me
 prædicatorem non legitur, et solutio et prædicat
 prædicatorem.

Dubium Quartum.
 An genus quatenus ge-
 nus prædicetur de solis
 speciebus. an vero etiam
 de individuis specièrum?
 Duo

Duo nobis in presenti dubio sunt examinanda
da multum inter se connexa.

1° An genus immediate potest desine ita
q' immediaty term: que genus respicit sit spēs,
an vero aliqd aliud.

Nota duo.

2° An genus tunc dicitur de spe ita q' ad ea,
quaty terminat sit illiq' spēs tunc, respectu vero
indivisi fuerit non potest ut genus, sed alie
distincto modo. q' hanc solutio non tunc q' d.

Nota.

Term: immediatum dicit illa q' se ipso et
nullo alio mediante, terminat aliquem
respectu sine transcendentali sine q' dicitur,
camentalem, ut lumen v.g. dicitur term: im-
mediaty visionis q' terminat illa se ipso
nullo alio mediante. Term: vero mediaty
eius q' rae alteriq' terminat, ut color sit
dicitur term: mediaty visionis q' terminat illa
lam rae luminis.

Term: Imme-
diatus qui?

Term: mediaty
qui?

Notandum est Term: adaequata dicit illa 2.
q' ita terminat respectu aliq'ne ut alim term:
respicere non queat, q'na rae term: adae-
quaty potest infima e' color q' ita terminat
nat illam, ut ad nihil aliud potest se alius
extendere, q' q' n. attingit debet aliq'no
colore spe affectum. Term: vero in adae-
quaty dicitur ille, q' quam vis terminet aliq'ne
respectu non tunc solus, sed alia simul termi-
nant. ut albedo dicitur term: in adaequaty in q'
sa

Nota.

Term: Adae-
quaty q's?

Term: In adae-
quaty q's?

Quatenus
de
ro etiam
specie

quod licet terminet utriusque non tamen sola, sed
et alii colores sunt terminare, his protatis, ut

Conclusio Prima.

Respectum generis immedia-
te terminant species, et de illis generis
mediate predicatur constitutio,
respectu illarum vere in ratione gene-
ris seu primi predicabilis.

- Hoc. Con. ceteris recipit ab autoribus expo-
tis quodammodo quod immediate terminant generis quod
sunt subiectibile in quod specie et indivi-
1. duo. Sed propter quod pars una continetur. Illa im-
mediate terminant respectu generis quod im-
mediate specie differunt, sed ipsa species sunt,
quod immediate hoc modo differunt, in divi-
n. ratione non specie, sed specie differunt, quod species
mediate terminant generis respectu.
2. et pars pro. Illud potest immediate de ali-
quo quod nec potest probari, alia rationem prioris quemen-
tem illi, sed quod genus quoniam species non potest probari,
si per aliam rationem prioris quoniam quoniam illi,
quod genus immediate potest de specie, ma: supponit
ut certa ex lib. per se non potest: immo: et quod tal.
nam quod aut quoniam quoniam aut heri, non potest probari
aliquam rationem prioris, sed immediate compe-
tit. quod genus immediate compe: potest de specie.
30.

3a. Conditio pars quae generi respectu speciem
 habeat vera ratione generis propter ex defectu Porphyrii
 phyrig et eius phrasim sensu definitivum
 generi in ordine ad speciem. 3o respectu illam
 habebit vera ratione generis: ex qua ratio potest
 facile et probari immediatum terminum generis esse
 speciem, quia relativa quae definitivum per suum terminum
 immediatum definiti solet. sed Porphyrii definitio
 nisi generi quae est relativa in ordine ad speciem,
 4o spes immediate terminum habet respectu
 generis. Propter ultimum conitio quae autem:
 apparentes immediatum corollarium vel terminum
 generis non esse speciem vel individuum, quia
 veri debet assignari alijs terminis immediatis
 primum respiciat, sed hic non potest esse individuum
 nisi, 4o in individuo sub genere non ratio
 sui sed ratio speciei, ideo n. porphyre ait, quia hoc
 est autem. 5o spes est immediatus terminus generis
 quia ratio sui et non ratio alterius subiecti eius autem
 consequens patet ex dictis de terminis immediatis.
 Propter Leibnizii ratio sequitur quia nec individuum
 nisi nec spes est in individuo dicitur relativum quia
 genus sed subiectibile in quod incomplete esse speciem
 et individuum est in immediatus terminus generis.
 Sed haec responsio impugnat in sequens
 n. ex illa definitione Porphyrii et omni phrasim quae
 plane nullam, atque hoc asserere temerarium
 in phrasim: 3o et id ex quo sequitur. sequens
 la propter. Omne relativum ut recte definitivum
 definiti debet quod suum immediatum relativum

6. topic. 7.

quod respicit sui forma hanc sententiam Porphyrius
 et Artes et ceteri Philo non definiunt genus
 per sui medietate cordata seu tern.
 2° illorum defectu plane nitiosa e. ma. est
 flitio. Impugnatur 2°. Genus respicit
 sua inferiora ides qd ab illis participatur,
 2° si genus non respicit suum medietate sed
 aliqd aliud prius, et prius ab aliquo alio qua
 a spe participabilis; sed hoc est absurdum
 dicere, non n. e assignabile illud, q prius
 spe participet genus.

Conclusio Secunda.
 Genus non tm respicit spes sed
 etiam individua obtinet q vera
 raem generis respectu plerum.
 Hoc Con: e contra Nouaminus est
 stimantibus genus nihil qd spe respicere
 sed antequam qd conito notum e individua
 spe in duplii contra. Qdam sunt diversa
 spei. ut petrus et Gugulaly, Qdam sunt eiqd
 spei. ut Plato totus. Hoc q notate qd
 Certis de individuis sitm utramq; raem
 accepta pte. Genus non tm pte de spe
 sed et de individuis: 2° genus non tm respic
 it spes sed et individua. consuetudo patet.
 illa n. qd dicat fructus supponit respectu
 generis. pte vero aut. 2° qd dicit de Petro
 21

et Pando et Bucephalo aut p dico non spem,
 sed genus, sed hoc sunt individua spem
 go genus p dtr et de individuis. 2a pars
 centis maiorem hnt d ptem q si genus
 respectu individuum vera ratio generis
 obtineat q dicitur quo ad individua eide
 spem de individuis n. Invenio spem ut
 de petris et brunello. res faciliem videt
 habere ptem. qd vero generis qsi sit in
 hoc q p dices de pluribus spem ut ferentibus
 in q d p d ita in individua differunt spem
 et tunc illis aut p dtr respectu illorum q d res
 aut p dtr in complete, go respectu illorum hnt veram
 respectu generis. min. p dtr in p r m n. differunt
 spem ut patet. 2o. aut adfert partem spem ad modum
 se stantis. go p dtr de illis in q in complete.
 P dtr eadem pars de individuis eisdem spem; in
 his spem Plato aut, serpens aut, p dtr alij unite.
 sed non p dtr ab aliis nisi genus. go genus respectu
 individuum eisdem spem habet vera ratio
 generis. ma: e certa p dtr min. in p r m n no
 p dtr spem, qd ita adfert totam spem actu
 p dtr p dtr, q tunc non utitur; nec p dtr d p r m, qd in
 his spem p dtr aliq ad modum p se stantis, q d p r m
 non hnt, nec et p dtr spem aut accidens, qd et p dtr
 spem, q ultima duo p dtr calibia non pnt adferre
 p dtr, nisi respondet ad primo cum Lonanienis
 by p dtr con hnt 6m p dtr calibie in nominatum tu.
 nem

neminem hanc responsio Nomiensium quae contra nemi-
 natissimam plurimum sententiam merito ab eis
 non est. dices forte 20. ad has rati. nem esse q
 in his qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur
 fructum generis, ratio n. fructus generis est, qd dicitur
 de pluribus spe differentibus & individua a. ista
 enumerata nec sunt diversa spei; sed si qd
 qd dicitur non habet fructum rati generis re-
 spectu illent. Contra hoc qd ad rati generis
 nis potest tunc qd sit qd dicitur de pluribus spe
 distinctis in qd; non a. requirit ut era inferior
 ra de qd dicitur, spe differentibus, sed sufficit qd
 beat aliqua inferiora eam immediata spe
 distincta, et hoc sunt ipsa spes. deinde
 ad rati generis sufficit qd dicitur ut pars
 species, ut supra dictum, et ad media qd respan-
 tis. hoc a. hinc respectu. ut in dicitur eadem
 spei. qd. Et certe si genus ut genus potest
 qd era inferiora de qd dicitur sunt spe distin-
 ta, sequeret aut quatenus qd dicitur de hoc
 non habere vera rati generis, qd tunc falsum
 spe et ipsi contrarii affirmant. qd. Pro hoc
 quela, qd aut ut sic quatenus potest de hoc, no
 potest de pluribus spe differentibus; qd ut sic
 non haberet veram rati generis: nec, nos
 et dicere volumus genus qd respectu ad individua
 dua illa enumerata fructus qd dicitur in rati
 generis, sed volumus genus qd quoniam iam qd
 respectu ad spes magis sicut sicut. imitatio
 qd mittet

fructus & substantia e sua ratione fructem non
amittere, sed eam ad individua usque
tendere. Ex qly colligi potest qd termin: mediata
generis esse indivi d'na utriq; ordinis,
2o termin: ad equata non esse sola spes, sed
spes cum individuis.

Obiicies 10. Contra jam Coniecturam
tam spes quam indivi d'na subsistunt
generi qd in complete qd spes et indivi d'na
sunt aliqd esse in ratione subsistibilis,
& immediate attingit a genere. consequenter
aut patet. Quia quoniam inveniunt inter se, in aliis
quodlibet esse inveniunt, sed spes et indivi d'na
inveniunt in ratione subsistibilis ut patet, qd
sunt aliqd subsistibilis esse in quo conveniunt.
tunc ultra, sed hoc esse immediate
termin: generis; qd nec spes nec indivi d'na
immediate terminantur generis respectu.
patet min. hoc esse ratione sui et non ratione alie
rig terminat generis rationem, qd est immedia-
te termin: alig. consequenter patet, ex ratione termi-
ni immediati.

R. Concedendo autem et distinguendo consequens.
ergo sunt aliqd esse univocum nam si
aliquam utriq; eorum nego consequenter qd
sunt eorum aliqua forma in sententia
subsistibilis, quod consequenter et hoc
notio subsistibilis prius et immediatius
fundat in spe, mediate in individuis,

et hoc posito negat. min. q. si: alig. subiectis
 bile immediate terminet respectu generis q.
 sit distincta a specie et in individuis. hinc q.
 spes et individua eorum aliqua intentione
 non vero nam aliqua univocam q. im-
 diate terminet respectu generis. circa
 hanc solvitur obiter notum individua non
 referri distincta spe relata ad genus ab illa
 qua spes illa ad illud referuntur ubi non
 recte arbitrans conuenit uterque q. 2. de
 genere art. 20. a seipentis speciem distinc-
 ta relata referri ad genus ab illa qua indi-
 vidua id ipsum recipi vident. fundamentum
 illud totum q. q. spes immediate individua
 vero mediate referuntur ad genus. sed hoc
 ratio efficax non est. q. q. lumen et color
 antea spe relata visibilis si referuntur ad in-
 formem. licet lumen immediate color vero me-
 diate terminet visibilitatem q. mediate ut
 immediate terminare respectu aliquidem
 minus. 20 sequere q. genus habet duas spe
 distinctas q. predicabiles et generis q. specie
 b. predicabilia. hoc ipse non admittunt. q. nec
 id ex quo sequitur. p. sequela. ratio specifica
 predicabilis sumunt ex specifica ratione subiectibilis
 sed sicut illos in individua sunt distinctam spe
 subiectibilitatem ab illa quam hinc spes,
 q. et genus respectu illorum haberet distinc-
 tam spe predicabilitatem, ex quo clare sequit
 spe predicabilia b. q. q. tra eorum plurimum
 opinionem.

Obicies

Obiectis 20. Porphyrius nullam mentio-
nem fecit spei, in deſcriptione generis, ſed ſignificat terminum.
Ad cognitiſſimum generis ſpe ſpem, et multis modis intelligi
videtur: et quod magis ratiſſimum, quod genus non obtineat ratiſſimum
generis reſpectu individui duorum; ſed relationem hanc
ſervat vel obtinet ſuam nam in ordine ad
ſuum correlativum, ſeu correlativum generis a ſpe, ſed
ſed reſpectu individui duorum genus non habebit
veram ratiſſimum generis.

R. Porphyrius non ideo ratiſſimum inſerit
duo autem genera deſcribit, quia illa non ratiſſimum
certi aut de illis quod careat; ſed quia ſufficiat hinc
genus et ſuum immediatum terminum: declarare ſe non exi-
ſtimans non omnes terminos enumeratim enume-
rare, quoniam omnes terminos cognoscere ſingulis
loco, ſed quia de clarum generis multum quod ducit
cognitionem; imo Porphyrius in deſcriptione generis et ratiſſimum
nisi in ſua ſententia ſum autem genus quod dicitur de
diſferentibus, ſed et ratiſſimum ſua ſpe
ſignificat.
Ad confirmationem R. copioſo mai. et diſtingue
min. Correlativum imo et ratiſſimum generis a ſpe ſes
do ratiſſimum. mediatum et remotum nego min. obtinere,
ſed ſes conſequam; non in hunc reſpectu immediatum
a ſpe terminum, ſed mediatum et remotum et ſervat
relationem ſua nam, ut patet in poſtea ratiſſimum
vere reſpectu eorum licet illorum reſpectu ratiſſimum
diate, hanc mediantem lumine.
Hanc dicta ſunt de genere reſpectu ſpei et
individui duorum. Preterit modo quod ſpe, an genus
et reſpectu diſferentia habeat vera nam genus
nis

min. y ſe alio ſpe
et reſpectu generis
in diſtinctione hinc
im aliquid videtur
a univocum
et hinc generis, non
non individuum
relat ad genus
ad reſpectum ſpe
uni in contextu
ſerentes ſpe
ary alia quod
immo. ſum
immediatum
und ad genus
ſe. quod
liber ſe reſpectu
mediatum
nem quod mediatum
reſpectu
ſpe ratiſſimum
genus habet
a quod ratiſſimum
non admittit
quod. non
ſe ratiſſimum
nisi diſtinctionem
quod hinc
hinc habet
m, ex quod
ſe ratiſſimum

Genus non est genus
respectu differentiarum.

ris sunt predicabilia. ut n. g. aut respectu rationis
et irrationalis, quae sunt distinctae aures. ad quoniam quod
nempe est negativum. Praeterea quod genus
aut n. g. non predicatur quod de distinctis, sed de
vae generis est predicari quod, quod aut respectu dif-
ferentiarum non habet vera rationem generis. ma: potest aut
n. nec est pars definitio nec tota definitio distincta, quod non
predicatur quod. quoniam patet, potest aut. si quod
pars definitio, in claudere in conceptum est distincta haec
nec fieri, alias distincta non contraheret genus, quod
contrahens et contractum debent habere distinctos
conceptus, ita quod contrahens sit extra conceptum contra-
ctum; quod cum distincta contraheret genus, debet genus esse
extra conceptum contractum, quod genus non est pars definitio
distincta. Sed de hoc latius infra, sub
de distincta.

Genus potest de specie
in abstracto, potest
non proprie esse in.

Quoniam res ultimo, circa motum potest candidi
generis an genus potest in abstracto de specie
n. g. humanitas et animalitas, an vero tum in
concreto; ad hoc est breviter genus in abstracto
bene potest predicari de specie in abstracto, humanitas
non accipitur forma se potest. in potest. de hinc,
manitate bene potest predicari id quod de specie illius,
sed aures et de specie humanitatis quod bene potest
illa predicari in abstracto. ma: non habet distinctum
datum. potest enim de specie humanitatis et potest
re hinc, sed id quod ex sua specie habet potest hinc hinc
habet et potest aut, quod aures et de specie hu-
manitatis. ma: quod stat. potest enim. haec potest
aut, quod id quod potest potest hinc, potest hinc et

ex una sp̄ia aut. q̄ sequa vero p̄tr. aūtitas
 p̄tr. q̄ dicitur aut; q̄o si humanitas sp̄ter
 q̄ dicitur aut, aūtitas erit de sp̄a humanitatis.
 P̄tr idem r̄o. Partes d̄ctis bene p̄nt d̄firi
 de d̄finito q̄ d̄cari. sed aūtitas ē pars d̄ctis
 humanitatis, q̄o bene p̄t de illa p̄d̄cari. p̄tr min.
 si n̄ velles d̄firi humanitatem s̄e deberes
 d̄firi. humanitas ē aūtitas et rationali-
 tas, eo modo quo h̄o in ḡesto, d̄finit q̄ sit aūt
 rate. q̄o mi. vera. Dixi my d̄m̄o ḡenḡe
 accipiā p̄m se q̄cise, q̄a in eo carne falce
 redderent q̄p̄ies. Sum̄ q̄. ḡenḡ n̄. y. aut p̄cise
 q̄to q̄ d̄cari h̄o p̄m q̄ d̄cari forma aūtis, h̄o
 viventi s̄m̄ilibis h̄o. et q̄ tales q̄p̄ies q̄p̄entals
 s̄e p̄tr. q̄a redderent h̄o s̄m̄ q̄ humanitas
 sp̄et forma aūtis q̄cise, q̄ certe falce ē.
 cum humanitas sit forma, aut est aliqd̄ am-
 pl̄ ad h̄uc. P̄tr r̄o. Nulla pars q̄ n̄m̄ simul sit
 totum p̄ote p̄t vero p̄d̄cari de toto, sed aut p̄cise
 se acceptum h̄o d̄cari partem, q̄o n̄o p̄t bene
 p̄d̄cari de toto vero.

Prævisi qd?

Dubium Quintum
 Vtrum Definitiones à
 Porphyrio traditæ sint
 bonæ speciei scilicet?

Fres

Tres species definitas tradidit nobis Porphyrius.
 1^a. Species est quae sub assignato genere ponitur.
 2^a. Species est de qua genus in quo predicatur.
 3^a. Species est de pluribus numeris differentibus in quo predicatur.

Et recte Porphyrius nam species tribus istis definitis
 ad arandum censuit: includit species tres habitus,
 nes inata triplicem considerationem qua de ea potest
 re proponi. 1° Namque considerat species quatenus
 quid inferri in recta linea per camentali, ob hoc
 competit ei 1^a definitio ut patet. 2°. Considerant
 species quatenus in genere officii sicut de quo genus pre-
 cetur in q^o. ob hoc competit ei 2^a definitio. 3°. Potest
 considerari in ista in genera respectu, et sub se
 continet, et sicut hunc respectu competit ei 3^a definitio.
 De duabus primis definitis et aliquibus discutiam,
 num se sunt duas definitas, an vero unica sit. Nos
 cum Alberto magno et aliis dicimus esse duas,
 cuius ratio haec est: quia istae definitio duas fructus
 et non unam habitudinem explicat, 1° non
 unica definitio sed sunt duas. 2° sequitur patet, et
 similitudo n. definitio de sumenda est et sicut ista ratio
 definiti. aut patet. 1^a habitus est fructus inferioris
 ad superius. 2^a fructus est habitus inferioris in ordine ad
 fructus predicabile, sed haec sunt duae habitudines,
 ut patet fructus loquendo, 1° autem non. Habent
 in ista habitudines duas, talem ordinem inter se
 ut 1^a sit quasi causa 2^a, ut bene notat Coletanus
 vides n. genus fructus patet de specie in q^o. quia species illi
 subest in recta linea per camentali, hunc rationem
 suo

quo suppon. et ideo sic ordinata sunt ista species,
ut jam declarata habentur. per am. 2a. Et
sunt haec duo species qd specii subiacibilis nam pthomo
declamant, clanculoq. verbis sic tradi.

Species subiacibilis e partikulare aptum pte
subesse alicui generi in quid. Et hoc e
qtho defio species subiacibilis corespondens prima
Porphyriana, in qua geny e, h, partikulare,
in quo queniit spes cum aliis aliq. subiacibilibz
religru parva sunt dista. Per illas n. inq. 1.
nis differt ab in diti duo q qdem subest generi
in qd, sed non pte, ut supra dictum e. Differt 2.
et a subiacibili dista q non respicit geny, sed
distam. et respicit suu suuq. non in y, sed in
quale qd: et per hoc geny differt spes subiaciti, 3.
his a subiacibilibz alicui qd i cabitur q non sub,
in unq. in qd, sed tm in quale acci dentale, ut et
supra dictum e. Diximo et in defio alicui qe, 7.
nen, qd ad raem spes subiacibilis satis e q alicui
generi pte subit, licet non si: unde hoc e neve
spes subiacibilis, qd alicui generi aiti se. pte subit
in qd; li ad subita aut nimenti non pte subremote
subit.

Descriptiva spes subiacibilis defio
hac e. spes subiacibilis e, q pte apta e nata
subiaci generi in qd. Et haec respondet 2a. par,
phyriana. quod sit descriptiva patet, qd patet
7 subiacibilitatem. Saq. qe ppetitas qd am. spei
sunt n. ex eo, q ho n. q. apte ut ut in plunly
numero differenti ly, onq. ppetitas qd am. q. sub,
cabilis de multis, eodem modo distinctis, ita ex eo
q subit generi in qd, onq. qd am. ppetitas, q. de
subiacibilitas, raem unq. pte spe. fctm in pte de
quo geny cui subest pte cep.

Gencl:

Defio speciei
subiacibilis qtho.

Explicit defio.

Proxieme.

In quid.

In qd.

Alicui generi.

Defio speciei subiacibilis de
scriptiva.

Conclusio Prima.

Duae mores defies spēs à Porphyrio traditæ bonæ sunt, optimæ, explicant nam spēs subiacibilis.

Hæc sententia unanimitè subscribitur, et non aliter potest eam bonitas, nisi ex legibus bonæ defies. da, rigg, ostabit ex arq̄tate soluta q̄ inq̄tate ad p̄tici solent.

Conclusio Secunda.

Tertia defio spēs et bona e, sed descriptiva. P̄tici sententia. Defio descriptiva e illa q̄ dat p̄prietatem, sed hæc e ei modi. q̄o. min. p̄tici. dat q̄ p̄tici subiacibilitatem de pluribus numeris distinctis sed q̄ subiacibilitas e p̄tici. Has unitas. q̄o. dat q̄ p̄prietatem. et q̄o. bona e inq̄tate. Etane p̄prietatem putat manare Coietans ex spēs subiacibilis ut sic. sed non recte, neq̄ p̄tici q̄o. ex eo q̄o. quia nãa sibi spēs subiacibilis, q̄ illa et iam sita. ta ut p̄prietate ei et adhibere nune q̄o. subiacibilitati. q̄o. p̄tici q̄o. Coietans. Prædicabilitas de pluribus numeris non sequitur arbitrium spendi in pluribus numeris, sed spēs subiacibilis ut sic, non hñt arbitrium spendi in pluribus, q̄o. q̄o. subiacibilitas non p̄tici. sed spēs subiacibilem ut sic. ma. patet ex dictis de unitate supra. p̄tici min. spēs subiacibilis nãa non e p̄tici nãa, q̄o. q̄o. unitas talis non hñt arbitrium nune spendi in pluribus. q̄o. q̄o. patet. p̄tici aut. spēs subiacibilis ut sic non resp̄tici inferiora, q̄o. ut sic non e unitas. q̄o. q̄o. patet. q̄o. q̄o. respectu sed arbitrium nune ad inferiora in q̄o. p̄tici. q̄o.

Conclusio
Duae spēs defies
bonæ sunt
optimæ
explicant
nam spēs
subiacibilis.

esse constituitur nam fuerit unitis, ut supra dictu.
 Quod vero spes subiectibilis sit apta ad recipiendam
 hanc proprietatem, patet. ut spes subiectibilis ponat
 sub genere positione fuerit debet esse sine con-
 ditionibus materialibus, quia proprie sita rationem suam
 lem per se. igitur cum apta a subiecto nata ut acci-
 dente autem unitis cognoscentes et congruunt
 illa ad inferiora, tribuatur ei hanc proprietatem,
 predicabilitatem scilicet de pluribus numeris, licet immedia-
 te. consequenter patet quia natura abstracta a conditionibus contra,
 hentibus illam nihil videtur habere quod illam impediat ad recipiendam talem proprie-
 tatem cum ut sic sit unitis obiecti et diuine, sine inter-
 ni esse metaphisico. aucta certum, quia spes quod
 subiecti eius generis immediate, non subiecti eius sita
 eorum ut omnes in suis duabus, quia subiecti eius sita
 quod ab illis est abstracta. Diximus in supra quod sequa
 licet non immediate, quia ut alicui tribuatur proprie-
 tas debet illi proprie sita a quatuor proprietatem suam
 et appropriari. igitur licet proprie sita subiecti subiecti
 non reduplicando, sed specificando, hoc est, illi
 natura subiecti eius tribuere predicabilitatem de pluribus
 numero distinctis, hoc tamen non proprie sita immediate
 sed proprie debet illi tribui sita huius sita quod predicabilis
 his ad quod proprie sita illa proprietatem ut proprie sita.
 et hanc sita quod ut sequens conuicta indicat.

Conclusio Tertia
 Estis species definita quod ut constituitur quod di-
 cibile hanc. et. 4. species unitis proprie sita
 ciens, plura tamen numero distincta in
 quid.
 Definit

Definitio
 Estis
 species.

Definitio descriptiva
tina Sp̄i.

Descriptiva vero huc est. Sp̄es est q̄ de pluribus
numero distinctis in q̄d predicatur.
Explicatio hanc definitum petenda ex figurativis.
Solum est advertendum nos in sp̄e simplicem re,
spectum admittere et desiderare, et ad quem
unq̄ illam aliquam seq̄ proprietatem. Inq̄is
m̄d n. sp̄es respicit gen̄m inq̄m suam figurat
respectu om̄i proprietatis q̄ vocat̄ sub̄iabilitatis, et
hunc respectu unum suam proprietate descriptivam
pop̄i. Duabus primis definitis, explicatio supra
illud respectu quem sp̄es h̄t̄ in ordine ad
individua h̄m, que illa respicit inq̄m suam
inferiora, in q̄b̄ pot̄ esse, per que respectu
q̄d̄i calitas de quo in p̄senti: et huc p̄s̄o resp̄s
tu om̄i illa proprietate, q̄d̄i calitas sc̄i de pluribus
numero in p̄senti, in q̄d̄. quod in n. ex ea q̄d̄
q̄d̄ habet aptitudinem inq̄m in multis h̄m
q̄d̄ pot̄ q̄d̄i calitatis de multis ita et ex eo q̄d̄ aliquam
nō habeat aptitudinem inq̄m in pluribus
num̄: dist̄. sc̄i q̄d̄i calitatis de pluribus non
sed sp̄es est tale q̄d̄ aptitudinem inq̄m in pluribus non
diversis. q̄d̄ sc̄i q̄d̄i calitatis de pluribus
eodem modo distinctis.

Hæc ergo duæ ultimæ definitioes explicant nām
sp̄i q̄d̄ existit inq̄m q̄d̄i calitatis. et solum
quæriunt sp̄es inq̄m non subalternis.
Duæ vero primæ à Porphyrio assignatæ non
exactly explicant nām sp̄i q̄d̄i calitatis, sed conve-
niunt ut sp̄es tam subalternis q̄m a inq̄m

spes infima qd?

spes subalterna q?

gens subalterna num qd?

ut inveniendi clare patebit. spes Infima, vel
 speculatio prima ut alii loquuntur & illa qd facta
 e spes et non gens. Vel q idem e, q subse non
 hnt alias spes. ut ho n. g. e spes atoma, sine
 speculati prima, qo hnt e spes et non gens, neq
 n. hnt sub se alias spes de qd plicat, facta in
 vidua. Spes subalterna dicitur illa, qd ita e spes ut
 sit et gens. Vel q hnt alias spes sub se de qd plicat
 edur. ut aut. &c. Et his speciebus subalternis hnt
 quoniam defies spes subalternas, non in quoniam
 ut illis defies sine ultimis secundis qd dicitur.
 Genus subalternum e illud quod subalterna
 dicitur, ut aut, corpus, vivens. Genus Genera,
 hnt in illud supra quod nullum aliud genus
 ponitur, ut subita. Et talia genera genera
 prima numerant a pluribus de eadem de
 quibus sunt decem Prædicta canonicata de
 qd in sequentibus.

Ex dictis colliges qd Nomen spes spe reg
 nou, qd plura ut plura significant. In eo si: illis
 respectu explicator, qd eio dicitur sunt et qdem est
 ut cetera pband pnt. Speciem si: subalternam ut
 estis dicitur qd dicitur qd et nos pband qd.
 Spes subalternam quia talis non e estis et dicitur
 talis: spes vero qd dicitur qd estis et dicitur
 qd spes subalternam dicitur qd dicitur qd dicitur
 se estis. psequa patet. dicitur dicitur n. estis non
 fundit ex dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur
 spes qd dicitur dicitur respectu non superioris ad inf
 riora, ni qd pnt spe, et de qd dicitur qd dicitur
 tu estis dicitur qd dicitur: spes vero subalternam ut sic
 hnt dicitur respectu ad suum superius in quo non in
 clu

dicitur sua unitis. go autem nemo. Pto idem dicitur.
 Relativa dicitur fuiti opter genus dixerunt
 term: fuiti. sed spes fuiti unitis dicitur colli-
 nis hnt dicitur dicitur term: fuiti. go dicitur dicitur
 opter inter se. mai. gstatit ex maia de relat.
 nim. pto. spes dicitur unitis respicit individua, hnt
 sua inferiora, afferens totam illam speciem, spes
 vero fuiti unitis respicit genus ut hnt fuiti
 hnt partem sui met apthi eam. sed hnt fuiti
 dicitur dicitur fuiti. fuiti si: dicitur dicitur
 dicitur et tota dicitur. go spes fuiti unitis dicitur
 unitis respicitur dicitur dicitur dicitur go
 dicitur dicitur dicitur.

Colliges 20. Genus non respicitur speciem ut
 dicitur unitis aut unitem fuiti. et pto hnt rae.
 Genus respicit speciem hnt hnt inferiori go respicit
 ut illam sub ea rae qua dicitur inferiori et tunc
 ultra. sed spes non dicitur inferiori generis ut dicitur
 unitis go genus non respicit illam ut dicitur
 dicitur. pto nim. spes ut dicitur unitis a go fuiti ut dicitur
 dicitur, go ut dicitur unitis non dicitur inferiori. gstatit rae
 go inferiori et fuiti respicitur inter se respicitur
 dem. pto aut. spes ut dicitur unitis hnt inferiori
 dicitur. go ut pto a go fuiti ut illa. gstatit
 pto. Nichil hnt inferiori nisi fuiti fuiti, sed spes
 ut dicitur unitis hnt inferiori, alias non dicitur
 unitis aut unitis. go ut pto a go fuiti. Confir-
 mat hnt rae. Genus respicit speciem hnt hnt
 correlativum, sed correlativum generis a spes ut
 fuiti unitis. go genus respicit speciem ut fuiti
 unitis. mai et gstatit pto nim. Prati-
 cabile

cabile et subii cabile referunt ad se invicem
 sed genus respectu speciei est cabile. qd spes est
 respectu a ad genus et subii cabile, qd ad se
 longinqua fructus rationis cabilis.

Tri eris 70. Prima Defio Porphyrij qd venit
 alteri a definito. qd non e bona sequa patet. pter ans.
 quoniam in indiviso. qd. pter item ans. Petrus in dicit,
 dicit, sed petrus ponit sub genere ante se. qd ans nempe.
 si respondet eas de se non intelligi de quocumq; positio-
 ne, sed de immediata, quomodo non ponit sub gene-
 re in indiviso, qd inter rationem et genus et indivi-
 dum mediat spes. impugnabens hoc modo. In dicit
 dum generis ponit immediate sub genere, arguendo nulla.
 ans pter hoc aut, hoc facta sunt in indiviso generica
 sed de hoc nulla mediantia spe sunt sub cetero et
 sub facta. qd in indiviso immediate ponunt sub
 genere. omnis variis solutio qd ab aliis adduci
 solent. Solutio inter arguendum data, qd
 bonam nullam partem impugnatur si de indi-
 viduo specifico intelligatur, illud n. nunquam in
 dicit sub genere ponit, qd in indiviso dum generis
 immediate videtur ponit sub genere utiq; aliud ad,
 dicitur ut arguatur plene soluat. qd quo sciendum
 aliter speciem, aliter in indiviso quomodo sub
 genere ponit. spes ponit sub genere positione
 facta, in indiviso tua positione manet. hoc s.
 spes ita ponit sub genere, ut id, rone eius ponitur
 omni ab ipso genere. qd dista quam aliter spes
 supra genus ex ipso genere origine trahit illamq;
 genus in potentia continet. at vero in indivisum
 non

R.

non penit, haec malis sub genere, ita ut illi, cuius
 rōe penit, omnes ex ipso genere, sed omnes ex con-
 ditionibus materialibus, q̄ non ex ipsa essentia generis
 originem trahunt sed illi accidunt, et plane ab
 extrinseco proveniunt. Jam q̄ ad impugnationem
 dices individuum generi esse immediate q̄dem peni
 sub genere, positione tamen malis non facti, et
 hanc positionem malis in rigore loquendo non esse
 immediatam, q̄ individuum non immediate partici-
 pat naturam generis, sed per mediantem aliquam spe-
 et ex hac solutio potest solui argutu q̄ fieri solet q̄tra
 id q̄ precedenti subis stabuimus, termi: scilicet materia
 tum generis esse spiritum, et non in divinitate. sermo
 n. n. de termino facti immediate, q̄ factus terminus
 nat genis et factus sub illo penit, non de termino
 mali qualis est in divinitate generi esse, q̄ q̄dem
 nos ad nullum non tamen distinctionem in specifico sol-
 ut idem interpretans q̄ specificum esse sub alio tamen gen-
 tu.

Obiicies 70. Contra rāam Periphryj estim
 factum n. ex illa Petrum esse spiritum, sed hoc non
 admitteretur q̄ nec id ex quo sequitur. pro sequen-
 specie de qua petro genis n. q̄, sed genis n. g. atq̄
 petro de petro n. q̄, q̄ petro ont spes.

R. Inval genis petro de petro n. q̄ malis ate,
 non vero immediate: et haec malis intelligenda
 defectu de predicatōe n. q̄ immediate q̄ certe solo
 spei competit et non indivi duo, q̄ si vicisitem
 nem esse hoc de indivi duo specificos, non a. de
 generes, q̄ de illo petro genis n. q̄ immediate.
 R. Etiam nem esse sub hoc sol. tamen immediate
 matter

matris, non vero fructus, ut supra dictum; pro n. aut immunda,
 te de hoc auti, sed tunc immediatissime mater et non
 fructus. non volumus dicere ut dicitur non fit
 fructus n. dicitur generis de individuis, q. nō
 tollit q. dicitur fructum illius ut supra habitum ē.
 sed immediate illa non ē fructus. hoc ē, q. aut
 si immediate respiciat hoc individuum non
 tollit fructum sed explicat, sed tunc mater
 et conditio n. si mater q. nōn ad sunt
 singularem et individuum.

Obiicitur 20. Contra 3am Dionysij de
 fructu. Illa dicitur quod generi, q. nō ē
 bona. q. supra patet. pro aut. geny n. q. aut pro
 de differentibus numeris, sed hoc ē dicitur spei
 q. illa quod generi. min. ē certa. pro mai.
 supra late probavimus geny q. dicitur de individuis
 eisdem spei. sed illa tunc numero different. q.
 mai. vera.

Obiicitur 21. Quod omne ad probam distingues mai.
 geny pro de pluribus numero eo modo quod
 vero mai. diverso modo quod mai. et dicitur
 ista quod in hoc q. geny q. dicitur de
 de petro et amando, q. solo numero dicitur,
 quod, sed tunc ut pars etia dicitur nata,
 pro vero ut tota etia in xto dicitur.

Obiicitur 22. Cum Caribano. geny q. dicitur de
 de pluribus numero dicitur, sed non tunc, q. et
 dicitur de pluribus spei dicitur, q. certa spei
 non competit. illa n. tunc pro de pluribus nu.
 mero dicitur, ita ut, si tunc, cadat q. si pro,
 non

non sup li numero, qd et gony pter qd tm
 numero differunt, ut de petro et paulo. &c.
 Obi ctes qd. Sol, luna, mundus, et angeli
 sunt spēs. et tu non sunt predicabiles de pluribus
 numero differentibus qd de spēs nulla e mai.
 et certa pter min. qd non dant talia in eorū
 natā q numero distinguant. qd. p.

Ad. Concelebratio mai: et reges min. Ad pōm
 pter cum distri chone non dant talia extra
 existentia, qd e mai. saltem pter talia neg
 ans. et tunc negatis psequam. Oppones nē
 hoc qdem spēs quod 3a prima in argto em,
 querata, saltem tu de natō angeli cis, q
 crete sunt spēs. et tu sub illis pter s. the.
 man et sig distri non pnt spēs gnari plura
 indistincta numero tm distri. qd solutio
 la. Hoc argto pter dubium Seyner.

Dubium Sextum
 Vtrum Definitio Speciei
 predicabilis conveniat natū
 turis Angelicis?

Hoc

Hoc dubium movetur ab authoribus per sententiam d. Thomae quia tradit 10 parte q. 5a arti. 2. et alibi ubi ait eos Angelos inferre spe, ita ut nulla natura Angelica habeat nec tres sint substantie plura in suis, una numero sua distincta. Quam sententiam sequuntur et defendunt eos etiam Disputi. Fundamenta huius coetus assignat hoc; quia propriam numerice multiplicata et distinctio est una quantitate motu affecta et quia Angelis esse nulla potest, sed ut nulla sit et individuum multi trahi. Quia fundamentum multis modis evestere conantur et sunt extra scholam d. Thomae. sed quoniam eorum arguta reformant; et dare solent, Caribani in prima parte loco citato. et alii inter q. d. Th. Et notis hic quidem arguerent et ostendere sub quavis Angelorum spe non esse plura individua numero distincta id est aliter et instituti, sed solum, an supposita d. Th. una sententia quoniam notis Angelicis deus spei predicabilis supra relata et explicata.

Pro huius dubii solutio sententia 10. Duplici spe Vnde. Alia Vnde et solum rem et rationem. Alia Vnde solum rationem suam. Vnde solum rem et rationem et illud q. potest fundari, mentis unitatis in re et in intellectu. In re et deum q. actu reperit in multis individuis, in intellectu a. q. subiecti ubi sunt conditionibus in individuantibus ut natura humana v.g. a unitis solum rem et rationem, q. in re reperit in multis; ut in Petro, Paulo, et raris, et ceteris et aliis. et alii et in istis alii q. d. in suis, duantibus. Vnde vero solum rationem suam et illud q. licet in re non reperatur in pluribus, sed in uno tantum, ubi est in intellectu

Q.
An naris Ange-
licis quoniam
deus spei fides?

Natio.

Vnde duplex.

Vnde solum rem
et rationem q. d.?

Vnde solum
rationem suam q. d.?

Sextum
nitio Spei
inveniat
elicis?

de respectu Beatorum, et animam separatam
 non Angelicam non sunt si calites aut unites,
 quia ab ipsis cognoscuntur ut in se sunt et p[ro]p[ri]a
 tunc sp[irit]u. Nec t[ame]n ob hoc falsitatis argu-
 untur, et in se non licet q[ui] hoc statu non Ange-
 licas aliter ac in se sunt cognoscant quia veritas
 et falsitas sunt t[ame]n a in mente componen-
 tes, sed in se deinde, affirmante si unum de alio,
 aut negante unum de alio. Ideo vero natura
 Angelica obiecti est in se non alio, diffra nihil
 virtuali obiecti t[ame]n in simplici exist[en]tia
 q[ui]e prima mensura exist[en]tia, in qua nec
 veritas, nec falsitas est, ut supra diximus.
 In se ergo non cum hoc modo cognoscit naturam
 Angelicam non asserit aut statuit illam
 esse a parte rei separatam a quibus in se,
 Inanibus, hoc n[on] falsum est. Sed t[ame]n exist[en]tia
 dicit naturam specificam, non apprehensa aut
 cognita diffra in se Inanibus, sicut et, q[ui]o in se
 non q[ui]o in se naturam humanam ab se quibus in
 Inanibus, non indicat aut dicit illam
 esse quod in se Inanibus separatam a parte rei
 sed t[ame]n considerat illam naturam non considerat
 Inanibus Inanibus, q[ui]o in se non optime potest ob
 Inanibus virtutem qua valet, quibus Inanibus
 Inanibus, et separata coadunare.

Sciendum q[uo]d Disputes de Thema in ex-
 plicanda sig[na] sententia ex Inanibus. Quibus x.
 existimant naturaliter q[uo]d deum in parte esse dari
 plures Angelos habet naturam naturam specificam t[ame]n

num

Nota 3a.
 Disputes inter
 Thomistas de
 hac sententia.

numeros distinctos, non vero simpliciter
 quia autem dicitur deum suam potentiam absolute
 bene posse producere plures Angelos solo numero
 distinctos. Quorum autem sententiam non
 vellet, proinde distincti facile satis faceret
 videndo, non Angelicus esse vere unitus et
 predicabilis de pluribus numero distinctis. quia
 licet actu talia inferiora non existant et
 quibus predicatur, sunt tamen esse plura individua
 per potentiam dei absolute quod ad naturam
 unitis et per predicabilis ostenduntur satis.
 Alii a Thomista est pro sententia implicare
 contradictionem quod dicitur plures Angelos sub una
 natura specifica solo numero distincti. et quod
 sunt illos id ipsum fieri negat et per potentiam dei
 absolute. Quae sententia tenet et, subditis
 hinc, tu et distinctum non declinanda. Quare
 supposita haec ratio sententia fit

Conclusio Prima.

Definitio speciei predicabilis generat natus Ange-
 licis quod ut a nobis exprimitur, sunt tales non a
 nobis cognita diei unitis.

Haec tenet et eas inter Thomistas. proinde
 Natura Angelica quod ut alii ut nro unitis ad
 naturam naturae unitis et una et apta ut sit in plu-
 ribus numero distinctis. quod generat ei definitio speciei
 predicabilis, et per diei unitis sunt natura. exequitur
 patet, quia nihil amplius petitur ad naturam speciei predicabilis
 unitis et unitis. proinde autem. natura Angelica cognita
 ut

utrum a nro matre p hoc statu absq singulari
 nitate et qdity determinavit ab singulari,
 n' q autibz illa i' sol nam absq singulari,
 late cognita et sic dicta nitate una et
 apta ut sit in pluribz num: distinctis. In
 nam Angelica q ut nro matre p'bitur
 ad nro n' na copone a una Ang'la ut
 sit in pluribz. ma: nro jo. ex nam nro
 nro, q p hoc statu nro d'icte cognovit sin
 gulari, sed q'ipit rei nam abstrahendo
 ab eis singularitate. Unde q'it mult q'it
 per nam Gabrielis aut alterius Angeli,
 eo modo q'ipit q'it q'ipit res matris ab
 strahendo sic a singulari. P'v r'o. eadem
 mai. singularitas nro de q'ceptu est
 na Gabrielis aut alterius Angeli. q' bene
 ut q'ipit sine illa, q'cepta p'atet, q' q' d'it
 nro de q'na aliter bene ut sine illo q'ipit.
 ante certum: sola n. nam divina ha' s'it
 nro ut q' d'it q' d'it nro singularis ita q'
 de q'ceptu est nro s'it na sit singulari,
 tas. p'v min. nro nro nam Angelica h'it
 nro cognita caret multiplicitate q'it
 una. Deinde e' indifferens. q' in illo esse
 obiectivo nihil h'it nro nro nro esse in
 pluribz. q' e' apta ut sit in pluribz; et q' e'
 nam Angelica q'cepta absq singularitate nro
 e' determinata ad alij nro nro. q' e' nro
 determinata et indifferens ad plura nro nro
 et illo modo q'ipit; et q'cepta e' una et apta
 ut

ut sit in pluribus.

Petr. Condo 20. Nāa Michaelis et unigenit
alterius Angeli componit ex genere et diffra ultra
ma, qd genuit et diffra spēs pōtēcabilis. and suppa
nā ut certum gregua petr. nulla nāa qd unitis nō
ē pōt componi ex genere et diffra, qd petr. compo
hō ex genere et diffra e composito d'nomi qd cap
hūm unitis, qd id qd unitis non ē neqz compo
ex genere et diffra. sed Angelica nāa nūy. Michā
his componit ex genere et diffra. qd pōt d'nomi
nāi unitis et spēs pōtēcabilis.

Petr. 30. Condo. Individuum nūy. Michaelis pōt
hūm in pōtūto pōtūta, qd pōtūqz nōl hūm geny
aut spēs aut individuum, qd qd nō ē in pōtūto dē
quo pōtū med omē et nō illo. et tunc ultra, sed nō
ē in pōtūto pōtūta hūm geny, qd nōtō individui
dūm Michāelis nō sunt pōtūta spēs angelica.
pōtē in pōtūto pōtūta hūm in individuum pōtū
pōtē aut spēs, quōd uny, nō dī cab, habet
intentiō. si nō ut spēs qd componit et dēpō
spēs et unitis: si nō ut individuum pōtūta
cum individuum mediāte qd finēat sub aliqua
spēs, qd diffra individui mediāte limitat
spēs, tunc individuum Michāelis et Michaelis
mediāte sub nāa Michāelis hūm sub spēs
cum nō pōt alia nāa assignari qd pōt spēs
mediāte hūm individui, sed spēs qd genuit
nō pōt pōtūta et unitis et qd dī cabilis et pōt
nūy. qd nāa angelica et unitis et pōtēcabilis de
pōtūty.

Olivius

Obiicit qd. Vt aliqua nra sit unitas et
 spes qd. calitis, debet esse apta ut sit in plurib.
 sed nra nra. Michaelis nra est apta ut sit in plus,
 nra. qd. non potest denominari unitas et spes
 per calitis. pto nra. illa plura non pnt esse ut
 supponit in sententia D. Thomae. qd. nra est apta
 ad operata in illis; frustra n. spes illa aptata,
 d.

R. Concedo nra: et nego nra. rā nra. supra
 habetur e nra Michaelis aut aliter ange,
 si ex malo operata in nra esse aptata et in idē
 ferentem ad operata in plurib. Ad nra nra,
 nra dices. qd. nra nra et d. p. nra nra nra.
 qd. nra est apta aptitudine unitas pto nra
 et nra nra nra nra. Aptitudine unitas
 pto nra nra. nego nra nra. et hoc arguatur
 nra nra nra angelicas nra esse unitas pto
 nra et nra nra nra libenter qd. nra; non nra
 pto nra esse unitas pto nra, ex eo qd. non
 pnt dari plura unitas nra, nra nra sit et
 de qd. pto. hoc nra. non pnt, nec nra nra nra,
 calitis d. nra nra nra nra nra nra nra nra
 plura unitas nra: per ides, qd. nra nra nra nra
 nominat spes pto nra nra nra nra nra nra
 ex hoc qd. obiicit nra nra nra et nra nra
 spes denominat abstrahit ab uno et plurib. nra
 nra nra et nra nra nra nra nra nra nra nra
 qd. nra nra nra ad modum nra nra nra nra
 nra nra nra nra nra nra nra nra nra nra
 nra. denominari nra nra nra nra nra nra
 nra

rei facti se primum receptum qd tollit in fin.
 gulariter sed factum qd tollit in inter; ita
 qd primum fundi ornamenta factis denominatis
 non res absoluta nec ut in singulariter
 sed ut obiecta inter nro. et qd haec quae
 in natura sunt celestia sunt angelica illo
 nihil qd habet eas spes denominari angelica,
 velis qd de pluribus stantibus; sunt et nil
 philat eas inter nro offerre. Nam qd existit
 ad speciem qd actu aut appetitum sic plurificatio
 nota illa sit in pluribus. ita qd sunt qd pluribus
 individua, itaqd sunt in rem non finit
 vel successivum, sed sunt qd ut in inter
 pluribus respiciat; de qd ut sic per caliditate inter
 hanc appetitum logica. qd appetitum logica
 nil aliud qd quam in natura esse cognita
 ad unum et pluribus. Et haec appetitum negatione
 explicita causa. ita ut sensus sit. spes qd caliditate
 hoc de pluribus. hoc qd. spes ut sic non magis de
 uno quam de pluribus tollit ut dicitur. ut de
 hoc inferiori; qd a qualiter abstractum ab uno
 et individuis esse obiectum. haec Caritany
 et aucte.

Obiicies. 20. Sequere ex dictis Deum
 esse speciem et unitum. atq. hoc absurdum.
 qd et id ex quo sequitur. pro sequenda. illos angelos
 factum dicta a spes et unitis qd existit ad modum
 naturae corporeae et sine qd dicitur individui unitis by
 sed et dicitur existit ad modum naturae corporeae et sine
 con

concreta materialia sunt in se, inquantitate, quod
 unitis et speciebus predicabilibus.

R. Negatio suppletur, ad p. bonum &c.
 concedendo mai. et negando min. Deum n. licet q. c. in
 a. velis q. hoc statim ad modum non corpore a non
 tu pt. q. ipsi sunt singularitate, q. singularitas
 de q. non non sunt nec, et ideo non pt. deno-
 minari unitis aut speciebus predicabilibus; ad na
 angelica cum non sit species singularis
 bene poterit sine singularitate generari et esse,
 quatenus species de nominari; licet alij q. c.
 vult non nisi non esse unitem et speciem
 predicabilem ex illo modo esse in genere
 huius in unitis sed non placet. q. licet
 quod non dicitur ut sic non explicet
 singularitatem, tu ille quod est propter dicitur
 singularitatem - q. non nisi non non pt. de,
 nominari unitis aut speciebus pro hoc q. c. non.
 non q. talis debet dici saltem ut obicit unitis
 non debet propter dicitur singularitatem
 sed non dicitur et ut obicit q. non dicitur
 dicitur propter singularitatem. q. non pt. et
 ut sic denominari unitis aut speciebus.
 Contra jam solvitur in statibus hoc modo. q.
 nec et non angelica poterit dici speciebus predicabilibus
 talis propter quod: non angelica e. et propter
 singularis in sententia s. t. hinc q. non pt.
 denominari unitis aut speciebus. q. c. non mater
 propter o. non angelica requiritur multiplicatio
 in se

indivisi duntaxat. quod est per singulares. per
 genera. vel per totum est per singulares quod
 regnum est duntaxat in plura individua. quod
 non angelice regnum multipli cat in plura
 individua vel singularia est per singu-
 laris.

Ad Negotio secundum. ad quod dicitur nega-
 tis aut. nisi aut autis quod dicitur, negatis aut.
 non n. ideo per se per se unitis est per singulares
 quod factum rem et plurimum et in comunicabilis
 factum et quod et in comunicabilis factum rem, cum
 n. sit quod dicitur indivisi duntaxat in suo conceptu
 dicitur est per dicitur et rem et singularis
 factum et quod dicitur non est dicitur in dicitur ad me
 duntaxat non est. et non. specifica angeli
 factum rem quod dicitur et plurimum et in comuni-
 cabilis non vero factum rem, quod cum non
 angelica non involvat ubi indivisi duntaxat in
 suo conceptu est, factum rem factum per est
 per dicitur dicitur factum talia factum, non obiecta
 singularitate et si est est et per factum,
 factum factum rem.

Obiicit 30. Natura angelica et ultra
 indivisi non respicit plura individua. et non
 est unitis factum rem. per aut, alia n. in
 individua non sunt designari, nec n. sunt
 acta nec sunt postea, nec ficticia, quod de
 individuis si dicitur non potest non realis
 quod

quales e angelica.

R. Distinguo ans. non requirit substantia absolute existentia aut potentia quodans individua conditionata nego ans. voluimus dicere. q. nra angelica ex modo que dicitur est individua sit de pluribus individuis si essent plures nrae nec fringimus individua sed de illis nrae exalem quod dicimus nec potest esse illa substantia sine potentia sine existentia, sed si cum si parent plura individua de illis nrae angelica quod dicimus, est ex modo que dicitur ans individua.

Obi res 40. Contra ea quae dicta sunt ultimo in dubio supra per se: ut si substantiam non esse matrem. spes substantis ut talis e spes generis sub unitate est spes sub unitate generis est spes sub unitate. 40 spes substantis ut si e unitas?

R. Speciem substantem esse matrem unitatem hanc, illud quod sub unitate generis est unitas, non tu fructus hanc, quatenus talis est, ille n. generis substantis, sed non e substantis unitas cum q. in nra non est generis inferiora q. que respectu unitate est per se substantis ut supra dictum.

Obi res 50. Spes substantis ut talis potest de pluribus numero distinctis. 40 ut si, est substantis e unitas. ans potest, quia potest. nra spes substantis potest abstrahi ab unitate substantis, q. de unitate est generis. ut

ut si dicere, hoc est species futurus, hoc est species futus,
 quod est ratio speciei futurus tunc numero differunt. quod
 species futurus quatenus talis a unitis et generatis
 depl: num: distinctis. /.

R. Distinguentur autem potest depl: num: diff: ay
 eident aliter et denominative quod autem. est
 et quod dicitur, nego autem. et hoc arguitur tunc quod
 speciem futuriibilem accident aliter quod de
 minari unitem et quod dicitur, non tunc est
 ex quo non colligitur speciem futuriibilem et quod dicitur
 esse idem est.

Dubium Septimum Utrum Individuum sit recte à Porphyrio definitum?

Duplici deinde explicuit nobis Porphyrio nam in dicitur

Definitio dicitur
 Individui, Porph:

ita Definitio haec est. Individui dicitur de uno tunc
 potest.

ita Individui dicitur, cuius collectio proprietate eadem
 in aliis reperiri non potest.

Has

Has duas lecturas ideo tradidit Porphyrio, qd
 individuum ut scriptur accipi. In intentione, s.
 naturaliter; et sic a ysa nra realis individui p
 ut a parte rei. 2o accipit 2o intentione, 2.
 viter et sic a nra realis individui, accepta tu
 sicut aliq opre q ex cogite nri sicut accipit
 quatenus ista si qipimus vel in rae sicut, respes
 tu pntem supram vel in rae pnti de se ipso.
 sicut utramq ratur nos cum Porphyrio hnd
 agemus de individuis. Et in primis individui
 sicut in intentionaliter accepta cum sua
 desce qe 2o loco a Porphyrio tradita; ut
 intelligat, nota sunt proprietates q by unu indi
 viduum distinguit ab alio his 2. Abgentia.

Forma, figura, Locq, Tempq cum nra
 sanguis.
 Patria, sunt septem q non hnt unq
 d alter.

Forma figeat qualitate temperem. figura
 ra figeat spem seu colorem et totiq copis
 apperem. Locq, sicut nra qly alijs in locum
 editq. Tempq exprimit momentu vel
 horam in qua alijs a genitq. Nomen, ppr
 unu nra et d cognomen, quo alijs im pnt.
 Sanguis nraicat Parentu, et cognatione p sa
 piam. Patria figeat Regionem, aut civitatem
 in qua alijs a nra; istis proprietatib velut
 alijs notis seu Characterib unu individuum ab alio distet,
 quod ex eo patet, qm licet aliqua ex his
 sint

s. Individuum
 sicut scriptur.

sunt multis individuis eorum, ut sunt patria, longi-
 et nomen; eorum tamen simul non sunt pluribus individuis
 duobus, gemine. nam forma et figura ita sunt
 proprietates diversa, ut duo individua eorum simi-
 lia, multo magis eadem repiri nequeant, in
 quo relictis mirabilis est potentia, quod tota non
 potest in similia. Unde et Historici referunt
 de quibusdam eorum similibus intelligenda sunt
 haec modo, quod unus ad alterius forma multum accipe-
 rit, non vero quod eandem habuerint proprietates
 alias non duo, sed una fuerint individua.

Ad huius maiorem intelligentiam supponenda ex me-
 taphisica in quolibet singulari ex his quae existunt
 a parte rei sunt diversa specificata repiri et esse
 formam realem singularem seu individua, quae
 per se, in suo singulari esse existunt et in
 sua proprietate aliquid quod non est quod in nullo
 alio individuo repiri potest. ut in philosophia
 rate, quae est diversa specificata, quae quoniam differat
 bruta, diversa sunt repiri et diversa quodam singu-
 laribus et individua, quae quae sunt si singula ab
 alio individuo eiusdem speciei differat ut supra
 iam sumus a materia et ab illa possunt istae proprietates
 supra enumeratae.

Nota 20. ex Periphrasi Individuum tripliciter
 posse significari. primum termino singulari sine differentia
 et tunc est individuum certum, ut Socrates, Plato &c.
 20. significat individuum termino eorum unum ali-
 quod primum demonstrativo, et tunc individuum
 ex demonstratione. ut hic homo.

to fuytari et folet in dicitur qd aliquis circa
locum, ob id Individuum ex Hypothefi, ut
filiy Porphyrus, fupponit qd unum huius habeat
filiu corruentem. His praeclatis fit,

Conclusio Prima

Defio individi dui to intentionaliter
accepti to loco a Porphyrio tradita
bona e, fed defcriptiva tantum.
Hae con: pto autentate Porphyri, et eoi
pthonu gurgu, qd hanc defiem velut auctore
unanimitur recipiunt; qd vero defcriptiva fit
patet, qd dicit qd pndates qd ab ipfo indivi,
dum qd manant. Pcept a qd pter defm
hoc modo.

Individi dui e qd pstat ex natā fpe,
afica, et fingularitate unig qd pna.

Defio individi
huius pter.

Quia ra defio individi dui pmo intentionaliter
accepti videt huius comprehendere individi dui pntes,
fi nōe pntes huius intelligant illa 7. fupra relata;
individi dui n. pntes unig qd exiffat, multas
pntes colligit, qd in hōentium qd non pnt
in aliō individi dui repeniri. Individi dui vero
accidentia cum alteri in hōentibus nō collig
quod in fe multa, qd in aliō repeniri non pnt;
Nec verum fit, qd individi dui accidentis habeat
aliud pntem qd aliis individi dui non pnt ut
qde in hoc pto, hoc nōe defignare. Unde af
fignari folet alia defio defcriptiva individi dui
q

Definitio individui
descriptiva huius.

Et in individuo suo tam fortitudo quam auctoritas,
his competit.

Individuum dicitur et in se in se et in aliis,
suum a quolibet alio.

Quid sit descriptiva patet, quia vult quod negatum dicitur
unitatem scilicet quod a proprietate entis, et quod dicitur
ab aliis quod quasi ab essentia in se in se dicitur profertur.

Dices quod definitio Porphyrii non est bona quia non
competit ei individuum dicitur? Et dicitur quod quod
competit non est in individuo si non proprietate
intelligantur aliquid, non vero est in persona
declarata. ideo dicitur, si non proprietate
sunt illa septem. Et vides eundem Porphyrii
in definitione, Nota proprietate collectione

non esse intelligenda de proprietatibus unitatibus et certis, nam
ista ita in uno colliguntur ut in alio et regni sunt ut
u.g. esse coloratum, esse doctum, ita in uno, in aliis uno dicitur
refertur ut et in multis aliis, reperiri valeant
scilicet intelligenda de collectione proprietatibus singu-
larium ut huius albedinis, huius coloris, huius speciei
forma, et sanguinis, et ita in uno individuum dicitur
erato scilicet inveniuntur in aliis regni minime
possunt.

Explicata descriptiva huius primo intentionaliter
accepti, quare hinc scilicet ab Autoribus,
an debet aliqua ratio individui dicitur in dicitur,
dicitur communis.

Rat

Ratio quodlibet si in individua ita inter se differunt
 vult ut nulla ratio conveniant non videtur posse
 abstrahi aliqua rationem illis eorum in qua se
 sunt senta. 1o negat dari posse aliquam rationem
 pluribus individuis eorum. 2a sententia D. Thomae Cas-
 tani et aliorum id affirmantibus. 3a vera est, et per 1o.
 Ratio non potest abstrahere naturam eorum in qua plura
 inter se conveniunt; sed plura individua conveniunt
 in ratione individui sui. 4o potest ab illis abstrahi ratio eorum
 individui sui. mai: et signa patent. pro immo quilibet
 individuum est incommunicabile sed in cotitas ratione
 individui sui. 5o plura individua conveniunt in ratione
 individui sui. 6o potest abstrahi illa ratio ab illis, in qua
 conveniunt de quibus illis predicantur dicendo, petrus et miles
 individuum genitum et individuum sui. 7o pro 2o. supponendo
 individuum suum nomine accipi posse 8o sumitur negatione
 quatenus idem valet atque idem numero, seu in plura
 individuum. 9o accipitur positura in complete tu
 et infra tu individuali positura et determinat
 naturam specificam. 10o accipitur complete, quatenus
 est compositum ex natura specifica et infra indivi-
 duali. Individuum suum 11o quocumque modo sumatur
 significat unam rationem eorum. 12o namque modo
 significat unitatem numericam quae est eorum eorum
 unitatem numericam. 13o modo et dicitur ratio eorum
 nempe determinatam naturam specificam quae certe in
 eorum individualibus reperit. 14o modo importat naturam
 humanam singularem per quod et eorum individuum est
 eorum humanae per naturam: etiam in individuis natura
 humanae non solum conveniunt in natura, sed et in sin-
 gularitatibus. 15o ratio individui est eorum plura indivi-
 duis.

Indivisi

Individuum dicitur intentionaliter acceptum habet
in se duas intentiones scilicet seipsum et alium. Sed idem
in quantum consideratur ut est correlativum speciei et individui
illius. per quam considerationem recipit intentionem
subiunctivam; sicut supra de specie dictum est de specie
generis. Et haec intentio fundatur in specie et habet
speciem in individuo huiusmodi in inferiori. Quam inten-
tionem potest accipere in individuo, quod est considerandum
respectu sui ipsius ut est ad eum sibi ipsi; per hanc
in considerationem obtinet quamdam aptitudinem
logicalem speciei in se ipso per quam aptitudo
constituitur et applicabile de se ipso, et hinc est definitio Per-
phyrij supra primo loco adducta. pag. 518.

Obiicitur 10. Singularia non sunt definitiva,
sed individuum idem est quod singulare, ergo indivi-
duum non est definitivum. ma: et hinc est metaphisica,
et ibidem ait Sola species posse defini, et res in
fractulis dicitur.

R. 10. Individua sua quod dem non posse esse
definitiva defini, sunt tamen minus exacta: et cum
ratio individui sui sit eorum potentia utique bene definitiva
R. 20. Definitio Perphyrij non est absolute de
quod singularis est, sed quatenus est sub ratione intentione
applicabilis de uno tamen.

Obiicitur 20. Individuum potest de pluribus, ergo
definitio Perphyrij bona non est. quod patet potest
autem individuum potest de petro et paulo. ut potest de
individuo, paulo et individuo. ergo potest de pluribus.

R. Distinguenso autem. Individuum in actu proprio
nato

nato petre de pluribus, credo aut. individuum in
actu exercito, ergo aut. definitum a. in d. f. e.
a individuum in actu exercito, ut petro, vel
paulo q. de uno huius petri certitate. At individuum
in actu signato hoc e. ipsa ratio fructus individui
abstracta ab e. individuis non e. definitum
in dicta d. f. e. Porphyrij, q. ratio, ut dicta a. petro
de pluribus. Q. 20. Individuum est huius petri
de uno, acci dentaliter et denominatur de plu-
ribus; eo q. acci dat in individuo ut q. ratio abstracta
habet et postea petri est de pluribus. in se n. huius ratio
est unum et de uno huius est petri certabile. Ex quo et
solus alius arguitur q. per dicta fieri solet;
individuum e. est in certitate: ergo non pot. esse
certitate. Distinguitur q. sequens, non pot. esse
est, q. d. q. gregna: acci dentaliter per cognomen
noster negat. imo ipsa ratio in certitate
fit acci dentaliter certitas. Et deinde licet indi-
viduum in actu exercito sit est in certitate, in
actu huius signato e. certitate ut dictum e.

Obi cres 20. Definitio individui non quae
est individuum natio. Ergo non e. legitima.
gregna patet, petro aut. individuum natio petro
de pluribus. ergo non uno huius. petro aut. alius huius e.
individuum natio. sed hoc petro de petro, et paulo,
nam petro e. alius huius et paulo e. alius huius. ergo in indi-
viduum natio petro de pluribus.

Q. Definitio Porphyrij q. venire individuum de,
terminato huius, non natio. q. individuum natio
grum absolute legens non e. individuum, sed se-
cundum. Et de hoc individuum natio q. d. utrum sit
petro?

R. Bre

A. Breuiter non esse speciem; esse tamen quod est
 potest per. Species potest in quibus individuum naturam non
 potest in quibus; sed in unius modi. quod non est species, potest
 minus. si non quod est unius modi tamen ille bene est et alius
 hoc. hoc est alius tamen particularis. quod sit quod
 esse potest et. quod significat naturam humanam unius de,
 terminato modo essentia. sed hoc est quod esse plura,
 de singularibus. quod significat esse et esse quod sit
 competit pluribus.

Dubium Octauum.

Utrum Definitiones Dis- ferentiae à Porphyrio tra- ditae sint bonae?

Post conuersionem Generis et Speciei tractare
 incipit Porphyrius de Differentia, et magis procedenti in
 populo nonnullis in ordinatis. primum de Differentia tra-
 ctare de Differentia, quia de specie; quia Differentia primum est specie. sunt
 primum principia, aut pars sunt tota comparat
 non specie Differentia cum genere tamen pars metaphi-
 zica, ut supra dictum est. Verum argumentum non
 est Porphyrius, idem non mutatur ab illo a conuersione
 nendo primum Differentia, ut generis notitia completa
 finis

In qua generis correlativum immoderate e spes notia
non estis relativi perfecta et completa Junius
extrem: seu correlativus. quare legitime ex,
ensare ad factu, non e Subiu.

Antiqua u. definitio Porphyrio Distraam tra,
est dicitur distra in Coriem se. Progniam,
et Prognissimam, seu more ppriam: fimoily
explicat qd nois distra. si ens distraam nil ali
ind figare quam disparitatem aut dimer,
sitatem aliqua, eorum q in aliquo queni,
unt. qdo qo hanc disparitatem fit in rebz ut ue,
videntibz certis, str Distra Coris. et ita distra
coris loquendo q re substrata, nihil aliud se
qua acci dens q eorum separabile q q una res
habens illud, distert ab aliis, vel et a se ipsa
non habente. ut curare, sedere. petray n. cur,
rens distert inqri nris a paulo rex curricula
et a se ipso q seente. qdo a. fit hanc disparitas
in rebz a ppriis acci dentibz sunt or Distra
Prognia, et huc Distra e acci dens aliy in separa,
bile, rae uny res habens illud separata ab alia
non habente. ut ad unctas vel finitas na,
rium; lippitudo oculon; cicatrix in multu.
nigredo in cornu vel A-thiops, nam he habens
nasa ad unen rae illiy ad unctatis distert ab
hore non habente illa. et A-thiops distert ab
Europio p se sua fili ad unctatu et in separa,
vilem nigredinem. Tandem 3o distra figent
dimer sitatem aliqua q fit in rebz a ppriis et qdo
q substitutinis: et tunc or distra pprii firmasim
max

Distra triplex.

Etymologia
Differentia.

1. Distra Coris?

2. Distra Prognia.

3. Distra Prognissima.

Octavum
definitiones
Porphyrio
bonae

generis et Specie
distra q inqri quon
naty: p p m d d d
q q distra p m a
et p m p m p m
enere m m p m
Vom m m m
taty ad illa q
et generis m m

in se prima; et differa hoc modo accepta ut
 a aliud, quia prout metaphisica spēs, q̄ qua spēs
 distinguitur essentialiter à quibz unqz
 aliis spēs intra idem genz. ut sensibile, et
 speculabile. rāte resp. hōis. q̄ rāte n. differt
 hō à bruto y bruto sub intē. At differt q̄
 sensibile q̄ bruto sub in mente. ~~patet has~~

Idem has autem differentias, hoc discriminis in,
 ter cedat, quod dicitur priores solum faciunt
 rem dissimilem et alteram. 3a vero rem
 faciat plane aliam, seu potius aliud. Et ideo
 solent vocari differa specifica. priores vero ob
 nobilitatem vocari solent tunc simpliciter
 differa.

Et acta hac dicitur differa uni et aliis ab his
 in unum quos alibi explicabimus 5. a. q̄
 differa differa.

1a Differa e qua spēs excedit genz. 2a Differa
 e q̄ potest de pluribz spēs differentibz in unum
 3a differa e q̄ dicitur eā q̄ sunt sub eodem genz
 et, sed rāte, dicitur hōiem à leone, q̄ sunt
 sub intē. 4a differa e qua differunt à se
 gula, subintelligit spēs et y substantia. 5a
 Differa e q̄ constituit spēm.

Has differas tunc competere differa p̄ priores
 ex ipis hōis: patet. ultima differa à 3a
 non distinguitur q̄ si spēs q̄ differa excedit
 genz

genus, utiq; dista erit in spe hinc pars illiq; constituta.

Quatuor igitur principia dista asynonyma et recte
 pp q; munera seu acty, quae hinc dista. Illorq;
 nes maioris claritatis ista ita ordinamus.

1^a namq; dista dicitur genus. et hinc actus
 2^a respicitur et dicitur Porphyrij. 2^a constituit
 spem; cui respondet prima dicitur cum ultima.
 3^a dista spem quam constituit ab aliis distinguit
 spem. et hinc actus respicitur et 4^a dicitur. 4^a
 et q; quam ex his acty sequi hinc dista, q; potest de
 suis inferioribus in genere qd. Et hunc actus
 declarat 2^a dicitur.

Ex his q; actibus sequuntur hinc idem respicitur.
 1^a q; quae in ordine ad genus, quod dicitur
 differentiam. 2^a ad spem quam consti-
 tuit. 3^a ad alios species quatenus sua, qua
 constituit differentiam ab aliis, dicitur eas in ordine respicitur.
 4^a in ordine ad sua inferiora.

Conclusio prima.

Dista à Porphyrio asynonyma bonae
 sunt et accurate explicant nam dista.
 eas in sunt in accurate.

Hinc Corol. soluti pth soluti o dia arista q;
 gha eam aliter si soluti. q; non sunt in adae,
 quate pates. 1^a singula singulos acty in adae,
 quatos

quato exple carit, qly tu cōty innotis dōstra
 completa in suo spe gstituit. Verū, qm nos
 hūc agimus de dōstra ut e qm pōt catile, qly
 cum dōstra q. habeat respectu in ordine ad quem
 terminū gstituit in vāe gty pōt catilis et qly pōt in
 dōstra, ut qm pōt catile ē. Pro hōc explanat et

Conclusio secunda

Defio Dōstra
 Descriptiva.

Dōstra dōstra ut e qm pōt catile, hōc ē
 Differentia ē quae pōt catitur de pluribz spe
 vel numero differentibz in quale quid. 1.

Hae defio ē descriptiva ut ex dictis facile colligi
 poterit. spūs vero hae ē.

Defio Dōstra
 Essentialis.

Dōstra ē unūte respiciens plura spe
 vel numero distincta in quale qd.

Et ad dū paritā, (vel numero) ut conp hōc,
 damy oēs dōstras tam infimas quā subaltē
 nas. defiem m. Porphyrij quae statuit dōstram pōt
 dōstrā spe distinctā; ex vltimāqz tū compōtū dōstrā sub,
 alternis non vero infimis. Si cōt caritāy hūc ad
 illas et pōt dōstram defiem detor quere velut
 sed nūqz conpōtū.

Conclusio tertia.

Dōstra non gstituit in vāe gty pōt catilis
 respectu spēm a qly e am, quā gstituit
 distinguit, neqz in ordine ad quem gstituit.

u. g. rate non e etiam di cabile respectu bruti
a quo horem, quem constituit, distinguit, respectu
ordine ad genus q. dicitur dicit. u. g.

Pter Conite, quo ad primam partem Pradica,
libri constitutum in rate talium respectu com
de qly suam distinguit nec potest predicari
sed dista non potest vere predicari de aliis pntes,
a qly suam distinguit. go dista respectu illor,
rum, non gstituit in rate tertij predicabilis.

ma: qstas pter min rate q. e dista hord non predicari
pot de equo leone aut aliis brutis a qly horem distin,
guit. falsa n. e predicao, leo e ralis. go.

2a Pars Conitis pter dista ut 3m predicabile, pter
qstas de suis inferioribz, sed dista non pter qstas de
genere, go respectu illig non gstituit in rate tertij
predicabilis. ma: ex ipia defie dista qstas. pter n. in
quale qd: hoc e, afferens partem spria p melu
alteri adiacentis. min: pter. rate non pter qstas de
aiti, si n. gstituit careq qstas qstas vel tota spria, vel
pars spria et qstas non possel aut qstas pmerue
ga nihil potest qstas sine sua spria, cum parte qstas.
at vero aut bene ualel qstas sine rati, ut
patet in apria et leone. go dista non pter qstas
de genere.

Conclusio Quarta

Dista non gstituit frutter in epe unitis
et tertij, di cabile respectu ad spem quam
constituit,
Sed

sed p respectu ad individua sua spes vel ad
ipsas spes diversas.

Hanc tenet et Gra Vordinantia merales in suis
m. s. sed. 2. de diffra. et alio. Est in D. Thoma
in summa Logica cap. 7. Sanchez. et Doctorum
Complutensium Carmelitana.

Dicens in contris vel ad spes diversas, ut con-
veniam et diffra subalterna q non constituit
fructus in ratione unitis et tertij generalis q respo-
sum ad genus q constituit. n. g. sensibile p respectu
ad aut, sed p respectu ad spes diversas, sed gene-
re contentas. ut ad hominem et brutum. et eodem
modo ratione non e unitis et 3m generalis fructus
respectu hominis, sed respectu individui sicut non hu-
manus, Petri scilicet et pauli. Et pto 3o Conite.
Unitis e natura una dicens respectu ad plura in-
feriora, sed spes non e inferior qd respectu diffra.
3o diffra non e unitis respectu speciei. ma. patet
ex dictis. qby plura me speciem subalternam ut spe-
non esse unitem, qd ut talis non dicit respectu
ad inferiora. pto min. superius e id a quo non vult
subsistenti genera, sed a diffra ad speciem vult
genera. 3o diffra non e superior spei: et diffra
nec spes est inferior diffra. Huius ratio est,
quod in solis a contrariis diffra sua. g. ratio
in esse rei non esse superior qd, sic n. ex parte late
patet ac huius, esse in superius qd in ratione generalis
3a diffra patet. et de spei, et de individuis. spes

non

vero tunc potest de individuis, et hanc superioritas
 potest illis sufficit ad obtinendam unitatem et genericam,
 bene scilicet; sed hanc responsio non sufficit
 nam in illa figuratur nullam dari quod est
 aequalis de aequali logice loquendo, et tunc
 contra plurimum opinionem eorum. sequitur potest.
 Item illos eo quod supra potest de spe si unum est hanc spe
 superiorem, quod non est quod est aequalis de aequali. quod
 nulla est talis predicatio, quod in omni predicatio sunt illos
 potest semper superius; sed superius non est aequale cum inferius,
 nisi; quod nunquam est talis predicatio aequalis de aequali.
 Respondent 20. Contrarii distrahuntur potest de spe
 virtualiter predicari de pluribus inferioribus, quod
 plura individua virtualiter in spe continentur, et
 ita illam predicaturam de spe aequalere pluribus
 predicaturis de individuis sed nec hanc responsio
 valet. quod talis virtualis continentia non sufficit
 ad veram predicaturam unitatis; quod potest autem. unitate
 ut sic scilicet dicit ordinem ad multa vel plura
 simpliciter, ad unitatem in genere quod est omnium multiplicitas
 eorum in inferioribus; sed in individua quod ut virtualiter
 continentur in spe non sunt multa sed unum quod. quod tunc
 hanc continentia virtualis in individua in spe
 distrahuntur respectu spe non est unitas.

Potest Conclutio 20. Veritate tunc est superius respectu
 eorum in genere abstractis abstracta est unitate logice
 loquendo. sed supra non abstractis in spe abstractis,
 ne unitas, sed scilicet tunc quod supra non est superius quod res
 spectu spei. mai. patet potest min. ab illis abstractis
 aliis

aliqui abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
 rae et in q̄ multiplicat q̄ contracti onem. sed
 dista non uniti sunt cum individuis. nisi per
 sp̄s uniti sibi individua nec multiplicat q̄ dista
 q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.

Conclusio quinta

Inferiora dista non sunt ista et ista dista
 sicut e ipsa sp̄s si e dista subalterna, vel in
 una si infima. et respectu horum q̄libet dista in
 rae tertij q̄ dicitur calilis.

Explicatur Concl. Inferiora ratis n. g. non e ha
 rae, hoc rae, sed per se et parit et alia individua
 nra humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
 sibile, hoc sensibile, sed leo vel t̄o q̄ parti egrat nra
 humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur dicitur.
 Pto 20 Concl. ex refutat aliam opinionem, nec
 alij termini restare in def respectu cuius part q̄libet
 dista in rae tertij q̄ dicitur calilis. Pto 20 rae. dista respec
 tu huius et illius dista. ut rae respectu huius illius ratis
 non potest in generale q̄, q̄ respectu illorum non habet
 bit rae tertij q̄ dicitur calilis. consequenter potest pto
 ans. q̄to potest dista de hac aut illa dista, potest ab
 hute in q̄ afferens totam egrat. q̄to non in qualibet
 pto ans. hoc dista in sua egrat in huius alium dicitur
 quam rae dista et sup addit q̄libet individua
 huius sicut huius t̄o vel alium dicitur et q̄ nra nra
 humana, et q̄libet individua huius. q̄ sicut huius
 potest in q̄ vel tota egrat de hoc huius; ita et dista
 de hac aut illa dista. Pto 30 Concl. Distia
 respectu individuum non hnt eos contras p̄t̄os

al ratur unitis et tertij & dicabilis qd ratur
 illam orit vere unitis. qd ratur. ab illis r. ab
 strahit alid raturi one uniti et de illis ratur in qua
 reg. qd respectu illam habet vera ratur
 Tertij & dicabilis. ex qly colliges inferiora d. tra
 qre illa plura q hnt nam pccificam d. tra
 tam q forma differentiam. et fundamentu
 huius ratur tertij & dicabilis e unitas pccificas
 multum quatenus sunt similes inter se in forma
 pccificas. et eandem d. tra similes sunt pccificas
 distincti ab ois aliis.

Principes qd contrarium d. tra Porphyrj
 Vel n. gery g. tra d. tra, aut non. si g. tra. qd d. tra
 non est qua spes gery excedat. si non g. tra
 qd spes non hnt d. tra ex genere qd g. tra d. tra.
 R. Gery in pccificas g. tra d. tra, non artu.
 qd non spes actu g. tra d. tra, hnt qd actu
 spes qd d. tra excedat gery; et hoc e. Pccificas Por,
 phyrj

Principes r. Contra r. d. tra. Illa non con,
 pccificas ultima d. tra qd non e bona. gery pccificas
 pccificas ans. d. tra d. tra e qd pccificas d. tra. qre d. tra.
 sed d. tra ultima non pccificas de plura qd qre d. tra,
 ut pccificas in ratur. qd d. tra ultima non conpccificas
 d. tra..

R. A. Corietano hnt d. tra d. tra Porphyrj
 q venire et ultima d. tra, non pccificas; sed q no
 repugnentem. non qd talis d. tra, sed qd d. tra.
 si

si in diffra ultimae in qtu diffra repugnaret pdeam
de plu: spe diffra tis ut et repugnaret diffra sub
alterna. Sed huc solutio torta malade et ob
meritate caret. Sequeret n. ex ea equum esse
aut rate. qd licet ei ydem repugnaret rate totis aut
esse rate, tu non repugnaret ei in ytu aut. demit
huc solutio e contra eadem modu loqueretur aut,
in que velly qntia pda non repugnaret, sed pte,
huc tribuunt.

R. Ergo aliter Porphyrii sua diffra hinc
compleverunt spe diffra diffra subalterna
non infirma. qd si minime fuit Porphyrii in
sua diffra? R. minime. Quia pte agunt
veleres tu diffra subalterna seu genericas in
venit et fuit invenit ita et diffra. Serius
de hoc facta e a Porphyrio qd diffra subalterna
coreorem usq in scholis obtinent, ut huc exat,
caut Conipriensis masq et alii. Inare fuit
illa diffra deha nas h. spe differentibz, velut
das numero differentibz. optima y fices optum
unicum diffra convenientem.

Obi eris 30. Deus differt qtu a creaturis et
ora potuta mo ipse diffra differt inter se
et tu non convenit in aliquo genere. demit tu
differt a lapide q aut, et tu aut non e vitra. qd
non e qtu diffra q singula p se a se differant.

R. Advertens non esse idem res aliquas epe d
veritas et esse differentes ea n. pte stat differe
qm aliquo genere convenit aut illa a. fuit dines
sa q quomq modo diffra unum in qtu licet

in nullo genere conveniunt. Sed alia a creaturis
 et unum potestatem ab alio distinguunt. Tu non proprie
 differunt. nihil n. esse sunt univocum aut genericum,
 in nullo genere conveniunt. dista et ipsa inter se
 proprie non differunt sed sunt primo diversa.
 ideo negantur tunc a creaturis proprie differre
 nec et unum potestatem ab alio proprie differre. qd proprie
 differre eum qd conveniunt in uno, qd adveniens
 de dista dividit et constituitur varie spes sub illo.
 Ad illud et qd adducit in argto de dista aut p
 aut heri a lapide. R. negat heri proprie dista
 ferre a lapide qd aut. qd id qd differunt unum ab
 alio proprie non debet includere illud qd a genere
 spectu utriusq. aut a. includit corpus qd a genere
 respectu heri et lapidis. ac pinde heri non qd aut
 sed sensibile proprie differat a lapide et ab aliis
 in sensibilibus.

Obi. eris qd. Genus pot dividit qd accidentia
 ut si dicat aut aliud alia aliud nigrum. pot et ali
 nudi genus qd spes hoc modo. aut aliud heri aliud
 genus. qd dividere genus non e proprie dista, aut
 eaq sunt sub eodem genere.

R. Genus proprie multipliciter dividit. qd
 per accidens ut in alba et nigra. qd. per se.
 hoc in partes suas actuales, ut in vivens sens
 ibile. qd. in partes participantes ipse vel in
 heri et bruti. qd. in partes potentes viventes
 et detor.

et debet mi nautis illud et qd dicitur pprimo
dimittit genus huius comparis limitans et debet
minans illud ad componendum cum illis cer
ta abignis pper et hoc modo in tollentis
et illud qd dicitur de dicitur, illa nempe dicitur
dere genus qd modo partis limitantis. qd magis dicitur
videndi nulli ~~causa~~ alteri potest competere.

Obiicit 50. Ad probandum dicitur esse uni
tem et qm qd dicitur in ordine ad pper qm
gubernetur. hoc qd dicitur hinc raris, et dicitur et
fructus. qd dicitur abignis qd dicitur. sed non potest esse ad
tenis nisi dicitur ut patet. qd dicitur vere ystibund
nepe unitis et qd dicitur qd dicitur qd ordine ad pper
quam gubernetur.

R. Concedo autem et nego qd dicitur non n.
tas qd dicitur dicitur et fructus pper aut ad alig
qd dicitur, sed potest ille in qd dicitur de in fons
vity potest. dicitur cetera et respita ad finem.
ppter tales a. qd dicitur dicitur illud in qd dicitur a. n.
tia de aequalitate. et talis est qd dicitur in aucto relata
necarij. sicut qd dicitur tertij qd dicitur, qd in illa ppter
res, qd alius si comparat ad inferiora et tertium
qd dicitur.

Obiicit ultimus contra dicitur pper in Per
ppter facta. in bona dicitur membra debent
esse inter se dicitur sed hoc non fit in qd dicitur
dicitur, qd non e bona. ma. patet ppter min. ea.
dem res potest esse dicitur eas pper et pper pper
ma, ut congregatum nisi est dicitur hinc dicitur
Capitulis

lucides et similia quibus inest nigredo ut accidens
 figurabile et a dextra propria respectu corvi et carbo,
 nis quibus inest nigredo ut accidens infigurabile.
 et a dextra propria prima respectu ignis nigredinis
 quam in certa parte constituit. quod ista membra
 sunt eadem niter se quod conveniunt uni rei.
 demum ubi a dextra propria prima ubi semper a propria
 et corvo dextra; ubi non a diversa parte et delecto esse
 diversa proprietates et accidentia corva. quod ista
 membra conveniunt.

R At nunc arguo membra huius divinis non esse
 bene distingui realiter, sed sufficere quod fuerit.
 et ita ex parte adducta in arguto sunt aliam for-
 malitate a dextra corvi et sunt aliam propria, et
 sunt aliam propriissima. loquendo quod ipso sub-
 strato dextra. et hoc non destruit divinem; nam
 bene divinis in utile, bene delectabile et bene,
 ipsum. quod in membra aliquo tunc sunt diversas
 qualitates for malitates distinctas et unum ex que
 patet ad certum membra sic bene divinis debet
 esse distincta et realiter vel fuerit sunt
 divinis form rationem. Ad istud quod ultimum et ubi
 ubi in arguto R-rem esse aut, non tunc in
 fieri ex eo membra divinis delecta corvi deo et
 non distingui saltem fuerit, quod ut Scotus ait
 membra huius divinis conveniunt a sunt cum quodione
 huius quodlibet membra et accipiunt fuerit
 id quod fuerit quod stat quo parte quod stat unum non
 includere rationem. nulla enim res ex eadem forma
 quod est propria dicitur certis proprie et propriissima
 licet

videtur ubi & dicta nunc proprie coloris quae dicitur
 existant. Et haec solutio supponit illam dicitur
 posse et primo intentionaliter accipi, licet
 seundo intentionaliter bene quod accipitur
 et sensus est; dicitur illum quia Porphyrius dicitur
 dicitur in eorum propria et nunc propria posse
 accipi per se subtrahere et intentionis dicitur, ita
 ut sensus sit. aliquid quod facit differre ceteris, ali-
 quod quod proprie, aliquid quod proprie prime. Et ut potest
 intentionaliter dicitur haec modo. alia & dicitur
 intentionis ceteris, alia proprie, alia proprie prime
 Et de hac dicitur aliquo dicitur & nunc dicitur non
 sit dicitur generis in se et univoca, an nunc
 analogi in analogia. Ad hoc R. 10. Si formalis
 haec dicitur dicitur primo intentionaliter haec quod
 nunc nunc quod subtrahere seundo intentionis
 dicitur nunc & dicitur univoca nunc generis in
 se, sed analogi in analogia. pro membro
 subtrahere huius dicitur sunt subtrahere et acci dicitur,
 sed subtrahere et acci dicitur nullo dicitur nunc
 nota aut generica. pro haec dicitur primo in
 intentionaliter accepta nunc & univoca aut gene-
 nis in se sed analogi in analogia. nunc supponit
 nunc certa ex metaphisica. pro ma: dicitur eorum
 plenitudo et acci dicitur, ut subtrahere, errare, si aut
 et propria dicitur. proprie prima nunc plenitudo subtrahere
 ut sensibile rate. pro ma: vera. R. 20. Si haec dicitur
 nunc accipiat seundo intentionaliter non potest
 univoca nunc generis in se sed analogi.
 pro hoc. nunc dicitur nunc equaliter participat.

ab

at his ity membris. qd non e dicitur uniuoca
 nel generis in spet. consequenter patet. ideo n. dicitur
 entis in substantiam et accidens et non e uniuoca
 qd illa duo membra in aequaliter parti d.
 paul nam dicitur. sed pto ans. dicitur pproissima
 facit rem plane utram; hanc dicitur in spet.
 cas vero et pproia faciunt rem alteram, hoc
 a dicitur et distinctam sit in accidens, ut
 ex Ruybrinis figura dicitur, sed hoc sunt
 dicitur vales dicitur. qd ratio dicitur non agra
 viter parti in part ut his tribus membris. Ex
 quot em dicitur pto, pto dicitur dicitur non
 spe generis in spet qd dicitur dicitur et dicitur
 uniuoca.

Contra hac dices primo. Contra his tribus dicitur,
 finis facere dicitur, qd dicitur in dicitur erit ratio
 uniuoca respectu illorum. ans a certum finis
 gula n. hanc dicitur membra faciunt dicitur,
 qd dicitur aliqd dicitur.

Et non epe ratio dicitur epe dicitur qd respectu
 in hanc membra. regularis tu epe qd uniuoca
 notum aut generis in dicitur. ratio si eadem entis
 a dicitur dicitur et accidens, non communita.
 de generis aut uniuoca, sed uniuoca.

Dices 20. Illa tres intentiones dicitur dicitur,
 generalis pto, qd intentiones dicitur dicitur in dicitur ratio
 nea respectu illam. consequenter patet. pto ans.
 illa dicitur de pluri by numero, ut hanc dicitur dicitur
 a dicitur, et hanc dicitur dicitur dicitur. qd sunt has pto

R. magis.

R. Nō gēto illas esse 3. spēs gēntas sub uno
 genere. ad p̄tētem R. illas sp̄s cūcōs non esse
 spēs de individuis. sed analogi de una legē
 tis, quales sunt sp̄s cūcōs ista. hanc unam
 famā et hanc unam et famā. vel acci dunt
 ens, et hanc acci dunt ens.

Dubium Nonum

Utrum Genus aut Differentia
 superior claudatur essentē
 in differentia inferiori; et
 quomodo genus differenti-
 as contineat? *S*

Sensu q̄riti ē an aut n. g. sit de conceptu sp̄s
 ratio. vel an et genūbile q̄te sitra superior autis
 sit de conceptu autis ratio

In hac re tres sunt sententiae. Prima ē Nominaliū
 apperentiū diff̄ram inferiorē sp̄ter claudere sup̄
 rem

rem. Hoc seq videt & conuenias 7. metaph: qd: 37.
 Secunda sententia e magistri Salsi quod: unica de
 genere. asserentis geny et distam superiorum & bica,
 ni ppter de inferiori; non immediate, sed mediate.
 Mediate qd: dicitur et mediate, qd: sunt, dicitur e fz
 pro de genere pag: 486. Tertia sententia qd: nem
 et sequenda e asserent geny et distas superiores nullo
 modo qd: dicitur ppter de inferioribus nec esse
 de conceptu illam distam. Hanc sententia videtur
 Di. Thomae eamq: tenent ceteri eius disticti. pro
 cuius expli eptis fil

Conclusio Prima.

Geny non e de spcia distra qd: ipm gra,
 nit et limitat. n. g. aut non e de spcia
 rates. f.

Hanc conuenit et supra statumy et pbari mag
 agentis de genere. Et pto modo specialit
 tate a posteriori deducta. sequentur n. multa
 abeunda ex sentia qd: hanc om. Inprimis se,
 quereq: geny non qd: dicitur uniuoce de pteribz,
 et ppter non esse geny. sequens e saltem qd:
 et ans. pto sequela. ideo n. ens excluditur a
 me generis nec pto uniuoce de suis inferioribz
 qd: transcendit distas inferiorum, hoc e, qd: in
 dicitur in conceptu spcia distarum: qd: si geny. n. g.
 aut includit in conceptu spcia distarum erit trans,
 cendens et non uniuoce qd: dicitur, sed analogice
 sicut ens. Et ppter non spet geny, qd: de rae

gen

epu 3. ptes qd: hanc
 in qd: illas qd: hanc
 is. sed analogice
 qd: dicitur illam
 ma e pmo. n. g.
 conuenit a. n. g.
 Non uniuoce
 uenit aut dista
 laudatur qd:
 ia inferiori
 genus dista
 ineat?
 aut n. g. fil de qd:
 dicitur qd: dista
 qd: dicitur
 sententia. Prima
 inferiori qd: hanc

generis & qd dicam uniuoce de suis p[ro]p[ri]et[ati]bus. S[er]mo
 ref[er]t[ur] r[ati]o. q[ui] ex genere et d[ist]incta non fitat composi-
 ho metaphisica. hanc sequela[m] tetigim[us] supra
 de genere illi uideri poterit. Sequens
 30. q[ui] d[ist]incta se: r[ati]o, non estel pars metaphisica
 h[ab]ens; sed qd plane synonymum cum illo, q[ui] patet,
 q[ui]a in suo conceptu est totum g[en]eris q[ui] h[ab]et; unde
 statim fieret q[ui] d[ist]incta tu[m] estel p[ar]tes. P[ro]p[ri]o
 g[en]us & qd completum metaphisice ut uicem
 in antep[re]sentis: q[ui] non est ex de conceptu estel
 d[ist]incta q[ui]a ens in completa metaphisice; ut q[ui]
 non p[er]tinet in linea recta p[er] totu[m], sed tu[m] in
 latere. sequens p[ro]p[ri]o. ideo n[on] p[er]tinet non de
 conceptu estel ma[gn]a, q[ui]a ipse & ens p[ro]p[ri]e con-
 pletum. ma[gn]a uero p[ro]p[ri]e ens in completum.

Conclusio Secunda.

D[ist]incta superior non includitur estel in
 d[ist]incta inferiori u.g. sensibile in rati.

P[ro]p[ri]o Con[tra] 30. Si d[ist]incta superior estel de estel rati,
 nonis d[ist]incta et g[en]us estel de estel illig; sed ha
 estel falsum p[ro]batum in con[tra] p[ro]cedenti. q[ui]a
 ut il[le] or quo sequitur. p[ro]p[ri]o sequela. idq[ue] claudil estel
 sensibile, claudil et estel aut. si aut il[le] q[ui] claudil
 estel rati, claudil et estel h[ab]ens; sed p[ro]p[ri]o contra
 rati claudil estel sensibile. q[ui]a et claudil
 estel aut. q[ui]a g[en]us estel de conceptu estel d[ist]incta in
 inferioris q[ui] falsum e. Item q[ui]a uero estel h[ab]ens
 non e estel rati, q[ui]a il[le] q[ui] non e estel aut, non e
 estel

est sensibile; sed ratio non est sensus aut, hoc
 est aut non est de conceptu sensus; ergo nec est
 sensibile. ergo dista superior non claudit sensus
 in dista inferiori. Pter 20. ab incommodo. Sequitur,
 res in q. dista superiores non predicantur univoce
 de conceptu ratio n. g. de homine; divinate de beata
 nec constituerent unum quod dicibile. ya clauderent
 in conceptu sensus dista. ergo contra vera. Pter 30
 Sequitur n. g. dista hanc facta per genus remotum
 et distas intermedias n. g. hanc facta sensibili;
 his ratio, opet plane negatoria, atq. hanc factam
 et contra hanc factam tales distas apponuntur; ergo et
 illa q. ratio sensus. pter sequela. Sensibile utitur
 in conceptu sensus ratio, actus, utitur in illo; quod
 ergo dicere, hanc facta sensibilis, ratio, his dice,
 unum sensibilis; simul et proprium nomen. 20 p
 terminum, ratio; q. vere negari.

Conclusio tertia

Nec spes nec ultima sig. dista includunt
 sensus in dista numerica. hoc, n. g. vel ratio
 non includunt sensus in singulari aut talis ratio.
 Pter 10. Conito. Quia si spes et dista includeret
 in conceptu sensus dista numerica, tunc nec hoc
 esset spes nec ratio dista; ergo cum transcendit,
 rent distas numerica, non predicantur univoce.
 pter 20. Conito. Singularitas potri determinat
 et limitat hanc et ratio. ergo non includit
 illa in suo conceptu sensus. ante certum; pter 30,
 20

quā nil determinari de illo q̄ in suo gēte
 gēte tēte. q̄ nō debet mī nātū dābet esse extra
 gēte debet mī nātū. et ē gēte. Et hanc rā
 pbat utramq; contem pcedentem. P̄. 20 con
 Alīas dīffra numerica gēte pfectior et nobis,
 hōi f̄ra, q̄a p̄ter pfectiorē gēte quā nō dū,
 dū dū dū dū dū p̄p̄tā pfecti onē numerica
 f̄. q̄ f̄ dīffra numerica explicata f̄p̄.

Conclusio quarta.

Geny nō continet dīffras vīn dēntes nō
 q̄ mīdū nō dēntes ita ut f̄nt p̄ta eī gēte.
 P̄. 20 con. Opposita nō p̄t nō eodē gēte
 actū reperiri. Sed dīffra actū vīn dēntes geny
 f̄nt opposita gēte nō p̄t actū nō illis rep̄
 vi. ma: p̄. q̄a opposita nō eodē gēte f̄
 nō dēntes, nō. p̄bat n̄fra, P̄. 20.
 q̄d̄d̄ competit f̄p̄tū gēte gēte competit
 inferiorit̄ gēte f̄nt illis, q̄a f̄ dīffra vīn dēntes
 geny actū f̄nt nō genere p̄mēdū nō dēntes
 et erant nō f̄nt gēte f̄nt illis, et f̄ nātū eī,
 f̄nt nō dēntes. q̄a dēntes gēte et actū gēntes actū,
 actū a gēntes gēte et actū nātū.

Obiēres p̄. Geny p̄ter q̄ se de dīffra. nō. actū
 nō. p̄ter q̄ se de nātū. q̄a p̄ter gēte de dīffra,
 quā p̄bat, q̄a p̄tī cōt̄ q̄ se, et gēte; aut p̄ter. nō
 p̄ter q̄ accī dēntes. q̄a p̄ter se. consequē ibem p̄bat,
 q̄a nō datur alīq; modū p̄tī cōt̄.

P̄. p̄.

Q. 70 Distinguentis aut ait p[ro] se de rati
 mat[er] loquens, q[ui]s aut. p[ro]p[ter] nego aut.
 hoc q[ui]a rati figat habens rati[onalitatem], et
 habens rati[onalitatem] p[ro] se et p[ro] se aut,
 rati huius p[ro] se aut et per se de rati, non uenit for,
 maliter; q[ui]a una p[ro]p[ter] et forma ut aut non
 includit in rati ut sic, et sic se habet aut q[ui]a
 deus respectu ratis.

Q. 70. Distinguentis licet (per se) ait p[ro] se
 de rati huius p[ro] se et p[ro] se, nego aut. p[ro] se
 hanc faciens unum p[ro] se cum illo, q[ui]s aut, et sic
 p[ro] se p[ro] se de rati. q[ui]a cum illa componit unum
 p[ro] se et se. et hoc duplici modo pot[est] in solis
 p[ro]p[ter] per se. Vel q[ui]a p[ro] se a de rati p[ro] se.

Vel q[ui]a unum p[ro] se facit unum per se, licet in sig
 p[ro] se non includatur. Contra p[ro] se p[ro] se
 sic instabis. si aut p[ro] se q[ui]a deus de rati q[ui]a
 p[ro] se et p[ro] se deus de h[ab]e, atq[ue] hoc e[st] factum.
 q[ui]a et sic, ex quo p[ro] se. p[ro] se p[ro] se. q[ui]a q[ui]a p[ro] se
 de p[ro] se accidit a liter, p[ro] se et accidit aliter
 de p[ro] se in quo tale p[ro] se includit. v. g. q[ui]a de aut
 p[ro] se album accidit aliter, et aut deus aliter
 p[ro] se de h[ab]e, q[ui]a in h[ab]e aut includit, q[ui]a si aut
 p[ro] se accidit aliter de rati, et q[ui]a aliter acci,
 dent aliter de h[ab]e q[ui]a rati includit in h[ab]e.

Q. 71. Huius p[ro] se. Nego consequentem. q[ui]a
 conceptu h[ab]e e[st] resolutio in conceptum autis et
 ratis. hoc a. non h[ab]et conceptu rati rati, aut aliter
 in dist[inct]a. Q. 70. q[ui]a p[ro] se aliter q[ui]a
 aut

albus,

fto duplter. fto una rtem eptor. el fto ali
 am acci dentatiter. Si ho ex p n hie capite
 tr ens; el ga est ho, el go est ~~albus~~ # in gtm hie
 eptor ens. in gtm verba alby. e ans accidatit
 unde ad unthm dtr q aut et sensible, si gide,
 rentur respectu hris in gtm ratis q eise stant
 sub q cepta dista, quoniam ipsi accidatititer,
 el eodem modo de illo pntur. ad vero ga illa pnt
 y nemunt hris et imediate non gtm q eise rati,
 ideo et tnt eptor de illo, el fto absolute negan
 dum e, aut tm acci dentatiter q e can de hris
 ga in his capite pntur q hoc duplter titule fto
 quent, tr illi absolute esse eptor; ideo aut e sen
 sibile. Si uny eptor de epra hris licet sub alio,
 qua rati illi acci dentatiter quoniam, unde
 illa epra, q eptor acci dentatiter de pnto y
 in dntis in fto, tr et acci dentatiter de fto,
 distim quenda e. Si illud q tr acci dentatiter
 de pnto non quoniam fto sub alio rati eptor
 quenda e. fto si sub alio rati q pntet, si n
 rati entis non quoniam et hris nisi in gtm albus,
 certe ho tm eptor acci dentatiter ens, q eptor et
 rati entis illi sub alio titule eptor quoniam, hris
 q eptor sit ens, et idem si uny ni pnto
 Obi ciet q Bene foytur in Dargy. Pd
 hoc eptor dnt, vis ho eptor e ratis, go rati eptor
 e aut. hris autas bona e. go gany pnt eptor
 de dista.

R. systm

R. Sicut in initio esse. namque n. appellat
 ex parte illius termini est, aliter n. appellat in
 centro, aliter in praeiis. in quibus n. li. est,
 hinc se ex parte medii et appellat supra rationem
 finem hinc. in genere vero tenet se ex parte
 extremitate, et appellat supra finem illam.
 quare ut agitur sit hinc legitima deberet se
 referri. go id qd e rate est, vel se. go
 aliq rate e est, qd verum e, go ho vel petro
 est participans nam autis, alias si malis in
 argto relaty argto valeret, qd dicitur et dicitur
 est hinc. hoc fit. hoc dicitur e est ho, hoc
 dicitur e est dicitur. go dicitur e est ho. quare con,
 dicitur falsa e. Per finem cum solentem occur,
 res et hinc argto. est hinc futista. est hinc
 visibile, go visibile e futista. R. n. si visibile
 fuerit matter, nem e conito, non vero si fuerit
 futista, hoc e, in qtu appellat supra rationem for,
 malum visibile.

Obi eris 30. Contra quam Cenchem, aut
 actu gmet diffas oppositus. go illa conclusio
 falsa. per ans. aut actu e gmetta cum rati et
 irrati, cum hinc et bruto, go actu gmet diffas
 oppositus. nec valet si dixeris. non idem
 numero aut ope rate et irrati, sed diversu
 aut numero. idem vero genere. qtu. Jtm Per,
 phym non hinc e inveni ens y idem numero
 hinc

potest in parte generari in genere quia in deum et se in
 nicem distinguere. *R. Sic Caritatem cum Per-*
plexione negotii sequuntur. quia opposita esse in parte
in eodem nomine opposita esse in eodem sunt
ne hanc esse calidam in parte, hanc esse cali-
dam. Ad 2° a. R. Verum esse virtus esse op-
portitas non contrarias vera contrarietate, si aut
calor et frigus. sed in parte et in parte, contrarietate
more sed in parte sunt virtutes per accidens.
Salus se: cum enim quod sunt vere contraria, ut
albedinis et nigredinis et sunt contraria ut quod,
haec a, constitutiva contrarietatis.

Qui dicit ultimo. Si dicitur inferior non
includeret in se superiorem virtutem aut genus,
et conceptus dicitur simplex eius compositionis
esset. et esset autem purus; imo esset genus superius,
nam quia nihil esset supra illam alio hanc dicitur
sunt aliquid a quo et id ex quo sequitur.
hoc autem petit dubium sequens.

Dubium Decimum
 An Differentia infima
 sit simplex vel composita
 ex

ex pluribus differentiis Subalternis?

Dubium hoc movetur pro antiquorum sententia
tam quae negantur distas ultimas speciem conven-
tiones cum ipsis, et simplicibus;
Sed omnes distas esse intermediarias sine subalter-
nas speciem quae non possent definiiri per speciem
distam, sed per collectionem omnium differentiarum
superiorum, et consequenter dicebantur istis phi-
losophi: distas specificas non esse simplices
sed compositas ex distis subalternis. Pro hac
sententia Albertus magnus 7. metaph: textu. 43. Porphy-
rius quoque, quod ex eo colligitur, quod tunc definitur nisi distas
ferentias subalternas supponens non variabilis,
quam distam ultimam qua cum specie sola queratur.
Sed distam specificam tunc esse distam super-
iorum, contra hanc tunc sententiam sit.

Conclusio Prima Propter

bus differenti
pp
terminis?

chus pp
diffra subalternas
intermedias
esse definiti
abstrahere
mentes
diffra
non esse
subalternas
metaph. hanc
aliquid, quod
supponitur
qua cum
tam esse
tam esse
o Primae

Propter diffra subalternas, a signanda sunt et diffra
infima cum quibus infimis querebiles. Haec tunc
et prima parte supponit ut certum, sicut diffra sub,
alternas, nec de his et diffra. Videmus n. genera
constitui et suas diffra certus; atq. ista diffra
genera et instituta sunt subalternas; qd. sicut tales diffra.
et haec non sunt querebiles cum infimis quibus,
nec n. propriam si cere similitudo, qd. hoc e;
Ex quo arguitur: querebilitas signifi-
cat. sed pro altera tunc pars. Quae diffra sunt
a forma per se et mel: e. r. sed q. libet spes
infima tunc sua propria formam q. cum illa
reignat aut querebilitas, qd. habet propria et
relativam diffra q. cum ea querebilitas ma-
ta est inter certos q. d. unum quod formi a
ma, diffra a forma, nec q. q. d. d. spes fit
composita ut ex ma et forma nec n. sicut
et in futuris querebilitas querebilitas spes est
ma sicut ex hoc, sed ut ideo, qd. facit se tunc
ma ad forma per ma potest recipere
illam, et forma. q. e. sicut ipse tunc galea,
lem potest, ita et querebilitas tunc ad diffra ad
notia ma similitudo q. q. inveni entem
diffra coratata in certum formi, hinc ad for-
nem querebilitas les n. et hoc tunc propria forma
et nulli alteri competit, sed plane cum illis
querebilitas

convertib. - P^{ro}. 22. Cond. Qualit^{er} sp^{eci}ies
 grad^u ab^{er}g^{er}u^m peculiar^{it}ate sp^{eci}ies re^{lat}iv^{it}at^{is}
 quo ab alijs alijs disting^uant^{ur} intra am^{pli}tu^{di}
 sig^{na} dem generis conti^{ne}nt^{ur}, sed hic grad^u ut
 a alijs qua^m distⁱⁿct^{io} specific^{is}, qua una sp^{eci}ies
 ab alia sp^{eci}ies se^{par}at^{ur}. go Sabunt distⁱⁿct^{io} ut^{er}
 ma^gis qu^{er}stibiles cum sp^{eci}ies. P^{ro}. 30. P^{ro}sp^{eci}
 nes sine sp^{eci}ies ab^{er}g^{er}u^m si mem^{or}ant^{ur} sed
 in qualitat^{er} sp^{eci}ies in mem^{or}ant^{ur} sp^{eci}ies p^{ro}sp^{eci}
 & nulli alteri rei qu^{er}stibiles. go d^{ist}in^{ct}io grad^u
 sp^{eci}ies a quo tales sp^{eci}ies si mem^{or}ant^{ur} ita
 peculiar^{it}ate sp^{eci}ies ut nulli alteri qu^{er}stibiles.
 sed hic grad^u sp^{eci}ies p^{ro}sp^{eci} a distⁱⁿct^{io} sp^{eci}
 sp^{eci}ies. go idem q^{uod} antea. P^{ro}. 30. Homo
 sp^{eci}ies inf^{er}ma distⁱⁿct^{io} sp^{eci}ies ut alijs sp^{eci}ies alijs
 sed non est distⁱⁿct^{io} sp^{eci}ies sp^{eci}ies q^{uod} distⁱⁿct^{io} sp^{eci}
 res, non n^{on} q^{uod} sensibile differt ho^{mo} a leone, cum
 uterq^{ue} sit sensibile, et pot^{er}it in hoc qu^{er}stibiles,
 go q^{uod} aliqua distⁱⁿct^{io} inf^{er}ma, q^{uod} non est col^l
 lecta ex distⁱⁿct^{io} sp^{eci}ies, sed sp^{eci}ies huius sp^{eci}
 et convertibiles cum illa. si n^{on} distⁱⁿct^{io} inf^{er}ma
 sp^{eci}ies collecta ex sp^{eci}ies distⁱⁿct^{io}, ho^{mo} non distⁱⁿct^{io}
 est sp^{eci}ies a leone, q^{uod} distⁱⁿct^{io} subalterna sine
 sp^{eci}ies qu^{er}stibiles tam leoni qua^m ho^{mo}.

Conclusio Secunda.
 Distⁱⁿct^{io} inf^{er}ma est simplic^{it}er simplex et
 null

nulla modo ex aliis distinctis in ballernis
composita.

Hanc nifeste ex dictis p[ro]p[ri]o. De conceptu g[ra]ti
d[ist]incta nifesta e[st] q[uod] sit g[ra]t[ia] o[mn]i[um] simplex, q[uod] non
p[otes]t d[ist]incta nifesta componi ex subalternis. q[ui]a
q[ui]a patet p[ro]p[ri]o. d[ist]incta nifesta se sola d[ist]incta,

de p[ro]p[ri]o ab alijs alijs entib[us] h[uius] sa[eculi] q[uod]
de g[ra]t[ia] e[st] g[ra]t[ia] e[st] q[uod] sit e[ss]e simplex. P[ro]p[ri]o
consequa. Nam si n[on] e[st] rate mortale d[ist]incta

ultima h[uius] vel q[uod]dam voluerunt q[uod] h[ab]e[re] d[ist]incta
ferret e[st] rate in ext[er]ni Angelo se. Sum neq[ue]
sola se d[ist]incta, neq[ue] e[st] p[ri]mo q[uod] se d[ist]incta,

neq[ue] e[st] e[st] illig[is] g[ra]t[ia] d[ist]incta, q[uod] q[ui]n[que] d[ist]incta
cum angelo univ[er]sali, in linea rati[onis], q[uod]
clare patet. Et n[on] aliqua res se sola d[ist]incta
ab alia, neq[ue] p[otes]t in nulla alia sua univ[er]sa
veniret cum illa. P[ro]p[ri]o d[ist]incta.

D[ist]incta se h[ab]et ad forma respectu generis, q[uod] non
p[otes]t e[ss]e composita. p[ro]p[ri]o g[ra]t[ia] q[uod] neq[ue] ex
cogitatis modis alijs que d[ist]incta d[ist]incta e[st],

q[ui]a q[uod] p[otes]t. q[uod] illa compositio non p[otes]t fieri
q[uod] g[ra]t[ia] d[ist]incta inier[is] formam lib[er]am
q[uod] se habeat in g[ra]t[ia] forma, q[uod] ex his formis
non p[otes]t fieri ens q[uod] se sul[us] e[st] acci[de]ns. nam
ex diversis entib[us] in actu non p[otes]t resultare
unum q[uod] se ut ait Ar[ist]o. 3. Metaph[isicorum] cap. 6.

neq[ue]

formas unius et videtur comprehendi. quod dicitur
ultima et simpliciter habens et eorum simpliciter
ubi est unum.

Cum hoc tu scias quod in explicandis ~~est~~ est om-
nino et non facile utamur in immutabilitate
et multum rem collectivum, non quod dicitur
rem in se sunt composita, aut collectiva ex
pluribus, sed quod estia rem sunt nobis valde oculis
ta, nec ratio suppetunt termini in quibus eas in complexa
declaramus.

Conclusio Tertia

Datur dicitur infima immediate quod habens alij
genus infimum et per pluribus spectu esse.

Pro con: si non daretur aliqua dicitur infima immedi-
ate quod habens alij genus sequeret in quacumque
spe clausi infinita perfectiones; atque hoc est falsum,
quod et falsum negare genus per et infimum
et immediate quod habet a dicitur infima. pro nim.
alias daretur in rem non infinita in genere
specificationis quod per Deum admitti alij abundantate
non potest pro sequela. quodlibet genus adfert sua
specificationem distincta ab alio genere, quod si inter
quodlibet speciem et genus supponitur daretur nisi
nita genera subalterna et non alij genus per
et immediate quod habet, daretur et infinita perfectiones.
Sicut contrarij illas perfectiones se in vicem
includere ex quo non sequitur daretur infimum
in linea

in linea specificis contrariis. Quodlibet genus
ad se distans per se habet terminum, sed ad unum
generis intermedias infinitas habentur et distans in
multa, sed ut plura et distans non se mutuo involu-
dunt, sed in quolibet specie adhuc latent specifi-
nes infinitae.

Confirmatur Censura. Sequens ex contraria sen-
tentia speciem infinitam non posse defini, atque hoc
salvum. Sed et id ex quo sequitur. Pro sequela. ut
distingua bona sit debet trahi vel per genus super-
min, et per omnes distans intermedias usque ad ulti-
mam in digne, vel per genus primum et distans
nisi una. Sed neutro modo potest hoc fieri in sententia
contraria non nisi daretur quod genus primum, quod
dare genus non daretur in tali sententia, vel per
genus supermin et distans intermedias totas, et
ita essent infinita, quod non potest dari tota
speciei, nec valet si respondet, speciem factam
per genus supermin et distans ultimam qualis haec
habetur probata ratio; esse bonam. vitiosa siquidem
habetur et distans hanc non explicans tota, sed quoniam
ex hac contraria inferri in quacumque specie esse appo-
nenda a probata sententia in certo et limitate numero,
et ita non quod in probata sententia unius vocis non debet
perferri nisi infinita. pro hoc agitur. si inter fin-
nitum genus et speciem infinitam essent infinita
genera et infinitae distans quae sunt probata uni-
voca, essent infinita et non essent infinita,
sed hoc implicat contradictionem. quod sunt pro-
nenda

membra p[ar]ta g[ra]ta in certo numero in quali
 deb[et] p[ro]p[ri]e. Imprimis p[ro]p[ri]e infinita ut p[ro]p[ri]e
 aut altera p[ar]te, et non p[ro]p[ri]e infinita. q[ui]a
 illa p[ar]ta g[ra]ta d[omi]n[us] creat certis et finit[is] limi-
 tibus et terminis. q[ui]o non p[ro]p[ri]e infinita. q[ui]a
 partes, p[ar]te om[n]i. Illa p[ar]ta infinita generat[ur] p[ro]p[ri]e
 inter med[ia] et d[omi]n[us] habent supra se p[ro]p[ri]e n[on]
 g[ra]ta h[ab]ent caput et d[omi]n[us] inf[er]ma h[ab]ent
 finit[is] amentis et termi. q[ui]o illa p[ar]ta d[omi]n[us] certis
 terminis et q[ui]o non p[ro]p[ri]e infinita
 q[ui]a infinita caret termino.

Obicies 10. Si aliqua d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e inf[er]ma
 non h[ab]et n[on] f. rate, sed h[ab]et non e[st] inf[er]ma d[omi]n[us]
 q[ui]o nulla d[omi]n[us] d[omi]n[us] inf[er]ma finit[is] p[ar]te. p[ar]te om[n]i.
 p[ro]p[ri]e casu q[ui]o d[omi]n[us] creat alium h[ab]ent d[omi]n[us]
 h[ab]ent ab hoc h[ab]ent p[ro]p[ri]e q[ui]o creat h[ab]ent. ille h[ab]ent p[ro]p[ri]e
 rate. q[ui]o rate iam p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] subalterna. Deint
 h[ab]ent q[ui]o d[omi]n[us] cum d[omi]n[us] et angelis in h[ab]ent, q[ui]o ut rate
 q[ui]o rate non e[st] d[omi]n[us] inf[er]ma, q[ui]o d[omi]n[us] inf[er]ma
 man[us] res distinguit ab alijs alijs et usm nullo
 g[ra]ta. ex quo et inf[er]ma q[ui]o h[ab]ent d[omi]n[us] rate
 p[ro]p[ri]e non p[ro]p[ri]e finit[is] in rate d[omi]n[us], q[ui]o debet
 p[ro]p[ri]e alijs alijs q[ui]o d[omi]n[us] h[ab]ent ab angelis et a
 d[omi]n[us]; et hoc ad d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e alijs d[omi]n[us]
 h[ab]ent h[ab]ent h[ab]ent med[ia]. h[ab]ent aut rate mor[is]
 tale.

R. Concedendo ma: et negato rmi. ad p[ro]p[ri]e
 ut R.

ut dicitur in ratione per simpliciter sumis. primo
 ut dicitur per ipsum dixerunt, et sic non est disticta
 infima, quia potest habere alios alterius per in deo quod
 est, cui hinc per ipsum et competit; et sic ratio est
 subalterna. 2o potest sumis et ut dicitur per ipsum
 dixerunt et unum talem debet videri perfectione ut
 q. 11 q. 9 modo regit in hinc a dicitur vultu et
 sic ratio est infima disticta nec ulli alteri per quod est ut dicitur alio
 species potest esse et dicitur nec ulli alteri per quod est ut dicitur alio
 ex quo patet q. 11 q. 9 modo regit in hinc a dicitur vultu et
 q. 11 q. 9 modo regit in hinc a dicitur vultu et
 et quod iam potest videri in ratione cum hinc potest
 et quod iam potest videri in ratione cum hinc potest
 hinc. Ad illud et q. dicitur hinc videri unum
 dico et Angelis in ratione. 3o ratio non est infima disticta
 hinc, nec est ens. dicitur. Angelis non sunt
 rationes modo explicato. unde non est verum ut
 dicitur in dicitur hinc, q. sic aut ratio, modo hinc
 sufficit ratio, hinc ratio est ratio disticta simpliciter
 et per hoc. ratio q. est disticta infima hinc, et per ipsum
 intelliguntur cum dixerunt et dicitur videri in ratione
 sed dicitur et Angelis non est dixerunt in dicitur
 nec est dicitur ministerium. 4o non potest appellari
 ratio eo modo quo hinc rationes appellari solent.

Obicitur 2o. Individuum recte potest dicitur et
 collectio esse plurimum et dicitur. 3o dicitur recte potest
 dicitur et collectio plurimum distictam dicitur, et
 quod dicitur disticta infima de qua supra dicitur
 quod patet a paritate, nam si est eadem collectio
 datum in alio esse non potest, singula tamen potest et per hoc factis
 dicitur unum in dicitur ab alio. 4o et collectio disticta
 factis disticta unum quod ab alio, licet illa disticta singula in
 alio dicitur esse potest, dummodo tamen non tota collectio.

R. Inveni sunt quidem recte definiti in p. i. d. t. a. collecta
 hanc proprietate quae te nobis nunc nota talis collecta
 hinc in d. i. i. d. i. t. a. u. l. g. i. n. a. d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. i. s.
 m. a. n. u. s. q. u. o. d. a. b. e. t. i. y. a. l. i. i. s. d. i. f. f. i. n. i. s. q. u. a. s. e. t. h. a. e.
 r. a. t. e. s. i. d. e. b. e. r. e. t. n. o. b. i. s. d. e. f. i. n. i. s. i. n. d. i. i. c. h. i. n. p. i. l. l. a.
 s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. e. b. e. r. e. t. d. e. f. i. n. i. s. i. e. t. m. a. d. d. e. f. i. n. i. s.
 q. u. o. d. s. i. c. d. e. b. e. a. u. t. d. e. f. i. n. i. s. q. u. o. d. i. l. l. a. u. l. t. i. m. a.
 e. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. i. f. f. r. a. m. s. i. a. l. l. a. m. p. r. o. p. r. i. a. t. i. y.
 h. a. b. e. r. e. n. e. q. u. o. d. e. r. e. d. u. c. t. a. p. c. o. l. l. u. c. i. e. n. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e.
 d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. a. l. i. q. u. a. s. i. t. a. u. l. t. i. m. a. g. r. a. t. i. s. d. e. f. i. n. i. s.

Ad arguendum illud rati cuius motum et progressum dubium
 est. Nullum ex dictis legibus absque, nisi prius
 non legibus quod dicitur ultima esset actus purus, quod ad
 ad alium primum pertinet ut respectu nullius sit in potentia
 at dicitur tam ultima quam subalterna et in potentia
 ad existendum cum et componendum cum genere.
 non et inferri etiam quod supra non genus supremum in
 genus non dicitur dicitur genus et nec componitur primum cum
 genere sicut facit dicitur. Alia arguta inueniri poterat
 in huiusmodi; Et haec de Differentiis. f.

12 Maij.

Dubium Undecimum.

Quid sit Proprium & tm Prædicabile?

Quatuor refert Periphras Proprii acceptio, *Acceptio Pro-*
 nes. 1° quod convenit soli, sed non omni, ut *grat quadruplex.*
 habere artem medicina, quærit soli hoi, sed
 non ei. 2° accipit quod quærit ei, sed non soli, ut 2.
 esse ~~pro~~ bipedem, quærit ei hoi, sed non soli, quærit et galla.
 3° modo accipit q̄ illo q̄ quærit ei et soli, sed non 3.
 semper, ut habere canem, vel carne ferre. quærit
 ei et soli hoi, sed non semper; hæc u. plerumq̄ in se,
 necesse gloriæ sit. 4° modo accipit q̄ p̄m q̄ illo q̄
 q̄ quærit ei, et soli, et h̄; ut visibile respectu
 hoi, quærit n. ei soli, et omni, et semper.

Pro intelligenda nam Proprii q̄i Prædicæ, *Accidentia*
 ubi, notum e mi ei ac, p̄ter p̄ta q̄ntia, resp̄c
 n̄ q̄dam accidentalia; et hæc item sunt in
 duplii disticta. Quod nunq̄m sunt q̄ accipiunt ea i. *Essentia.*
 ipsi p̄ta q̄ntia, et tæc p̄ta q̄ntia quærit
 aut rei, et atq̄ illis q̄by talia p̄ta quærit
 sic

si se tota nihil respectu h[ab]et. Et talia accid[en]tia
sua compleunt naturam, spectantq[ue] ad sui integritate[m]
talem q[uod] si p[er]mittit[ur] a rebus seque[n]tibus non manent in
tegra eam sp[irit]ua, sed quasi cava. Et ipsa p[ro]p[ter]
quod dicitur hoc p[ro]p[ter] Prædicabile. Vocantur
talia p[ro]p[ter] accidentalia vel accidentia,
non stricte, sed late loquendo de acci[den]tiis,
si p[er] se: illo q[uod] non p[ro]p[ter] esse rei, ex quo et
aliter colligit[ur] recte ordo quem servavit Por[phy]rius
inter q[uod]dam calibra, p[ro]p[ter] q[uod] n[on] erat
de p[ro]p[ter] q[uod]dam q[uod] ipsam rei sp[irit]ua ingredi
et declarant, mox in cepit agere de illo q[uod]
a talibus p[ro]p[ter] q[uod]dam p[ro]fluere solent. Alio m[od]o

Extrinsicca 2.

no sunt accidentia t[er]o extrinsicca rerum
q[ui]bus q[uod] ab eam sp[irit]ua non di manent, nec
ipsis q[ui]nerunt t[er]o p[ro]p[ter] q[uod]dam
t[er]o extrinsicca q[ui]nerunt, ut alled[us] nig. p[er]se
his, non e de sui integritate, nec complet
effectione illi debita p[ro]pter. Et talia acci
dentia extrinsicca bene p[oss]unt seque[n]ti p[er]
mittit[ur] a re cui q[ui]nerunt absq[ue] ulla sp[irit]ua
lesione; nec n. tollit[ur] aliq[ui] ad effecti[n]em
illi necessarium, solum dicitur de albedine
cygni et nigredine corui, q[uod] non spectant
t[er]o ad p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] t[er]o, sed n[on] in signat[ur] q[uod]
non p[ro]fluat ab ip[s]is eam p[ro]p[ter] sed t[er]o
aliq[ui]

Handwritten text in the right margin, partially obscured by the binding. Legible fragments include: "concl[us]io[n]is mat[er]ia", "si se tota nihil respectu h[ab]et", "Et talia accid[en]tia", "sua compleunt naturam", "spectantq[ue] ad sui integritate[m]", "talem q[uod] si p[er]mittit[ur] a rebus seque[n]tibus non manent in", "tegra eam sp[irit]ua, sed quasi cava.", "Et ipsa p[ro]p[ter] quod dicitur hoc p[ro]p[ter] Prædicabile.", "Vocantur talia p[ro]p[ter] accidentalia vel accidentia, non stricte, sed late loquendo de acci[den]tiis, si p[er] se: illo q[uod] non p[ro]p[ter] esse rei, ex quo et aliter colligit[ur] recte ordo quem servavit Por[phy]rius inter q[uod]dam calibra, p[ro]p[ter] q[uod] n[on] erat de p[ro]p[ter] q[uod]dam q[uod] ipsam rei sp[irit]ua ingredi et declarant, mox in cepit agere de illo q[uod] a talibus p[ro]p[ter] q[uod]dam p[ro]fluere solent. Alio m[od]o no sunt accidentia t[er]o extrinsicca rerum q[ui]bus q[uod] ab eam sp[irit]ua non di manent, nec ipsis q[ui]nerunt t[er]o p[ro]p[ter] q[uod]dam t[er]o extrinsicca q[ui]nerunt, ut alled[us] nig. p[er]se his, non e de sui integritate, nec complet effectione illi debita p[ro]pter. Et talia acci dentia extrinsicca bene p[oss]unt seque[n]ti p[er]mittit[ur] a re cui q[ui]nerunt absq[ue] ulla sp[irit]ua lesione; nec n. tollit[ur] aliq[ui] ad effecti[n]em illi necessarium, solum dicitur de albedine cygni et nigredine corui, q[uod] non spectant t[er]o ad p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] t[er]o, sed n[on] in signat[ur] q[uod] non p[ro]fluat ab ip[s]is eam p[ro]p[ter] sed t[er]o aliq[ui]

aliquibus conditionibus materialibus et inordinabilibus.

Vnde ablata y intra albetino a cygno non
 cadit eis spira, nihil namq; afferitur, q; abest
 aut sit spira, aut ab eis spira dimanans.
 Si vero solus ab hinc ~~possibilis~~ intellectus, # volitivum,
 non casum et truncatam in illis hinc spira.
 et in hoc differt q; p'm et p'd. ab accidente
 q; et spira potate.

Notum q; ad cognoscendum eam ab spira
 manare dicitur, et q; ad hoc spira q; dicibile p'prie,
 habet alia n. p'prie dicitur manare ab spira rei,
 non virtute aliter agentis extrinseci, sed
 p' simplicem emanationem. Et talia p'prie
 ab ipsa manare dicitur, sicut fluit ab huma-
 nitate spira volitivum, intellectivum, visibile &
 gravitas et a lapide et motu decorum
 Et sumunt talia p'prie non actualiter, hoc n.
 modo non sunt p'prie, sed potius accidentia
 p'dant, ut ipse actus videtur non p'prietas
 hinc, q; talis non p'prie competit hinc, imo
 ab hinc abiq; ulla spira casione separari pot.
 Sed sumunt accidentaliter, hoc q; arbitrio,
 vnde quoadam fluit ab ipsa ad hunc
 vel ita actu exercendum. ubi notum, q; niter
 p'prie p'prie, q; ab spira dimanant, ab hinc
 separantur

regrans q se non pnt in album excepti care
 nisi certo tyro a naa pstituto in certis stit
 tis: tē esse nisi unum, & ppositas aitis
 hanc in catulo non expli cat se in album
 nisi post 9. diem, q tū non tollit qn esse
 nisi unum sit catuli ppositas pcedem aborig
 estra dimanant.

Alia dnt q pte dimanant, et sunt magis
 pposita, quam acci dentia, licet a ppositis
 estra nondimant, hnt tū cum iuris ali,
 qua conatem amexionem, ut u q esse ubica
 tum, respectu cognis, esse in formatum
 resp: ma, qn d aliqua d pposita q pposita
 non sunt in hoc q. pte q pposita con
 plexionem reuocant tū ad hcc. et huius
 di sunt pars vel impar resp: numer
 rata vel irate resp: aitis. q licet ab estra
 non dimanant, tū tū dimanant largiq
 qa hnt conatem connexionem cum ea,
 unde et non spectabunt pposita ad hcc pte q ab estra
 mo. supra explicato dimanant.

Circa 4. acceptiones ppositi a ppositio relecta
 ont pte qm nam ex illis recensitis qst
 hnt hcc pte pte. Pro huius resoluitio fit

Conclusio Prima.

Amme

Omne id q fluit ab e[ss]entia subiecti e[st] q[ui]m
Pradicabile et hoc t[er]m[in]u[m] e[st] Proprium quarto
modo acceptum.

Pro hoc teneto ex dictis supra q[uo]d d[ist]in[ct]am
seu d[ist]in[ct]ionem inter Proprium et Accidens
nisi in ar[ist]ot[el]ico. itaq[ue] e[st] proprium q[ui]o modo, e[st]
q[ui]m Pradicabile; et o[mn]i q[ui]m pradicabile e[st] propri-
um q[ui]o modo. Quandoq[ue] q[ui]o aliq[ui]d q[ui]m
queni[en]s s[ub]t[er]m[in]u[m] q[ui]o d[ist]in[ct]ans ab e[ss]entia
aut ne p[ro]p[ri]um e[ss]entium illud p[ro]bat ut q[ui]o
p[ro]dicabile.

Conclusio Secunda

Proprium ut e[st] q[ui]m Pradicabile ha[ec] modo
p[ro]p[ri]e definitur. Proprium e[st] unum
respicie[n]s plura t[er]m[in]u[m] quic[un]q[ue] ab e[ss]entia
d[ist]in[ct]ans. Describitur vero
h[ui]us modo. Proprium e[st] p[ro]dicabile de multis
t[er]m[in]u[m] q[ui]o ab e[ss]entia d[ist]in[ct]ans.

Per has d[ist]in[ct]iones recte declarata[ur] n[on]a p[ro]p[ri]e. Im[mo],
primis q[ui]o unum respicie[n]s plura queni[en]s
unum genere s[ub]t[er]m[in]u[m] d[ist]in[ct]ans et accidens. Per
religias partes refer[en]s i[n] trib[us] p[ar]tibus p[ro]dica-
bilit[er], q[ui]o p[ro]p[ri]e vel t[er]m[in]u[m] pars e[ss]entia, vel tota
e[ss]entia. Differt et q[ui]o e[ss]entia ab accidens q[ui]o
non p[ro]p[ri]e vel q[ui]o p[ro]p[ri]e ab e[ss]entia, sed ut plane
q[ui]o extrinsecu[m] seu ab extrinsecu[m] queni[en]s.
Concl.

Definitio
Proprii q[ui]m
p[ro]dicalis.

Prima

Jo Defio explicat nam Proprii ut e qtu ptra
non vero ut e qtu plicabile seu unite.

ra vero id explicat. Quare Defio qti plicabilis
hac ceter circumforni solet. Rrao primi e
ga prima Defio nullam raem uni uerfalitatis
infirmat, neq; ullam et plicabilis mentio,
nem fauit. Secunda uero idipsum pstat.

Sed quavis qua rae ra Defio explicat nam pti
unitis, cum dicat, q gneuit soli, solitudo a. repug,
nat uni uerfalitatis;

Q. Hanc Defio ita esse expli caulam. Proprii
mis qtu tr, ppru e q gneuit ei, li dss non
distuluit ptem mterate a qua ppru
dmanet cum sit haec in copax distituis
una u. tra e et ratiu plicabilis. Sed li qtu distri
uit mtridua ptra sub illa spe, ut sensu est et mtrid
nidus ptra. li soli, fricat ptra mtridua
tali ptra, habere talem ptra, excludendo
tra alia mtridua alteriq ptra; et cum haec
mtridua multiplicat resp: illoru uere
habent raem unitis et qti plicabilis.

Omnis res Jo. Esse infirmum e ppru hanc
et ptra de illo ptra qti plicabilis; et tr non e
ppru qtu modo. Jo non ee qtu plicabile
ppru qtu modo. Similiter habere duos pe,
des, canescere, esse medicu, pmenulo q ptra non
q actu, ptra de hanc ptra qti plicabilis et
tr non sunt ptra qtu modo. Jo. ptra mtridua
cu ptra. Esse infirmum gneuit et leui, Jo non e
ppru qtu modo hanc, q et soli et sensu gneuit

R.

Tertia

Et raem unitis
in aqua ptra
aut resp: ptra
et certum, van tam
in firm ita q non
aut ptra hanc
genera aut ptra
infirum e ppru
ab ptra aut ita
ita, sed hoc non
aut ptra: ma
et illiq non habet
et suas ptra
hanc ptra uocat
ptra, q in aliquid
ptra a. Conato
aut Jo dtra
ptra quam qtra
m. Rrao quavis

Quarta

ab hanc et ptra
aut a. ita.
in hanc et ptra
et firm ptra.
aut et soli et ptra

R. Concedendo mai. et distinguendo min.
 noue propriu qto modo inaequale absta
 specifica di manans nego min. aequate ge
 do min. Vel aliter non e propriu qto modo speci
 ficum qto modo min. generu in nego min
 Specificum qdem petib y competat soli spui
 infima. At generu bene pt competere diuer
 sis spui. Et sic expti curi pt si soli n gneri
 generico, q se: competat soli spui obentat sub
 tali genere; d ei uelomy leg de illo q gnerium
 genericum mediate respicit soli generi com
 petib, q e et spes q dera sub alterna, ut supra
 diximy.

Ad im q dicebat in argto. R. nego illas esse
 predicat qd vicalit et sumendo q potia, q
 potia et ad habendu dicitur pot es pt leg an ab hae
 absq ulla qria eig lafione: simili ter potia ad
 consequendum. Imo sunt tui potia q dera in
 man q uenientes, non a potie qstutib q tu petib
 ad qtu predicabile, de potia uero in medicinam
 si accipiam q inclinac qnecum q ex nat in,
 intellectu q manu eppria passio hae et qtu
 potie predatib ad qtu modum. Porphyrius a.
 non se accepit sub uel q actu ipso med end
 aut q inclinac qnecum peculiarit ex qdib
 actu in diuinitate. Et sic patet q non in sol
 soli hae competat. De potia uero in cano
 dem a distas. Si n accipiam q potia non p alio
 ut accipit debuit Porphyrius certe e id gnerium
 qto.

Dubium

ete malo. qd ista potia ad canitiam et hoi et
 soli et qd competit. R. Tamen non esse pto
 modo pto qd hoi istam potiam ad ca,
 nichil. qd pto pto modo debet generari
 pto can de spe; alij hoc non tnt ista potia re,
 qd hoi cum et quoniam lupis d' qd. qd
 Dices qd hoi male dixit Ruyhyry canescere
 esse pto hoi etes modo, si qd et soli non
 tu hoi quoniam. R. Verum esse istam potiam
 non soli hoi competit. Interim tu excusam,
 dicit Ruyhyry qd usque ha expto erant,
 pto qd hoi quoniam in hoi acci deo solit qua
 in alij am manibz.

Ovis cibus 20 Unum verum bonum con-
 veniunt et soli et soli et soli: et tu non
 pto ad hoc pto qd calile. qd conito pto
 pto pto falsa.

R. Nos hoi agere de pto abily unius
 non transeunt abily quales sunt in argto
 hoi. unde nini non e, si ad hoc pto qd
 calile non redueantur. q.

Dubium Duodecimum

Quid

et mater huius est per se caliditas fructus sumpti
 sunt etiam probata, tam probata quam accidens,
 his his intellectibus de se per hanc autem facile
 fieri poterunt. Trabit ergo tres de se acci-
 dentis et probata. Ita est. Accidens est quod
 ad est aut abest inter subiecti corruptione.
 Explicitus est de se. Si abesse vel adesse, sumit de-
 pliciter. uno modo realiter et in se ipso,
 sicut aqua ad est caliditas per se realiter et ipse,
 sicut in existantia et abesse caliditas, et abesse ipse
 et realiter, et non est caliditas; et sic non sumit
 hic; tum ergo per hanc et trahit et sic ipse in
 sua dicitur inferri facta; tum ergo adesse vel
 abesse per modo, non quarentur et acci-
 dentis, cum multa sunt probata acci-
 dentis et hanc per se realiter in existantia et abesse
 non potest, ut de se probat. non enim in intentione ipse
 realiter et ipse existit in hoc et de
 ipse probat. Alio modo potest sumi ad esse vel ab-
 esse, in se et naturaliter per intentionaliter, vel
 ut explicat caritatem, sumit per affirmare
 et negare, ita quod adesse in probat compositione
 et sic per affirmare, et abesse in probat
 et negare. ita ut sumit per accidens et y ad,
 et, vel abest, hanc, affirmat, et negat; et sic
 accipit in hoc loco. Illa parva intermedia
 et nota copulatio, non simul sed successively
 et indifferentes; non quod simul affirmat et negat
 hoc

Tres de se acci-
dentis.

Ita de se accid-

et de se vel se,

per se probat. 578.

ad ista salua vix opria non distinguere a
 p'rio q'to petiti, possumus n. apprehendere
 totam istam hanc absq' visibilitate, ap,
 phendens tu geny et diffam vix; go acci,
 dno d' h' h' h' aliq' aliud q' distinguat
 a p'rio. Et hec e q' accideus n' per v'nu
 indicu negat ale f'ca salua vix opria.
 ut q' d'ico, cornu nou' niger vel et g'rauit
 p'ca accideutatis p't et h'ci f'ca f'ca. ut cornu
 e alby: nec te moueat q'nto ista p'ria
 p'p'nt esse veres, cum nullu cornu al
 by repr'et et eos sint nigri; et ab eo g'ra
 e, ut non e oras dicat vera vel falsa
 q' aliqua p'p'nt esse vera, q' t'nyet d'p'ter
 p' f'mi p'li iter. 20. sic. h'ec, cum aliquo
 addito. et sic q' stat ut p'rio h'ec, cornu n'c
 e niger, non e f'p'ter vera, e tu vera, sic,
 cum aliquo addito se: p'ter f'ca corruptione,
 h'ec non p'hibet esse vera ex f'ca corrupti,
 one, non n. r'leo ista e falsa, q' negat n'
 g'rauitas inferat corrupti one n'c coruina
 sed aliunde, q' nihil cornu giunta
 e p'ca rem nigras. unde non intendunt
 p'tuti dicere cornu vere intelligi nigrum
 et non nigrum f'p'ter su, q' ter f'ca corruptio,
 nem. 2a Defio accidens h'ec e.
 Accidens e quod distinguit idem nigrum
 et non nigrum
 h'ec

2a Defio Accid:

tu deprimere nam realem seu iam intentionem
nem acci dentis non a. p. iam intentionem
s. p. t. Unde assignat ipsi aliam definitionem
q. acci dentis ut a. s. p. t. Et in primis d. s. p. t.
d. t. h. m. d. v. acci dens e. univ. respiciens
plura accid. abstr. et y. b. g. e. t. e. r. d. s. p. t. m. a.
n. e. u. i. t. u. m. Acci dens e. q. p. t. r. d. e. p. l. u. r. i. t. y. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m. d. e. n. t. i. a. l. i. t. e. r. e. t. g. i. n. g. e. n. t. e. r. V. e. r. u. m. d. u. a. p. r. i. c. i. e. s
P. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m. d. e. p. t. e. s. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m. a. b. h. i. s. q. u. a. u. t. o. r. e. s
a. d. d. u. c. i. u. n. t. u. e. l. p. a. r. t. e. u. e. l. n. i. h. i. l. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. m. m. o.
e. t. s. p. t. i. t. e. a. c. c. i. d. e. n. t. i. s. n. a. m. e. x. p. l. i. c. a. n. t. b. e. n. e.
s. i. i. n. r. e. c. t. e. u. n. i. c. a. r. e. t. a. u. t. o. r. e. s. e. t. s. e. c. t. o. r. u. m. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. t. i. u. m.
d. e. p. t. e. d. e. m. d. e. p. t. e. s. a. c. c. e. d. e. n. t. i. u. m. e. t. q. u. a. d. e. s. t. e. t. a. b. e. s. t.
q. u. i. d. e. m. c. o. r. r. u. p. t. i. o. n. e. m. s. i. e. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. o. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
d. e. n. t. i. u. m. e. q. u. a. d. e. s. t. e. t. a. b. e. s. t. n. e. q. u. a. r. e. d. u. c. i. u. n. t.
i. n. h. e. r. e. n. t. i. a. m. u. t. c. a. l. e. r. a. l. i. q. u. i. d. a. d. e. s. t. m. a. n. u. s.
a. l. i. q. u. i. d. n. o. n. s. u. t. a. d. e. s. t. e. t. a. b. e. s. t. p. o. s. s. i. b. i. l. e. a. p. p. r. i. e. t. e. m. a. p. p. r. i. e. t. e. m.
m. a. x. i. m. e. e. t. n. e. g. a. t. i. o. n. e. m. e. t. v. i. c. e. t. v. i. a. b. e. s. t. a. d. a. b. e. s. t.
p. o. s. s. u. n. t. a. u. t. e. m. t. u. e. x. p. l. i. c. a. n. t. v. o. l. u. n. t. q. u. i. d. e. m. p. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m.
i. t. a. u. t. q. u. i. s. p. t. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m. e. t. q. u. i. d. e. m. a. b. e. s. t. e. t. a. d. e. s. t.
q. u. i. d. e. m. c. o. r. r. u. p. t. i. o. n. e. m. 2. a. e. t. d. e. f. i. c. i. o. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
d. e. n. t. i. u. m. e. t. q. u. i. d. e. m. g. i. n. g. e. n. t. i. u. m. e. i. d. e. m. i. n. e. p. t. e. e. t. n. o. n. i. n. e. p. t. e.
e. o. d. e. m. m. o. d. o. e. x. p. l. i. c. a. n. t. d. e. b. e. t. A. d. q. u. i. d. e. m. q. u. i. d. e. m. q. u. i. d. e. m.
e. t. i. t. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m. s. p. t. i. t. e. b. e. n. e. e. t. i. n. p. t. e. q. u. i. d. e. m. d. e. p. t. e. m.
t. a. m. q. u. a. m. t. a. m. a. P. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m. t. r. a. d. i. t. a. m.
m. o. d. o. e. t. q. u. i. d. e. m. i. t. a. m. ; v. i. c. e. t. i. t. a. q. u. i. d. e. m. n. e. g. a. t. i. o. n. e. m. n. o. n.
a. d. e. o. m. i. d. e. h. a. c. c. e. s. m. o. d. o. a. t. a. u. t. d. e. c. l. a. r. a. n. d. a. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
d. e. n. t. i. u. m. a. u. t. e. r. e. t. u. i. l. l. i. q. u. i. d. e. m. s. u. p. r. a. r. e. l. a. t. u. s. d. e. p. t. e. s.
a. d. d. e. m. e. n. t. e. e. t. e. x. c. o. g. i. t. a. n. t. u. m. l. a. n. d. a. n. t. i. f. r. u. n. t. p. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m.
e. t. d. e. p. t. e. s. i. n. s. e. n. t. i. a. r. e. s. u. m. p. t. a. n. t. q. u. i. d. e. m. e. t. f. u. l. l. i. s. p. t. e.
b. e. n. e.

depo acci dentis
s. p. t. m. q. u. e. r.

accidentis realem seu iam intentionem
gignit, postea acci dentis
quasi fortuito vel
oriat; et hinc dicitur
inepse et non inesse non
in accidendi, postquam
omnino, sed successiva
um s. p. t. accidens
; dormire resp. hinc
insepabile, et si intelligi
na, modo cum ista
gatem sicut q. in d. m. n. e. p. t. e.
ei dens p. q. intelligit
in inesse, saltem q. u. a. d. e. m.
d. e. n. t. i. u. m. s. p. t. i. t. e. m.
s. p. t. i. t. e. m. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. m.
hinc dicitur et fortuito
iel d. e. p. t. e. n. e. g. a. t. i. o. n. e. m.
e. t. i. n. t. e. r. i. o. r. u. m. q. u. i. d. e. m.
i. n. h. a. e. a. t. r. e. a. l. i. t. e. r. e.
s. e. p. a. r. a. b. i. l. e. s. u. t. q. u. i. d. e. m.
p. t. i. t. e. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
t. h. e. m. y. s. t. e. r. i. u. m. p. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m.
e. i. y. s. t. e. r. i. a. m. g. i. n. g. e. n. t. i. a. m.
p. o. s. t. e. r. i. o. r. u. m. a. n. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
t. e. p. u. t. e. t. i. n. t. e. r. i. o. r. u. m.
q. u. i. d. a. m. a. p. p. r. i. e. n. t. i. a. m.

bone declarant nonum s. p. titis. His ex p. titis
factis fauere non statuerit aliquas partes

Conclusio Prima

Tres defectus acci dentis à Porphyrio tractati sunt bona. hoc conuenit p. tit. ex eo q. ois p. titi eator has defectus ingru legitimas ueniant.

Conclusio Secunda.

*Defectus Accidens
his q. titis.*

Acci dens ut e. s. m. Praedicabile uelle dicitur hoc modo. Acci dens e. y. ad est et abest praeter s. m. corruptionem. Itum hoc modo. ^{g. m. g. m.} Acci dens e. quod idem nescit et non nescit. haec q. titis e. q. uito subis respensura p. tit. y. ad ubis in capti. cae h. em. ^{g. m. g. m.}

Conclusio Tertia.

Defectus ab Aut: fabricatus ut, Acci dens e. unite respiciens plura acci dentaliter et p. m. g. entis. Item Acci dens e. y. p. tit. de plumbis acci dentis et p. m. g. entis, et bene sunt Conuenit p. tit. defectus ista d. am. q. g. m. et ubi p. tit. g. o. sunt bonae. per h. unit, respiciens plura q. uenit acci dens una e. ty. alio q. uita b. ity. p. bi acci dentaliter, differt à genere, uita et dista. et li p. m. g. entis distat à p. tit. q. non y. uenit s. m. g. entis g. entis sui uero. Et q. p. m. g. uero y. uenit s. m. g. entis uoy ex eo q. sit y. fluerit ab i. p. tit. s. m. g. entis

[Marginal notes on the right side, partially cut off and difficult to read]

spiritus. Unde alij in dicitur qd ppii ad dunt
 a centes. Propria e id q ppter de pluri by ac
 a duntaliter et nero. Substanta dicitur non distina
 pnt a nostra supra data. Ex con. q ppiu
 ad qd abstracta di manans seph q nero completat
 pto. ex quo aliud et dicitur men colligit inter ppiu
 um et accidens si: q pta nequeat salua pta
 di inteyribate sua sine ppiu intelligi, bene ta
 sine acci denti, de quo iam supra dictu e.

Conclusio Quarta.

Quia qua Porphyry dicitur accidens esse
 in separabile et in inseparabile, e summenta
 q macti accidens et p separe reali, ha e,
 illud q subit ad ra intentioni acci dentis aliud
 pt realiter separari a pto, ut calor ab aqua, sonu
 us a petro. aliud non pt separari realiter, ut
 albedo a cyano, nigredo a cornu. Pto conto
 pti. intellectus pter se ptem pto. intellectualis,
 virtusam apignafet se ptem acci dentis, qua
 ad ptem acci dentis pte adese et abesse
 sine pti corruptione, si n. s. aref abij accidens
 inseparabile q raem illi non completet pto
 acci dentis et ppter vni nuta.

Quiares jo. Ad pbandam acci dentis
 esse unites. acci dentis nulla ptt in fenora
 q pto pto. qo non e unites. q pna pttet
 pto ans. alium, nig. e acci dentis, id idem sicut
 que de aty acci dentib, vel ptt heu et illud et
 tum q suis in fenorib, vel pto, aut pntu
 aut

Prima
 Secunda
 Tertia

aut alia fit in huiusmodi, neutrum potest dici
 quod accidens nulla habet in se materia, quia neutrum
 dicitur, quia de hoc videtur illud aliter, aliter potest non
 quod non ut in potentia. nec enim potest dici, potest
 et potest sunt inferiora se, quod non accidens
 potest esse, quia nihil potest contineri in duplici
 superiori.

R. Nihil autem. Ad plenum est. Inferiora acci-
 dentis non esse nec illud aliter, hoc est illud
 accidens, ut recte potest argui, sed inferiora
 alii ut quod est in potentia, sunt potest et per
 se argui et alia; et respicitur hunc hunc rationem
 potest. ad plenum est. quod potest et potest
 esse inferiora se, sed sunt diversa ratione
 quod non impedit alium et alium rationem suam
 respicere potest.

Thomae 20. Contra rationem dicitur motus et ratio
 virtus sunt accidentia veri; hinc et ratio
 et ratio non potest aliter et ad esse sunt compo-
 hinc est, quod defectus accidentis bona non est. motus et ratio
 ratio non sunt potest accidentia, hinc et motus, et
 motus est combusta. probatur enim: impossibile est quod
 sit homo et motus simul in homine; et idem
 est de combustionem respectu domus.

R. ad hoc arguitur omnis alius potest tunc virtus
 ratio non esse potest et potest ratio est, quia sunt potest
 repugnancia potest, et autem potest et potest ratio
 motus potest, unde non minus quod ista potest, non potest
 esse

epi sine gto corruptione.

Dices contra hanc p[ro]p[ri]etate vera h[ab]ere mortu[um]
p[ro]p[ri]etate g[ra]t[is] g[ra]t[is] et non reg[is] nat[ur]e. P[er] h[oc] h[oc]
p[ro]p[ri]etate e[st] vera cum amplificatione, sicut
p[ro]p[ri]etate h[oc] mortu[um] e[st]. Vel dices h[oc] h[oc]
p[ro]p[ri]etate vera p[er] se ne ch[er]en, fundendo parte
p[ro]p[ri]etate vel corp[or]e p[er] h[oc] mortu[um] h[oc] p[ro]p[ri]etate
vita.

Principes 30 Forma substantie p[ot] abesse
vel ad esse sua abesse e[st] corruptione et
forma substantie non e[st] accidens ut de se
patet. 30 Defio accidens g[ra]t[is] alteri a
definito. nec: patet. m[an] n[on] corrumpit
p[ro]p[ri]etate forma ab illa sup[er]at, sicut si un[de] p[ro]p[ri]etate
h[oc] h[oc] corruptio corrumpit.

30 Formam substantie e[st] accidens
resp[ect]u sua g[ra]t[is] non spectat ad esse e[st], quare
g[ra]t[is] mai[or]i d[ist]inguere n[on] n[on]. Et tu non e[st]
accidens p[ro]p[ri]etate e[st] g[ra]t[is] n[on]. p[ro]p[ri]etate e[st]
le nego n[on]. P[er] 20. Formam subst[antie]
substantie non d[icit]ur accidens resp[ect]u sua h[oc] et
p[ot] abesse et abesse sine e[st] corruptione
p[ro]p[ri]etate sine g[ra]t[is] a quo accidens g[ra]t[is] p[ro]p[ri]etate
p[ot] abesse vel abesse intelligit totum corruptio
h[oc]. quare non e[st] m[an] sola e[st] g[ra]t[is] patet
ad un[de].

Contra s[er]m[on]e s[er]m[on]e d[icit]ur h[oc] modo,
Substantia non p[ot] suscipere denominationem
s[er]m[on]e p[ro]p[ri]etate.

5. potest. qd potest falsi. potest aut. aut.
 dicitur qd 5. potest suscipit magis et minus
 sed potest non suscipit magis et minus
 qd potest non potest esse 5. potest.

R. Nihil aut. in potest si ceu si distinguit
 mai. accidens potest suscipit magis et minus
 qd dicitur mai. legem nego mai. nego et dicitur
 dicitur potest suscipit magis et minus ad
 quod in natura et voluntate, dicitur dicitur
 qd potest suscipit magis et minus ad
 legem qd suscipit magis et minus ad
 intellectum de eodem, sed de alio qd suscipit
 non negant. Et hinc de quibus qd dicitur

12. Maij.

Com:

COMM
 RA IV.
 CATEG
 RM
 TELIS
 Incipit 14